

منتدی اقرأ الشقافى

www.iqra.ahlamontada.com

سارپىرى برىنه كان له ئىسلامدا

عبداللہ خاکی

بۆدابه زاندىنى چۆرمەھا كىتەپ: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود كىتاپهاى مەخْتَلَف مەراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

سارپڙي برينه کان له ئيسلامدا

نووسينى: عبدالله خاكي

سایه‌پری برینه‌کان له ئیسلامدا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

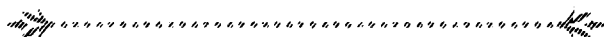
ناسنامهی کتیب

ناوی په‌رتووک: "سارنژی برینه‌کان له ئیسلامدا"
نووسەر: "عبدالله خاکی"
پیداچوونه‌وهی: "رهنج شیخانی"
دیزاینی به‌رگ: "عوسمان محمد"
دیزاینی ناوه‌وه: "عبدالله خاکی"
نۆره‌وساڵی چاپ: "یه‌که‌م ۲۰۱۹، ۱۴۴۱"
چاپخانه‌ی: "حاجی قادری کۆبی"

له به‌رتوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه‌ی گشتیه‌کان

ژماره‌ی سپاردنی (۹۲۹) ساڵی (۲۰۱۹) پیدراوه

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾

(٥٠) المائدة.

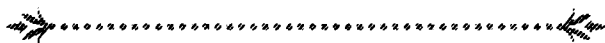

پیشکش

- * به و گه نچ ولاوانه ته مه نی خویان تهرخان کرد بو ئیسلام و گه رانه وه بۆلای خوا به سه ربه رزی.
- * به وانه ی خه مخوری ئەم ئیسلامه ن هه موو کات هه وئی بۆلۆکردنه وه ی ئەدهن تا به ئینی خوا دیته دی.
- * به وانه ی سه رپاستانه شوێنکه وته ی پیغه مبه ری خوشه و یستن ﴿وَعَلَىٰ﴾ و شوین پی هه لگری ئەون بست به بست.
- * به و بانگخوازانه ی سه رخستی ئیسلام بۆته غه میان له داخ و چه سه رت پیری کردوون.
- * به وانه ی قوتابی قورئان و سوننه تن ئیسلام ده که نه رپیازی ژبانیان تا کو دوا پۆژینکی گه ش بۆ مرۆفایه تی ده سه ته به رکه ن.
- * به و دایک و خوشکانه ی ئاماده نین جلی شه رم و شکۆ دا که نن ته نها بۆ خودا ئەژین.
- * به و باوک و دایکانه ی هه ر له زوو وه دئی مندا له کانیان به ئیمان و قورئان ئاوه ده ن تا بیانخه نه ژیره زامه ندی خوا و به هه شتی پان و به رین.

خاکی

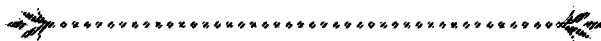
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ. وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا، يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا..

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصَدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ

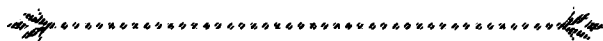

پیشه کی ماموستا: رهنج شیخانی

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خاتم الأنبياء والمرسلين المبعوث رحمة
للعالمين محمد (ﷺ) وعلى آله وصحبه أجمعين.

له پاشاندا:

سوپاس و ستایشی خوای به سوژ و به به زه بی ده که م، که نه م جارەش فه زلی نه وهی پښ
به خشیم پېدا چونه وهیه ک بو نه م په رتوکه نایاب و به پېژهی کا که عبدالله خاکی بکه م،
پیش گه یشتنی به خوښه رانی نازیزو خوښه ویست سارنژی برینه کانی نه م بنده تاوانباره
بکات و به کومه لیک ناموژگاری شهرعی و یادخستنه وهی قیامه تی به سوود، دل و
دهرونمان نارام و ناسوده بکات و خوای گه وره له جی گومانی باشی به پرنیان دا
حسابمان بو بکات، که نه مه بو دووهم جارە داوای پېدا چونه وهی په رتوکه کانیم لی
دهکات که له راستی دا خوښ به شیاوی نه وه نابینم و نازانم، به لام کاتیک که جوهدو
توانای نه م برایه ده بینم ده مه ویت زیاتر هانده ریان بم له و کاره خیره دهستی داوه تی.
نه وهی که جی بایه خه باسی بکه م له م په رتوکه دا ده ست خستنه سه ر زوریک له نازارو
کیشو نارپه حه تیه کانی نیو زیانی تاک و خیزانی کورده، که به هووی دوورکه وتنه وهیان
له به رنامه ی پاک و بن گهردی پیروزی نیسلام، رۆژ له دوا ی رۆژ قهیرانی خراپترو
نارپه حه تی و نازاوهی گه وره تر به رۆکی نه ومیلله ته ده گریت و نه وهی که جی داخه
له جیاتی چاره سه ری کیشو پرووداویک هه ر زور به زووی کیشو پرووداوینی خراپتر پروو
دهدات که نه وهی پیشتر له بیرده باته وه ناشتوانریت چاره سه ری حه تی بو نه و هه موو
کیشو قهیرانانه بدوژریتته وه،

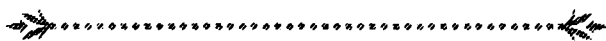

به هۆی ئه وهی ئه و پرنگه یه ی که هه و ئی چاره سه ری کێشه کانی ژبانی تاک و کۆمه لگه ی پێ ده درێت سه ر له به ربان داتا شرای ده ستی مرۆفه و له جیاتی چاره سه ر!، کێشه که ئالۆزترو خراپتر ده کات.

هه ر بۆیه له م په رتوکه دا کاتێک باسی هه ر کێشه یه ک کراییت ئه وه زۆر به جوانی له ده رمان خانه ی قورئان و سوننه ت به تیگه شتی پێشینه چاکه کانی ئوممه ت چاره سه ره که یشتی باس کراوه.

هیوادارم برایان و خوشکانی به پێزم له گه نج و لاوه کان تا دایکان و باوکان به گرنگی یه وه ئه م په رتوکه بخویننه وه تا وه کو زیاتر به ئاگابن و له فرت و فێله کانی نه فس و شه یتان و سه رجه م ئه وکه س و لایه نانه ی که ده یانه ویت گه نج و لاوه کانمان دوور بخه نه وه له به رنامه ی پیرۆزی ئیسلام و داب و نه ربیتی جوانی کورده واری و له هه و ئی دارپمانی په وشتی تاک و کۆمه لگه و هه لوه شانده وه ی خێزانی موسو لمانان دان، و ئه گه ر واش بپروات په وشه که خراپتر ده بییت و، بۆیه ئه گه ر ده تانه ویت چاره سه ری سه رجه م کێشه و نار په حه تیه کانیا ن بکریت ئه وه بگه رپنه وه بۆ لای خوای گه و ره پاشان پێغه مبه ره که ی ﴿ﷺ﴾ تا وه کو به خته وه ری دونیا و دوا رۆژ بن.

داواکارم له خوای گه و ره نمونه ی کاکه عبدالله خای زیاد بکات که له م ته مه نه گه نجیه تیه ی دا وه ک ئه رکێکی قیامه تی له خه می برا و خوشکه گه نج و لاوه کان و سه رجه م دایکان و باوکانی موسو لمان و خێزانه به پێزه کانی کۆمه لگه که ی دایه دا وایان لێ ده کات که وریای خو یان بن، و ئه و شالاره فیکری و داگیرکاریه ی که سه رجه م و لاتانی گرتۆته وه و بۆته هۆکاری لاوازکردنی په روهرده ی په سه نی ئیسلامه تی ئه وانیش له گه ل خۆیدا په لکێش نه کات و،

بۆخوا ژبان و بۆخوا سولحان له م سهرده م فیتنه یه دا پښگه ی هه مووان بیت تا
سه به رزانه ده گه پښنه وه خزمه تی خوای په روه ردگار.

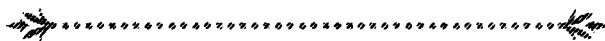
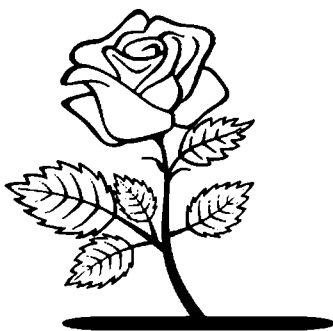
له خوای گه وره ده پاپمه وه به باشتین پاداشت پاداشتی خیری کاکه عبدالله بداته وه و
نهم په رتوکه ی بۆ بکاته تویشوی دواپوژی و، جیگای په زامه ندی خوای گه وره و پاشان
ببیته هۆکارنکیش بۆ هیدایه ت و پښگا پۆشن که ره وه ی نه و خیزان و گه نج و لاوانه ی که
که وتوونه ته ناو تاوان و کیشه و ئاژاوه و نازانن په نا بۆ کوئ بهرن و چۆن چاره سه ری
کیشه کانیا ن بکه ن و سوود له سه رجه م نامۆزگاری و یادخستنه وه کانی ناوی ببینن.

له گه ل پښی برات:

په نج شیخانی

۲۰۱۹ / ۰۷ / ۲۱

یه ک شه مه

پیشه کی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين الصلاة والسلام على قائد المرسلين محمد (ﷺ) وعلى اله و أصحابه ومن تبعه بإحسان إلى يوم الدين.

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ. أما بعد:

له پاش وه فاتى پیغه مبهرى ئازیز (ﷺ) باشتین ناموژگارى و پرتمای بو مروغه کان و به تایبته بو ئیمانداران، تاوه کو ژبانیاں خوشبیت و دوورین له ناخوشی و به خته وهر بژین، ته نه قورئان و فهرمووده کانی پیغه مبهرن (ﷺ)

بو په پیغه مبهرن (ﷺ) فهرموویه تی: (تَرَكْتُ فِيكُمْ شَيْئَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا بَعْدَهُمَا: كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّتِي)^۱ واته: دوو شتم له ناوتاندا به چى هیشتوو ه گهر دهستی پیوه بگرن هه رگیز گومرئان بن نه ویش: قورئانی پرۆز و سوننه ته کانی منه.

بو په هه ر فهرمانیک له قورئان و فهرمووده سه حیه کان هاتبوو، پیویسته موسولمان ملکه چى بیت و جیبه جییاں بکات، تاوه کو له بری به ندایه تیمان بو خواى گه وره ژبانیکى خوش له دنیا، له قیامه تیش به هه شتمان پى بهه خشیت.

داوا له خویننه رى به ریز ده که م، به وردی ئەم چه ند ئاموژگاریه بیخویننه وه، به نده وه کو برایه کی دلسۆز هه موو هه وئیکماندا تاوه کو ئەم چه ند ئاموژگاریه مان نووسی و خستمانه خزمه تتان، بو نه وهی له م ژبانیه دنیا سه ره رزانه بژین و بمیرن.

خویننه رى خوشه ویست ئەم کتیبه ی به رده ست پیکه اتوو ه له چه ندين بابته کورت و پوخت به پشت به ستن به سه رچاوه ی قورئان و فهرمووده پرۆزه کان،

^۱ - أخرجه الدارقطني في "السنن" (٢٤٥/٤)، والبخاري في "مسند" (٨٩٩٣)، والحاكم في "المستدرک" (٣١٩)، وأبو بكر الشافعي في "الغيلانيات" (٦٣٢)، والبيهقي في "السنن الكبرى" (٢٠٣٣٧)

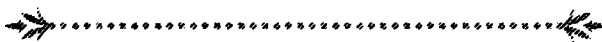
زۆرىي كىشەكان كە لەژبانی مەزھەبەكان دىتە ئاراو پوونمان كەردۆتەو بە زمانىكى پاراو تاوەكو سوودی هەبىت و بە جوانترین شىوە لىي حالى بىن و تىبگەن.

ئىمە بۆئەو دەستمان نەداوئە ئەم نووسىنە تاكو نازناوى نووسەرمان هەبىت، ياخود بۆئەو بلىن نووسىنە كە كارىگەرە!، يان خۆمان بېننىنە پىزى نووسەرمان بۆ فېزو شانازىكردن، بە پىچەوانەو تەكە هېواو ئاواتمان پەزنامەندى خوداى گەورەيە، جا هەر پەخەو قسەيەك دەكرىت دەربارەي كىتەبە كە لامان ئاسايىيە، ئەوئەي گەرنەگە لامان خواى گەورە لىمان قبول بكات، پاشان كە سىك سوود بېننىت و بېننىتە هۆى هېدايەتى بۆ سەر پىنگاى راست بە هۆى نووسىنە كەوئە ئەو ئامانجى سەرەكىمانە بە ئىزنى خودا.

تەواوى هەموو باسەكانى ئەم پەراو هەلقولوى كىشە و ناخۆشەكانى ئەم سەردەمى غوربەت و بىنازبوونى ئەم ئىسلامەيە، كە چۆن ناحەزانى بە گشت شىوەيەك دەيانەوئەت پووناكى و نورى خوداى مەزن بە هەموو هەول و تىكۆشانىان بكۆزىننەوئەو لە پىنگاى ساردكردنەوئەو و دوورخستەنەوئەو موسولمانان، بە راستى دلمان ژان دەكات خەو و خۆشيمان لىپراو، لە غەم و ناسۆرو مىحنەتى ئەو ئىسلامە پىرۆزە كە لەم رۆژگارەدا بى پەرژىن و نامۆيە، زۆر بە داخەوئەو زۆرىنەي ئەوانەشى خۆيان بە شوئىنكەوتووئەو دەزانن، بۆهفان و پشتيان لىي كەردوئەو قەدرى ناگەرن، لەو لاشەوئەو دووژمنان بە هەرچى رق و كىنەي دلىان بە هېزى فېكرو هزر دژايەتى دەكەن، موسولمان دوور دەخەنەوئەو و ساردىان دەكەنەوئەو لە ئىسلام.

پاشان ورياكەرەوئەيەكى لە ناكاو، بۆ ئەو كەسانەي دەستيان لە قىامەت شوشتوئەو، هەر بۆ دونىاي كاتى تىدەكۆشن!، بەرۆكيان ئەگرى بە هېز رايان ئەچلەكىنى دلىان دىننىتە لەرز، هەول بە ئاگا هېنانەوئەيان ئەدات، بۆ رۆژىك نەباوك سوودی هەيە بۆ مندالەكەي و نەمندالەيش بۆباوكى، پىيان ئەئى: لە غەمى تۆداين بۆ قىامەت غەمبار و بىتاقەتىن، جىي داخ نىە تۆ پىنگاى ئىسلامت و نكردوئە.

هاورپىكانت هەمووى پەرورەدەي قوتابخانەي ئىسلامن بە ئىنى بەيەك گەيشتىيان لەگەل پىغەمبەر (ﷺ) لە سەر حەوزى كەوسەرە!

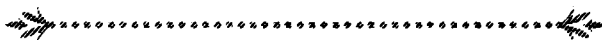

جی داخ نیه کاتیڤ به رهو لای پیغه مبهه (ﷺ) نه جی فریشته کان ناهیلن نزیک پیغه مبهه (ﷺ) بکه ویته وه؟، به هوئی نه وهی له دنیا شوینکته وهی رپبازی نه وه نه بووی به راست و دروستی! دایکه عائیشه (رهزای خوی لیبت) فره موویه تی: گویم ئی بوو پیغه مبهه ری خوشه ویست (ﷺ) ده یفره موو: (إِنِّي عَلَى الْخَوْضِ أَنْتَظِرُ مَنْ يَرُدُّهُ عَلَيَّ مِنْكُمْ، فَلْيُقْطَعَنَّ رِجَالُ دُونِي، فَلَا قَوْلَنِّي يَا رَبِّ أُمَّتِي أُمَّتِي، فَلْيُقَالَنَّ لِي: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا عَمِلُوا بِعَدْلِكَ، مَا زَالُوا يَرْجِعُونَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ)^۱. واته: من له سه رهوزی (کوثر) ده وه ستم و سه ره ده که م تا بزانه کئ له ئیوه (موسولمانان) دین بو لام، بویه که سانیک ده یانه ویت بین بو لام بو سه ره رهوزی (کوثر) به لام رپیان ئی ده گیریت و ناهیلریت بین سه ری، منیش ده ئیم: نه ی په ره وردگارم نه وانه له من و له نوممه تی من (موسولمانان)، له و کاته ده ده گو تریت: ئایا ده زانیت نه وانه دوی تو جیان کردوه، به رده وام پاشه کشیان ده کرد له دینه که ت و پاش که ز ده بوونه وه، بیرکه وه له و کاته ده جی به پیغه مبهه (ﷺ) نه ئین: تو نازانی له پاش تو وازیان له به رنامه که ت هینا و گو ترایه ئی فره مان خوی گه وه نه بوون، له پینا و خوشی دنیا رپگا راسته قینه ی ئیسلامی وونکردبوو! بویه ده مه وئ سواری که شتی کاروانی چاکه کاران بیت که به رهو به هه شتی پان و به رین هه نگاو ده ئی.

به پشتیوانی خوی گه وه نه م کتبه توفانی که به بای به هیزی ئیمان رپگه ی گومرایی له بنه چه دا ره گ و ریشالی نه پسینیت، په ره ورده یه کی ئیسلامی ره سه نی پیشکه ش به موسولمانان ده کات، نه یانکات به قوتابی قوتابخانه ی پیغه مبهه ری خوشه ویست (ﷺ) که ببه نمونه ی ئیمانداری بو خوا سولحاو، به شیوه یه ک ژبان به رته سه ره که نیه تی ته نها بو خودا یه کلایی بکاته وه و، گشت کاریکی بو په زامه ندی خوی گه وه بیت، تاوه کو له م دنیا کاتیبه ده به ژبانیکی خوش و به خته وه ره کاته کانمان به رینه سه ره و سه ره نه نجام به هه شتی به رین جیگا و مه کانی هه میشه یمان بیت.

۱- (رواه احمد (۳۸۸ / ۴۱) وصححه المحققون).

پاشان ههولێ بانگکردنی موسوڵمانانمان داوه، بۆسهر له نوێ دهستگرتن به ئیسلام و خو ته سلیم کردن به خوای گهوره، چونکه تاكه پنگا بۆ خوشبهختی دنیا و دواپوژ تهها گهراوهیه بۆسهر پێبازی ئیسلام.

به کورتی و پوختی له م کتێبه ی بهردهستت دهرمانی زۆرێک له دهردهکانی تیدا دهست دهکهوێت، ئهو دهردانه ی دهرمانهکانیان نیه و ن و دهست ناکهوێت!، له م کتێبه دهرمانی برینه سهختهکانی تیدایه و چارهسهری بۆ داناون، به قورئان و فهرمووده پیرۆزهکان، به تایبعت ئهو فهرموودانه ی (بوخاری و موسلیم) پڕوایهتیان کردوون، که پراستهرین کتێب له دوا ی قورئانی پیرۆز، وه فهرمووده ی حه سه ن که زۆر به که می به کارم هیناوه، ههروهها هیچ فهرمووده ی که لاوازمان به کارنه هیناوه.

له کۆتاییدا: چاوپۆشی و په شیمانی دهرده برین له خودای گهوره بۆ ههر هه له و ناته وایه که له م نووسینه گهر هه مان بێ، چونکه ههر خوایه بێ هه له و که م و کورتی، داواکارم له خوای گهوره به گهوره ی خو ی ئه م ماندوو بوونه مان لێ قبول بکات، وه خوشه و یستی خو بی و پاشان پیغه مبه ره که ی ﴿وَسَلَامٌ عَلَیْهِ﴾ و ئیسلام و ئیمان و تیکۆشه رانی له ههر کوێه که ئه م زهویه هه ن له دڵ و دهر و و نمان دا زیاد بکات و، په گو پشالی مه به سه ته دنیا ییه کان له دلمان خالی بکات و، عاقیبه ت خیر و دامه زراوی پنگای راستمان بێ به خشی ت.

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ.

بهنده ی هه ژار و هه می شه ئیحتیاجی خودای گهوره: عبدالله خاکی

٣ رهجه بی ١٤٤٠ ی کۆچی

٢٠١٩/٣/١٠ زاینی

یه که شه مه

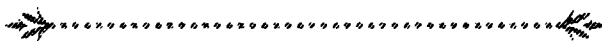

سارنڙي برينه کان له ئيسلامدا.

تاکه بهرنامه يه ک هه بښت له م ژبانه ي دونيا ته نه ا ئيسلامه که چاره سهری گشت کښه و گرفته کانی کومه لگای که لان بکات، بو هه موو سهرده م دهرمانی گشت دهرده کانه بو سهر پرووی نه م زه مینه.

که ر مروفايه تی له راستی و حه قيقه تی بهرنامه ی خوی که وره ټيگه شتنبایه، نه وه هېچ کات ئيسلاميان پشتگوځ نه نه خه ست و هه موو هه ولټکیان نه دا، بو نه وه ی یاسا و رټساکانيان جټبه جټ بکردياهو، به هېچ شټوه يه ک دوور نه نه که وتنه وه له ئيسلام ورازی ده بوون که تاکه بهرنامه و رټنیشاندهریان بټ و نه یان پاراست به گیان و مال و ژبانيان. به لام به داخه وه مروفايه تی و موسولمانیش تاکه شتټک هه بټ لایان که زور غه می لټنه خوځ و پشتگوځ خرابښت و به لایبانه وه گرنگ نه بښت بهرنامه ی ئيسلامه، به لام بو شته دونیایي و بټسوده کانی ژبان زور به غه م و په ژارهن، نه که ر بښت و له یاری ټوپی بټ نه و یانه ی خوځی ده وی بدوړی هېچ کات له بیري ناکات و، به درټزای ته مه نی له بیریه تی له بیرو هه ستي ناروات، ده لټ له فلانه روژ و به رامبه ر فلانه یانه شکستی هټناوه، یاخود کاتزمټرټکی جوانی لټ ون بووه که جی قه د له بیري ناچټت و خه می بټ ده خوا، یان روژټک له روژان کچټکی جوانی دیوه له بیري ناکات هه موو کات لای هاوړټکانی باسی ده کات که هېچ کاتی که ی له و جوانتری نه دیوه!، نه مانه و چه ندان شتی تری بټسودی دونیایي له بیر ناکات، به لام بهرنامه يه ک که ئيسلامه پابه ندبوون پټیه وه سهرفرازی و خوځبه ختی دونیا و قیامه تی پټوه به نده، که جی ئیمه ی مروف له بیرمان کردووه، هېچ گرنگی پټناده یین که فیږی یاساو رټساکانی بټین.

په حمه تی خوی که وره ت لټبښت، چاک بزانه نه م دونیایه ژبانټکی تال و بټ به هایه و به بټ ئيسلام هېچ خوځی و له زه ټکی راسته قینه ی نیه بو مروفايه تی.

مرۆف به دێپنراوی خودای به دێپنه ره، هه رخۆشی مافی یاسا دانان و فه رمانپیکردنی مرۆفه کانی هه یه بۆ هه ر شتیک خۆی ویستی لێبێت، هه ر خۆی شایه نی هه لێژاردنی به رنامه یه بۆ مرۆفه کان تا کو له ژياندا بژین. هه روه ک خودای گه وره ده فه رموو یێت:

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ﴾^۱. واته: ئایه خودایه ک که خۆی دروستکراوه کانی دروست کردوه ئاگای له خۆیان و نه یه نه کانیا ن و دلایان نه، بێگومان ئاگای لێیان وه خۆی شاره زاتره به دروستکراوه کانی که چ یاسا و پێسایه ک بۆیان گونجا و شیاوه، نه وه ی بۆ هه لێژاردوون. به ئێ برا و خوشکانم ئه م ژبانیه ی دونیا به بێ به رنامه و یاسا به پێوه ناچێت، ده بێت هه ر پێسایه ک هه بێت بۆ مرۆفایه تی تا کو ژبانیه ی به بێ کێشه به پێکات، هه موو شتیک که له دونیا بوونی هه یه یاسای خۆی هه یه چۆن کاربکات تا کو به مێنێته وه.

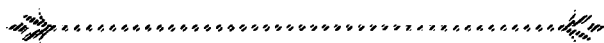
بۆنمونه: کۆمپیۆته ر که ده یکرێ کتابیکی له گه له باسی چۆنیه تی به کاره ینانی کراوه، ماوس بۆ نه وه به کاردێ، کیبۆرد بۆ نو سین به کاردێ، نه و دوگمه یه بۆ گه وره کردنی نوو سین و نه وه بۆ تۆخکردن و نه وه بۆ کوژانه وه، یان زۆر به کاره ینانی له سه ر شه حن پاترییه که ی له کار ده که وێ و ده سووتێ، ئه مه هه موو یاسای کۆمپیۆته ره که یه، ئینجا نه گه ر بێتو به بێ یاسا و لێزانیه به کاری به یه نین زوو خراپ ده بێ و له کار ده که وێ.

بۆیه خوای دروستکه ری ئه رز و ئاسمان ده زانی چ به رنامه یه ک بۆ مرۆف باشه و به خته وه ربی مرۆفی تێدا یه بۆی هه لێژاردوون، ئینجا هه ر خۆی پازی بووه که ئیسلام به رنامه ی دروستکراوه کانی بێت.

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾^۲. واته: ئه مرۆ ئاین و به رنامه که تانم به کو تایی گه یاندو نازو نبعمه تی خۆمم بۆ ته وا و کردن و پازیم به وه ی که ئیسلام ببێته به رنامه و دین و ئاینتان.

^۱ - سوره تی الملك نایه تی (۱۴).

^۲ - سوره تی المائدة نایه تی (۳).

جیبه جیکردنی فه زمانه کانی خوای گه وره له لایهن مروّفه وه، مروّف خوشبهخت و سهرفراز دهکات له دنیا، چونکه بۆ خوا ژبان له دنیا ده بیته هۆی به ده سته پینانی په زامه ندی خوای گه وره، پاشان له قیامت به ههشت شوین و مه کانی ده بیته.

ههروهک فهرموویه تی: ﴿تِلْکُمُ الْجَنَّةُ اُورِثْتُمُوهَا بِمَا کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾^۱. واته: نه وه نه وه به ههشتهیه که پیتان دراوه به هۆی نه وه کارو کرده وانهیه که له دنیا نه نجامتان ده دا. به ئۆ خوینه ری به ریز: بزانه هۆکاری به ده سته پینانی به ههشت خۆماندوو کردنه به و کرده وانه ی فه زمانه پیکراوی خوای گه وره پاشان پیغه مبه ری ئازیزن ﴿وَلِلّٰهِ﴾ چونکه به ههشت به ئاسانی به ده ست نایهت و شه و نخونی و کارو کرده وه ی چاکی ده ویت، نه وه کرده وانه ش ده بۆ به پپی یاساو به رنامه ی ئیسلام بیت.

ئینجا نه گهر بیت و سهیری سهرده می پش هاتنی ئیسلام بکهین، که مروّفایه تی چۆن نه فام و نه زان بوون و گومرا بوو بوون له جاهیلیه تی خۆیان که وتبوونه نیو شیرک و کوفر و گومراییه کی ئاشکرا، هه رچی خراپه و تاوان هه یه نه یانکردو نه نجامیان نه دا، خوینیان به ناحق نه رشت، ئازاری دراوسییان نه دا، کهس له کهس نه مین نه بوو متمانه یان به یهک نه بوو، هه رکهس مندائی کچی بوایه پپی شهرم بوو به منائی زینده به چالیان نه کرد، ده سته ریزیان نه کرده سهر ناموسی یه کتر، عه دالهت و یه کسانی نه بوو له نیو ده و له مه مند و هه ژار، ده و له مه منده کان هه ژاریان نه چه و ساندوهه زو لمیان لئ نه کرد، بت و په یکه ر و دار و به رد و نه سته روه و رۆژیان نه په رست په نا به خوای گه وره.

ئه مانه و سه دان خراپه و تاوانی تر، که رۆژگاری تاریک کردبوون و ژبانی مروّفه کانی سهخت و دژوار کردبوو، وهک مروّف نه یان ده توانی بژین به لکو به پیچه وانه وه وهک ئاژه ل نه ژبان و ته نها خواردن و خه و و رابواردن بوو، نه و جا خوای په روه ردگار پیغه مبه ریکی بۆ ناردین، له شه وه زهنگ و زۆنگاوی جاهیلی و نه زانی رزگاری کردین، پینمونی کردین بۆ پێگای سهرفرازی و به خته وه ری و پێبازی ئیسلام،

^۱ - سوره تی الاعراف نایه تی (۴۳).

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾^۱. واته: هه ره نهو خواجه پیغه مبه ره که ی خوی (ﷺ) ناردوو هاورێ له گه‌ل هیدایه‌ت و پێنمووی و ئاینی حه‌ق و راستیدا که ئیسلامه، تا سه‌ری بخت به‌سه‌ر هه‌موو پێسا و ئاین و به‌رنامه ده‌ستکرده‌کاندا.

به‌ئێ خوێنه‌ری به‌رێژ: بۆیه خوای کارزان تاکه به‌رنامه و دین و ئاینیک هه‌بێ له‌دونیادا که پێی پازیبیت ته‌نها ئیسلامه‌و، غه‌یری دینی ئیسلام هه‌ر دینیکی تر مرۆف په‌پرەوی بکات لێ قبول ناکریت و، ته‌نها ماندبوونی بۆ هه‌یه به‌بێ پاداشت.

وه ئه‌گه‌ر هه‌موو دونه‌یا پشت له‌ دین و یاسای خوای گه‌وره‌ بکات، بچه‌ سه‌ر ئاین و به‌رنامه‌یه‌کی تر، خوای گه‌وره‌ کاروکرده‌وه‌یان قبول ناکات، هیچ پاداشت و چاکه‌یان بۆ نیه له‌ قیامه‌ت دا، چونکه به‌رنامه‌ی تریان هه‌ل‌بژاردوو و په‌پرەوی ده‌که‌ن به‌سه‌ر به‌رنامه‌ی دروستکه‌ری گشت بوونه‌وه‌ر که خوای گه‌وره‌یه.

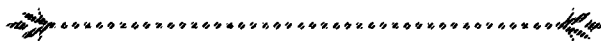
﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾^۲. واته: جا نه‌وه‌ی بێجگه له ئاینی ئیسلام په‌پرەوی هه‌ر یاسا و ئاینیکی تر بکات لێ وه‌رناگیریت، له‌قیامه‌تیشدا له‌ خه‌ساره‌تمه‌ندو زه‌رمه‌ندانه.

بۆیه هه‌رکه‌سه‌یک له‌ ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی ئیسلام، هه‌ر کارێک بکات هه‌ر چاکه‌یه‌ک بکات، هه‌ر خزمه‌تیک به‌ خه‌لکی بکات لێ قبول ناکریت و ده‌بیت ئیلا موسوڵمان بیت و ئیسلام به‌رنامه‌ی بیت و پیغه‌مبه‌رش (ﷺ) پێشه‌وا‌ی بیت.

بۆ نمونه: نه‌بو تالیبی مامی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که زۆر به‌رگری له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کرد دژی خزم و دووژمنانی، تا له‌ ژیان بوو نه‌ی هێشت که‌س ئازاری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بدات به‌لام نه‌و چاکانه‌ سودی بۆی نه‌بوو، تا له‌ ناگری دۆزه‌خ رزگاری بکات.

^۱ - سوره‌تی الصف نایه‌تی (۹).

^۲ - سوره‌تی ال عمران نایه‌تی (۸۵).

ههروهك پيغه مبهه (ﷺ) فهرمويه تی: عن ابن عباس (رضی اللہ عنہ) أن النبي (ﷺ) قال: (أَهْوَنُ أَهْلِ النَّارِ عَذَاباً أَبُو طَالِبٍ وَهُوَ مُنْتَعِلٌ بِنَعْلَيْنِ مِنْ نَارٍ يَغْلِي مِنْهُمَا دِمَاغُهُ)^۱. واته: له (ئيبين و عه باسه) وه (رهزای خوای لیبیت) پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) فهرمويه تی: سوکترین سزای نه هلی دۆزه خ بۆ ئه بو تالیبه که دوو سه رپی له پییه (نه علی له پییه) میشکی ده کوئی. که وابو بزنان ره حمه تی خواتان لیبیت، چاکه و خزمه تی خه لک بۆ که سیک ئیسلام به رنامه ی نه بیست سوودی نیه بۆ پاشه پۆزی که قیامه ته، ئه وه ئه بو تالیبه که مامی پیغه مبهه (ﷺ) که زۆر پشتیوانی پیغه مبهه (ﷺ) بوو، که چی نه هلی ناگره.

بۆیه تاکه دین و به رنامه ی قبولکراو لای خوای گه وره هه ر ئیسلامه.
 ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾^۲. واته: به راستی دین و ئایینی په سه ندکراو لای خوا ته نها ئایینی ئیسلامه.

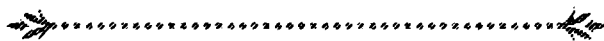
بۆیه ده ب ئیمه ی موسو لمان پابه ندی به رنامه که مان بین، له و رێساو یاسایانه ی خوای گه وره فه رمانی پیکردووین، تا وه کو له دنیا و قیامه ت سه رفرازیین، که به رنامه ی ئیسلام هیچ به رامبه ریکی نیه له سه ر زهوی که ته واوترین و باشترین به رنامه و یاسایه بۆ مروفه کان، که تییدا به خته وه ری و سه رفرازی به ده ست دیت.

خودای گه وره ده فه رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُم لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾^۳. واته: به راستی خوا فه رمان ده دات به دادپه وه ری و چاکه کاری و یارمه تیدان و به خشنده یی به خزمان و قه دهغه له گونا هو تاوان و ده ستریزی ده کات بۆ سه ر مال و نه فس و نامووس و نامۆزگاریتان ده کات بۆ ئه وه ی یاده وه ری وه ریگرن و تیفکرن.

^۱ - مسلم گپراویه ته وه، زماره ی فه رمووده: (۲۱۲).

^۲ - سوره تی ال عمران نایه تی (۱۹).

^۳ - سوره تی النحل نایه تی (۹۰).

له م پوژگارهی پری ناخوښی و فیتنه و نازاوهی که دونیای گرتوته وه، هیچ بهرنامه و یاسایه ک چاره و چاره سهریه کی نه وتوی پښ نییه به غهیری دینی نیسلام، پوژ به پوژ باس و خواس ده بیستین له فلانه ده ولت و فلانه شار، قهیرانی ئابوریه، کیشه ی ئاو و کاره بایه، کیشه ی پښگا و بانه، کیشه ی نه بوونی خوړاکه، سهدان کیشه یان هه یه له کوټایش دا له خوښاندانه که دا ده یان و سهدان که س کوژران!

چونکه بهرپرسانی ولت له غهیری دینی نیسلام، بهرنامه ی تر په پره و ده کهن، که خوښان به ناره زووی نه فسی خوښان دایان هیناوه و نوو سیویانه ته وه بۆ مرؤفایه تی که پښی ده لښ: دیموکراسی، له ژیر سایه ی نه م بهرنامه یه دا پرپه تی له زوښ و سته م و ناپاکي، پرپه تی له نادادگه ری و بڼ پره وشتی، که شوین که وتی نه م بهرنامه یه و رازی بوون پښی کوفر و شیرکه په نا به خوی گه وړه. بۆیه چاره سهری و خوښگوزهرانیان پښ نییه بۆ مرؤفایه تی، جگه له شه پ و نازاوه و ناخوښی و برسییه تی و نه بوونی، به لام بهرنامه و یاسای نیسلام جوانتری و دادگه رترین یاسایه، له ناو گشت بهرنامه کان تاکه پښاییه بۆ هیناوه دی خوښگوزهرانی که چی مرؤفایه تی پښت گوښان خسته!

بۆیه گه ر هه موو خه لکی دنیا کوښنه وه تاکو بهرنامه یه ک دابنښ بۆ مرؤفایه تی که ژانیان به خته وهر و خوښ بکات، نه وه نه جاحه ت و سهرکه ووتن به ده ست ناهښن، چونکه چوون ده کړی بهرنامه یه ک دابښی که ناره زووی ده ستی مرؤفه کان بښت دژی بهرنامه ی خوی دروستکه ری مرؤف.

هه روه ک نه و که سه ی که کوښپوټه ری دروستکرووه خوی شاره زاتره به چوښه تی به کاره ښانی، ئایه ده کړت که سځی نه زانی نه خوښنده وار خوی بکاته خاوه نی کوښپوټه ر و، هه ر له خوښه وه به بڼ شاره زای بښت: نه وها به کاری بښن، پښمای بدات بۆ به کاره ښنه ره کانی، بۆیه هه رکه س به گوښی بکات زهره ر ده کات و کار و ژبانی ده فه وتی و له ناو ده چیت.

بۆیه هه رکه س یاسای غهیری یاسای نیسلام بۆ مرؤفه کان ده ربکات نه وه خوی و شوښنه که ووتوه کانی گومرا ده کات، و ده یان خاته ناو ژبانیکی پر له ناخوښی و نه هاهمه تی.

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾^۱. واته: ئاخر بۆ بیرناکه نه وه کئ ههیه به قه ده ر خوا حوکمی جوان و دادپهروهرو چاک و به جئ بیئت، (به تایبهت) لای نه و که سانه ی که به وردی سهرنج ده دن و ویزدان و ههستی زیندوو یان ههیه.

مژوو شاهیده به درنژای رۆژگار که نه و کاته ی ئیسلام حوکمی ده کرد، چۆن ژبانی مرۆفایه تی له نه وه ری به خته وه ری و خوشگوزهرانی بوو.

نمونه ش: داپهروه ری پێشه و (عومه ری کوری خهتاب) (رهزای خوای لیبیئت) که له سه رده می نه ودا مندالی شیر خور پاره و موچه ی خۆی هه بوو.

خۆشترین ژبانیان بۆ مرۆفایه تی دهسته بهر کردبوو که خۆی له ناو بهرنامه ی ئیسلام ده بینیته وه. یاخود نمونه ی: خهلیفه ی له خواترسی پێنجهم، پێشه و (عومه ری کوری عبدالعزیز) (رهزای خوای لیبیئت) که له سه رده می حوکومرانی نه ودا پاره و پولی زهکات نه وهنده زۆر بوو، خه لکه که ش له نه و په ری خوشگوزهرانی و خوشی دابوون.

نه مه ش هه موو له فه رو به ره که تی یاساو بهرنامه ی خوای کارزانه که ئیسلامی پیروژه، بانگده رێک له شه قامه کاندانانگ دهکات: کئ دهیه وئ زن بیئ بۆ دینین، کئ دهیه وئ مالتیکی بۆ دروست بکهین بۆ دروست دهکهن. کئ قه رزاره قه رزه که ی بۆ ده دهینه وه.

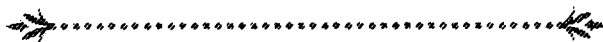
ئهم ووشانه له سه رده می ئیستاماندا نه و تراوه، وه له سه رده می هه ئسانه وه ی نه و روو پاش نه و تراوه، وه له ده و له ته پر له نه وت و کانزاکانیش نه و تراوه.

به لام خهلیفه ی دادپهروه ر (عومه ری کوری عبدالعزیز) له ماوه ی دوو سال و پێنج مانگی حوکمیدا، زهکاتیان ده گێرا به سه ر خه لکیدا که س وه ری نه ده گرت!!

تا فه رمانی کرد له سه ر لووتکه و چیاکان گهنم برێژن و بلاوی بکه نه وه، پاشان ووته به ناوبانگه ی فه رموو: بۆ نه وه ی خه لکی پیم نه ئی بالنده کان له ولاتی موسو لمانان برسی بوون !!^۲

^۱ - سورته ی المائدة نایه تی (۵۰).

^۲ - (سیره عمر عبدالعزیز لابن الحكم ص ۱۶۴).

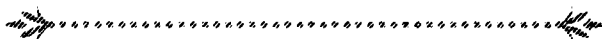
به لām به داخه وه ئه مرۆکه نهك بائنده كان، به لكو سه رجه م مرؤفايه تيان برسی و به دخۆراك كردوو! به راستی ئه وانه نمونه ی: قوتابی سه ر راست و گوشتکراوی به نامه ی ئیسلام و، شوین پێ هه لگری راسته قینه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) بوون. ئه مه یه به روبومی به نامه و یاسای خوای گه وره، ئه مه چه ندين سه ده یه میژوو پیاوی وهك كه له پیاوانی ئیسلامی به خۆوه نه دیوه، له ئازایه تی و جوامیڤری، خواویستی، دنیا نه ویستی و خاکی بوون، دادپه روه ری، هه رچی سیفاتی چاك و باش هه یه له واندا كۆبوو بوویه وه، چونكه به راستی ئه مانه ده رچووی قوتابخانه ی پیغه مبه ر (ﷺ) و شوین رپبازی ئیسلام كه وتبوون، نهك هه واو هه وه سی نه فسی خویان كوێرانه نه كه وتنه دوا ی داوی شه یتان.

بۆیه جیهان جارێکی تر خۆشی و خوشگوزهرانی به خۆیه وه نابینیت، تا به زه لیلی نه گه رپنه وه بۆ ژێر یاساو به نامه ی دروستکه ری گشت بوونه وه ر كه ئیسلامه، بۆیه تا فرسه ته و له ژبان داین و نه مردووین باخۆمان ته سلیمی یاساو فه رمانی خوای مه زن بکه ین.

﴿وَأَنبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ﴾^۱ واته: بگه رپنه وه بۆلای خوا به ملکه چی، خۆتان ته سلمی بکه ین.

چونکه هه ر ئیسلامه مایه ی خوشگوزهرانی بۆ مرؤفايه تی له دنیا و قیامه ت، بۆیه ده لێین به ئی ئیسلام سارپێزکه ری گشت ده رد و برینه پێ ده رمانه کانه. که وابو ئه ی موسو لمانان با له ئیستاوه به لێن به خوای گه وره به دین سه ر راستانه بۆ ئیسلام بژین و به مرین، تا له قیامه ت پادا شتمان به هه شتی پێ له نازو نیعمه ت بێت، به ئیزنی الله تعالی.

^۱ - سوره تی الزمر نایه تی (۵۴).

وهفائو سۆزێك بۆ پێشهواكهم

به پراستی كه بیرم كردهوه به چه خزمهت پێغه مبهری خوا (ﷺ) وهك وهفایهك كه مێك باسی ژبانی بكهم، به لām له ئاستی دا وهك منداڵێكی تازه له دایك بوو وابوم و زمانم گۆی نه ده كردو نه م ده زانی له چ پرویه كه وه له سهریان بدویم، چونكه هێنده مهزنه به هیچ شیوهیهك وه سفی ناكړیت، له مهردایه تی و جوامیږی، له خوا ویستی و دنیا نه ویستی، له به خشین و دهستكراوه یی، له خوا په رستی و چاكه كاری، له ته وازووی و خاکی و خۆبه كه مگری، له خشوع و له خواترسانی، له نه رمونیانی و ئارامگری، له سۆزو رهحم و مېهره بانی، له جهاد و تیکۆشانی، له سهركردایه تی و پێشه وایه تی، نه مزانی چۆن وه سف و سه نای نه و سه ركرده و پێشه و دلێره بكهم، به پراستی نه قه ل و بیرو هۆشم منیان وه ستاند له به رامبه ر وه سف و پیا هه لدانى نه و گه و ره و پێشه وایه، رایانچه لكاندم به وه ی كه هه رگیز قه له می به نده یه كی موحتاجی خودای گه و ره ناتوانیت بگاته ئاستی وه سف كردنی نه م پێشه و مه زن و جوامیږه، به لām دلی شه كه ت و ماندووی له تاو ئازارو ناخۆشی رۆژگار به فرمیسك و گرانه وه به هه ناسه یه كی قول و له ناخێكی پر ئازاره وه ها ته وه لām قبولی نه كرد به وه ی نه نوسم له سه ر رابه ر و نوری چاومان، گوتی: هه سته و قه له م بگره ده ست و ده ست بكه به نووسین و بنووسه له سه ر خه مخۆری ئوممه تی ئیسلام، پێشه نگ و پێشه وای پێغه مبه ران "محمد مصطفى" (ﷺ) بنووسه گه ر چه ند دیركیش بێت یان ته نانه ت چه ند ووشه یه كیش بێت، بیکه به نامه و به سه راپای جهاندا بلاوی كه وه راپیگه ینه، بینه ر به بۆ پادشاو سه رۆك و كاری به ده ستان پێیان راپیگه ینه ئیوه شه رمه زار و سه ر شوڤن به رامبه ر رابه ره كه م، ئیوه ناگه ن به تۆزی ژیر پێیه پیرۆزه كانی، پێیان بلی ئیوه ته نها بۆ خۆشی خۆتان نه ژین، دونیاتان كرد به دۆزه خ بۆ مرۆفه كان له پێناو خۆشی خۆتان، به لām پێشه واکه م بۆگشت ئوممه ت ژیا تاكو رزگاریان بکات له شه وه زهنگی تاریکی و نه فامی،

بۆ پرووناکی رحمت و سۆزو مېهره بانی ئیسلام، له ناخۆشی و نه هامة تی و برسیه تی بۆ به خته وه ری خوشگوزهرانی و دادپهروه ری.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾^۱. واته: ئە ی موحه ممه د ﴿ﷺ﴾ تۆمان ته نها بۆ ئە وه ناردوو ه که په حمت بیت بۆ جهانیان.

به ئی رابه ره که م له ماوه ی بیست و سئ سالی پیغه مبه رایه تی ته وای جهانی گۆری له نه هامة تی و ناخۆشی و یه کتر کوشتن و غه درو زو لیم و سته م و خراپه بۆخۆشی ژیان و هه سته کړدن به مانای مرؤف بوون، له به ندایه تی کړدن بۆ به ند ه بۆ به ندایه تی خوای گه وه ره، به ئی خوای گه وه ره ئە م پیغه مبه ره ﴿ﷺ﴾ بۆ کړدین به نورو پرووناکی تا خه لکی ئاگادار بکاته وه به وازه یتان له و کړده وانه ی سنووری خوا ده به زیتن و ئاشنایان بکات به ته شرع و به رنامه ی ئیسلام و فه رمانه کانی خوای گه وه ره.

﴿وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا﴾^۲. واته: هه روه ها بانگه واز ده که ی بۆلای خوا له سه ر مۆله تی ئە و، چرایه کی پرووناکیشی بۆ سه رجه م سه رگه ردانان.

له میژووی مرؤفایه تی ه یچ مرؤفیک نه له پێش خۆیه وه نه له دوا ی خۆی وه ک ئە و نه بو ه و نابن، له هه موو پرویه که وه سه ر مه شقه هه ر له پێش ئە وه ی خوای گه وه ره بیکات به پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ به راستگۆی ده سته پاك ناسرابوو، له نیو خه لکی واته ده سته پاك ترین و راستگۆترین که س بوو، له پرووی په وشت و ئە خلاقه وه باشته رین مرؤف بووه هه تا له گه ل مندال و پیرو گه وه رکاندا، کاتی به لای مندا لاند ا تپه ر ده بوو سلاوی لپده کړدن.

جوانترین په وشتی به رامبه ر به خه ترانه کانی په یپه وه ده کړد، بۆ ده ربړنی خوشه و یستی ناوی (عائیشه) ی (په زای خوای لیبت) کورت ده کړده وه ده یفه رموو: (یاعائش) به شیویه ک رتزی ده گرتن که به ناوی باوکییه وه بانگی ده کړد و ده یفه رموو: کچی صدیق، هه تا له گه ل شیت و که م عه قله کان به جوانترین شیوه مامه لیه کړدوه.

^۱ - سوره تی الانباء نایه تی (۱۰۷).

^۲ - سوره تی الاحزاب نایه تی (۴۶).

ئەنەس کوری مالیک (پەزای خوای لیبیت) دەلێت: ئافەرەتێک کەمێک عەقڵی ناتەواو بوو، گوئی: ئەهێ پێغهەمبەری خوا (ﷺ) پێویستە بێت، پێی فەرموو: ئەهێ دایکی فەلانە کەس بزانە بۆ کویت دەوێت تا پێویستە کەت بۆ جێبەجێ بکەم، ئەویش بەو پێگایانەدا بردی تا پێویستە کەهێ تەواو کرد.^۱

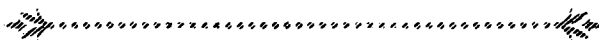
بەپراستی مەرووف ناتوانن بە ووتە باسی سیفەت و ئەخلاق بەرزى ئەم سەرکردهیه بکات، ئەم ئافەرەتە عەقڵی تەواو نەبوە ئاوا لەخزمەتی بوو کەرەکەهێ بۆ راپەراندوو بەبێ هیچ کرێ و بەرزەوهندیهک، ئەم پەيامە کە ئیسلامە بۆ پێغهەمبەر (ﷺ) هاتوو مایهێی پەحمەت و بەختەوهریه بۆ گشت مەروفايهێ بەبێ جیاوازی عاقل و بێ عەقڵ پەش و سێ، عەرەب و عەجەم، گشت کەسێک دەبێ مافی خۆی پێ بدرێت لە هەرشوێن و جێگایەک بێت، بۆیه هەرچی باس بکەین لە ئاست ئەخلاق و گەورەهێ ئەم پێشەوايه هەرکەمە، ئەمەش شاھیدی خوای گەورەهێ بۆی هەرۆک وەسفی دەکات.

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾^۲. واتە: بەپراستی تۆ لەسەر پەوشت و ئەخلاقێکی ئیجگار بەرزو گەورەیت.

بەئێ ئەم رابەرە لەبێ هەڵدانی کۆتای نایەت مەروفايەکە لەوەسەف و سەناو گەورەیدا کانیایێکی سازگارە هەڵدەقوێن لەبەری دەروات هەتا دنیا ماوه کۆتای پێ نایە. بەئێ بەلام بەداخەو زۆرینەهێ خەلکی لەم سەردەمەدا بێ وەفان بەرامبەر پێغهەمبەری خوا (ﷺ) کە سەرتاپای تەمەنی بۆخزمەتی دینی خوا پاشان بۆ پزگارکردنی مەروفايهێ لەنەهامەتی بۆ خوێش و کامەرانی کردە قوربانی تاکو بەتاک و تەنەا خوای گەورە بپەرستری لەسەر زەوی، تاکو تەشریع و دەستوری خودای بەدەسەلات حاکم بێت لەسەر زەوی خوێشەکانی ژبانی خۆی کردە فیدای مەروفايەکان، میحنەت و تالی زۆری چێشت بۆهێنانەدی رووناکی بەرنامەهێ ئیسلام.

^۱ - مسلم گێزراوێ تەو، ژمارەهێ فەرموو: (۴۴۱۴).

^۲ - سورەتی القلم نایەتی (۴).

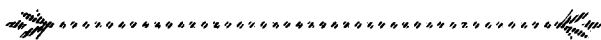

دوونیا نه ویستانه ژبا بوخوای گه وره قیامت و به هه شتی هه لېژارد به سهر خوښی که می
دونیای کاتی، ئا نه وه یه سهر کرده نه وها ژباوه هه تا له دونیاوو له سهر دۆشه ک و
مافوریکي نه رم نه خه وت، به پېچه وانه ی نه م سهر کردانه ی ئیستا به درو ناویان له خو
ناوه سهر کرده به زه بری هیژ هاتوونه ته سهر کوکم و مافی خه لکی هه ژار ده خوڼ له سهر
حیسابی فه قیر و هه ژاری خوښی نه دیو نه ژین، دونیا یان داگیر کردوو به رزترین خانوو
و کوښکیان هه یه، خوښترین خواردن نه خوڼ، به رزترین مودیلی سهر یار یان هه یه، و
ده زانن دونیا به س هی نه وانه هه روا بو رابواردن دروستکراون، ئینجا بابچینه خزمه ت
پېغه مبه ری خوښه ویست (ﷺ) بزاینن حالی نه و سهر کرده چوڼ بووه له کاتی کدا نه ویش
ده ی توانی با شتر له مانه بژیت، با به یه که وه سهر یرنکی مالی نه م پېغه مبه ره نازیزه (ﷺ)
بکه ین له سهر چی نه ستوو ه.

(دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رضي الله عنه) ذات يوم فَوَجَدَهُ قَدْ نَامَ عَلَى حَصِيرٍ
وَأَثَرَ الْحَصِيرِ فِي جَسَدِهِ، فَبَكَى عُمَرُ فَقَالَ: لَهُ مُحَمَّدٌ (ﷺ) مَا يُبْكِيكَ؟ قَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ
اللَّهِ (ﷺ) فَإِنَّ كِسْرَى وَقِصْرَ فِيمَاهُمُ فِيهِ وَأَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: أَمَّا تَرْضَى أَنْ
تَكُونَ لَهُمُ الدُّنْيَا وَلَنْ الْآخِرَةُ؟^۱ واته: جارنک (عومه ری کوپی خه تتاب) (رهزا و په حمه تی
خوا ی له سهر بیّت) رویشت بو لای پېغه مبه ری خوا (ﷺ) دیتی له سهر (حه سیرنک)
پالی داوه ته وه، شوینه واری (حه سیره که) له لاشه ی پېغه مبه ر (ﷺ) ده رکه و توه،
(عومه ر) (رهزای خوا ی لی بیّت) گریا، پېغه مبه ریش (ﷺ) فه رمووی: بو نه گریت؟ ووتی:
نه ی پېغه مبه ری خوا (ﷺ) کیسرا و قه یسه ر له چی دان و توش له چی دایت ئینجا
پېغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی: جا نه ی (عومه ر) تو حه ز ناکه بیت نه وان دونیا یان هه بیّت و
نیمه ش قیامت و دواروژ؟.

۱- (صحيح البخاري، ژماره ی فه رمووده: ۴۹۱۳).

به ئێ ئهم پابه ره دواړوژی هه لېزارد، ئازار و ناخوښی دونیای خسته کوډ و به نه بوونی ژبا، رپوژنک ژمه خواردنی خوښی نه خوارد، نه مه دایکه (عائیشه) (پهزای خوای لیبیت) باسی سه ختی و نه بوونی ژبانی ئهم پېشه نگه نه کات.

(عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَتْ: لَقَدْ مَاتَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَمَا شَبِعَ مِنْ خُبْرٍ وَزَيْتٍ فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ^۱. واته: (عائشه) ی خیزانی پېغه مبهه (ﷺ) (پهزای خوای لیبیت) ده لیت: پېغه مبهه ری خوا (ﷺ) تا وه فاتی کرد له رپوژنکدا دوو جار تېرنا و رپوئی نه خواردوو.

به ئێ ئهو سه رکړده بوو هاوه لان هه موو گیانیان له سه ر ده ست بوو بوئی ئهی توانی خوښترین ژبان به رپو بکات، به یه ک قسه خوښترین خواردنیان ده هینا خزمه تی و به رزترین خانوویان بو له زېر دروست نه کرد، به لام خوئی داوا له خودای گه وره ده کات رزق روژی خواخیزانی هه ر نه وه نده بیټ پې بژین.

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): (اللَّهُمَّ اجْعَلْ رِزْقَ آلِ مُحَمَّدٍ قَوْنًا)^۲. واته: (ئه بو هورهیره) (خوای ئی رازی بیټ) ده ئی: پېغه مبهه ری خوا (ﷺ) فه رموویه تی: خوایه رزق و رپوئی بنه ماله و نه وهی (محمد) هه ر نه مه نده بیټ پې بژین.

قوربانی پېغه مبهه که م بم بزانه ئهی براو خوشکی من په حمه تی خوات لیبیت، چوډ داوا له خوای گه وره ده کات ته نه نه وه نده رزق و رپوژیان پېدات که ته نه نه بژین، نه ک داوای هه موو دونیا بکات بوخوئی و کهس و کاری چونکه دهیزانی کاری ئهو ته نه نه خوښی و رابواردن و پالډانه وه نیه به لکو بو ماوه یه کی کاتی له دونیا نه مینیته وه تا کو په یامی خوا به سه ر زه وی بلاوکاته وه ئه رکی خوئی که بانگه وازی ته وحید و یه کخوا په رسته دواتر نه پې بمړیت و بگه رپته وه بو لای خودای گه وره.

^۱ - (صحيح مسلم، ژماره ی فه رمووده: ۲۹۷۴).

^۲ - (صحيح البخاري، ژماره ی فه رمووده: ۶۴۶۰، ومسلم ژماره ی فه رمووده: ۱۰۵۵).

﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾^۱. واته: نهی محمهد (ﷺ) به پراستی تۆ دهمری و نهوانیش دهمرن.

به ئۆ بۆیه دلی به دونیا و خوشیه کانی نه دا، گه رنا و بستبای داوای له خوای گه وره ده کرد شاخ و چپا کانی بۆ نه کرد به زێر و گه وههر، به لام نهی و بست بۆیه دهفه رموویت: (لو كان لي مثل أحد ذهباً لَسُرْنِي أَنْ لَا تَمْرَ عَلَيَّ ثَلَاثَ لَيَالِي وَعَنْدِي مِنْهُ شَيْءٌ إِلَّا شَيْئاً أُرْصَدُهُ لِدَيْنٍ)^۲. واته: گهر به قهه کتوی ئو خود زێرم هه بووایه، ئاسووده نه بووم که سی شهو به سه رمدا ئاوا نه بیئت، که هیچ شتی کم لهو زێره لا ماییت، ته نه ئه وهنده نه بیئت که بۆ قه رز به یلمه وه.

سبحان الله له گه وره ی نهو پێشه وایه به پراستی شه رمه بۆ موسو لمان پێگه و پێبازی نهو نازیزه ی کردو ته قوربانی خولبای و بست و ئاره زوو ه کانی به دووای پێچکه ی گومرایی و داوای شه بیتان که وتوو ه.

نهو جا نهو رابه ر و پێشه وایه له دوای وه فاتی کۆچی به نازاری هیچ میرات و شتیکی وا له دوای خۆی به جێ نه هیشت که شایه نی باسکردن بیئت، وه کو به ناو سه رکرده دونیا په رسته کانی نه م سه رده مه که به هۆی زۆری پاره و مو لکیان له بانکی و لاتان هه لئه گرن، بۆخۆشی نه فسی نا پووختیان شوقه و مو ل و کۆمپانیا له و لاتان ده کپن، نازانن چی له پاره و سه روه تیان بکه ن مندا له کانیان هه ر پۆژه و مو دیلی سه یاره و جل و به رگ و پێلاویان ئه گۆرن، گه رما و سه رمای هاوین و زستانیان له و لاتیک به سه ر نه به ن بۆخۆشی رابواردنی خۆیان.

ئه مه ش میراتی گه وره ی مرؤ فایه تی که پێغه مبه ری خوایه (ﷺ) بزانی چ له پاش به جیما وه.

^۱- سوره تی الزمر نایه تی (۳۰).

^۲- (رواه البخاري عن ابي هريرة، ژماره ی فه رمووده: ۲۳۸۹).

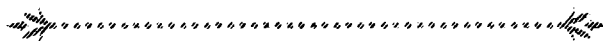
(عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ، رضی اللہ عنہ) قَالَ مَا تَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عِنْدَ مَوْتِهِ دِرْهَمًا وَلَا دِينَارًا وَلَا عَبْدًا وَلَا أَمَةً وَلَا شَيْئًا، إِلَّا بَغْلَتُهُ الْبَيْضَاءُ وَسِلَاحُهُ وَأَرْضًا جَعَلَهَا صَدَقَةً^۱. واته: له (عمرو کوری حارث) (خوای گه وره لئی رازی بیټ) ده گڼرپنه وه ده فهرموئ: کاتی که پیغه مبهه ﷺ وه فاتی فهرموو: ته نه درهه من یان دینار یان بهندهیه ک یا کؤیلهیه ک یا هیچ شتیکی له پاشه خوئی به جی نه هیشت، ته نه هیستره سپیه که ی و شمشیره که ی و زهویه ک نه بیټ که بو خیر هه لی گرتبوو.

نازار و ناخوئی و میحنه تی ئه م پیشه وایه به نوسینیکی کورت ته واو نابن، چونکه به راستی نه وه له ژبانی دنیا تیگه یشتبوو که ماویه کی زور که مه، بویه بهرگه ی گشت نازار و ناخویشیه کی نه گرت، له (عبدالله کوری مسعود) وه (رهزای خوای لیبت) ده گڼرپنه وه ده فهرموئ: پیغه مبهه ﷺ له سهر حه سیرک پال که وتبوو، ئاسه واری حه سیره که له سهر پیستی دیار بوو! نه ئی: منیش چووم ئاسه واره که م له سهر پیستی پیغه مبهه ﷺ سرپه وه گوتم: دایک و باوکم به قوربانت بیټ نه ی پیغه مبهه ری خوا ﷺ پنگه مان پښ نادهیت که شتیکی ترت بو پابخه یین تا له سهری بখে ویت؟ پیغه مبهه ریش ﷺ فهرموو: (مَا أَنَا وَالْدُّنْيَا! إِنَّمَا وَأَنَا وَالْدُّنْيَا كَرَائِبٍ اسْتَظَلَّ تَحْتَ شَجَرَةٍ. ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا)^۲. واته: من چیم داوه له دنیا، من له گهل دنیا ته نه وه که نه و سواره وام، که ماندوو نه بڼ و پاشان له ژیر سیبه ری دارک دا نه نیشتی و پاشان نه پروا و جی ده هیلیت.

بویه ته نه بونه وه ژبا تا کو به ته شرع و ده ستوری خوا سهر زهوی رووناک بکاته وه تا که بهرنامه و یاسا ته نه قورئان بیټ، که باشتین یاسا و پروگرامه بو خوشگوزهرانی ته واوی مرو فایه تی.

^۱ - (صحيح البخاري، ژماره ی فهرمووده: ۴۴۶۱).

^۲ - (أخرجه الترمذي، ۵۷۸/۴). ژماره ی فهرمووده: (۲۳۵۳). وأحمد (۳۸۳/۱۶). ژماره ی فهرمووده: (۱۰۶۵۴).

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾^۱. واته: ئاخر بۆ بیرناکه نه وه کئ هه یه به قه ده ر خوا حوکه ی جوان و دادپه روهر و چاکو به جئ بئت، به تاییه ت لای نه و که سانه ی که به وردی سهرنج ده دن و ویزدان و هه ستی زیندوویان هه یه. به ئئ نه م پئشه نگ و سه رمه شقی مرؤفایه تیه ته نها بۆ نه وه ژیا تاوه کو گشت یاساو دین و به رنامه و برپارئک ته نها بۆ خوی ئه رز و ئاسمان بئت.

﴿وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾^۲. واته: تا دین و به رنامه و برپار هه ر هه مووی بۆ خوا بئت. به لام زۆر به داخه وه بۆ موسوئمانان که هه یچ گرنگی به و پئشه وایه ناده ن و رڭگاو سوننه ت و ئاکاری ئه ویان پشت گوئ خسته و، ته نها ئامانجیان خوئی و له زه تی که می دونیا به بویه حالی موسوئمان و ته وای ئوممه تی نیسلام په شیوه و دووبه ره کی که وتۆته نیوانیان له به ر ته ماحی مائی دنیا پشتمان له رڭگاکه ی کردووه، ئه گه ر سه یری هاوه لانی بکه ین به راستی هه موو سه روه ت و سامان و مائیان ته نانه ت گیان و روحیان خسته بووه ناو له پی ده ستیان و پئشکه ش به پئشه واکه یان کردبوو.

کاتیک (عه لی کوپی نه بو طالیب) (فاطمه ی) کچی پئغه مبه ری خوی (ﷺ) به هاوسه ر گرت، (خوی گه وره له هه ردووکیان رازی بئت) بۆ مائیک ده گه را تا تیایدا نیشته جئ بئت، به لام خانوویه کی دوور له مائی پئغه مبه ری خوی (ﷺ) ده ست که وت و له وئ گواسته وه، پئغه مبه ر (ﷺ) هات بۆ مائیان و پپی فه رموون: ده یه وئت نزیکیان بکاته وه له مائی خوی.

(فاطمه ش) گوئی: داوا له (حارثه) (ره زای خوی ئیبت) بکه تا شوئنه که ی بگۆر یته وه له گه لمان تا نزیک بینه وه، پئغه مبه ریش (ﷺ) فه رمووی: (حارثه) هئنده شوئی خوی بۆ چۆلکردوین ئیتر پروم نایه ت پپی بلیم).

^۱ - سوره تی المائدة نایه تی (۵۰).

^۲ - سوره تی الانفال نایه تی (۳۹).

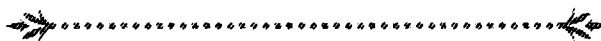
(حارثه) (رهزای خوای لیبیت) ئهوهی بیستهوه و هات بۆ لای پیغه مبهری خوا (ﷺ) و گوئی: ئهی پیغه مبهری خوا (ﷺ) بیستوو مه دهته ویت (فاطمه) لیته وه نزیك بیت و ئهوهش خانوو هکانی من، من خۆم و ئهوهشی هه مه بۆ خوا پاشان پیغه مبهری خوایه (ﷺ) سویند به خوا ئهی پیغه مبهری خوا (ﷺ) ئهوهی تۆ لیم وهرده گریست لام زۆر خۆشتره له وهی وازی لێ دینیت بۆم، پیغه مبهریش (ﷺ) فهرمووی: (راست دهکهیت، خودا به ره کهت برژینیت به سهرتدا)، ئهوه بوو (فاطمه) هاته ناو خانویه کی (حارثه) که نزیك مزگهوتی پیغه مبهر (ﷺ) بوو، (حارثه) له نزیك مزگهوتی پیغه مبهر (ﷺ) چه ند خانویه کی هه بوو، ههر جاره و یه کێک له و خانوانه ی چۆل ده کرد بۆ خۆشه و یستیکی پیغه مبهری ئازیز (ﷺ) تا کو هه موو خانوه کانی ئه و شوینیه ی دا به پیغه مبهر (ﷺ) و هاوسه ره کانی^۱.

ئه مانه ن نمونه ی پیاوی جوامێرو گیان فیدای پێبازی ئیسلام، ئه م هه لۆستانه یان شاهیدی ئه وه ئه دات ئه مانه ئه هلی به هه شتن، که گشت کارو کرده و هیا ن بۆ په زامه ندی خوای گه و ره بوو به سه رو مال له خزمه ت خۆشه و یستی خودا بوونه.

ئه مه ش کافره کانی سه رده می پیغه مبهری خودا (ﷺ) دان به و راستیه ده نێن که ه یچ که س له مێزو و وه ک هاوه لانی پیغه مبهر خودا (ﷺ) نه بوونه بۆ خۆشه و یسته کانیان به ئه ندازه ی هاوه لان.

له (سوّلحی حوده ییبه) دا نێردراوی کافره کان (عروه ی کوپی مسعود) و یستی ده ست بدات له ریشی پیرۆزی پیغه مبهری خودا (ﷺ) له کاتی که دا قسه ی له گه لدا ده کرد، هاوه لی خۆشه و یست (مغیره ی کوپی شعبه) (رهزای خوای لیبیت) نوکی شمشیره که ی دا له ده ستی (عروه ی کوپی مسعود) و پێی فهرموو: ده ست دوور بخه ره وه و له ریشی پیغه مبهری خودا (ﷺ) ده ست نزیك مه خه ره وه ئه گینا ده ست و مه چه کت ده برم و نایه لم جارێکی تر به سه لامه تی ده ست بگێرته وه.

۱ - (الطبقات الکبری لابن سعد، ج ۸، ص ۱۶۶).

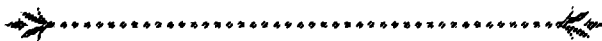

کاتیک (عروهي کورې مسعودی) بن باوهر گه پايه وه بو لای بن باوهره کانی شاری مه ککه پيانی گوت: (سویند به خودا نازانم نه مانه چ کومه لیکن چهنده ها جار به وه فدی چوومه بو لای پاشاکان و به وه فدی چوومه بو لای قه یسه ری پاشای پړوم و کیسرای پاشای فارس و نه جاشی پاشای حه به شه سویند به خودا هیچ پاشایه کم نه بینووه که هاوهر لای و هاوهر پیکانی به گه وره ی بزانه و پرتزی بو دابنن به نه ندازه ی نه و پرتزو گه وره ییه ی که هاوهر لانی (محمد) ﷺ له موحه مه دی ده گرن، سویند بیت به خودا نه گهر محمد ﷺ تف فری بدات نهوا بیگومان ده که ویتنه له پی به کیک له هاوهر لانیه وه، نهو هاوهر لیش نهو تفه ده هینیت به دهمو چاو و پیستیدا، هر کاتیک فه رمانیان پ بکات یه کسه ر هاوهر لانی فه رمانه که ی جی به جی ده کهن، کاتیک ده ست نوپژ بگریت دوور نییه له سه ر ناوی ده ست نوپژه که ی بکه نه شه ر له ناو خو یاندا، کاتیک له خزمه تیدا قسه بکه ن ده نگیان نزم ده که نه وه، نه وهنده گه وره به پرتزه لای هاوهر لانی ناتوانن پ به چاو ته ماشای بکه ن له بهر نه وه ی زور به پرتزه لایان و شه رمی لی ده کهن)^۱.

به لام موسولمانی ئیستا که هیچ شاره زانین به ناسینی پیغه مبه ره که یان ﷺ که ناوی چیه و بوچی خوی گه وره نار دوویه تی؟، به لام به پیچه وانه وه ناوی یاریزان و نه کته ری فیلم و گوران بیپژه فاشله کان هه موو ده زانن!

مه لایه ک گوتی: چوم ژن ماره بکه م، له کوره که م پرس ی پیغه مبه رمان ﷺ ناوی چیه؟ گوتی: ماموستا من موسولمانم هه مووشت نه زانم، گوتم: که وایه هه مووشت نه زانی ناوی چیه، گوتی: پیغه مبه ر ناوی (الله) یه! گوتم: جاوهره شیت مه به موسولمانه و نازانی خوی گه وره پاشان پیغه مبه ر لیک جیابکاته وه.

^۱ - (رواه البخاري: ژماره ی فهرموده: ۲۵۸۱).

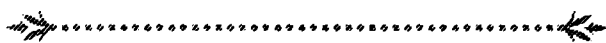

بەپراستی جېي داخە بۆ موسولمانى ئەم سەردەمە كەزۆر پىشتىكەرن لە ئىسلام و رابەرەكەيان، ئەم پىغەمبەرە (ﷺ) خەم خۆرى ئوممەتەكەيەتى لەدۇنيا و دواړۇژدا، كاتىك دۇنيا خراپ بوو كاتى لىپرسىنەو و حەشر و حىساب دىت بابزانىن هەلۆستى ئەو سەركردەيە چۆنە، تەنھا خەمى خۆيەتى يان مال و خىزانى.

(قەتئادە) يان (كەعب) ئەلئيت: ئەو پۆزى كە خەلكى لە بەردەم بارەگای خوا پائەگىرئىن، گويم لە حەسەنى بەسرى بوو ئەيگوت: جى ئەلئيت بەو كەسانەى كە پەنجا هەزار سأل بە بى خواردن و خواردنەو، پا ئەگىرئىن، هەتا گەروويان لە تىنۆتتەو ئەپچرئىت، هەناويان گر ئەگرئىت لە برسان، كانىك شك ئەبەن كە پى ئەلئىن: (آنية) ئەچن لىي بخۆنەو زياتر گروو تىنيان پى هەلئەسئىت، تا بى هىزى تەواو پوو لە هەمووان ئەكات و خەلكى لە خۆ بىزار ئەبن. ئىنجا خەلكەكە هەر كەسەو هەلئەسئىت، بە دواى خۆشەويستىكى خۆيدا ئەگەرئىت، كە لە دۇنيا چاكەيەكى لە گەلدا كردبوو، ئەمپۆ بتوانئىت، يارمەتى بدات و لەو پۆزى پزگار بكات، جا يان بخرئىت بەهەشت و يان بخرئىت دۆزەخ، گشت خەلكى پا ئەكەنە لای ئادەم، پاشان ئىپراهم، ئىنجا موسا و عيسا (سەلامى خوايان لىي) كە جى هەموو ئەوانە ئەلئىن: ئەمپۆ خواى گەورە بەجۆرئىك توورە بوو، كە قەت لەمەو پيش بەو شىو توورە نەبوو، هەموو تىكرا باس لە توورەى خوا ئەكەن، بۆيە هەموو ئەلئىن: (نفسى نفسى)، هەر كەسەو بە نەفسى خۆيەو سەر قال ئەبئىت، وەك خواى گەورە دەفەرموئ:

﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا﴾^۱. واتە: پۆزئىك دىت كە هەموو كەس خەمى خۆيەتى، بەرگرى لە خۆى دەكات، پاكانە بۆ خۆى دەكات، گوئ بەكەسى تر نادات. بىرىكەو كە چۆن ئەو هەموو خەلكەكە هەر هاواری نەفسى خۆيەتى، هىچ شتىكت لەو پۆژەدا گوئ لى نابئىت، تەنھا نەفسى نەفسى نەبئىت، ئاى! دەبى ئەو پۆژە چ پۆزئىكى سەخت بئىت، چ پۆزئىكى سامناك و نارەحەت بئىت..!

۱ - سورەتى النحل ئايەتى (۱۱۱).

بیریکه وه نهو پیڼغه مبه رانه ی که خه لکی په نایان بو ئه بهن چ پرتنکیان هه یه لای خوا، که چی نه وه تا نه وانیس هیچ شتیکیان به ده ست نییه، هه موو له ترسی تووره یی خودا ناتوانن شه فاعه ت بکه ن. که واته تو کییت؟ تو چییت؟ تو چ نرخیکت هه یه له ئاست نهو پیڼغه مبه رانه!!

تا خه لکی بئ هیوا نه بن له هه موو شت، دپنه لای پیڼغه مبه ری نازیز (ﷺ) داوای شه فاعه ت و تکای ئی نه که ن که لای په رور دگاریان بو بکات، نه ویش هه لده سیټ نه چپته لای په روه ردگاری و نیزی ئی نه خوازټ و خوداش نیزی نه دات ئینجا بو ی نه که وپته سهر سوژده و ده ست نه کات به مه دح و سه نای خوای په رور دگار و له خوا نه پارټه وه که حه شر و (حیساب) له گه ل نهو خه لکه دا بکات، له شوینیکا ده فهرمویت، سی دانه سال پیڼغه مبه ر (ﷺ) سهر له سهر سوچه نه بیټ و له خودا ده پارټه وه، ئینجا خوا وه لای نه داته وه، یان له شوینی تر دا ده فهرموئ: خه لکه که دین و ده ئین: نه ی موحه ممه د، (ﷺ) تو پیڼغه مبه ری خوایت، خاته می پیڼغه مبه رانیت، خودا له گوناھی پیش و دوا بیټ خو ش بووه، ده لای په روه ردگار شه فاعه تمان بو بکه، ئایا نابینیت که ئیمه له چ ناره حه تی کدا ین؟ پیڼغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموئ: پاشان هه ئه سم، نه چمه ژر عهرشی خوا وه نه که ومه سوژده بو په روه ردگارم، ئینجا خوا سوپاس و ستایشی کی چاکم نه خاته سهر زمان، که له پیش مندا نه یخستوته سهر زمانی هیچ که سیکه وه، ئینجا خوا ده فهرموئ: نه ی موحه ممه د، سهرت به رز که، داوا بکه پیټ نه دریت، شه فاعه ت بکه وهر نه گیریت، نه ئی: منیش نه ئیم: ئوممه ته که ی خو م.. ئوممه ته که ی خو م نه ی په روه ردگار، نه گو ترئ: نه ی موحه ممه د (ﷺ) ده هه لسه له ئوممه ته که ی خو ت که سان که هیچ حیسابی کیان له سهر نییه، بو به هه شت و له ده رگای راستیه وه به رتکه).^۱

^۱ - (صحيح البخاری، ژماره ی فهرمووده: (۷۵۱۰)، صحيح مسلم، ژماره ی فهرمووده: (۱۹۳).

به ئن به دایک و باوک وه قوربانی بین ته نها ئه وه غه مخۆرمانه له دونیا و دواپۆژ، بۆیه ئه ی بهنده کانی خوا نه گهر سه رفرازی و خوشبه ختی دونیا و دواپۆژت ئه وئ ده ست به سوننه ت و ئاکاری ئه و پێشه وایه بگره، مأل و مندالت پنگاکه یان بخه ره سه ر پێچکه و پێبازی ئه و رابه ره که هه نگاو بنین به ره و ئاسۆی روون که تاکه پنگایه تیشکی رووناکی نوری خوای په روه ردگار پارێزه ری پنگاکه یانه تا ئه یانخاته به هه شتی پان و به رین.

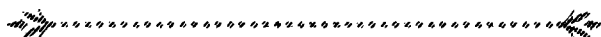
﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾^۱. واته: هه ر که س گوێپایه ئی خوا پاشان پێغه مبه ره که ی بکات ئه وه به راستی سه رکه وتنیکی گه و ره ی به ده ست هیناوه.

که و ابوو باهه موومان به وه فابین بو ئه و سه رکرده ئازاو جوامیره که چۆن له غه می نومه ته که ی دایه، بۆیه بائیمه ش په یمان بده یین راستگو یین تا کو له ژياندا یین له سه ر پێبازی ئه و بژین و به رین بۆنه وه ی بێ به ش نه یین له و به هه شته ی که پێغه مبه ری خوای (ﷺ) لێبیه، به ئیزنی الله تعالی.

سلاو و ره حمه ت و مه یه ربانی خودای گه و ره له سه ر پێغه مبه ری خوشه و یست (ﷺ) و هاوه لان و پێشینه چاکه کان و سه رجه م تیکۆشه رانی دئسوۆزی پبازی پاکی ئیسلام.

^۱ - سوره تی الاحزاب نایه تی (۷۱).

هه موو نه وهی ئادهمین!

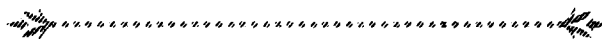
ئهم سه رده مهی ئیستا که تیدا ده ژین سه ره پای دوور که تنه وهی موسو لمان له دینه که ی و پشت کردن له خوای گه وره، مرو فایه تی په نا به خوای گه وره زۆر به یان له خوا په رسته وه بو شه خس په رستی و پاره په رستی و ژن په رستی، ده یان جوړی تری په رستن وازیان له خودای تاک و ته نها هی ناوه.

جوړی کی تری په رستن که ئیستا به ناو موسو لمانانی شی گرتو ته وه بریتیه له قه وم و عه شیر هت و بنه ماله په رستی، به شیوه یه ک واده زانن خوای گه وره دنیای ته نها بو عه شیر هتی نه وان دروست کردو وه، ته نها نه وان له سه ر زه وی بوونیان هه یه، هیچی تر نیه له وهی خو یان به پرت تر و به ناو بانگترو گه وره تربیت، نه وان له زترو نه لماس دروستکراون و خه لکانی تر له ماده دی ب به ها دروست بوونه!

پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فره مویت: (كُلُّكُمْ لَادَمٍ وَاَدَمٌ مِنْ تُرَابٍ)^۱. واته: هه مووتان نه وهی ئاده من وه ئاده می ش له خو ل دروست بووه.

بیئا گایه له وهی گشتی له خو ل دروست بوونه به فره مانى خوای گه وره، بو یه جیا وازی دوو به ره کی رق که وتو ته نیوان مرو فایه تی، خو شو یستی دنیا و رق لیبونه وه له مردن و به دوور زانیی قیامهت که وتو ته دل ه کان، هه موو شتیک بو ته واسته و واسته کاری و خزم خزمایه تی، گهر له عه شیر هتی نه و ب نه گهر هیچ مسته واشی نه بیت ده ی کاته به پیرس، یان بو کاری خیر ته نها ده ب له خزمی خو ی بیت، گهر زۆر هه ژاریش ب خیر یان پینادات، یان بو ژن و ژنخوازی به هه مان شیوه کچیان ناده ن به قه وم و عه شیر هتی تر به مه ش پتزه ی قه یره یی و مانه وهی کچان به پیری پروو له زیاد بوون ده کات.

^۱ - (أخرجہ أبو داود فی کتاب الأدب، ژماره ی فره مووده: ۵۱۱۶).

ئیمه‌ی موسوڵمان دین و به‌نامه‌یه‌کمان هه‌یه که ئیسلامه، واته: خو به‌ده‌سته‌وه‌دان به‌سه‌ر و ماڵ و پازی بوون به‌هه‌موو فه‌رمانیکی خوا‌ی گه‌وره، پاشان پازی بوون به‌گشت ده‌قیکی پرسیاکه‌ی و بێ پروابوون به‌گشت یاسا و به‌نامه‌ی تر. خوا‌ی گه‌وره ئه‌م ئیسلامه‌ی به‌ره‌حمه‌ت بو ناردین تا‌کو پزگارمان بکات له‌ناخۆشی و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی ژبان، بۆیه مرقوف به‌بێ به‌نامه‌ی ئیسلام مانای مرقوفایه‌تی نادات و ده‌چینه ئاستی ئاژه‌ل و درنده‌کان، که‌ته‌ن‌ها بو‌ه‌زو ئاره‌زوو ده‌ژین به‌بێ ئه‌وه‌ی له‌مانای ژبان تیبگه‌ن و خۆشی راسته‌قینه‌ بیه‌ن که‌ پابه‌ندبونه به‌ئیسلام و شو‌تکه‌وتنی پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌یه (ﷺ).

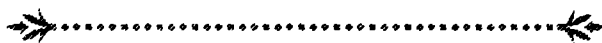
ئینجا ئه‌گه‌ر بی‌تو سه‌یری سه‌رده‌می پێش هاتنی ئیسلام بکه‌ین، که‌ چۆن مرقوفایتی ناخۆشی به‌خۆیه‌وه‌ بینی بوو گشتی گومراو غه‌رقی جه‌هل و نه‌زانی بی‌وون، پۆچوبوون له‌ نیو شیرک و کوفر و گومراییه‌کی ئاشکرا، هه‌رجی خراپه‌ و تاوان هه‌یه ئه‌یانکرد، ئه‌وجا خوا‌ی په‌روه‌ردگار پی‌غه‌مبه‌ریکی بو ناردین، تا‌کو مرقوفایه‌تی بخاته سه‌ر پێگای رووناکی ئیسلام.

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾^١. واته: هه‌ر ئه‌و خوا‌یه پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) خۆی ناردوو ه‌او‌پێ له‌گه‌ڵ هیدایه‌ت و پێنمووی و ئایینی حه‌ق و راستیدا که ئیسلامه، تا سه‌ری بخات به‌سه‌ر هه‌موو پێسا و ئاین و به‌نامه‌کاندا. بۆیه ئیسلام دژی په‌گه‌ز په‌رستی و عه‌شیره‌ت په‌رستی، به‌تیکرا ئه‌وانه‌ی ده‌بنه موسوڵمان گشتی به‌پراو خوشکی په‌کتر داده‌نیت، گه‌ر هه‌ر په‌کیکیان له‌و په‌ری شه‌رق و غه‌رب بی‌ت مادام ئیمانداره و خۆی ته‌سلیمی خوا کردوو.

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾^٢. واته: بی‌گومان به‌راستی ئیمانداران گشتی برای په‌کترن.

^١ - سوره‌تی الصف نایه‌تی (٩).

^٢ - سوره‌تی الحجرات نایه‌تی (١٠).

(سەید قوتب) خۆی گەورە لێ خوشب، ووتە یەکی جوانی هەیه، دەلێت: من سەر بە نۆمەتیکم کە نەوێ یە کە می بریتی بوو لە ئەبو بە کری عەرەبی و بیلالی حەبەشی و سۆهەبی رۆمی و سەلمانی فارسی، نۆمەتە کە می من یە ک دانە ناسنامە دەناسی ئەویش باوەر و عەقیدە یە.

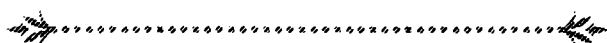
بێگومان تاکە شتێک بۆ مەرۆفی موسوڵمان گرنگ بێت تەنھا عەقیدە و بیروباوەرە کە موسوڵمان لە تاریکی و نەزانی نەو دەگۆرێت بۆ رووناکی ئیسلام و بەخشی نی عەقل و بیرو هۆشێکی پاک و سەلامەت.

خۆی گەورە بە هۆی بەرنامە ی ئیسلامە و موسوڵمانەکانی کردووە بە یە ک جەستە و لاشە دلەکانی هەموو بە یە کەووە دەبەستێتە و بە پێ شەرع و یاسای خۆی، دلەکانیان پر دەکات لە خوشەو یستی یە کتر تاکو هەر یە کێک لەوان ببێ یە ک جەستە و لاشە بۆ دینی خوا تێکۆشن و سەرەنجام بە هەشتیان بکاتە خەلات.

عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): (مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِهِمْ وَتَرَاحِمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ، إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى)^۱. واتە: (نوعمانی کوری بە شیر) (پەزای خۆی لێ بێت) دەلێ: پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: نموونە ی موسوڵمانان لە ناو خۆیاندا لە بەزەبی هاتنە وە یاندا بە یە کتر ی و لە یە کتر خوشوو یستیان و لە هاوسۆزیان بەرامبەر بە یە کتر ی وە کو یە ک جەستە ن، کە ئەندامێکی ئازاری دێت، هەر هەموو ئەندامەکانی تری جەستە کە تیان لێ دێت و شەونخوونی دەکێشن بۆی.

بە لێ پێغەمبەر ی خوا (ﷺ) نموونە ی موسوڵمان بۆ برا موسوڵمانە کە ی وە ک یە ک جەستە دێنێتە وە، واتە یە کێکیان نە خوش بوو ئازاری هەبوو، ئەو ی تر هەست بە ئازار و نە خوشیە کە ی برا کە ی دەکات، دلی خوش نابێت تاکو برا کە ی ئازاری لە سەر سووک نە بێت.

^۱ - (البخاري. الأدب. ژمارە ی فەرموودە: ۵۶۶۵).

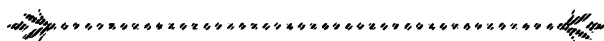
جوانترین نموونه ی نه م یه ک جهسته ییه له سییره ی سه له فی سألحی نه م ئوممه ته دا،
که یه کیکیان یه کیکی ترانی ده بیینی وا ده گری، بوی ده که وته گریان پیش نه وه ی لی
پرسیت که بوجی ده گرت!!

(نه بو جه همی کوپی حوزه یفه ی عه ده وی) (خوا لی رازی بی) ده فه رموی: (انطَلَقْتُ
يَوْمَ الْيَوْمِ أَطْلُبُ ابْنَ عَمِّي، وَمَعِيَ شَنَّةٌ مِنْ مَاءٍ، وَإِنَاءٌ، فَقُلْتُ: إِنْ كَانَ بِهِ رَمَقٌ سَقَيْتُهُ
مِنَ الْمَاءِ، وَمَسَحْتُ بِهِ وَجْهَهُ، فَإِذَا أَنَا بِهِ يَنْشَعُ، فَقُلْتُ لَهُ: أَسْقِيكَ؟ فَأَشَارَ أَنْ نَعَمْ، فَإِذَا
رَجُلٌ، يَقُولُ: آه، فَأَشَارَ ابْنُ عَمِّي أَنْ انْطَلِقْ بِهِ إِلَيْهِ، فَإِذَا هُوَ هِشَامُ بْنُ الْعَاصِ أَخُو
عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، فَأَتَيْتُهُ، فَقُلْتُ: أَسْقِيكَ؟ فَسَمِعَ آخَرَ، يَقُولُ: آه، فَأَشَارَ هِشَامٌ أَنْ
انْطَلِقْ بِهِ إِلَيْهِ، فَجِئْتُهُ فَإِذَا هُوَ قَدْ مَاتَ، ثُمَّ رَجَعْتُ إِلَى هِشَامٍ، فَإِذَا هُوَ قَدْ مَاتَ، ثُمَّ
أَتَيْتُ ابْنَ عَمِّي، فَإِذَا هُوَ قَدْ مَاتَ)^۱. واته: له غه زای یه رمو وکدا له دووی ئاموزایه کم
ده گه پام، ده فریک و که میکم ئاو پیمابوو، ده مووت به لکو نه گه ر بریندار بوو بی و
هه ناسه ی تیدا ماییت فریای که وم بیده من وده موچاوی پی ته ر بکه م، دوزیمه وه، هه ر
وا بوو که خوم بیرم لیکرد بوو یه وه، له گیانه لادا بوو، رامکرده سه ری پیم گوت: ئاوت
بده من؟ گوتی: به ئی. له و کاته دا گوئی لی بوو پیاوینکی تر ده یووت: ئاای.. ئاموزاکه م
ئامازه ی بو کردم که بیده م به و، هه ر ده ینالاند.

ده بینم (هیشامی کوپی عاصی) برای (عه مری کوپی عاصه)، له سه ره مه رگیدایه، پیم
گوت: ئاوت بده من؟ گوئی له یه کیکی تر بوو هه ر ده یووت: ئاای، هیشامیش ئامازه ی
بو کردم که فریای نه و که وه (ئاوه که ی به ده مه وه که). خوم گه یاندی، فریای نه که وتم،
گیانی ده رچوو.

خیرا هاتمه وه لای هیشام، ده بینم نه ویش گیانی ده رچوو، گه رامه وه سه ر ئاموزاکه م
ده بینم نه ویش ته واو بووه و مردوو.

^۱ - (الزهد والرقائق، ژماره ی فه رمووده: ۵۱۳).

ئه گهر سهیری هاوه لانی پیغه مبهری خوشه ویست (ﷺ) بکهین، که هه ربه که وه له قهوم و هۆز و زمانیکی جیاواز بوون، به بێ ئه وهی نه ته وه په رست بن و بێ جیاوازی نیوان نه ته وه یان و په نگ و شیوه و زمانیان هیچ له م شتانه کاریان نه کرده سهریان یه ک گیان و یه ک جهسته تیکۆشان بۆ بلاوکردنه وهی پرۆگرام و یاسای خوای گه و ره، بۆیه خوای گه و ره ی مرۆفایه تی پێ پرزگارکردن له ده ست زوڵم و خراپه ی سته مکاران، بۆخۆشی و به خته وهی و گه یشتن به ئاسووده ی راسته قینه.

ئا ئه وه (گاوانی کوردی و بیلال حه به شی و سه لمان فارسی و سه وه یی پۆمی)، (په زاو په حمه تی خوا له هه موویان بێت) که هه ربه که وه پێش ئیسلام بوونیان بت په رست و ئاگر په رست و خاچ په رست بوون له ولاتی که وه هاتبوون، ته سلیم بوون به خوای گه و ره، به رنامه ی ئیسلامیان کرده یاسای ژبانیان، جا کاتیک له ده ست ئازار و نه زیه تی کافره کان کۆچ ئه که ن بۆ شاری (مه دینه)، به بێ مأل و پاره و به ته نیاو پۆشاکیک کۆچیان کرد و دور که و تنه وه له خزم و کهس و کارو ولاتیان چوون بۆ ولاتیکی تر، بۆ لای که سانیک نه خزم و ناسیاریان بوون نه عه شیره ت و بنه ماله ی ئه وان بوون، به ئکو پیغه مبهری ئازیز (ﷺ) به فه رمانی خوای گه و ره کۆچی پێکردن بۆ لایان.

ئینجا ئه وکات له شاری (مه دینه) پیغه مبهری خوا (ﷺ) براهه تی ئه خاته نیوانیان، که براهه تیه ک له سه ر دین و ته قوا زۆر تووندو تۆل دروست ده بێت، ئه نساره کانی مه دینه هه موو مأل و سه ره تیان له گه ل برا موهاجیره کۆچکردووه کان به ش ده که ن و ئه یده ن به براکانیان، که خوای گه و ره ئه م براهه تیه به هۆی ئیسلام و ئیمان ه وه خسته نیوانیان دله کانی په یوه سته کردن به یه که وه، له کاتیکدا مرۆفایه تی ئه و سه رده می هیچ خۆشی و ئارامیه کی به خۆیه وه نه بینی بوو.

خوای په‌روه‌ردگار باسی ئه‌و براه‌تی و په‌یوه‌ندی ئیمانیه ده‌کات که له‌سه‌ر ده‌ستی پیغه‌مبه‌ری نازیز (ﷺ) به‌فه‌رمانی خو‌ی خسته‌نیو ئه‌نسه‌ر و موها‌جیره‌کان.

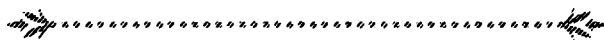
﴿وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ﴾^۱. واته: دله‌کانیشیانی به‌ست به‌یه‌که‌وه، ئه‌گه‌ر هه‌رچی دارایی زه‌وی هه‌یه، هه‌ر هه‌موویت خه‌رج بک‌ردایه تا دله‌کانیانت په‌یوه‌ند بک‌ردایه به‌یه‌که‌وه، ئه‌وه نه‌تده‌توانی ئه‌و دلانه‌ په‌یوه‌ست بکه‌یت به‌یه‌که‌وه، به‌لام خوا به‌ه‌وی ئایینی ئیسلامه‌وه خو‌شی و به‌ک‌ریزی و براه‌تی له‌نیوانیاندایه‌ریاک‌رد.

به‌ئ خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی گه‌ر هه‌رچی سه‌روه‌ت و سامانی دونه‌یه به‌خه‌را‌با، هه‌یج کات براه‌تیه‌ک له‌م شی‌وه‌یه دروست نه‌ده‌بوو له‌سه‌ر زه‌وی، به‌لام به‌ه‌وی ئیسلامه‌وه خوای گه‌وره براه‌تیه‌ک ئه‌خاته نیو موس‌و‌لمانان له‌پیناو خوا بۆیه‌ک‌تر خو‌یان نه‌ده‌ن به‌ک‌وش‌ت، بۆیه دوو‌ژمنایه‌تی موس‌و‌لمان و جووله‌که‌ی مه‌دینه له‌سه‌ر نازاردانی خوش‌ک‌یکی هاو‌ه‌لی ئیماندار دروست بوو.

(ئین هه‌شام) له (ئه‌بو عه‌ونه‌وه) ربه‌ویه‌تی کردووه، ئافره‌تیکی موس‌و‌لمان ملوانکه‌یه‌کی خو‌ی برد بۆ بازاری نه‌وه‌ی قه‌ینوقاع تا‌کو بی‌فرۆشی له‌و‌ی دانیش‌ت، چه‌ن جووله‌که‌یه‌ک ویستیان گالته‌ی پ‌ن بکه‌ن رو‌خساری به‌ده‌رخه‌ن، ئه‌ویش رو‌خساری نیشان نه‌دان، زه‌رنه‌که‌ره‌که ده‌ستی برد و چمکی ک‌راسه‌که‌ی به‌ست به‌پشتیه‌وه، پ‌ن ئه‌وه‌ی ئافره‌ته‌که ئا‌گای لی‌بی، کاتیک هه‌ستا رو‌یش‌ت لاشه‌ی به‌دیار که‌وت، جووله‌که‌کان ده‌ستیان کرد به‌گالته‌و پ‌یکه‌نین، ئافره‌ته‌که هاواری کرد، به‌ک‌سه‌ر ئیمانداریک به‌هانه‌یه‌وه هات خو‌ی کرده‌قوربانی شه‌ره‌ف و ناموسی و خوش‌کی ئیماندارێ دوکانداره‌که‌ی ک‌وش‌ت، جووله‌که‌کانیش هه‌لمه‌تیان دایه‌ سه‌ر ئه‌و موس‌و‌لمانه‌و ک‌وش‌تیان)^۲.

^۱ - سوره‌تی الانف‌ال نایه‌تی (۶۳).

^۲ - (زیانی ناززمان - حبیب محمد سعید، لا ۷۰۸).

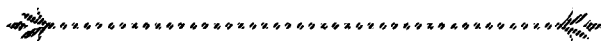

بۆیه جهنگ دروست بوو له نێو موسوڵمان و جووله که ی نه وه ی قه ینوقاع، نه مه ش هه مووی ته نها له سه ر شه ره فی خوشکیکی ئیماندار، نه خزم و قه و مایه تی له نێوانیان هه بوو نه هیج په یوه ندیه کی دنیای. به لām گهر سه یری میژووی نه وانه بکه ین دوو ربوونه له خوای گه و ره و به رنامه که ی چیان کردووه به یه کتر، گهر سه یری سه رۆک و پادشاکان بکه ین، له پیناو پله و پۆستی دنیای کورپ باوکی خۆی کوشتووه، برازا مامی کوشتووه تا کو خۆی ببیته سه رۆک و پادشا.

به لām له ئیسلام ته نها ته قوا و دینداری گرنکه گهر په ش پیستیک بوو به س خاوه نی ته قوا و عیلم بوو نه وه به تیگرای موسوڵمانه کان ده یکه نه برا و گه و ره و ئیمامی خو یان، بزانه نه مه له سه رده می ئیمامی (عومهری کوری خه تابه) (په زای خوای لیبیت) که کارگوزار واته خزمه تکارێک ده که ن به به رپرسی ناوچه یه ک، ته نها به هۆی شاره زای له قورئان و ئیسلام کراوه به کاربه ده ست.

(عَنْ عَامِرِ بْنِ وَائِلَةَ (ؓ) أَنَّ نَافِعَ بْنَ عَبْدِ الْحَارِثِ لَقِيَ عُمَرَ بِعُسْفَانَ وَكَانَ عُمَرُ يَسْتَعْمِلُهُ عَلَى مَكَّةَ فَقَالَ مَنْ اسْتَعْمَلْتَ عَلَى أَهْلِ الْوَادِي فَقَالَ ابْنُ أُبَيْرَى قَالَ وَمَنْ ابْنُ أُبَيْرَى قَالَ مَوْلَى مِنْ مَوَالِينَا قَالَ فَاسْتَخْلَفْتَ عَلَيْهِمْ مَوْلَى قَالَ إِنَّهُ قَارِئٌ لِكِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَإِنَّهُ عَالِمٌ بِالْفَرَائِضِ قَالَ عُمَرُ أَمَا إِنَّ نَبِيَّكُمْ (ﷺ) قَدْ قَالَ إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ^۱). واته: له (عامری کوری وائله) (په زای خوای لیبیت) ده ئی: که عومه ر کردبووی به کار به ده ست، (نافع) ی (عبدالحارث) له (عه سفات) که گه یشته به عومه ر گوئی: کیت کردووه به کاربه ده ست له سه ر خه لکی نه م دۆله؟ گوئی: (ابن لابی زی) گوئی: (ابن لابی زی) کنبه؟ گوئی: به کیکه له کارگوزاره کانمان گوئی: جا کار گوزارت کردووه به جینشینی خۆت له سه ریان؟ گوئی: نه و که سیکی قورئان خوینه و شاره زای زانستی میرات به ش کردنه.

۱- (صحیح مسلم، ژماره ی فه رمووده: ۸۱۷).

عومهر (پهزای خوای لیبت) گوتی: راسته که پیغه مبه ره که تان ﴿صَلَّى﴾ فهرموویه تی: له راستیدا خوا به هوی ئه م قورئانه وه چه ند گهل و هوزیک سهره رز ده کات و چه ندانی تریش نزم و نه وی ده کات.

به ئ ته نها به هوی نیسلامه وه مروف سهره رز ده بیت نه گهر هاتوو به نده یه کی راستگو بوو له گهل خوای خویدا، با رهش پیست ب، له و په ری شهرق و غه رب بیت که ته قوای خوای هه بوو، ئه وه براوه یه و سه رفرازه له دونیا و قیامهت، بویه پیغه مبه ری خوا ﴿صَلَّى﴾ ده فهرمویت: (لَا فَرْقَ بَيْنَ عَرَبِيٍّ وَلَا أَعْجَمِيٍّ وَلَا أبيضٍ وَلَا أَسْوَدَ إِلَّا بِأَلْتَقَوَى)^۱. واته: جیاوازی نیه له نیوان که سیکی عه رب و که سیکی غه یه عه رب وه جیاوازی نیه له نیوان که سیکی سهی پیست و رهش پیستیدا نیلا به ته قوا نه بیت.

بویه تاکه شتیک هه بیت لای خوای گه وره گرنگ بیت ته نها ته قواو کرده وهی چاکي مروفه کانه تا کو له سه ری پاداشت بدرینه وه، به لام مروف زور سپله و دونیا په رسته خوی هه لده کیشی به جوانیه که ی یان به سه روهت و سامانه که ی یان به بنه ماله و عه شیر ته که ی، که چی هیچ شتیک خوی خاوه نی نیه و گشت شتیک هی خوای گه وره یه، هه تا خودی خوی لاشه ی خویتی ده مار و ماسولکه ی هه موو به فهرمانی خوای گه وره کار ده کات و ئاگاداره به وه رینی گه لای دار، خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَا نَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا نَعْلَمُهَا﴾^۲. واته: هیچ گه لایه ک نیه بکه ویتته خواره وه خوا پی نه زانیت.

که وایه توچیت نهی مروف شانازی به شتیکه وه بکه ی که هی خوت نه ب، به لام شانازی به نه خلاق و په وشته کهت بکه، به نیمان و عه قیده کهت بزانه به راستی له سه ر پربازی خوای گه وره یه، چونکه ئه مه به ویستی خوته هه لباردنی.

^۱ - (صحيحه الألباني في "الصحيحه" (۱۹۹/۶).

^۲ - سوره نى الأنعام نایه نى (۵۹).

ئایه که سیکی ژبرو ئاقل دهبی و رهوشته کهت پنگهت نادا نزیك کاری خراپ بیهوه، یان شهراوی و کاری خراپ دهکهیه پیشهت و ئازاری مروّقه کان ئهدهی؟، بویه ئهوه بزانه هه موو قهوم و هۆزه کان هیچیان بهوویستی خویان نهبووه، چ زمان و چ پهنگ چ قهوم و شارێك دهکه نه مۆلگهی خویان، بهفهرمانی خوی گهوره له دایک بوونه هاتونه ته سه ر زهوی بۆماوهیهك دواتر هه مووان جی دههیلن!

﴿وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْئًا﴾^۱. واته: خوا ئیوهی له سکی دایکتان دهرهیلناوه بئ ئهوهی هیچ شتێك بزائن.

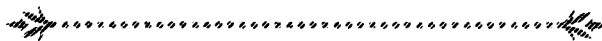
به ئ هه موو مروّقه کان به بئ ویستی خویان له دایک بوونه، هه موو کهس ئاره زووی ده کرد جوانترین مروّقا له دونیا، یاخود پهنگی چاوی جوانترین و، بالا بهرترین، بنه ماله ی زۆرترین سهرزهوی و به ناوبانگترین بایه، به لام خوی گهوره هیچ ئه و شتانه ی به لاوه گرنگ نه بوو، ته نه ئه وهی گرنگ بیئت لای خوا ته نه ئه قوایه، که کام له بهنده کانی زیاتر له دونیا خۆی ماندوو دهکات به دلسۆزی بۆ به دهسته پێنانی په زامه ندی و ئیخۆشبوونی.

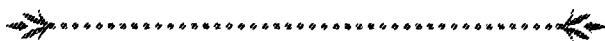
﴿اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقَاكُمْ﴾^۲. واته: به پراستی به پزیرینتان لای خوا ئه و که سه تانه که زۆرتر له خواتر سه و فه رمان به رداری فه رمانی خوایه.

به لام ئه و که سانه ی ته نه ئه به ناو موسوّلمانن هه می شه به دوا ی رابواردن و خۆشی دونیا وهن، گهر له مائی خوابی یا له مزگه وت ته نه ئه باس باسی قهوم و بنه ماله یه، نه گهر موسوّلماننێك بپروات بۆ مزگه وت نوێژیکات، پرسیا ری لێ ده که ن تۆ چ بنه ماله و عه شیرت و له کام شیخی، هینده قهومی خۆی خۆشده و ئ واده زانی به ته نه ئه قهومی ئه و له سه ر زهوی بوونی هه یه، به پراستی شه رمه بۆ موسوّلمان ئه وه په وشتی بیئت، گهرتۆ هینده خۆت پئ شه ریفه و ئیمانداره پرسیا ری عه قیده و یه کخوا په رستی لێ بکه،

^۱ - سوره تی النعل نایه تی (۷۸).

^۲ - سوره تی الحجرات نایه تی (۱۳).

سه یبرکه و بیرى لیبکه وه بزانه خوای گه و ره له قورئانه که ی باسی پیاوئیکى ئیماندار ده کات که به قه و مه که ی ده لیت: به دهم بانگه وازی پیغه مبه رانه وه بچن و ته نها خوای تاك و ته نها بیه رستن، بزانه ئەم که سه خوای گه و ره به رزگار که ری میله ته که ی باسی کردووه، به لام چ سیفات و ناکار و نه سب و عه شیره تی له گه ل باس نه کردووه.

﴿ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴾^۱. واته: نه وسا له و په پری شاره وه پیاوئیکى ئیماندار به په له، به گورج و گوئ هات و گوئی: نه ی قه و مه که م ئەم پیغه مبه رانه راست ده که ن، ئەم په یام به رانه راست ده لئین شوئینان بکه ون، بر وایان پ بکه ن، ئیمانان پ بیه ن.

بزانه خوای گه و ره باسی ره نگ و شیوه ی پیاوه که ی نه کرد، نه یفه رموو پیاوه که ی فلانه قه و م و بنه ماله، یان فلانه زمان بوو، یان خزمی فلانه پادشابوو نه خیر ته نها پیاوئیکى ئیماندار بوو داوای کردووه به دواى بانگه وازی په یام هینه ره کانی خوای گه و ره بکه ون، که بانگی خه لکی ده که ن بو پنگای سه رفرازی و به خته وه ری.

بو به ره حمه تت لیبت بزانه ته نها ئەو که سانه به ریزن لای خوای گه و ره که له خودا ترس و موته قین. (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَنْ أَكْرَمُ النَّاسِ؟ قَالَ: أَتَقَاهُمْ)^۲. واته: له (ئه بو هوره ره وه) (ره زای خوای لیبت): ده فه رموئیت: پرسیان له پیغه مبه ری خوا (ﷺ) به ریزترین خه لک کامه یه، فه رمووی: ته قوادارترینان.

به ئ ئەو که سه به ریزترینه که له خوا ترسه با ره ش پیستیک بیت له و په ری شهرق و غه رب بیت له ناو کو شک و ته لار بیت یان ئەشکه ووت و ژیر زهوی، نه وه ی گرنگه ته نها موسو لمانه و له خوا ترسه و له سه ر رتبازی ته وحیده، له دینی نیسلام له نئوان ئەو قه و م و هوزانه ی سه ر زهوی هیچ شتیک جیا وازی نیه لای خوای پایه به رز نه زمان نه ره نگ، نه قه و م نه شیوه ته نها ته قوا و له خواترسان نه لیبت.

^۱ - سوره تی یس نایه تی (۲۰).

^۲ - (صحيح البخاری، ژماره ی فه رمووده: (۳۳۵۳)، صحيح مسلم، ژماره ی فه رمووده: (۲۳۷۸).

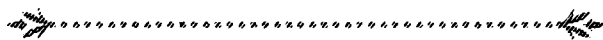
پېغه مبهري خوشه ويست (ﷺ) دهفه رموئت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَلَا إِنَّ رَبَّكُمْ وَاحِدٌ، وَإِنَّ أَبَاكُمْ وَاحِدٌ، أَلَا لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَى أَعْجَمِيٍّ، وَلَا لِعَجَمِيٍّ عَلَى عَرَبِيٍّ، وَلَا لَأَحْمَرَ عَلَى أَسْوَدَ، وَلَا أَسْوَدَ عَلَى أَحْمَرَ إِلَّا بِالتَّقْوَى)¹. واته: نهی خه لکینه، خودای ئیوه به که، وه باوکتان به که، عه ره بیک له نه عجه ميه که زیاتر نیه، وه نه عجه ميه که له عه ره بیک، وه سوور پستیک به سهر رهش پستیک، وه رهشیک به سهر سووردا جگه ته قوا و خواپه رستی نه بیت.

وه نهو که سانهش کچی خوځان نادهن به گه نچی موسولمان، که ته نها له بهر نه وهی له قهوم و عه شیرتهی نه وان نیه، بویه به وکاره یان ته نها غه م و خه فته بۆ خوځان و کچه که یان زیاد ده که ن.

چونکه زۆرئک له کچانی ئه م سهرده مه پیربوونه و بئ میرد ماونه ته وه، قهیره بوونه کهس نیه هاوسه رگیزان له گه ل بکات به هوئی هه لکیشانی ته مه نیان و مانه وه یان به کچی به کوئی خوځان ده مینیته وه، چی ده بن گهر کچیان بدهن به موسولمانیکي دلسوژی غهیره عه شیرتهی خوځان تاکو خزمایه تی پته و به هیزیبت له نیو موسولمانه کان، گشتیان بینه یه که پشت و تیبکوژن بۆ سهرخستنی دینی خودا.

که و ابو نهی به ندهی خوا بزانه له رۆژی دواپی خوای گه وره سهیری قهوم و هوژ و پله و پایه ت ناکات، وهره کوپی کام شیخ و بنه ماله بوویت، زمانت چی بوو عه ره ب بووی یان کورد، یان رهنګ و شیوه ت سهی بوو یا سوور، نه خیر به لکو سهیری دل و کرده وت ده کات، وهره داخو چه ن بۆخوا ژباویت له دونیایی کاتی ته مه نت له چ کارئکی باش و خراپ به سهربرد.

¹ - (رواه أحمد و وصحیحه الألبانی فی "المصیحه" ۱۹۹/۶).

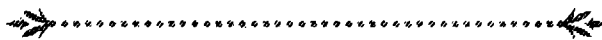

ههروهك پښغه مبهري ئازيز (ﷺ) دهفه رموي: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَإِنَّمَا يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ)^۱. واته: خواي گه وړه سه يري شيوه و وښه تان و مال و مولكتان ناكات، به لكو سه يري دلتان و كرده وه كاتان ده كات.

به ئ نه ي موسولمان ره حمه تن تيببت بزانه سه يري دلت ده كات واته بزاني دلتان چه سودي و دووړوي و گوماني خرابي تيدايه يان به پيچه وانه وه دليكي ساغ و سه ليم و له خواتر سه، سه يري سه روسيما ناكات واته سه روسيماي جوان و بالاو هه يكه لي ناياب مروف خوشه ويست ناكات لاي خودا و پي ناچي ته به هه شت، وه سه روه ت و سامانيش به هه مان شيوه مه گهر له پيناو خوداي گه وړه ببه خشريت.

كه وايه زانيمان بو هاتوي نه دونيا تا وه كو تا قيبكر پينه وه بو دونيا كه ي تر كه قيامه ته نه ك بوئه وه هاتين تا به هوړو قه ووم خو مان به سه ر خه لكان ي تر به گه وړه بزاني و به چاوي كه م سه يريان بكه ين، كه و ابو و تاكو زووه و درهنگ نه بوه مردن نه بوته ميوان بابهنده ي خوداي گه وړه بين به دلسوزي خو مان بوي يه كلا بكه ينه وه تاكو له قيامه ت له ريزي دهسته ي سه رفرازان بين، به ئ زني الله تعالى.

^۱ - (رواة مسلم، ژماره ي قه رموده: (۲۵۶۴).

نامۆبوونی ئیسلام له م سهردهمه!

به پراستی له م پوژگار کۆمه لگه و مائی موسوڵمانان زۆرینه یان گۆراون، سیمای ئه خلاق ئیسلامه تی له نیو مائه کان به زۆر کۆچیان پیکراوه، زۆریه ی مائه کان له م پوژگار دووره پهریزن له به رنامه ی خودای گه وره که ئیسلامه، موسوڵمانان هیچ ئاکار و په وشتی جوانیان پتوه دیارنیه که به گوێره ی به رنامه ی ئیسلام بیٔ، نه له کرده وه نه له پوو خسار و شیوه یان، که وتوونه ته دوا ی په وشتی رۆژئاوا و بیباوه پان له هه موو سیفات و نه خلاق پوژانه یان، له خو پازاندنه وه یان، له مۆدیل و ستایلیان، له جل و به رگیان، له سه رچاگردن و، له هه موو جو لانه وه یه کیان په یه وه ی بئ بر وایان و دونیا په رسته کان نه که ن.

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): (لَتَتَّبِعَنَّ سَنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ، شِبْرًا بَشِيرًا، وَذِرَاعًا بَذِرَاعًا، حَتَّى لَوْ دَخَلُوا فِي جُحْرِ ضَبٍّ لَاتَّبَعْتُمُوهُمْ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى؟ قَالَ: (فَمَنْ)¹.

واته: (أبو سعيد الخدري) (په زای خوا ی لیبیٔ) ده ئی: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرموویه تی: بیگومان له مه ولا ده که ونه شوین خوو نه ریتی نه وانه ی له پیش ئیوه وه بوون بست به بست و، گه ز به گه ز، تا وه کو به راده یه ک نه گه ر نه وان خو یان بکه ن به کونی بز مژده ئیوه ش شوینیان ده که ون. وتمان: ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) گاور و جووله که کان؟ فهرمووی: ئه ی کی؟

ئیسلام له م سهرده مه ی ئیستادا په یه وهانی پراسته قینه ی زۆر که م و نامۆ بوونه، زۆرینه ی خه لکی هه وئی ئه وه نادهن فیڕبن و له حه قیقه تی تیبگه ن.

¹ - (رواه بخاری، ژماره ی فهرمووده: ۳۲۶۹).

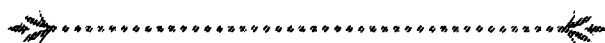

که بۆ به خته وهری مرؤفایه تی هاتوو، موسوئمانان له هه موو لایه که وه ته نها بۆ بازاری دونیاو مه به سه ته کانی هه وڵ و ماندوو بون و شه ونخونی ده که ن بۆ به ده سه ته پینانی شته دونیا بیه کان، بۆ پروانامه یه که ده یان ملیۆن ئه دات تا به ده سه تی بێنیت به بێ ئه وه ی ئه م پروانامه یه سوودی بۆی هه بێت، نه ئه توانی ئیشیکێ پێ بکات نه دابمه زریت، نیوه ی ته مه نی لێ به فیرۆ ئه چیت به خویندنی دونیایی، که چی هه وڵی فیربوونی به رنامه ی ئیسلام نادات که سه رفرازی و خو شبه ختی دنیا و قیامه تی پێوه به نده، رۆژێک هه وڵیان نه داوه فیری ئیسلام بن، ته نها زاناو شاره زان به دنیا و شته دونیا بیه کان، ناوی ئه کته ری فیلم و سینه ماو، یاریزان و یانه کان هه موو ده زانیت.

﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ﴾^١. واته: ته نها له روو که شی ژبانی دنیا تیگه یشتونه و شاره زان، له به رامبه ر ژبانی قیامه تیشه وه بێئاگان. جا ئیسلامه که مان نامۆ و غه رب بووه، خه لک سه یری ئیماندارێک ده کات له سه ر سوننه تی پێغه مبه ره (ﷺ) ریشی به رداوه، یان سیواک ده کات، یان عه باو پو شته یه قسه ی ره ق و تانه و ته شه ری لیده ده ن، چونکه سوننه تی پێغه مبه ره (ﷺ) زۆر که میان په یره وی ده که ن، نه شاره زان پێی نه زانیاری ته واویان ده رباره ی هه یه، به هۆی روو له دنیا کردنیان بۆیه له ئاخیر زه مان خه لک دووره په رتزن له ئیسلام، له مال و مه جلیس و کوړو کوڤونه وه، هه یج باسی یادو زیکری خودای گه وره، مردن و قیامه ت نا کریت، به لکو باس باسی دنیا و ژن و سه یاره و خانو و قاپ و قاچاخ ناوما ل و شته دونیا بیه کانه.

به لām گه ر گه نج نیوه ی کابۆی سه رچۆکی درابن و سه ری نیوه چا کردبێ و ریشی وه ک گه نجانی رۆژئاوا به شیوه ی ئه وان چا ک کردبێ هه یج قسه ی پێ نالین ده لێن: کاکه وازی لێبێنه مۆدیله و گه نجه هیشتا بابه دلی خۆی بکات!

^١ - سورته ی الروم نایه تی (٧).

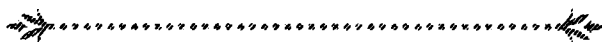

كه چې نيماندارك ريشي و شه پوالي كورت بې به شيوهي سوننه تي له سهر پنگا و رتباري پيغه مبهري خوا (ﷺ) بيت سهد تانه و ته شهرو نپانه ي پې ده كهن گوايه توندره و داخراوه، له خوداي گه وره ناترسين ئه مانه بو چاوليكهري كابراي نيرياز ده لئن موديله بهس بو سوننه تي پيغه مبهري نازيز (ﷺ) توندره و توقينه ره.

بويه ئيسلام غه ريب بوته وه له ناومان، واته نامويه بې كهس و بې پشتيوانه، ئه وانه ي پابه نندن به ئيسلام به راست و دروستي زوركه من، هه روهك سهره تاي هاتني ئيسلامه كه چهن كه سيكي كه م له ده وري پيغه مبهري خوا (ﷺ) كويبوننه وه ئه وانه ي تر به درنده ترين شيوه دزايه تيان ئه كردن به ليدان و سزادان به ئاگر و به ئاسن هه ولى بنبه پر كردونيان ئه دا كه بلاونه بيته وه، بويه ئه و كاته پي ده گوترا سهرده مي غه ريب و نامويي، چونكه بيكهس و پشتيوان بوون، شوينكه و ته ي ئيسلام زور كه م بوون ئيستاكه ش به هه مان شيوه سهرده مي غه ريبه، كه ئاخير زه مان و قيامه ت نزيك بوته وه.

بويه پيغه مبهري خوا (ﷺ) به دايك و باوكه و به قورباني بين ئاماژه ي بهم سهرده مه كردووه به وه ي دووباره نامويي و غه ريب سهر ه لده داته وه موژده ي داوه به و غه ريبانه له كوټا زه مان بيكهس و نامون و سهر راستانه شوينكه و ته ي ئيسلامن.
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): (بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا، وَسَيَعُودُ كَمَا بَدَأَ غَرِيبًا، فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ)¹. واته: له (ئهبو هورهيره وه) (رهزاي خوي لبيت) پيغه مبهري (ﷺ) فهرموي: سهره تاي هاتني ئيسلام به غه ريب بوو، وه به هه مان شيوه ده گه رپته وه به غه ريب، خو شبه ختي و سهر فرازي بو غه ريبه كان.
ئيستاكه ئه چيته ههر مالليك باس و خواسي دونيا و رابواردن و غه يبهت و فه ساديه، تيفيه كانيان سينه ماو فيلي دوور له ئه خلاق و رهوشتي ئيسلام بې ئاگي كردوون پييه وه سهر قالن.

¹ - آخرجه مسلم، ژماره ي فهرموده: (۱۴۵).

ئەوجا سەیری خێزانە کە یان بکە ی کچ و دایک و خوشک و هاوسەریان هەموو سفورو جلی نیمچە پرووتیان پۆشیوه، ئە ی برای من سویند بە خودای گەورە بەر پرسیاری لە قیامەت بەرامبەر بەو بن هەلوئەستیهت بەرامبەر یان، کە چۆن خێزانە کەت دور کە وتونە تەووە لە بەرنامە ی ئیسلام.

﴿وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ﴾^۱. واتە: لە بارە گای خوا ئە مر دە کەرت بیانوە ستین، بیگومان ئەوان بەر پرسیارن.

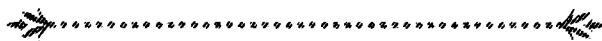
بە ئی بەر پرسیاری لە دنیا و قیامەت کە چۆن بێدەنگیت هە ئێژاردبوو لە سفوری خێزانە کەت، بێدەنگیت هە ئێژاردبوو لە پەرورە کردنی منداڵە کانت بە پەرورە دە ی ئیسلامی، لەو لاشەووە چۆن گورگە کان بە خۆپازاندنەووە ی خێزانە کەت چاوی برسی و نەفسی نابوختیان پێ تێر ئە کرد.

بە داخەووە بۆ پیاوان کە خەمیان تەنھا پارە پەیدا کردن بێت و بە دوای مائی دنیاووە بن، وە بێ ناگا بێت لە ژن و کچ و دایک و خوشکی، ئایە ئەم پارەو پوله چ سودیکی هە یه؟ لەم دنیا ییە ئەم پارەو پولهت خۆشیەکی کەمت پێدە گە ی نیت، بە لام لە قیامەت بۆت مأل وێرانی و تیا چوونە.

﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾^۲. واتە: ئەو تە ئەو مأل و سامانە ی کە هەم بوو، فریام نە کەوت. چونکە تۆ لە دنیا خوای گەورەت لە بیر کردبوو لە پینا و خۆشی دنیا و پارە پەیدا کردن و خانوو بەرز کردنەووە، غەمت دین و ئیمان و قیامەت نە بوو، کچە کانت هەموو بە سفوری ئە چوونە زانکۆ و دەوام هەر پۆژەو بە مۆدیلێک، کۆرە کەت پارە ی سەرف ئە کرد بە یاری قومار و بلیارد و مەشروباتی کحولی و ئارەق لە گە ئل هاو پێ خراپە کانی هیچ هەلوئەست نە بوو، خێزانە کەت بە جلی نیمچە پرووت نمایش ئە کرد ئەت برده باخچە ی گشتی و گەشت و گوزارو سەفرە، بە بێن جل و بەرگی شەری،

۱ - سورەتی الصافات نایەتی (۲۴).

۲ - سورەتی العاقە نایەتی (۲۸).

گورگه کانیش له وی به ئاره زووی خوین سهیران نه کرد، ئاخر چون دههیلێ خیزانت بوغهیری خۆت جوانی به دهر بخت بو خه لکی خو تۆ ژنت بو خه لک نه هیناوه تا بیکه یته ریکلام و پیشانی گشت خه لکی بدهیت!، به داخه وه له م رۆژگارهدا خۆمان به دهستی خۆمان بێ ریز نه کهین له بهر چاوی خه لک، زۆر بیغه مین له ئاست نه خلاق و رهوشتی خۆمان و خیزانمان.

باسهیری پیاو و ئافرهتانی پیشینی سه له ف بکهین چون بو خوا ژباون، چون خۆیان پاراستوه له تاوان و سه رپنجی فه رمانی خوای گه و ره.

به داخه وه نه م دوور که و تنه وه یه له ئیسلام ته نها پیاوانی نه گرتۆته وه، به لکو ئافره تانیش نه م نه خویشی و فایرۆسه ی به رۆکی گرتوون، هیچ ترسی خوای گه و ره له دلیان نیه بۆیه به دوا ی خویشی دنیا که و تووننه، دلیان بو دنیا ترپه ی دی و نه وانیش به گوپ و تین و هیزه وه هاتوونه ته مهیدانی زۆرانبازی له خۆده رخستنیان بو بازاری دنیا یی، به سه ر په رشتی مامۆستای گومرا که ری باوکه ئاده م شهیتانی نه فره تی، به لام نه گه رسهیری حا لی ئافره تانی سه له ف بکهین چون په رده ی دلیان سووتابوو له ترسی خوای گه و ره، چون هه لۆیستی مهردانه یان نواندوه وه له وشیار کردنه وه ی پیاوه کانیا ن به ترساندنیا ن به گه رانه وه بو لای خوا.

(ئین جیه و زی) (په حمه تی خوای لیج) ده فه رموویت: عومره ی خیزانی حبیبی العجمی کاتی ک شه وان هه لده ستا له خه و به پیاوه که ی ده و ت: مه سته نه ی پیاو: نه وه شه ومان رۆیش ت وه رینگاکه دووره و تویشمان که مه وه قافلّه ی چاکه کاران به ری که و تون و ئیمه به جی ماوین.^۱

به راستی نه و کاتانه ی که نه م جو ره ئافره تانه دایک و خوشک و کچ و هاوسه ره کانی نیو کۆمه لگه ی موسو لمانان بوون، هه می شه ئیسلام و موسو لمانان له ئاستیکی زۆر به رزی گه شه کردندا بوون له روی زانست و حوکم و سیاسه ت و نه خلاق و په ره و ده،

۱- (صفة الصفوة: ۳۵/۴).

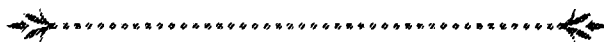

بۆیه له نمونهی که له پیاوان و زانایانی گهورهی ئیسلام دروست ده بون و کۆمه لگه شیانی پهروه رده ده کرد له سهر شه ریه ته جوانه که ی ئیسلام.

به لām به داخه وه جیلی ئافره تانی ته مپروش به پیاوان ئه وانیش که وتوو ننه ته دوا ی رابواردن و خووشی دونیایی و داوی شهیتان و ئاره زووی نه فسیان، به شو به و گومانی خه لکانیکی بیدین هه لخه لتاون به وه عدو به لینی درۆ له مال دهریان هینان و له و ئه رکه جوانه ی دایکایه تی دوریان خسته وه و کردیانن به کالایه کی که م به ها له نیو بازاره کانی ویست و حه زه کانی خو یان، مامه له و کرپن و فروشتنی حه زه کانیان پیوه ده کریت ههر رۆژه له ژیر ناو ناو نیشانی کدا، به لām به داخه وه به ئاگا نایه نه وه له خه وی غه فله ت.

تکایه ئه ی براو خوشکانی من ره حمه تان لیبیت قیامه ت و حه شرو حیساب زۆر سه خته، به رگه ی ناخووشی و ئازاری ناگرین بۆیه به ئاگا وه رنه وه له خه وی غه فله ت و بێ ئاگای خه مێک له قیامه تان بخۆن پهروه رده ی دایک و خوشک و کچ و هاوسه ره کانتان بکه ن له قوتابخانه ی ئیسلام، سویند به خوا نه یان به ن بۆ ئه م قوتابخانه یه تاوه کو به جوانترین شیوه پهروه رده بکرین سهر شوپی دنیا و قیامه ت ئه بن، چونکه تاکه قوتابخانه یه باشترین پهروه رده وانه ی بۆ مرۆفایه تی پییه، به بێ هیچ پاداشت و به خششیک قوتابیه کانی ده باته به رزترین ئاست له هه موو پرووێکه وه.

بۆیه تاوه کو زووه و نه مردووینه بابگه رپنه وه بۆ لای خوا ی گه و ره ده ست به ئیسلام و شه ریه ته که یه وه ی بگرین و با هه موو هه ولمان بۆنه وه بی ت فیزی ئیسلام بین فه رمانه کانی خوا ی گه و ره له خو مان بینینه دی، هه رچی ده زانین له به رنامه که ی خوا ی گه و ره بلاوی بکه ینه وه، تاوه کو له قیامه ت به باشترین شیوه پاداشتمان بدریته وه به به هه شتی فیده وه س، به ئیزنی الله تعالی.

پاشه پوژ هه ر بۆ ئیسلامه

ئهم ژيانه ی دنیا خوی گه و ره دروستی کردووه بۆ مرۆفه کان تاكو تاقیان بکاته وه، به گوێپایه ئی فه رمانه کانی و مل که چ بوون بۆ یاساو شه ربه ته که ی، یا خود پشتکردن له فه رمانه کانی و دژایه تیکردنی پێساو به رنامه که ی که ئیسلامه.

﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾^۱. واته: ئه و خویایه ی خوی مردن و ژیا نی به ده پێناوه، تا تاقیتان بکاته وه، کیتان کرده وه ی چاکترو په سه ندرت ئه نجام ده دات.

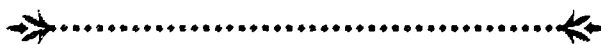
ئینجا ئه م دنیا یه هه رچی تییدایه له ئاسمان و زهوی هه موو مو لکی خودایه، خۆرو پوژ، مانگ، ئه ستیره، باو باران، دارو به رد، ئاو، ئاگر، هه رچی گیانی له به ره و بێ گیانه گشتی دروستکراوی خوی گه و ره ن له ژێر فه رمانی خۆبیه تی.

﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾^۲. واته: هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هه ر خوا خاوه نیانه و ئه و خویایه ده سه لاتی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه. ئینجا خودای به ره حم و به سوژ بۆ ئه وه ی مرۆفه کان به خۆشی له دنیا بزین گشت شتیکی بۆ رام کردوون، باران، با، گژوگیا، ئاژهل، جوړه ها دارو و به روبوم، هه رچی له دنیا بونی هه یه هه مووی له پیناو مرۆفه کان خستۆته روو تاكو ژیا ن به خۆشی تی دا بیه نه سه ر.

له پاش ئه و هه موو چاکه و به خششه ی خودای گه و ره که به خشیویه تی به به نده کانی، به لام مرۆفه کان به گشتی به رام به ر به نیعمه ته کانی خودای گه و ره زۆر ناشوکر و به نده یه کی گوێپایه ل نین بۆ فه رمان و به رنامه ی خودای گه و ره.

^۱ - سوره ی الملک نایه تی (۲).

^۲ - سوره ی ال عمران نایه تی (۱۸۹).

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ﴾^۱. واته: نهو خوايه كه ناسمانه كان و زهوى به ديهيڼاوه، له ناسمانه وه بارانى باراندووه به هويوه به رويوومي له ناخي زهوى بو ئيوه دهره يڼاوه، ههروه ها كه شتى له دهر يادا بو ئيوه بار هيناوه تا فهرمانى نهو زاته پروات به سه ريه وه، ههر خوايه به ديهيڼه رى نهو ماده سه ره تاييانه ي كه كه شتى لى دروست ده كړت، ههر نهو زاته يه به ديهيڼه رى وزه و ناوو هه وا... هتد، ههروه ها رويو باره كانيشى بو رام كړدوون (كه جوړه ها سووديان هه يه بو تان).

ئينجا له دواى نهو هه موو به خشيڼه ي خوداى گه وړه بو مروقه كان له خوشترين خواردن و جوړه ها نازو نيعمه ت كه ژماردنيان له كو تاي ناهيت، خوداى گه وړه پړزى مروقي نا به سه رگشت بونه وهره كان له جنو كه و ناژه ل و گشت بونه وهره كاني تر.

﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾^۲. واته: به پراستى ئيمه پړزى زباده ي نهو وانمان داوه به سه ر زوړبه ي نهو به دى هينراوانه دا كه دروستمان كړدوون، تا قه درو پړزى خو يان بزنان.

له پاشان خوداى گه وړه په يام و به رنامه ي خو ي به پيغه مبه رانى نارد بو مروقه كان تاكو ناگاداريان بكاته وه، ته نها خوا بيه رستن و عيباده ت و به ندايه تى ته نها بو نهو بكه ن و شوين ريساو ياساى نهو بكه ون، تاكو به ژيان يكي خوش پاداشتيان بداته وه له دنيا و دواړو ژ. ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾^۳. واته: سويند به خوا بيگومان ئيمه پيغه مبه ره كانمان ره وانه كړدووه هاوړي له گه ل به لگه و نيشانه و موعيزه ي روون و ناشكراداو كتيبه ناسمانه كانيشمان هينا يه خواره وه كه له گه ل نهو پيغه مبه رانه دا بيت، ته رازوو پيوه رى شه رى و دادپه روه رانه مان بو روون كړدونه ته وه تاوه كو خه لكى به دادگه رى و دادپه روه رى ره فتار بكه ن.

^۱ - سوره تى ابراهيم نايه تى (۳۲).

^۲ - سوره تى الاسراء نايه تى (۷۰).

^۳ - سوره تى الحديد نايه تى (۲۵).

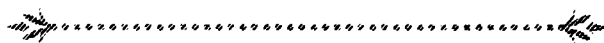

به ئن خودای کارزان له پاش ناردنی پیغه مبه ره کان (سه لامي خودایان لیبت) بو گهل و نه ته وه کانی سه رده می خوین، که بانگه وازی بکه ن بو رنگری له شیرک هاوهل و هاو به ش بریاردان بو خودای گه وره، پاشان فه رمان بکه ن به خه لکی به چاکه و چاکه کاری له گهل یه کتری به جوانترین شیوه هه لسوکه وت بکه ن.

﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ عَلَىٰ نَفْسِكُمْ إِلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾^۱. واته: نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) بلن: خه لکینه وهرن با نه و شتانه تان بو بخوینمه وه که په روه ردگارتان هه رامی کردووه له سه رتان، (یه که میان) که هیه شتیک نه که ن به شه ریک و هاوهل بو، (دوو هه میان) که چاک ره فتار بن له گهل دایک و باوکتاندا، (سه په میان) مندا لانی خو تان له بهر برسیقی و نه داری مه کوژن، چونکه ئیمه په کتان ناخه ی رزق و رۆزی ئیوه ش و نه وانیش ده ده ی، (چواره میان) نزیک گونا هو تاوانه کان مه که ون، چ ئاشکرا یا په نهان بووه، (پینجه میان) هیه که سیش مه کوژن که خوا هه رامی کردووه مه گه ر به حقه نه بی، نه وه ی که خویندمه وه بو تان خوا فه رمانی پیکردوون بو نه وه ی ژپرو هو شمه ند بن.

له پاشان خودای گه وره نازو نیعمه تی زوری رشتوه به سه ر مرو فقه کان، نه گه ر بی و نازو نیعمه تی خوی گه وره بزمیرین له ژبانی دنیا که به خشیویه تی به به نده کانی ناتوانین، چونکه هه ر له خودی مرو ف نیعمه تی ب ژمار هیه، هه ر له نیعمه تی بو ن نه گه ر بی و نیعمه تی بو ن بزمیرین ناتوانین، که به س به لووت نه توانین ده یان هه زار بو ن له یه ک جیا بکه ی نه وه.

^۱ - سوره تی الانعام نایه تی (۱۵۱).

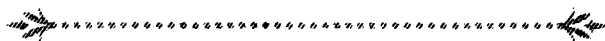
﴿وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا﴾^۱. واته: له هه رچی شتێك داواتان کردبیت و پێوستتان بێت، پێی به خشیوون، خو ئه گهر نازو نيعمهت و به خششه کانی خوا بژمێرن، ناتوانن بیانژمێرن (به لکو يهك نيعمهت نازمێردریت، ئه وهنده لق و پۆی ئی ده بێته وه).

بۆیه خوای گه وه ره باشتري به زنامه ی بۆ مرۆفه کان ناردوو ه که ئیسلامه، تاکو خو شی خو یان تیدا ببیننه وه، که مایه ی ره حمهت و به خته وه ری مرۆفه کانه له دونیا و دوا رۆژ. ئه م به زنامه یه گشت شتێکی چاک و خراپی بۆ مرۆفه کان پرو نکر دۆته وه له بچوکترین شت رێنمایي داوه، ئه و شته خراپه ئه نجامی نه ده ن، ئه وه سوودی هه یه بیکه ن، نه که ن ئه م کاره بکه ن چونکه مایه ی خراپ بوونی کۆمه لگایه، نه که ن غه در له یه تیم بکه ن مافی بخۆن، نه که ن زو لَم له یه کتری بکه ن، هاوکاری یه کتر بکه ن له نه بوونی، درۆ و دزی نه که ن، ده سترێژی بۆ سه ر ناموسی یه کتری نه که ن، هه رچی چاکه یه ک بوونی هه یه هه مووی له به زنامه ی ئیسلامدا یه، هه ر شتێکی ش خراپه بۆ مرۆفه کان زانی هه یه گشتی قه ده غه و یاساغ کردوون.

﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾^۲. واته: ئه ی پێغه مبه ر (ﷺ) بڵێ: به راستی په روه ردگار م هه رچی گونا هو خراپه یه حه رامی کردوو ه چ ئه وانه ی ئاشکران، چ ئه وانه ی په نه انن، هه روه ها هه موو گونا هو داخوازی و ده سترێزیه کی به ناحقه ی حه رام کردوو ه، شتێک بکه ن به شه ریک و هاوه ل بۆ خوا که ه یچ ده سه لاتی پێ نه داوه، هه روه ها حه رامی کردوو ه له خۆ تانه وه به ناوی خوا وه، دوور له هه موو زانیاری و زانستی شت بڵێن.

^۱ - سو رته ی ابرا هی م نایه تی (۳۴).

^۲ - سو رته ی الاع راف نایه تی (۳۳).

به لّام به داخه وه مرّوڤه کان به ئاگا نایه نه وه هه به دوای به رنامه و یاسای ده سترکدو
حه زو ئاره زووی به نده کان ده که ون، زۆر سپله و بئ وه فایه به رامبه ر به چاکه و
نیعمه ته کانی خودای گه و ره.

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ﴾^۱. واته: به پراستی زۆربه ی ئینسانه کان زۆر سته مکارو
خوانه ناس و سپله ن.

بۆیه گشت به رنامه کانی تری دنیا هه موو نه زۆکن له هینانه دی ژبانیکى خوش و
ئاسوده ی بۆ مرّوڤه کان، برّو سه یری رۆژئاوای به ناو پيشکه وتن بکه ن چۆن مافی مرّوڤ
یاری و گه مه ی پیده کړی، غه در له ره ش پسته کان ده کړی، مافی هه ژاره کان ده خوری،
رپزی پیره کان ناگیرى، هه موویان وهك ئازهل و حه یوانات ده ژین، په حم به مندال ناکړی
ده ست درپزی سیکیسی بۆسه ر کچانی مندال پروو له هه لکشانه! بۆچی؟ چونکه ئیسلام
به رنامه یان نیه و خۆیان به رنامه و یاسا به ئاره زووی نه فسی خۆیان بۆ خه لکی داده رپژن
ده یکه نه یاسای وه لات و کاری پیده کهن.

به ئ ئه و یاساو رپسایانه که دایان رشتوو، پرپه تی له نادادپه روهری و هه رشتیک که
حه زو و ئاره زوویان لیبوو ده یکه نه به رنامه ته نها بۆ به رژه وه ندی خوشی نه فسی خۆیان،
بۆ خوشی و رابواردنی نه فسی ناپوختیان هه موو شتیک ده که ن، گوئ نادهن به خه لکی
چۆن ژبان تیده په رپژن به خوشی یان ناخوشی و نه بوونی، گرنگ ئه وه یه لایان خۆیان له
خوشتین ژبان بن.

به لّام به رنامه ی خوای گه و ره که ئیسلامه جیاوازه له گشت به رنامه کانی تر که تاکه
شه ریه ت و یاسای خوای گه و ره یه، خوشتین ژبان بۆ مرّوڤایه تی ده سته به رده که ن،
به بئ جیاوازی ره ش و سپی، جوان و ناشرین، عه ره ب و عه جه م، هه موو خه لکی به بئ
جیاوازی وهك یهك سه یرده کړن.

۱ - سوره تی ابراهیم نایه تی (۳۴).

ئەمە (بیلالی حەبەشیە) (پەزای خوای لیبیت) کۆیلەبوو لەسەر دەمی نەزانین و جاهیلی
پیش هاتی ئاینی ئیسلام کرپن و فرۆشتنی پێوه دەکرا، کە موسوڵمان دەبێ پێغه مبه‌ری
خوا (ﷺ) دەیکاته بانگیبژی موسوڵمانان بەبێ ئەوه‌ی جیاوازی بکات لە نێو هاو‌ه‌لان،
گەر لە مندالیک پرسی (بیلالی حەبەشی) کێیە دەیناسی ؟

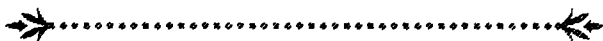
دەڵێ: بە ئێ لەسەر دەمی نەفامی کۆیلە بوو لە پاشان بو بە بانگدەری ئیسلام، ناوبانگی
هەر بە بەرزى ماو‌ه‌ته‌وه لە پاش هەزاران ساڵ، سەیربکە زۆریەى وڵاته موسوڵمانه‌کان
ناوی مندالیان ناو (بیلال) و شانازی پێوه دەکەن.

بە ئێ ئیسلام پەحمەتە بو م‌رو‌فایەتی چەتریکە جینگای گشت کەسێک لە ژێر سێبەری
دەبێتەو، ئەگەر سەیری هاو‌ه‌لان بکەى دەبینی هەریه‌که‌و لە وڵاتیکه‌وه هاتووه
ناوبازنەى ئیسلام، (گاوانی کوردی، سو‌هەیی پ‌ومی، سەلمانی فارسی، بیلالی حەبەشی)
(پەزای خودایان لیبیت) هەریه‌که‌و لە وڵاتیکه‌وه هاتبوون ئیسلامیان هەل‌ب‌ژارد بوونە
موسوڵمان، بەبێ ئەوه‌ی ئیسلام جیاوازی بکات لە نێوانیان، پ‌له‌و پایەى بەرزیا‌ن هەبوو
لە دەو‌لەتی ئیسلام، گیان و رابواردن و خو‌شیه‌کانی خو‌یا‌ن کردە قوربانی لە پ‌یناو خودا
بەخشیان تا ئیسلام سەر بەرزبکەن، تا‌کو م‌رو‌فایەتی گشتی بێنە نێو ئەو پ‌ه‌حمەت و
خو‌شیه‌ی لە بەرنامەى ئیسلامدا هەیه، بۆیه هەتا ئێستاش موسوڵمانان بەبێستنی
ناویان د‌ل‌خ‌و‌ش دەبن.

بە ئێ بەلام م‌رو‌فەکان زۆریه‌یان گوم‌را‌بوونە هاتوون بەبێ ئەق‌لی د‌زایەتی خودای گەوره
دەکەن بەرنامە و یاسا دادەپ‌ژ‌ن د‌زى بەرنامەى خوا، ئەمە ب‌ی‌وه‌فایى و س‌پ‌لەى نیه تۆی
م‌رو‌ف‌یک‌ى دروستکراو لە نوتفەیه لە د‌ل‌و‌پ‌ه‌یه‌ک.

﴿أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ نُطْقَةٌ مِّنْ مَّيِّ يُمْنِي﴾^١. واتە: ئایا کاتى خو‌ی نوتفەیه‌ک نەبووه لەمەنى کە
دەپ‌ژ‌ن‌زایه شو‌ئى خو‌ی کە مندالانى دایکە.

١- سورەتی القیامە نایەتی (٣٧).

به ئی توی لاواز بییت و دژایه تی دروستکه ری گشت دروستکراوه کان بکهیت ئه مه گومرایی نیه؟، له کاتی کدا ده توانی گشت نیعمه ته کانی بگرته وه ئایه توی مروی بن دهسه لات چیت پیده کری؟، ئه وه خودای گه وره به پیغه مبه ره که ی (ﷺ) ده فهرمووی: به کافرو بن بره واکان بلی: ئه گهر له سهر زهوی رۆژ نه مینی واته ته نها شهوی تاریک بن کن ههیه رۆژی رووناکتان بۆ بینیته وه؟ تا کو کاره کانتان له رۆژ راپه رپنن و شه و بحه سینه وه. ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَوْ لَا تَسْمَعُونَ﴾^۱. واته: ئه ی پیغه مبه ره (ﷺ) بیان بلی: خه لکینه هه وائم بده نی ئه گهر خوا شه وگار بکات به هه می شه یی تا رۆژی قیامه ت (ههر رۆژ نه بیته وه) چ خوا به کی تر هه یه جگه له الله بتوانیت رووناکتان بۆ فه راهه م بهینیت، ئایه ئیوه ئه م راستیا نه نابیسن؟

که وابهو توی مروی که خۆت دروست کراوی خوای گه وره ییت، بۆچی هه تا که ی دژایه تی بهرنامه ی خودا ده که ی؟ به دوا که وتووی ده زانی ده لێ بۆ ئه م سه رده مه ناگوئجی، چونکه دنیا هی ئیوه نیه به یانی به جی دین، بۆچی به ئاگا نایه یته وه سهیری زالم و خراپه کارانی پیش خۆتان کردوه چیان به سه رهات؟ له کاتی کدا خۆیان کردبوو به خودا په نا به خوای گه وره هیزو دهسه لاتی زۆریان هه بوو هه موویان به کار هینا بۆ دژایه تی بهرنامه ی خودای گه وره به لام گشتی ته فروتونا بوو له ناو چوون.

﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضِ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾^۲. واته: ئایا به سه ر زه ویدا نه گه راون، تا ته ماشا بکه ن و سه رنج بده ن چیمان به سه ر ئه و نه ته وانه ی پیش ئه ماندا هینا وه، له مان زۆر به هیزترو به دهسه لات تر بوون.

^۱ - سوره تی القصص نایه تی (۷۱).

^۲ - سوره تی الروم نایه تی (۹).

دهبیر بکهوه بزانه ئەمه (فیرعهون، قارون، ئەبو جههل، ئەبولهههب) ..هتد گشتیان لهناو چوون بهخۆیان و هیزودهسهلات و بهرنامه پوچ و نارهواکهیان بۆههتایه چوونه زێلدانی میژووی رهش و بوونیان نهما، چونکه دژایهتی بهرنامهی خوای گهورهیان دهکرد. بۆیه ئەهی بهندهکانی خوا رهحمهتی خواتان لێبێت باهه موومان به ملکه چی بگه پێینهوه بۆ ئیسلام و دهستی پێوه بگرین که مایهی سهرفرازی ههردوو دونیایه، خۆمان تهسلیمی خودای بهرزو مهزن بکهین.

﴿وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾^۱. واته: ههول بدن هه میسه و بهردهوام دلتان لای خواییت و بگه پێنهوه بۆ لای پهروهردگارتان و تهسلیمی ئەهوبن، پێش نهوهی که سزای خوایه خهتان بگریت لهوهو دوواش سهرکهوتوو نابن و کهس نابیت بهرگرتان لێ بکات.

بۆیه سهرکهوتن و پاشهپوژ ههه بۆ ئیسلامه باهه دژایهتی بکریت بهههه جوړه پێگه و شیوازیك بێت، له کۆتاییدا ههه دینی خوای گهوره سهردهکهوێت بهسهه گشت بهرنامه دهستکردهکانی مرۆف، ئەم ئیسلامه دهگاته گشت شوێنیک که شهو و پوژی بگاتی، ئەمهش موژدهی پیغه مبهری خوشه و یستمانه ﴿ﷺ﴾ بۆ موسوڵمانان که دهفه رمووێت: (لِيُبْلِغَنَّ هَذَا الْأَمْرَ مَا بَلَغَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ، وَلَا يَتْرَكَ اللَّهُ بَيْتَ مَدَنٍ وَلَا وَبَرٍ إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ هَذَا الدِّينَ)^۲ واته: ئەم ئیسلامه دهگاته ئەو جیگایهی که شهو و پوژی پێ گهیشتی، هیچ مائیک بهجێ ناهێلێ چ له قور دروست کرابێ یان له خێوهت واته: له موو و خوری دروست کرابێ ئەم نایینهی تێ دهچێ.

کهوابوو بێگومان بن ئەهی بهندهکانی خودا دلتان و یه قینتان هه بێت سهرکهوتن ههه بۆ ئیسلامه ئەگهه له نیو ئیماندارانیش پیاو نه مینێ بهرگری له دینی خودای گهوره بکات،

^۱ - سوره تی الزمر نایه تی (۵۴).

^۲ - (رواه أحمد في مسنده، ژماره ی فه رمووده: ۱۶۹۵۷).

ببگومان ئەوه خوای گه وره شکۆمهندی و پرتز و پایه بلندی هەر دهگپرتهوه بۆ ئەم ئیسلامه، زهوی دهبیته موڵکی بهنده راستگۆکانی خودا، حوکم و دهسهلات دهگپرتهوه بۆ ئیسلام ئەمه بهیمان و بهئینی خودای کارزانه.

﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾^۱. واته: سوتند به خوا به راستی ئیمه له کتیی زهبووردا دواي تهورات برپارمان داوه که: ببگومان بهنده شیاو و چاکهکانم دهبنه خاوهنی زهوی.

بۆیه خوای گه وره هەر پرتساو شه ریه ته که ی خۆی که ئیسلامه سه رده خات به سه ر گشت به رنامه دهستکرده کانی دهستی مرؤف و ژهنگ و ژاری کوفرو بیپروای و گشت یاساو به رنامه کان را ده مالتیت و، ته نه ا شکۆ و عیززه تی ئیسلام ده مینتته وه به سه ر به رزی نه گهر جی مونا فیق و دووژمنانی دینه که ی خواش پیا ن ناخۆش بیت.

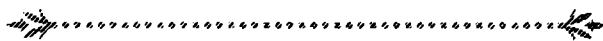
﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾^۲. واته: عیززه ت و دهسه لات و پایه داری هەر شایسته ی خوا پاشان پیغه مبه ره که ی و ئیماندارانه.

بۆیه ده ئین به ئی ئیسلام تاکه به رنامه یه که مایه یی خۆشی و ئاسووده یی ژبانه، بۆ گشت بوونه وهر له هه موو کون و قوژبنیکی نه رز و ئاسمان، هه موو مافی خۆیان هه یه به بی زوولم کردن له بچوکتین شت.

که وایه نه ی بهنده ی خودا دلخۆشه که تو موسوولمانی و ئیسلام به رنامه ته، که پابه ندبوونی مرؤف پییه وه مایه ی به دهست هینانی ره زامه ندی خوای گه وره و به هه شتی پان و به رین بی چۆن بۆی نه مرین و نه ژین؟! که و ابو با هه موومان به توندی دهستی پیوه بگرین که باو بو رانی هه یه گه رده لولیکی رهش نه توانی رهگ و ریشالی له دلمان هه لیکه نیت، به ئیزنی الله تعالی.

^۱ - سوره تی الانبیاء نایه تی (۱۰۵).

^۲ - سوره تی المنافیقون نایه تی (۸).

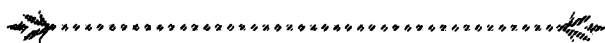

به خشين له پيټناو خواى گه وره دا

يه کيک له کرده وه هره جوانه کاني ئيسلام برتبييه له به خشين به هه زار و نه داره کان له و سه روه ت و سامانه ي که مرؤفه کان به ده ستى دښن له ژيانى رږژانه يان، ده بئ ئيمه ي موسولمان نه و راستبييه بزانيه که ژيانى دونيا له ناستيک دا مانه وه ي بؤ نيه که مرؤفه کان به رده وام له يه ک ناستى خوښى يان ناخوښى يان ده وله مهندي يا هه زارى بميننه وه، به لکو گور انکاري به سهر ژيانى سهرجه م مرؤفه کان ديت به تپه پيووني کات، که سى وايه دينارنکي نيه به لام رږژگار به سهر ده چئ ده بيته مليونير و نازان هه زارى و نه بووني چييه.

له سه رده ميکدا ده ژين دل ره قبووني مرؤفه کان گه يشتوته ناستيکي زور به رز خه لک ته نها بؤ نه فسي خو ي نه ژيت، غه مي هيچ موسولمان يکي تری نيه که چؤن ژيان به نازار و ناخوښى و نه بووني به رږ ده کات، که خو ي خواردنى خوښ بوو، جلوه به رگي جواني هه بوو، خانووي به رزي هه بوو، له خوښگوزهراني بوو هيچ گوئ به موسولمان نادات چي ده خوات چي له بهر ده کات له چي خانوويه ک ژيان به سهر ده بات، که چي دل نايه ت دينارنک له پيټناو خوداي گه وره ببه خشئ به ده ست کورتيک غه م و نازاري يه تيمک که م بکاته وه.

ئه م رږژگارهي ئيستا بؤ مرؤفه کان بؤته قيامه تيکي زور سهخت و دژوار هه موو خه لکي غه مي خو يه تي، که خو ي ژيانى خوښبوو گوئ ناداته که س که چؤن ژيان به رږ ده کات، بئ ناگايه له وه ي ئيستا که سانپک هه ن نان و ناوښک نيه سکی مال و منداليان پئ تيربکه ن!، زه ميکي خواردنى خوښ نيه بيخؤن، جلو به رگيکي چاک و جوان نيه سه رمای زستان و گه رمای هاويني پئ به رږ بکه ن، پياويان نه ماوه غه م و نازاريان له سهر که م بکاته وه، ئيواره له کاتي هاتنه وه ي له کار عه لاگه ي خواردنيان بؤ به ينيته وه، وه ک هه موو خه لکي به خوښى ژيان به رږ بکه ن.

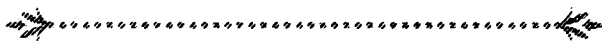
به ئی نازانی مالانیك بِن نازكه وتوون فرمیسکی چاویان بۆته خوین و دلیان بلیسهی ئاگری گرتوو، له غه م و میحنه ت و ناخۆشی و هه ژاری، بۆیه که ئیمه موسوڵمانین ده بِن غه می برا و خوشکانی ئیماندار به غه می خۆمان بزانی، باهه وڵدهین دلیان خۆشبهکهین هه ست به بِن که سی و نه بوونی نه کهن نه گهر به که مترین شتیکیش بِن، نه گهر له نه بوونی ته نها به ده ست به سه ر داهینانی منداله کانیا نیش بِن با دلیان خۆشبهکهین، بۆیه پیغه مبه ری خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ده فره موویت: (أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ أَنْ تَدْخُلَ عَلَى أَخِيكَ سروراً أَوْ تَقْضَى عَنْهُ دَيْنًا أَوْ تُطْعَمَهُ خُبْزًا)^۱. واته: چاکترین کردوه ئه وه یه که خۆشی و شادییه ک بخه یته ناو دلی برایه کته وه، یان فره زیکی بۆ بده یته وه، یان خواردنی پِن بده یته ئه گهر به له ته نانیکیش بیته.

به ئی موسوڵمانی راسته قینه ئه و که سه یه له غه می ده ست کورتی و نه بوونی هه ژاره ئیمانداره کان جه رگ و دلی بۆیان ژان ده کات، هه موو هه وڵیک ته دات بۆنه وه ی که میك غه م و ناسۆره کانیا ن له سه ر سوک بکات، کاتیکی باسی نه بوونی موسوڵمانیکی بۆ ده کهن به ده ست هه ژاری، یان که باسی بیوه ژنیکی ئیماندار ی بۆ ده کهن چه ندین مندالی یه تیمی هه یه بِن که س و خاوه ن، نه وکاته دلی خوینی لیده چۆری لاشه ی هه موو ژان ده کات له غه میان، ئه مه نمونه ی موسوڵمانی راستگۆی شوینکه وته ی ئیسلامه.

عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (ر.ه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): (مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ، إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى)^۲. واته: (نعمان کوری بشیر) (رهزای خوی لیبت) ده ئی: پیغه مبه ر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ فره موو یه تی: نمونه ی ئیمانداران له خۆشه ویستی بۆ یه کتر و، هاوسۆزی و به زه بی یه کدا وه کو یه ک جه سه وان، نه گهر نه ندامیکی نازاریکی هه بوو نه وا ده نالیتی له تاو بیخه وی و گهرمه تا.

^۱ - (صحيح الجامع: ۱۰۹۶، سلسلة الأحاديث الصحيحة: ۱۴۹۴).

^۲ - (رواه البخاري، ژماره ی فره مووده: ۵۶۶۵).

بۆیه موسولمان ده بن غه می هه ژاری و نه بوونی برا و خوشکه ئیمانداره کانی بێت هه ست به نازار و غه مه کانیاں بکات، بپێته باوک بۆیان ئه مه ش هه مووی به باشتین ئه جرو پاداشت بۆی ئه نوسری لای خودای گه و ره که هاوکاری هه ژار و یه تیم و بپوه ژنه کانی کردووه، غه می ئه وانی به غه می خۆی داناوه.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: (السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمُسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَكَالْقَائِمِ لَا يَفْتُرُ، وَكَالصَّائِمِ لَا يُفْطِرُ)¹. واته: (ئه بو هریره) (رهزای خودای لیبیت) ده لێ: پێغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ئه و که سه ی که یارمه تی بپوه ژن و هه ژار ده دات، وه ک ئه و که سه وایه، که له پیناو خوادا جهاد ده کات، هه روه ها وه ک ئه و که سه وایه که به رده وام خه ربکی شه و نوێژ بێت و بپزارنه بپیت لێ، هه روه ها وه ک ئه و که سه ش وایه که به رده وام به رۆزوو بپت و نه ی شکینت.

ئه وه ش بزانه به هاوکاری کردنی ئه و که سانه و یارمه تیدانیاں له کاتی نه بوونیاں ده بیت به خاوه نی ئه م موژده یه ی پێغه مبه ری ئازیزمان (ﷺ) که فه رموویه تی: (أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا، وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى وَفَرَّجَ بَيْنَهُمَا شَيْئًا)². واته: پێغه مبه ری خودا (ﷺ) فه رموویه تی: من و ئه و که سه ی مندالی بن باوک به خپو ده کات، له به هه شتدا به ئه ندازه ی نزیکي په نجه ی شه هاده و په نجه ی ناوه راست له یه کتر نزیکین.

به لām له م رۆژگاره زۆرێک له وانه ی خودای گه و ره له مانی دونه یای پێداون ره زیلی ده که ن له به خشین به هه ژاره کان، دلایان نایه ت دیناریک بدن به منالێکی یه تیم که چی خۆشتین ژانیاں هه یه، گیرفانیاں پری پاره یه چه ندين شوقه و خانوویان هه یه به کرێیان داوه، چه ندين دۆنم زه ویان هه یه، و چه ندين سه یاره یه یان هه یه هه ر مندالێکی خۆی جوړه مو دیلێکی لایه،

¹ - (صحیح البخاری، ژماره ی فه رمووده: (۵۰۳۸).

² - (صحیح البخاری، ژماره ی فه رمووده: (۶۰۰۵).

باوڪه ڪه يان هه موو سائڻڪ مڊڻلي سه يارهي ده ڳوڙيٽ و نازانيت جي له پاره ڪهي بڪات؟، بڙ يهه هه فته جليڪي گرانبهه ها ده ڪڙي دواتر فرڀي نه دا، بڙيه نه م جوڙه ڪه سانه با له ئيمانين بترسن چونڪي موسو لمانى راسته قينه ڪه سيڪه خوشه ويسترين شتيڪي دونياي له لاي به نرخ بيت له پيناو خوداي گه وره ده بيه خشيت. ﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾^۱. واته: ئيوه هه رگيز ناگه نه پلهي چاڪي و چاڪه ڪاري هه تا لهو شتانهي ڪه خوشتان ده ويٽ نه به خشن، هه شتيڪيش بيه خشن نه وه خوا ناگاو زانايه پي لي و ن نابيت و بن پاداشت نابيت.

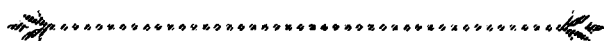
بڙيه ساردمه بنه وه له يارمه تيداني هه ڙاران نه گهر به شتيڪي ڪه ميش بيت، نه وهي تو ده بيه خشي به يه تيمه کان نه وه قهرزه به خوداي گه وره نه دهي له دواروڙدا قهرزه ڪهت ده يان جار باشتري نه دريٽه وه خير و يارمه تي پاداشتي (۱ به ۷۰۰) ه لاي خوداي گه وره، هه روه ڪ خوداي به ده سه لات نمونه يه ڪ ده هيٺيٽه وه بڙ نه وه ڪه سانهي مال ده به خشن له پيناوي و مه به ستيان ره زامه ندي نه وه، ده فهرمو ويٽ: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِئَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾^۲. واته: نمونهي نه وه ڪه سانهي ڪه مالي خويان ده به خشن له پيناو خوي گه وره دا وه ڪو ده نڪه گه نميڪ وايه ڪه حهوت گول بڪات وهه ر گولهي سه د ده نڪي تيڊا بيت، (واته پاداشتي خير و چاڪه يه ڪ به حهوت سه ده)، وه خوي گه وره ويستي لي بيت بڙهه رڪه سيڪ له وه ميش زياتر پاداشتي ده داته وه.

هيچ ڪاتيڪ وامه زانه نه وه شتهي ڪه دهي به خشي به هه ڙار و يه تيمه کان ڪه مه، نه ڪه ي وات لي بڪات سارد بيه وه له وهي بي به خشي، نه وهش بزائن پيغه مبهري خودا ﴿يُحِبُّ﴾^۳ فهرمو ويه تي: (اعْلَمُوا أَنَّ أَحَبَّ الْعَمَلِ إِلَى اللَّهِ أَدْوَمُهُ وَإِنْ قَلَّ)^۳. واته: بيشزانن خوشه ويسٽ ترين ڪردار لاي خوداي گه وره به رده وام ترين يانه باڪه ميش بيت.

۱ - سوره تي ال عمران نايه تي (۹۲).

۲ - سوره تي البقرة نايه تي (۲۶۱).

۳ - (صحيح مسلم، زمردى فهرموده: (۷۸۲).

له بهر ئه وه ههر کاتیک کارنکی باش ده کهین پئویسته سهیری بچوکی کاره که نه کهین دنیابن له وهی خوای گه وره زۆر به گه وره ی ته ماشای کاره که تان ده کات و پاداشتان ده داته وه له سه ری ئه گهر به دلسۆزی و نیهت پاکی و راستگۆیان به بۆ خودای بهرز و مهزن نه نجامی بدهین.

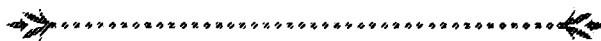
بۆیه که خودای گه وره مائی دنیای پنداوی و نیعمه تی زۆری به سه ر پشروی هه میشه ده ست پشخه ری بکه ن له یارمه تیدانی هه ژار و یه تیمه کان نه گهر که میش بئ لای خوای گه وره ون نایب ئه گهر به نیه تیکی دلسۆز بۆخوای گه وره ت بئ ئه وه ده بیته مایه یی رزگار بونت له ئاگری دۆزه خ (اجعلوا بینکم و بین النار حجاباً ولو بشق التمره)^۱. واته: به ربه ستیک له نیوان خو تان و ئاگردا دابنن، یان دروست بکه ن بۆ ئه وه ی له چنگی قوتار بن ئه گهر به له ته خورما یه کیش بئت.

له م ئامۆزگاریه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) بۆ موسو لمان ئه وه یه ببه خشن به رده وام ئه گهر به له ته خورما یه کیش بئت بۆ ئه وی ببئته به ربه ست له رزگار بونت له ئاگری دۆزه خ، بۆیه که ته رازووی دوا پۆز که متر له مسقائه زه رپه یه ک ده خو ئیته وه، ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾^۲. واته: جا ئه وه ی به قه ده ر سه نگی مسقائه زه رپه یه ک خپرو چاکه ی ئه نجام دابئت ده بیینیته وه.

ماده م له و رۆژده ا پئویستمان به که متر له له تیک خورما یه، ماده م به ربه ست له نیوان خو مان و ئاگری پر ئیشی دۆزه خدا، ده با په له بکه یین ئه ی به نده کانی خودا له چنگی ئاگری سه خت و دژواری دۆزه خ خو مان رزگار بکه یین به به خشین و خه م خو ری له یه تیمه کان، تا نه مردو وین فرسته بو مان کو شش و ماندوو بون بکه یین بۆ ئه نجامدانی کاری چاک و رازی کردنی خودای گه وره تا بگه یینه ئه و به هه شته ی که بۆ چاکه کاران ئاماده کراوه.

^۱ - (سلسلة الأحادیث الصحيحة: ۸۹۷، وصحيح الجامع الصغير: ۱۵۳).

^۲ - سورة النّزلة نابهی (۷).

نازارەكانى خۆشەويستى

گەنجەكانى ئەم سەردەمە زۆرىكيان پىنگاى خۆشەويستى دەگرە بەر بۆ بەدەست ھىنانى دلى كچەكان، واخويان پيشان دەدەن زۆر خۆشيان دەوين، بەقسەى بىرقەدار سەرەنجامى زۆرىك لەكچانيان ويران كرد، زۆرىكيان تووشى نەخۆشى دەروونى كرد، شەرەف و ئابروي زۆرىكشيان لەبەر چاوى خەلكى سووككرد، بەشىكيانىش بەكوشتن و لەناوبردن دا.

گەنجەكان زۆرىنەى پىنگا بەكارى دىن بەتەلەفۆن و چاتەكانە، لەگەل پىشكەوتنى تەكنەلۇژياو ئەنتەرنىت، فەيسبوك، واتس ئەپ، فايبەر، مرقفەكان بەگشتى لە ئىستادا ئالودەى بەكارھىنانى بوون بەگەورە و بچوكەو، كەپىنگا خۆشكەرن بۆ پەيوەندى كردنى مرقفەكان بەيەكەو، لەھەمان كاتدا خراپ بەكارھىنانيان مرقف تووشى سەدان كىشەو نەھامەتى دەكات تا لەكۆتاي دەگاتە ئاستى لەناو چوون.

زۆر بوونى كەنالەكانى ئاسمانى و پەخشكردنى زۆرى فيلمەكان، كەتايبەتن بەخۆشەويستى درۆينە و بەداروخانى ئەخلاق و پەوشتى كۆمەلگا، ئەو فيلمانە لەسەر خۆشەويستىك دەروا تايبەتە بەسكىس بازى و تىركردنى نەفس، تاوەكو كوپان و كچانمان چاويان لىبكەن، پۆرىك لەدەوامەكەى بەئەنقەست بەتەنىشتى دەروا خوى لىدەدات، دواتر چاك و چۆنى وەرگرتنى ژمارەى تەلەفۆن، لەپاشان قسەو پىاسەكردن بۆ پارك دەست لە مل كردن، پەنا بەخواتا دەگاتە ئاستى تاوانى گەورە.

بەئى ئەم فلىمە پەروەردەيەك فېرى گەنجانمان دەكات كەھەمووى سەرتاپاى و خيانەتە، ھاوپى زنى ھاوپىكەى خۆش دەوئىت، يان دايكى يان خوشكى ھاوپىكەى خۆش دەوئىت، پەنا بەخوداى گەورە، بەم شىوہە ھەموويان خەرىكى ناپاكى و نىچىرى خويان، خەرىكى دەست بازى و عارەق خواردن و سەماكردن بەتېكەل، ئەمەيە ئەو خۆشەويستە ھەرامەى بانگەوازى بۆ دەكەن و بلاوى دەكەنەو.

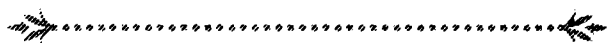

ئەمە ھەموو فیکری پوژناوایە بۆ تیکدانی پرزی موسوڵمانان و دوورخستنهوهیان له نیسلام، تا حوکمی گشت جیهان دەخه ژێر دەستی خوێان، بۆیه پیلان دادەرپژن به‌بلاوکردنهوهی فیلی پرووت و سیکس بازی و هینانی جل و به‌رگی نیمچه پرووتن بۆ کۆمه‌لگای موسوڵمانان، تاکو گه‌نجانمان عه‌قل و هۆشی له‌ده‌ست بدەن و بکه‌ونه ژێر هه‌زو ئاره‌زووی نه‌فسیان.

بۆیه به‌داخه‌وه بۆ باوک و دایکان که‌ پێگه‌ ئه‌ده‌ن له‌ماله‌وه‌یان فیلی دۆبلاژکراوی دوور له‌ په‌وشتی جوانی نیسلام په‌روه‌ده‌ی منداله‌کانیان بکه‌ن، چونکه‌ ئەم کۆر و کچه‌ کاتیکی ئه‌بینن ئه‌کته‌ره‌کان ده‌ستیان له‌ناو ده‌سته و پیاسه‌ ئه‌که‌ن، له‌ دڵی خوێان ئه‌لێن چیمان که‌متره‌ له‌وان، بۆیه هه‌ول ئه‌ده‌ن چاویان لێبکه‌ن، شه‌وان به‌خه‌یالی ئه‌وان ده‌خه‌ون، بۆیه به‌یانی له‌ قوتابخانه و زانکۆ کچه‌که‌ت له‌سه‌ر پێگا گه‌ر کۆرپیکی سه‌رسه‌ری داوای خۆشه‌ویستی لێکرد ژماره‌ی خۆی پێدا، یه‌کسه‌ر زوو باوه‌ری پێده‌کا و هه‌لده‌خه‌له‌تی، له‌ ئه‌نجامدا خۆتان و کچتان ده‌بنه‌ قوربانی.

به‌لێ ئەمە ئه‌و خۆشه‌ویسته‌یه‌ که‌ بێ باورپان ده‌یانه‌ویت پۆله‌ی خوێن شیرینی موسوڵمان فیتری بن، تاکو به‌یانی دایک و خوشکی و خێزانی بیی ده‌ستی له‌ناو ده‌ستی که‌سی بێگانه‌بوو هیچ ده‌نگ نه‌کات.

ئەمەش نموونه‌ی کچێکی که‌ له‌ فیلم و تیڤیه‌وه‌ فیتری خۆشه‌ویستی هه‌لخه‌لتاندن بوو، ئه‌و کچه‌ به‌سته‌زمانه‌ په‌یوه‌ندی نێوان کۆر و کچی له‌پێی که‌ناله‌ ئاسمانیه‌کانه‌وه‌ زانی، بۆیه هه‌ر کاتیکی ماله‌وه‌ی ده‌نوستن ئه‌و هه‌لده‌ستا بۆ ته‌ماشاکردنی ئه‌وه‌ی که‌ خوا به‌رامی کردوو له‌دیمه‌نی پرووتی و به‌په‌لایی له‌به‌رنامه‌ی که‌نالی بێ ئابره‌کانه‌وه‌، که‌ ئاره‌زووه‌کان ده‌وروزی بیه‌تیه‌پوونی کات کچه‌ خۆی بێ رانه‌گیرا، ئه‌وه‌ بوو خۆشه‌ویستیکی په‌یداکرد بۆ ده‌رخستنی ئه‌وه‌ی که‌له‌ناخیدا هه‌یه‌، بۆیه ویستی بچێته‌ ئەم تاقی کردنه‌وه‌یه‌وه‌ پوژتکیان گه‌نجیکی ناسی له‌ره‌گه‌زی گورگ و له‌پستی مرۆفدا که‌به‌زه‌بی نازانی ئەمەش پاروێکی چه‌ور بوو بۆئهو، له‌م پوژگاره‌ی خۆشماندا له‌م که‌سانه‌ زۆرن، ئەم کچه‌ به‌سته‌زمانه‌ ده‌بێ چی لێ به‌سه‌ربێ؟!

بىگومان ئەۋەي پرويدا لە دەست دانى كچىنى و سك پىپوون بە مەندائىك دواى چىرۆكىكى دوورودىڭى پىر ئازار؟! پاش ئەۋەي دەست گىر دەكرىت لە لايەن پياۋانى ئاسايشەۋە ناردىان بە دواى باۋكى كچەكە دابۆ ئەۋەي كارەساتى كچەكەى بە چاۋى خۆى بىيى؟! باۋك پراۋەستا لە بەردەم كچەكەيدا ھىۋاى دەخواست بمردايە پىش بىيىنى ئەم كارەساتە ھاۋارى كرد لە بەردەم ھەموو پياۋانى ئاسايش دا وازم لى بىنن بابىكوڭم؟! ئابروى بردىن، شەرەف و ناموسى بۆ نەھىشتىن پرووى پەش كرىدىن لە بەردەم خەلكىدا؟! لەم كاتەدا كچەكە سەرى بەرزكردنەۋە گوتى: باۋكە تۆ ھۆكار بوۋىت بۆ پروودانى ئەمە، سەتەلايتىكت ھىناۋەتەۋە مائەۋە بى ئەۋەي چاۋدىرى بىكەيت ۋەك ئەۋەي كەبى ئەخلاقت ھىنايىتەۋە مائەكە بى ئەۋەي ھەستى بى بىكەيت ئىستاش دەگىرت بەسەر مەن و كچىنى و پاكتى مەند! ^۱

ئەمەيە نەھامەتى فىلمە دۆبلاژكراۋەكان كە تەبابى و خۆشەۋىستى خىزانى موسولمان تىككەدات، ناموس و پەۋشەت دادەروختى بۆ ئاستى ژىر سىفر، وادەزانن ئەۋەي لە فىلمەكە بەدىار دەكەۋى پاستە لە خۆشەۋىستى دەرپىن بۆيەكتىر، نازانن ھەموو درۆيە و تەنھا بۆ داروخانى گەنجەكانمانە.

بۆيە خۆشەۋىستى دواى زەۋاج دەست پىدەكات، لە ئىسلامدا خۆشەۋىستى پىگەي پىدراۋە بەمەرجىك بەپى شەرىع بىت و سنورى خوا نەبەزىڭى، خۆشەۋىستىكە بۆ زەۋاج بىت چونكە چارەسەرى خۆشەۋىستى راستەقىنە تەنبا مارە بىرەنە، ھەروەك پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەر موۋى: (لەم ىر لىلمتخابىين مىل النكاح) ^۲. واتە: ھىچ شىئىك باشتىر ناينىم لە مارە بىر بى بۆ ئەۋانەي كە يەكتىر بىان خۆشەۋى.

^۱ - (كتى قورىانەكانى خۆشەۋىستى، ۱۱۵).

^۲ - (رواھ ابن ماجە رقم الحديث: ۱۸۴۷).

واته ئهوانه ی به کترین خۆشدهوئ بۆ ئهوهی توشی کاری خراب و کێشه نه بن باشتین شت بۆ ئهوان زهواجه، نابێ که به کترین خۆشدهوئ پێش ماره یی به ته نه با به یه که وه بن تا کو تووشی تاوان نه بن و هه رچی زوو ماره بکری ئ له یه کتر.

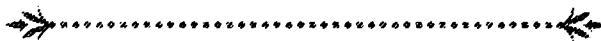
که ماره کران ئه وکات ده بنه حه لآی به کتر بۆیه واباشه باوک و دایکان که زانیان کو پ و کچه به یه کتر رازین و به کترین خۆشدهوئ بار پێگری نه که ن له به رده م به یه ک گه یشتیان، چونکه دواتر کێشه و ئازاوه دروست ده بن، کو پی واهه یه وازناهی ئ له و کچه ی ماله وه ی رێگر نه بۆیه هه ولده دات هه ئیگری یان هانا بۆ کاری نه شیوا ده بات. وه خۆشه ویستی دوا ی ماره برین ده ست پێده کات به چاکه کردن و وه فا به رامبه ر به کتری. ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾^۱. واته: وه خۆشه ویستی و به زه یی خستۆته نیوانتان بۆ ئه وه ی بتوانن پێکه وه بارگرانی ژبان هه لگر و درێژه به ژبان به دن.

خوشکی خۆم بزانه ئه وه له ئیسلامدا گرنگی به خۆشه ویستی دراوه به لآم بۆ دوا ی زهواج!، ئه وه تا (ئیهراهم) پێغه مبه ر (علیه السلام) (سارا) خانی خێزانی زۆر خۆشده ویست تا کو هه شتا سا ل له گه ئی ژبا و مندا ئی نه بوو، به لآم له به ر خۆشه ویستی ژنی تری نه هینا بۆ ئه وه ی هه ستی بریندار نه کات، تا له کو تایی (سارا) خانی خێزانی داوای لێ کرد که (هاجره) خان بخوازی تا کو له سه ر داوای ئه و (هاجره) خانی خواست.

ئه وه ش پێغه مبه ری خوا به ﴿ﷺ﴾ خۆشه ویستی خۆی بۆ (عائیشه) ی خێزانی ناشار ته وه، کاتێک (عه مری کوری عاص) له جه نگی (ذات السلاسل) دا به سه رکه و تووی گه رایه وه لێ پرس ی ئه ی پێغه مبه ری خوا ﴿ﷺ﴾ کئ لات زۆر خۆشه ویسته؟ گومانی وابوو که خۆی بێت، پێشه و امان له به رده م خه لکی پێ فهرموو: (عائیشه)! (عه مر) فهرمووی: من پرس یاری پیاوانت لێ ده که م؟ پێغه مبه ری خوا ﴿ﷺ﴾ فهرمووی: (باوکی عائیشه)^۲.

^۱ - سورته ی الروم نایه تی (۲۱).

^۲ - صحیح ابن حبان، ژماره ی فهرمووده: (۷۱۰۸).

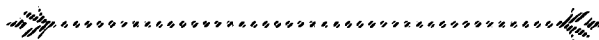

ئاهوه خوشه‌ویستی راسته‌قینه‌یه که دواى زه‌واجه له‌به‌ر چاوى گشت خه‌لکی راپیده‌گه‌ینن که خوشه‌ویستیانن، نه‌ک نه‌وانه‌ی خوشه‌ویستیان له‌پیناو ئاره‌زووبازی و هه‌زی ئازه‌لانه‌یه ده‌یانه‌وئ شه‌ره‌فی ئافره‌تی موسو‌ل‌مان له‌که‌داربکه‌ن، ده‌یانه‌وئ خوشه‌ویسته‌یه‌که‌یان به‌نه‌ی بی‌ت و دوور بی‌ت له‌خه‌لک ته‌نها بۆ تی‌کر‌دنی نه‌فس‌یان بی‌ت، دواتر واز له‌کچه‌که‌ بی‌نی‌ت خو‌یان بشارنه‌وه. ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ﴾^۱. واته: نه‌وانه ده‌یانه‌وئ خیانته‌ت و تاوانه‌کانیان له‌خه‌لکی بشارنه‌وه.

بۆیه‌ئهی خوشکی من هه‌ر گه‌نجیک داواى خوشه‌ویستی لیک‌ردی پی‌ئ هه‌لمه‌خه‌له‌تی، چونکه‌ زۆربه‌یان گورگن و ده‌یانه‌وئ راپوت بکه‌ن بۆ کات به‌سه‌ربردن و خوشی خو‌یان، نه‌گه‌ر راستی کردبایه‌تۆی خوش ده‌وئ بۆ زه‌واج ده‌هات وه‌ک پیاوان له‌ده‌رگای ماله‌وه‌تانی دده‌ا، به‌باوکی ده‌گوت کچه‌که‌تانم ده‌وئ تاکو بیکه‌مه‌ شازنی خۆم! به‌لام نه‌و ده‌یه‌وئ بۆخوشی خۆی به‌کارت بی‌نی‌ت، به‌نوینه‌رایه‌تی شه‌یتان بتبات بۆ پیاسه‌ و پارک و ئوتیل تاوه‌کو ئاره‌زوی چلک‌نی پی‌ت به‌تال بکاته‌وه، په‌نا به‌خوای گه‌وره. داوامان له‌ باوک و دایکانه‌هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه په‌روه‌رده‌یه‌کی ئیسلامیانه‌ فیری پۆله‌کانیان بکه‌ن، ترسی خودای گه‌وره‌ بخه‌نه‌ دل‌یان چونکه‌هه‌ر منداڵیک له‌ بچوکیه‌وه چاودیری کرا له‌لایه‌ن باوک و دایکه‌وه، که‌گه‌وره‌ بوو به‌ره‌می ده‌بی‌ت و ژبرو سألح ده‌بی‌ت، که‌گه‌وره‌ بوون هیچ کات بیر له‌کاری خراپ و شکاندنی شکۆی و ناموسی خه‌لک و خیزانه‌که‌یان ناکه‌نه‌وه.

بۆیه‌ئهی دایک و باوکی به‌رێزم هه‌ولیده‌ ژبانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﴿ﷺ﴾ فیری منداڵه‌که‌ت بکه‌ که‌ چۆن پی‌شه‌نگ و پی‌شه‌وا بووه‌ له‌ په‌وشت به‌رزى، ژبانی هاوه‌لان و پیاوچاکانی پی‌شینی ئوممه‌تی ئیسلامیان پێ بناسینه‌ که‌چۆن کپۆتیک بوونه‌ له‌په‌وشت و مه‌ردایه‌تی بۆگشت جیهان ده‌رمان بوونه‌ نه‌گه‌ر چاویان لیبکه‌ن،

^۱ - سورته‌ی النساء نایه‌تی (۱۰۸).

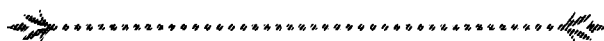

له جوانترين پرهوشت، پاستگډۍ، دهست پاك و داوین پاكی، خاوهن به لښ، نهك چیروك و پړومانی هه لښه سترای نه فسانه ی یونانی و پړژناوا كه گشتی په روه رده یه کی چه په ل و نارېك و نارپه سته، تاكه ئامانچ لږی شكانی حه یا و نه مانى شهره ف فیری تاكه كانی كۆمه لگا ده كات، كه ته نها بۆ حه زو ناره زووی نه فسیان بڙین، بكه ونه دواى شهره فی ئافرهت به ناوی خو شه ویستی.

بۆیه ئه ی خوشکی ژیرم نه كه ی به دووای قسه ی باق و بریقى سۆز و عاتیفه باوه پ به هه موو كورېك بكه ی كه داواى په یوه ندیت لیده كات، زۆرمان بیستوه له وباریه وه كه كچان بوونه ته قوربانى دهستی گورگه كان، به لږی به ته نها ژبانى توی به پړت ده كه ویتنه مه ترسی سه ره نجامیشت تیا چوونه.

بۆیه ئه ی خوشکی من زور وریای هاوړېكانیشت به، نه كه ی بۆ كاری خراب به گوښان بكه ی، له زانكو كاتېك باسی ده ستگیران و خو شه ویستی خو بانیت بۆ ده كه ن، نه كه ی پېیان هه لښه لښی كه تۆ خو شه ویستت نیه، بۆیه گهر به بڼ میړد بمینیته وه باشته ره له وه ی تووشی ئابرو چوون بیت به دهستی گورگه كان، پاشه پړژت بكه ویتنه خانه ی چاودیری كۆمه لایه تی بڼ كه س و كار بمینیته وه، ئه مه نمونه ی كچېكه كه بۆنه قوربانى هاوړې خراپه كانی و دواتر گشت خو شیه كانی له دهست ئه دات به حه سره ت و خه مه وه ده مریت.

پېره ژنه كه ی دراوسیمان له بهر په نجه ره كه وه وه ستابوو فرمیسكى حه سره ت به چاوانیدا هۆن هۆن ده هاته خواره وه، چاوه كانی داخست بوو وه له ناو دله پر له زوو خاوه كه ی هه ناسه یه کی پر له په شیمانی حه شاردابوو. له په نجه ره ی ماله كه یه وه سه یری ئه و ئاهه نكه ی ژن گواستنه وه ی ده كرد كه له كۆلانه كه یاندا بوو، ئاخو ئه م ئاهه نكه چه ند دلگړانى كرديت؟ پېره ژنه كه له گه ل سه یركردنی ئه م ئاهه نكه بیرو هۆشى گه رپا یه وه سه رده می رابردووی دوور، ئاخو ئه م پېره ژنه له لاویدا چه ند جوان و سه رنج راکیش بووه، له و كاته دا ئاواتی ده خواست كه ئه ویش ئیستا خاوه نی پیاو و خیزان و مال بیت، به لږی ئاواتی بۆ ئه مانه ده خواست.

به لّام کاتيک به ئاگا هاته وه گه پايه وه بؤ نه و بارودوخه تالهي ئيستاي جاريکي تر له په نجه ره که وه سه يړنکي جل و بهرگي بوکيني بوکه که ي کرد.

بيري هاته وه که چهند گوڤاره کاني په په په ده کرد و به دواي نه و جل و بهرگه دا ده گه را که به شايه ني خوږي ده زاني، بويه چاوه کاني به ره و ئاسمان بهرز کرده وه و فرميسکي گهرم که وته خواره وه له گهرميدا گوڤا کاني سوتاند.

بيره وه ربه کاني گه پايه وه بؤ رابردو و سه رله نوئ بيري له وه ده کرده وه که بووه هوئ نه و هه موو مهنه تي و خه م و خه فته بوي، بيري له و روزه ده کرده وه که به هاربوو، باوکی و دايکي و خوشکه بچوکه که ي له مال دهرچوون بؤ بازار، نه و نه چوو له گه لئاندا، له م کاته دا زهنگيکي ته له فون لييدا، نه و يش به په له هه لي گرت..

هاوړيکه ي بوو قسه ي له گه ل کرد که بانگي کردبوو بؤ دهرچونتيکي کورت و گه ران به ناو بازاردا، به بڼ دوو دلي نه و يش رازي بوو، کچه که ي هاوړي هات و پيکه وه رويشتن، له ريگا که وتنه قسه کردن، هاوړيکه ي لي پرسی ئايا هاوړي کورپ هه يه؟! نه و يش زور به دل پاکی گوتي: چوڼ ناپاکی به رامبه ر نه و متمانده که م که کهس و کارم به منيان داوه!!

هاوړيکه ي گوتي: نه وه قسه يه کي کوڼه و نامه وي بيبيستم، له پړکدا هاوړيکه ي هه نگاويني به په له ي ناو گوتي: نه وه کوڼگايه سه يربکه، نه ها له وي کوڼه ليک گه نچ هه يه بابروين بؤ لايان زووکه با نه م دهر فته ته له ده ست نه ده ين، ناچاري کرد، که پازي بييت و بچيت بؤ لايان و ناسياوي له گه لئاندا دروست کرد به چهند سه ردانيک.

تا روظنکيان پارچه کاغه زني هه لگرت که يه کيک له و گه نجانده بوي هه لدا، بيني ژماره ي ته له فونده که ي تيدا يه، هاوړي کچه که ي پيروزباي ليکرد بؤ دروست بووني نه م هاوړيپه تي يه تازه يه، به لّام به داخه وه نه يزاني نه م هاوړي تازه يه ي چ گورگيکه، سه ردان و گه ران ته واو ده بوو هه ردو و کچه که ده گه رانه وه ماله وه...

به لّام ويژداني نه م زور نازاري دده، له و کاته دا ته له فونتيکي بؤکرا... کي بوو؟ هاوړي کچه شومه که ي بوو که به م شيوه که وتنه گفتوگو، کچه که: چوڼي؟

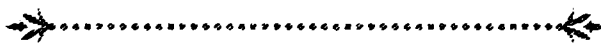
هاوړېکې: تا ئیستا په یوه نندیت نه کړدووه به هاوړې کوره که ت؟
 کچه که: نه خیر ناتوانم! به لّام دواي چهند جار هه وّلی هاوړې کچه که ی خوی دا
 به ده سته وه و په یوه نندی کړد به کوره که وه به ته له فوّن، گفتوگو کانیان له سهره تاوه
 کورت بوو به لّام دووهم جار زوړتر بوو، نه وه بوو سیّهم جار کوّتابی هات به دانانی
 مه و عیدیک له گه لّ یه کتردا کچه که چوو بو بینینی کوره که له کاتی دیاری کراودا، به لّام
 خوژگه نه ده چوو به نامووس و شهره ف و سهره رزیه وه پویشیت، به لّام کاتیک
 گه پرایه وه نامووس و شهره فی له ده ست دا، تازه چی بکات؟ چ به که س و کاری بلیت؟

وه چی به دایک و باوکی بلیت؟ روژ و مانگ راده بورد، پاش ماوه یه که هه ستي به
 جوّله یه که کړد له سکیدا، ئه ی خواجه ئه م جوّله یه به ره می ئه و هه لّ و تاوانه یه
 به ره می ئه و زینایه که کړدم، له ترسی ئاپرو چوون ناچار له مال رایکړد، روژ و مانگ
 تیپه ری تا کاتی مندال بوونی هات، چوو بو لای ئافره تیکی شاره زا له مامانی بو ئه وه ی
 له مالدا مندالی بیت، چ مندالیک؟ مندالیک له زینا.

له ویش رایکړدو منداله که ی چی هیشت له وکاته دا بریاریدا په یوه نندی بکات به
 کوره که وه که بووه هوّی ئه م مهینه تی و به په لاییه بوّی، په یوه نندی کړد به لّکو
 خوښه ویسته که ی له و ناخوښیه رزگاری کات و ماره ی بکات !! به لّام کوره که به
 پیکه نین و گالته جاریه وه ته له فوّنه که ی به سهریدا داخست، چونکه ئه و یه که م کچ
 نیه که له ئه و مندالی بییت به رنگه ی زینا، ئه ی ئیتر چی بکات؟

خو خوښه ویسته که ی گالته ی پښ ده کات که سهره تا به قسه ی درو و پازاوه پازیکړد وا
 ئیستا پستی لیکړد.

بوّیه به ناچاری په نای برده بهر سوال کردن، وه له کاتی وون بوون و دیارنه مانی له مالّی
 خوّیان باوکی هه والّی وون بوونیدا، دوزرایه وه و خرایه به نندیخانه ی چاک سازیه وه
 له به نندیخانه دهرچوو پاش ئه وه ی ته مه نی بوو به (۳۰) سال، ده ستي کړد به کاری بهرگ
 دووری و به ته نیای مایه وه به درتزابی ئه م هه موو سالّ دواي ئه وه ی که س وکاری
 ده ستیان لّ هه لگرت...

فرمیسك يهك له دواى يهك له چاوى ئەم پېرهژنه لاوازه دهكهوته خوارهوه، كاتيك سهيرى جل و بهرگى بوكيښى بوكهكهى دهكرد، وهياى ئەو هه موو به لئنانهى دهكردهوه كه خوښه ويسته دروژنه ته له كه بازهكهى پي دابوو، دونيا له پيش چاوى دهسورا ههله لهى شايى و ناههنگ گيړان و ههراو گريانى ئەم تيكه ل بوو بوو.

دواى هاوارنكى خويناوى كهوته سه رزهوى و هاواري دهكرد و دهى گوت (بهزهپى ئەى پهروهردگار... بهزهپى ئەى پهروهردگار... بهزهپى ئەى پهروهردگار).

پاش ماوهيك پېرهژنى هاوسيمان مرد، نيژرا به بن ئەوهى چاوڼك ههبيت بوى بگرى و فرميسكى بو بپژي، بن بهش كرا له و ژباني هاوسهريه ئارامه، بن بهش كرا له مندا ل و سوژ و بهزهپى داىكايهتى، بن بهش كرا له ووشهيهك كه گهوره ترين ووشهى (دايه)يه، بن بهش كرا له هه موو ئەم شتانه ته نها له پيناوى بهيهك گهيشتن، به لئ ته نها له پيناوى تام و چيژنكى چهند خولهكى.^۱

به لئ ئەى خوشكى من ئەم بهيهك گهيشتنهى پيش زهواجى بووه هوى دؤراني گشت خوښيهكى دونيایى به دريژايى ته مهنى، بويه نهكهى بههيج شيويهك متمانه به هاوپيكانت بكهى گهر له دين و نه خلاقى دلنيانه بووى، گهرنا تووشى مائوپراني و فايرۆسى سه رهتان دهبيت گشت شتيكيش له ژباني دونيا له دهست ئەدهى، كه وابوو باوهر بهو كورانه مه كه داواى خوښه ويستيت ليده كه نه به قسهى بريقه دار بو ئەوه يانه تاكو هه لئ بخه لتيڼن و راوت بكه نه بتخه نه ژر دهستى خوڻان، بويه هه مووكات هه رشتيڼ بوو له ژبانت پرس به باوك و برا و مائه وهتان بكه تاكو دووربى له هه موو نازار و ناخوښيهك.

پاشان گهر تو دهتهوئ ژبانتكى خوشت هه بن و پياوكت هه بن بهه موو دونيائى نه دات، ئەوه خوئ بو خواى گه وره يه كلايى بكه ره وه به دلسوژى، گشت فه رمانتيكى جيبه جى بكه دلنياه خواى گه وره زور به سوژتره وهك له خوڻان بو خوڻان،

^۱ - (كتيڅى قوربانپه كانى خوښه ويستى، ۱۲۳ لا).

بۆیه هیچ کات خەم مەخۆ ئەی خوشکی من بەوهی کهوا هاوڕێکانت هەموو شوویان کردوووە مندالیان هەیه، تۆ نیتەو غەم دەخۆی بەو هۆیەوه، پەحمەتی خوات لێبێت ئەوه بزانه خواپە کمان هەیه ئاگادارە بەغەم و خەفەت و خۆشی و ناخۆشی دڵمان.

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾^۱. واتە: بزانی بێگومان خوا دەزانێت بەوهی که لەدڵتان دایە.

هەر ناخۆشیەك لەژیانت که بەقورسی دەزانی لەسەرت لایچێ، یان بەلاتەوه قورسبێ رزقت زیاد بێ، یان نەخۆشیت و چارەسەرت نەبێ، یان بێ هاوسەربیت و بتهوئ هاوسەرت بێ، ئەوا تەنھا داوا بکە لەو خواپە که دەرگای بەردەوام کراوێهە بۆ گشت بەندەکانی.

﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾^۲. واتە: ئەگەر خوا بیهوێت تووشی خێرو خۆشیەکت بکات، ئەوه ئەو خواپە دەسەلاتی بەسەر هەموو شتێکدا هەیه.

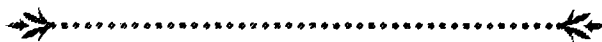
کەواپە قەت بێ هیوا مەبە لە پەحم و سۆزی خوای پەرورەدگار دنیابە لەگەڵ خوا راستگۆبێ هەمووشتێک بەدڵ تۆ دەبێت بە ئیزنی الله تعالی.

خوای گەوره هەموومان بپارێزێ لە شەپری نەفس و شەیتان و، پاشان سەرپەرزانە لەژیانی دنیا بۆ خوای گەوره بژین و بمڕین.

^۱ - سورەتی البقرة نایەتی (۲۳۵).

^۲ - سورەتی الانعام نایەتی (۱۷).

نه که ی بڼ ناگابیت له قیامهت!

به پاستی که وتووینه ته پوژگارنک مروڤه کان به گشتی و موسولمانان به تایبه تی، قیامهت و مردن و گه پانه وه یان بۆ لای خوی گه وره له بیر کردوو.

زۆربه ی خه لکی خه می ژمه خواردنکی خوشه، یا پیاسه و سه فهرکردن بۆ شوینی سیاحی و گه شتیاربه کان، یان خه می بوون به به پرسی و مه سئولی ولاته تاوه کو به ناره زووی خوی فه رمان ده ربکات، یان خه می هاوسه رگیره تی که ئه بینیت هاوړیکانی هه موو خاوه ن مال و مندالن، ئه مانه و ده یان و سه دان خه می تر، به لام خه می چاکه کردن و کو شش کردنی نیه بۆ قیامه تی، هه روا ده زانن له دنیا ده مینه وه نامرن هه ر بیفه رمانی خوی گه وره بوته پیشه یان له ژبان، گه نجه بڼ ناگایه له نوږه کانی نازانی بنچینه ی ئیسلام چیه که چی ناوی یاریزان و گۆران بیژه کانی گشتی له به ره.

یان کچه خورازاندنه وه ی بوته پیشه ی پوژانه، بوپه یمانگا و زانکو و شوینه گشتیه کان هه ر به جوانی خوی ئه نازیت، ئه ی به نده ی خوا ئایه هیچ کات بیرت کردو ته وه پوژنک ده بڼ بمری و زیندوو بکریته وه؟، هه روه ک چۆن له سکی دایکمان بووین ئه وها پوژنکمان له پیشه ده بڼ مردن بمانگه پرنیته وه بۆناو سکی خاک له پاشان ده بڼ زیندوو بکریته وه!

﴿إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ﴾^۱. واته: ئایا کاتیک مر دین و بووینه خاک و خو ل زیندوو ده بیته وه؟! دوا ی مردن گه پانه وه ئه سته مه!

^۱ - سوره تی ق نابه تی (۳).

ئەو کەسانە وادەلێن کە لەدوینا بێ فەرمانی خودابوو بوو بە پیشەیان وایان دەزانی زیندوو نابنەو، هەر بۆ خۆیان لە ژبانی دنیا رابوێرن دلایان باهەر رەق بێت بەرامبەر فەرمان و یاسای خوا کە ئیسلامە، ئامۆژگاری وەرناگرن، کاتیک کە سێک پێیان دەلێت: برای من خوشکی خۆم بەسە دەست هەلگرن لەتاوان و بێفەرمانی خۆی گەورە، بەلام ئەوان گوێیان کەپ ئەکرد و دلەکانیان قوفل ئەدا لە ئاست حەق و راستی، جا خۆی پایەبەرز وەلامیان دەداتەو، دەفەرموویت: ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ﴾^۱. واتە: ئەک هەر توانای زیندوو کردنەوێ ئەوانمان هەیه بەئەکو ئەشزانین کەزەوی چەندیک لە لاشەیان ئەخوات و ئاگاداری ئەویشین، ئیمە تۆمارگەیی تابیەتیمان هەیه، کەهەموو شتیکی تیدا تۆمارە و هیچ شتیک لەبارەیی ئەوانەو لە ئیمە شاراوو بزر نیە.

بەئێ بێگومان هەر کاروکردهوێک کە کردوومانە بە ئاشکراو نەپێی لەلای خوا وون نابێ، لێپرسینەویمان لەگەڵ دەکرێت دەبارەیی ئەوێ بۆ سنوری خوامان دەبەزاند، بۆچی لاشەیی خۆمان ئەپازاندەوێ لە خوا نەدەترساین، بۆچی چاومان لەسەیرکردنی نامەحرەم نەدەپاراست، بۆچی دزایەتی موسوڵمان و ئەهلی مزگەوت و ئیسلاممان ئەکرد، جا ئەو کاتە لەبارەگای خۆی گەورە هیچ بیانوو و عوزرمان بۆ نیە تەواو کاتی حەشرو حسابە. بەئێ خۆی گەورە لەدواڕۆژ بەر پرسیارنیه بەرامبەر بەندەکانی، واتە بڵێن: خوایه نەمان توانی ئەوکارە بکەین، نەماندەزانی نوێژ بکەین، نەماندەزانی قورئان بخوینین، ﴿لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾^۲. واتە: پرسیار ناکرێت لەوێ کە خوا دەیکات، لە کاتی کدا ئەوان پرسیاریان لێ دەکرێت و موخاسەبە دەکرێن.

^۱ - سورەتی ق نایەتی (۴).

^۲ - سورەتی الانبیاء نایەتی (۲۳).

ئەوکاتی لە دواڕۆژ خودای پەروەردگار دەفەرمووی: ئەی گوێم پێنەدای گوێ بیستی بانگخوازانی ڕێگای ئیسلام بێ، بەلام تۆ گویت کەر کردبوو لە ئاست وەرگرتنی حەق و راستی، ئەی بەندە ی خۆم چاوم پێت نە بە خشی تۆ بۆ خراپە و سەیرکردنی حەرام بە کارت دەهینا، لەش ساغیم پێت نە بە خشی کە چی فلان چاویکی کوێر بوو و دەستیکی ناتەواو بوو، بەلام هەمووکات بەندەبەکی دڵسۆز بوو لە ڕێگای مزگەوت و بەردەوام خەریکی هاوکاری موسوڵمانان بوو دەستی یارمەتی بۆ هەژارن درێژ دەکرد.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾^١. واتە: بێ باوەڕ و کافەرەکان کە ئەخەرتنە ناو ئاگری دۆزەخ پێیان ئەوتری: ئەمڕۆ ئێوە هیچ عوزرو بیانوویەکی مەهیننەوه و هیچ عوزریکتان بۆ نیە، ئەم سزای کە ئەدرێن سزای ئەو کردەوانەبە کە لە دونیادا خۆتان کردووتانەوه سەمتان لێناکریت.

بەئێ کاتێک دنیا خراپ بوو گەڕاینەوه بۆ لای خودای بەدەسەلات، ئەو کات هیچ بەهاناو عوزریکمان ئێ قبوڵ ناکریت، چونکە تازە کار لە کارتەرازاوهو خودای گەوره لە دنیا تەمەنیکی زۆری پێداین، حەفتا هەشتا ساڵ لە دنیا ژیان، بەلام هیچ بیرمان نەدەکرد کە ڕۆژی کتمان لە پێشە دەبێ بگەڕێنەوه بۆ لای خوای گەوره، بزانە خوای گەوره لە دواڕۆژ بیرمان دینتەوه دەفەرمووی: ئایە ماوەیەکی درێژ تەمەنمان پێنەدان بۆچی بیرتان نەدەکردەوه لەخۆتان کە دەبێ بگەڕێنەوه بۆلامان و بمرن.

﴿أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرُ﴾^٢. واتە: لەوەلامیاندا خوا دەفەرمویت: ئایا ئەوەندە تەمەنمان پێ نە بەخشین؟ ئەوەی بیهویت بیرتک بکاتەوه تیایدا بیربکاتەوه؟!

^١ - سورەتی التحریم نایەتی (٧).

^٢ - سورەتی فاطر نایەتی (٣٧).

به ئه هه تا له دونیا بوون ته نه کاربان دژایه تی و بن فه رمانی خوای گه وره بوو، بۆیه هیچ عوزرێکیان بۆ نیه، خوا پرسیار ت لیده کات ئه ی به نده که م ئایه له دونیا ته مه نیکی زۆرم بێت نه خشی له جی سه رفت کرد. پیغه مبه ری ئازیز (ﷺ) ده فه رموویت: له پۆزی دوا یی قاچی هیچ به نده یه ک له جیگای خۆی ناجو ئی تا چوار پرسیا ری ئی نه کریت. (لا تَزُولُ قَدَمًا بَنِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ أَرْبَعٍ: عُمْرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ)^۱. واته: له پۆزی دوا یی قاچی هیچ به نده یه ک لانا که ویت تا چوار پرسیا ری ئی نه کریت ته مه نی له جی به سه ر برد؟ بۆیه ئه و که سه ی به رده وای له سه ربیچیکردنی فه رمانی خودای گه وره تکایه وریابه وه له خوا بترسه چونکه له قیامه ت له باره گای خودای کارزان بن پشتیوان و بیکه سین مه گه ر که سیك خوا په حمی پ بکات. که وایه تاکه ی وازنا هیئت له سه ربیچکردن و دژایه تی دینی خوا، بزانه له دوا پۆز هه موو که س غه می خۆیه تی پزگاری بێت له سزای خوا، هیچ که س سودی بۆ که س نیه ته نه ا به رگری له خۆی ده کات. (يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ)^۲. واته: له پۆزی قیامه ت هه موو که س غه می خۆیه تی، له سه ر نه فسی خۆی مشتومر و ده مه قانی ده کات به رگری له خۆی ده کات، پا کانه بۆ خۆی ده کات، گو ی به که سی تر نادات، ئه و پۆزه هه رکه س پاداشتی کرده وه کانی ده درتته وه و ئه و خه لکه سته میان ئی نا کریت.

به ئه غه می خۆیه تی پزگاری بێت له ناگر و سزای پر ئیش، حه قی به که س نیه غه می بۆ که س نیه ته نه ا خۆی نه بێت، ئینجا هه موو نه فسیك دوو شاهیدی له گه له له پۆزی دووا یی دا، به راستی هیچ عوزر و بیانوویه ک نامینت له قیامه ت بۆ ئه وانه ی خرا په کار و دوور له به رنامه ی خوا سه راپای ژبانی دونیا یان به رپرکرد.

^۱ - (رواه الترمذي في كتاب صفة القيامة والرقائق والورع. ٦١٢/٤ (٢٤١٧)، والدارمي في المقدمة. ١٤٤/١. وأبو يعلى ٤٢٨/١٣ (٧٤٣٤).

^۲ - سورة النحل نایه تی (١١١).

﴿وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ﴾^۱. واته: رۆژی قیامهت دیت و هه موو که سیک دوو شاهیدی له گه ئدایه یه کیکیان دهیگه یه نیت و نه وهی تریشیان شایه ته به سه ریه وه. به ئن دوو شاهیدی له گه ئه یه کیان ده لیت: ئه ی خواجه فلانه که س نه و تاوانه ی کردووه، که سیک به ناحه ق تووشی کیشه کرد زوئی کرد، نوێزه کانی ته رک کردبوو، یان نه وکاره چاکه و خراپه ی کرد، نه وهی تر شاهیده ده لیت: ئه ی خواجه راست ده کات من شاهیدم. به ئن هه موو به لگه و نهینیه کانیان لایه، له رۆژی له دایک بوون تاکاتی مردن، نه و کاتی رۆژی ئاشکرا بوونی گشت نهینی و شته شاراوه کانه. ﴿يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ﴾^۲. واته: نه و رۆژه ی که هه موو نهینیه کان ده رده که ویت و ئاشکرا ده کریت.

به لام به داخه وه بۆ مرۆفه کان زۆر بئ ئاگابوون له و باسه و له راستی و ڕنگای حه ق لایان دابوو، هه ر خووشی دنیا بئ ئاگایی کردبوون له ڕنگای خودای گه و ره.

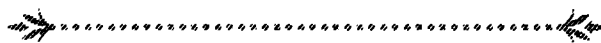
﴿لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ﴾^۳. واته: به یه که یه که ی بئ باوه ڕان ده و تریت: به راستی تو له م سه ره نجامه بئ ئاگابوویت و گوئی خۆت لئ خه واندبوو، ئیستا ئیمه په رده مان له سه ر چاوه کانت لاداوه و هه موو شتیک وه کو خۆی ده بینیت و نه مرۆ چاوه کانت تیژه هه موو شتیک ئه بیینی نه وهی که له دنیا لیته وه نادیار بوو ئیستا هه موو ئه بیینی.

به ئن جا نه و که سه ی له دنیا بۆ خودای گه و ره ژیا، ئاماده نه بوو قیامه تی که ژیا نیک هه تا هه تاییه بدۆرینئ بۆ دنیا یه کی کاتی، به رگی شه رم و حه یای له بهر ده کرد،

۱ - سوره تی ق نایه تی (۲۱).

۲ - سوره تی طارق نایه تی (۹).

۳ - سوره تی ق نایه تی (۲۲).

شهوان هه لدهستا بۆ شه ونوێژ له ترسی خوا ئه گریا، به نهیێی بێ ئه وهی کهس پێی بزانی یارمهتی هه ژار و نه داره کانی ئه دا، هه موو کات سه روهت و مائی له پیناو خوای گه وره خه رج ده کرد بۆ خزمهتی ئیسلام، به ئێ به بیگومانی ئه مانه جیگایان به هه شته.

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا﴾^۱. واته: به راستی ئه وانهی که ئیمان و باوه رپان هیناوه و کرده وهی چاکه یان ئه نجامداوه، ئیمه هه ر له زووه وه به هه شتی فیرده و سمان بۆ ئاماده کردوون، تا له وێ دابه زن و ژبانی کامه رانی تیایدا به رنه سه ر.

به پێچه وانه وه ئه وانه ی سه رتا پای ژبانیا ن بیفه رمانی خودای گه وره بوو، هه موو ئامانجیا ن دژایه تی ئیسلام و موسو لمانان بوو، ئاگری دۆزه خ شوینیا نه، په نا به خودای گه وره. ﴿فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ﴾^۲. واته: که واته ئیوه هه ردوو کتان ئه و ئاده می یه فری بده نه ناو سزای زۆر سه خته وه.

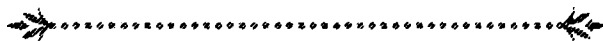
بۆیه ئه ی به نده کانی خودا با وابکه ین به سه ر نه فسی خۆمان زالبین که هانمان ده دات بۆ تاوان و سه رپێچی کردن و له سنور ده رچوون له فه رمانی خوا، سویند به خوا ئارام گرتن له سه ر ناخۆشیه کانی دنیا که به سه ر موسو لمان دیت زۆر باشته ره له وه ی له قیامهت بۆ هه تا هه تابه له ئاگری دۆزه خ بمینیته وه، ئه و ئاگره ی له هه موو لایه که وه هیرش دینیت بۆ تاوانبارو خراپه کاران.

﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾^۳. واته: له رۆژی قیامهت سزا دا یا ن ئه پۆشی له هه موو لایه که وه له سه روویانه وه وه له ژیر پێیا نه وه.

^۱ - سوره تی الکهف نایه تی (۱۰۷).

^۲ - سوره تی ق نایه تی (۲۶).

^۳ - سوره تی العنکبوت نایه تی (۵۵).

چونکه ئهوانه دژایه تی دینی نیسلامیان کردووه و بوونه ته درکو ودائی سه پنگای بانگخووانی پنگای خودا، ئه ی ئهوانه ی شهو و پوژتان داناو ته سه ر یه ک بو دژایه تی نیسلام و موسوّلمانان، ئه ی ئه وکه سانه ی دلتان به دونیا خو شه، ئه ی گه نجه کان ئهوانه ی ماوه یه که به خو تان ئه نازن وازتان هی ناوه له بهرنامه ی خوای گه وره، ئه ی ئه و ئافره تانه ی که جلی شهرم و حه یاتان فری داوه که وتوو ننه ته دوای جلی ناشه رع ی و نیمچه پرووت و داوی شه ی تان.

تکایه وهرن له گه لم با که میک بیریکه ی نه وه له گه ل هوش و عه قلمان، بو ئه و پوژه ی ده گه پینه وه باره گای خوای کارزان، زانیمان ئهوانه ی له دونیا بو خوا نه زیان چون ناگر پاداشتیانه، جا بیریکه وه له وکاته ی به ره و ناگری دۆزه خ پاده کیشرین و پیز ده کرین. ﴿وَيَوْمَ يُخْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾^۱. واته: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) باسی ئه و پوژه بکه بو گه له که ت که نه یارو دوژمنانی خودا به ره و ناگری دۆزه خ کو نه کرینه وه جا به پیز رائه گیرین و دهسته دهسته به پرده کرین بو ناگر.

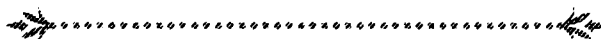
به ئن له وکاته که سیک نیه پزگارمان بکات له و ناخو شی و سزاییه، به لکو ئه ندامانی لاشه مان شاهیدی له سه ر سه رجه م خراپه کاریه کانمان ده دن.

﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۲. واته: کاتیک که له پوژی قیامه تدا دین و راده گیرین و خوای گه وره مو ر ئه دات له سه ر زمانیان، وه گو ی و چاو و پیستیان شایه تیان له سه ر ئه دن له و کرده وه خراپانه ی که کردوو یانه.

به ئن هه موو ئه ندامه کانی لاشه مان شایه تی له سه ر کرده وه کانمان ئه دن، زمان له سه ر درو، غه یبه ت، بوختانکردن بو موسوّلمان، چاو له سه ر سیخو پی و جاسوسی کردن، نه زه رکردن، هه ر هه موو لاشه مان دینه گو گه واهی ئه دن له بهر امبه ر خودای گه وره،

^۱ - سوره تی الفصیل تابه تی (۱۹).

^۲ - سوره تی الفصیل تابه تی (۲۰).

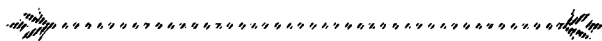
بزانه له وڪاته خراپه ڪاران هه ٿوئستيان جي دهيت بهرامبر لاشهيان ڪاتن هه موو شتيڪيان ٺاڪرا دهڪن. ﴿وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا﴾^۱. واته: به گلهيهه وه لومه ي پستهيان دهڪن نه ٿين: بوجي به زباني ٿيمه گهواهي تاندا ؟ خو ٿيمه له ٿيوه بهرگري نه ڪهين!

سبحان الله به لام لاشهڪهيان هه موو ڪار و ڪرده وهيه ڪي نهيني و ٺاڪراي ڪهسه ڪه دهخاته پروو، ٿينجا بزانه نه ندامه ڪاني دهيت وه لام ي بيت له ڪاتيدا گهواهي هه موو شتيڪ دهڪن. ﴿قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾^۲. واته: نه ٿين: نهو خوايهي ڪه هه موو شتيڪي هيئاو ته قسه و گو، ٿيمه ي شي به قسه هيئا. واته: به ٺاره زووي خو مان نه بوو، ٿير بوجي گلهييمان لي نه ڪهن؟ هه نه وي شه بو يه ڪه مجار له نه بوو نه وه ٿيوه ي به ده پينا و هه بولاي نه و يش ده گيرد رنه وه. (نه نه س) هوه (ره زاي خواي لي بيت) نه ٿي: جاريڪ پيغه مبر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾^۳ پيڪه ني! فهرموي: (هل تَدْرُونَ مِمَّ أَضْحَكُ؟) ٺايا نه زانن له بهر جي پي نه ڪه نم؟!، گوتمان: خودا پاشان پيغه مبره ڪهي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾^۳ نه زانن، فهرموي: (مِنْ مُحَاطَبَةِ الْعَبْدِ رَبِّهُ يَقُولُ : يَا رَبِّ أَلَمْ تُجِرْنِي مِنَ الظُّلُمِ؟ قَالَ يَقُولُ فَإِنِّي لَا أُجِيزُ عَلَى نَفْسِي إِلَّا شَاهِدًا مِنِّي، قَالَ فَيَقُولُ: كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ شَهِيدًا، وَبِالْكَرَامِ الْكَاتِبِينَ شُهودًا. قَالَ فَيُخْتَمُ عَلَىٰ فِيهِ فَيَقَالُ لِأَرْكَانِهِ: انْطِقِي، قَالَ فَتَنْطِقُ بِأَعْمَالِهِ قَالَ ثُمَّ يُخْلَىٰ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْكَلَامِ قَالَ فَيَقُولُ: بُعْدًا لَكُنَّ وَسُخْفًا فَعَنْكُنَّ كُنْتُ أَتَاوِلُ)^۳. واته: له قسه و گفتوگو ي به ندهيه ڪ له گهل خواي خويدا نه ٿي: نه ي پهروه ردگارم ٺايا برپار نه بوو له غه درو سته م په نام بدهيت. خودا نه فهرموي: به ٿي برپار وابوو! نه وسا به ندهيه ڪه نه ٿي: ده من بو نه وه له خو م نه پي شايه د قبول ناکه م، خوا نه فهرموي: هه خوت به شايهت به سبت،

^۱ - سورده تي الفصلت ٺايه تي (۲۱).

^۲ - سورده تي الفصلت ٺايه تي (۲۱).

^۳ - (رواه مسليم. زماره ي فهرموده: (۵۲۷۱).

ئەلێ: ئەوجا مۆر لەسەر دەمی دەدرێ، جا بەئەندامەکانی لاشە ی دەوترێ: ئادە ی ئیوہ قسە بکەن! ئەوانیش دینە قسەو، مۆلەت دەدرێ، ئەوجا پێیان ئەلێ: دەک دوور بن لەرەحمەتی خواوہ دوور بن و تیابچن، خۆ من لەئیوہ دیفاع و بەرگریم ئەکرد. ئینجا براو خوشکانی من با لە ئیستاوہ واز لە دژایەتی بەرنامە ی ئیسلام و تاوانکردن بێنین کە دەبنە هۆی چوونە ئاگری دۆزەخ پەنا بە خودای گەورە. با موحاسەبەو لێپرسینەوہ لە نەفسی خۆمان بکەین، پێگری بکەین لەکاری خراپ و سنوربەزاندنی سنوری خودای گەورە، پێش ئەوہ ی بەهۆی کردەوہ کانمان لێپرسیەوہ مان لەگەڵدا بکریت و، سزا بدرین بە ئاگری دۆزەخ. پێشەوا (عومەری کوپی خەتاب) (خوالی رازی بیت) دەفەرمویت: (حَاسِبُوا أَنْفُسَكُمْ قَبْلَ أَنْ تُحَاسِبُوا وَزَيِّنُوا لِلْعُرْضِ الْأَكْبَرِ الدُّنْيَا)^۱. واتە: لەنەفسی خۆتان پرسینەوہ لێرە لەدوینا پێش ئەوہ ی لێتان پرسیرتەوہ لەوێ لەقیامەت، وەکردەوہ کانتان بکیشن و هەلێ سەنگین پێش ئەوہ ی لەوێ بۆتان بکیشن و بۆتان هەلبسەنگین. کەوابوو تا لە ژباڵە نەمردوون بابگە پێنەوہ بۆ باوہشی بەرنامە جوانەکە ی ئیسلام، با هەمیشە قیامەت و ترسی خوای گەورە لەبەر نەکەین، تا لە دواپۆژ ئەندامەکانی لاشەمان شایەتی چاکەمان بۆبەن بۆ ئەوہ ی بەهەشتی نەپراوہ مسۆگەر بکەین بە ئیزنی خوای گەورە.

^۱ - تاریخ عمر/ابن الجوزی ص (۲۰۱).

هۆکاری فریودانی ئافره تان

هۆکارو هۆی سفوری له نێو خوشکانی ئەم سەردەمە ی غوربەتی ئیسلام گەلیک له زیاد بووندا یه، ئەو خوشکانە ی به پێی فەرمانی خۆی گەورە ئەجولێنەوه، نمونە ی ئەستێرە ی درەوشاوەن له نێو ئاسمانیکی تاریکی شەو زەنگدا.

ئەو خوشکانە ی سەر راستانە وابەستەن به فەرمانی خۆی گەورە زۆر کەم و نامۆن، له شوێنە گشتیە کان، بازار، زانکۆ، پەیمانگا .. هتد زۆر به ئەستەم تاک تاکە ئەیان بینی کە بالاپۆشی شەری بن.

هۆکاری سەرەکی بڵاوبونەوه ی خراپە کاری و سفوری له نێو خوشکانی موسوڵمان لەم رۆژگارەدا زۆرە، کە بریتین له ئافرهتە گۆرانیبێژە بێرەوشتە کان، بە شێک له مامۆستایانی زانکۆ و پەیمانگا و قوتابخانە کان و، فیلمە دۆبلاژکراوە کان، کە نالەکانی راگەیانندن.. هتد.

ئەمانە و چەندان هۆکاری تر، بوونەتە بەر بەستێکی دژوار و سەخت، له بەردەم ئەو خوشکانە ی کە دەیانەوێ بێنە نێو بازنە ی شەرم و شکۆی ئەم ئیسلامە بێگەردە، تاکو ببەنە بالاپۆشی شەری.

ئەم کۆمەلە دونیا پەرستە به ئاشکرا بانگی شوێنکەوتووانیان دەکەن بۆ رێگای گومرای و ئاگری دۆزەخ، پەنا به خوا.

﴿أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى الْآثَارِ﴾^١. واتە: ئەو خوانەناس و بێ باوەر پانە بانگەوازی خەلکی دەکەن بەرەو دۆزەخ.

بە راستی ئە ی خوشکی من له بەرامبەر به گۆی کردنی ئەو کەسانە دوا رۆژیکی رەش و سەخت له لای خۆدای گەورە چاوەرێ یه!

بۆیه به گۆی ئەو بانگەواژکەرانی ئیسلام بکە کە بانگت دەکەن بۆ خوشبەختی و

١ - سورەتی البقرە نایەتی (٢٢١).

ئەوانەى بەرپاست و دڵسۆزى بانگت دەكەن بۆ گوێپرايه ئى فهرمىانى خواى گهوره و پښگای بهههشتى پر له نازو نيعمهت.

﴿وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ﴾^۱. واته: خواى گهورهش بانگهوازی مروڤه كان دهكات بۆ بهههشتى پر له شادى و ناشتى و ئارامى.

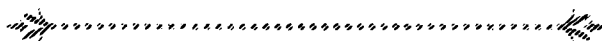
زۆر ټك له ئافرهتان له م سهردهمهى غهريبه دا گرنگى به فهرمان و واجبه كانى خواى گهوره نادهن، به لām بۆ فهرمىانى خراپه كاران گوێپرايه ئن، له زانكۆ و پهيمانگاكان ئه گهر هاتوو به ئافرهتيك بلين سهرېكه مامۆستای فلان بابته و فلانه وانه ئاوايه، مۆديلى جلى ئاوايه ئه و شوينهى تهسك و ئه و شوينهى كورته تۆش وابكه!، به لām له بير نه كهى ها دهزانى برۆى زۆر بارېكش بوو، ئه و جا بۆ به يانى چاو له مامۆستاكه يان ئه كهن، يا خود كچى تر هه ن چاو له ستايلى گۆرانبيېژه فاشله دوور له پره وشته ئىسلاميه كان ده كهن، ئه و خوشكانهى ئيمانيان لاوازه چاويان ليده كهن و پښگای شهرم و حهيا واز ليدين. له پيناو وتهى خه لكى نه فام و نه زان تاكو بلين كچى كى جوانه!، يا خود به جوانى خويان ئه نازن، چاو له گۆرانبيېژ و ئه كته رى فيلم و سينه ما نا پوخته كانى دوور له پښاى ئىسلام ده كهن، ده يانكه ن به پيشه نكي خويان له كاتيكد ا خويان پښ موسولمانه، كه چى ههر رۆژه و چاو له ستايلى يه كيك ده كهن!

خوشكانى موسولمان ده ب چاو له ئافره تانى هاوه لان بكه ن و پيغه مبه رى خوا (ﷺ) بكه نه پيشه نك و پيشه وای خو تان و ههر فه رمانيكى كردبوو پيمان، بښ يه ك و دوو ئه وه جيبه جي بكه ين چونكه سهر فرازى دونيا و دواړوژى له گه له .

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾^۲. واته: جا ئه وهى گوێپرايه ئى خوا پاشان پيغه مبه ره كهى بيت، ئه وه به رپاستى ئيت ر سهر كه وتن و سهر فراز يه كى بښ ئه ندازه و بښ سنوورى له دونيا و قيامه ت به ده سه پيناوه.

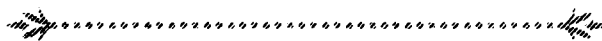
^۱ - سوره تى يونس نايه تى (۲۵).

^۲ - سوره تى الاحزاب نايه تى (۷۱).

ئیمه کاتیک ئەلپین ئەو خوشکانە ی نیمچە پرووت و پۆشتەن و جلی ناشەری لەبەردەکەن دەبن بە ھۆکاری تورەبونی خودای گەورە، پاشان بەچاویکی کەم سەیرکردنیان لە لایەن ئیماندارانەو، لەو لاوە چەن کەسانیک کال فام، دژایەتیمان ئەکەن بەوێ هێریمان کردۆتە سەر ئافەرتان و مافمان پێش کردوون، پیمان ئەلپین: برا، وازیینە، چیدەکەن با بیکەن، ئازادن ئەو کەسانە ی وادەلپین ئازادبن راستیان نەوتوو، دل پەشن، نوپنەری شەیتانن لەسەر زەوی، تەنھا دەیانەوئ خراپەو بەد پەوشتی لە نپو کۆمەلگای موسولمانان بڵاوبیئەو، تاکو نەفسی ناپوختیان تیریکەن، بە تپروانین بۆ سفوری و بەدیارەو بوونی لاشە ی ئافەرت. بە ئ براو خوشکانم ئافەرت لای ئەوان تەنھا بۆ تیرکردنی ھەوەس و ئارەزووی چلکن و ناپوختیانە، دەیانەوئ مافی ئافەرت وەک بپرواگانێ پۆژئاوا لپیکەن، کە ب پەوشتی بە پادەیک پەرەبسیئیت، لە سەر شەقام و بازار و بن دیوارەکان، ئافەرت لاشە ی ھەراچ بکات و لەشفروشتی بکات، بەچەن دۆلارو دینارێک، بۆنەوێ بە ئارەزووی خۆیان کام ئافەرتی کچ و جوانە داوین پپس بکەن، تاوہکو شەو و پۆژیان لەگەل بەسەر ببەن، دواتر وازی ئی بپین، ئەمە یە ئەو مافە ی بۆ ئافەرت دەبخوازن و ئاوات و ئاخێ بۆ ھەلدەکیشن. ئەوجا دین دژایەتیمان دەکەن، دەلپین کاکە تۆ ئیسلامت قورسکردو مافت لە ئافەرتی بەستەزمان زەوتکردو، بەداخەو خۆزگە ئەو خوشکانە ی نیمچە پرووتن لە راستی قەسەکانمان حالی دەبوون، کە ئیمە لەخەمی تۆ داین، تاکو نەبیئە یاری دەستیان و بە ئارەزووی خۆیان یاریت پپیکەن. وەرن ئە ی خویننەرانێ خەمخوری ئەم ئیسلامە، ئە ی ئەو خوشکانە ی فریودراون بەقسە ی باق و بریقی کۆمەلپک مروؤی نەخۆش! وەرن با سەیری ولاتی ئەلمانیا بکەین بە نمونە، چۆن یاری و ئیھانە بە مافی ئافەرت ئەکەن، بۆخۆشی خۆیان ھەموو شتیک ئەبەخشن لە پپناویدا تاکو بەدەستی بپین. بە ئ لە ئەلمانیا ی بەناو ئازادی و دیموکراسی خواز نووسینگە یەکیان کردۆتەو، بۆ ھەراچی ئافەرت، نەمانی شکۆ و ھەیا و شەرمیان نووسینگە یەک ھە یە کە نزیکە ی (۳۰۰) کچی تەمەن (۱۸) سالی و (۱۹) سالی و (۲۰) سالی خۆی ناو نووس کردوو،

بۇ ئەۋەي كىچىنى خۇي بفرۇشنى، ئەم كچانە كەخۇيان ھەراچىكردوۋە، ھەر پياۋنىك پارەي زياتر بدات ئەۋ پياۋە ئەيىتە خاۋەنيان بۇ شەۋنىك كەۋا كىچىنى خۇيانى پى بفرۇشنى! ئەم نوسىنگەيە ئاشىكرى ئەكات، يەككىك لەم كچانە لەلەيەن پىرە پياۋنىكى دەۋلەمەندى (۷۸) سالانى خەللى ھۆنكۆنگ بەبرى (۲) دوو مليۇن و سى سەت ھەزار يۇرۇق كرا، بۇ تەنھا يەك شەۋ كە ئەۋ پىرە پياۋە لەگەلى بىخەۋى و رابوئى!

ئەمەش رۇژناۋا كۆيلايەتى و ھەراچىكردن و كرىن و فرۇشتى كچان و بەكەم زانىنى ئافرەت، خەللىكى دىل نەخۇشيش دىت دەلىت مافى ئافرەت لە ئەۋورپاۋ ئەمىركايە، بەسە ۋازىيەن لەباسى پۇشتەي ئافرەت تاۋەكو لە كۆمەلگاي موسولمانانىش ئاۋا ئافرەت ھەراچى لاشەي بىكات. بزانە خوشكى من لەغەمى تۆ دابىن و خۇمان ماندوۋ ئەكەين لە پىناۋ زىانى تۆ تاۋەكو لىمان تىيگەيت نەيىتە نىچىريان و راۋت بىكەن، بەلكو دەمەۋىت تۆ زىانت خۇشې و بى كىشە بىت و نەيىتە يارى دەستى نامەردەكان سەربەرزانە بىزىت و بىيىتە مولكى يەك پياۋ بەھەموۋ دونيات نەگۇرپتەۋە. بۆيە كە دەلىين ۋاز لە جلى نىمچە پروت بىنە، خۇت پۇشتە بىكە بەجلى شەرى، لىمان تىيگە بۇباشى تۆمانە چونكە ئەۋكات سەرفراز ئەيىت، بەختەۋەرئەيىت، ئەمە بەلىنى خۋاي پەرۋەردگارە، ھەركەس گۇيرايەلى فەرمان و ۋاجبەكانى ئىسلام بو، كە تاكە بەرنامەي خۋاي گەۋرەيە لەسەر زەۋى، ئەۋكات زىانىكى خۇش و بەختەۋەرى بۇ دەيىت.

﴿ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوَةً طَيِّبَةً ۖ ۱۰ ۚ وَاتە: ھەركەسىك كارو كەردەۋەي چاكەي كەردىت، پياۋ بىت يان ئافرەت لە كاتىكدا برۋادارو ئىماندارىت ئىسلام بەرنامەي بىت، بەراستى و بەبى گومان بەزىانىكى كامەران و ئاسوۋدە لە دونيادا دەيزەنەين.

^۱ سەرچاۋى ئەم باسە لەم لىنكەۋە بخۋنەۋە.

online/ <https://www.cnet.com/news/teen-reveals-aftermath-of-selling-her-virginity>

^۲ - سورەتى النحل ئايەتى (۹۷).

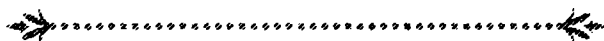
به پاستی نه مان دیوه له هیچ ئاینیک و شهرعیک و یاسایه کی جهاند، که مافی ئافرهت دراب و هک له ئیسلام دراوه، له دابین کردنی مافه کانیا و چاودیری کردنیا و پزنی گرتنیا، به لام ئه وهی ئه مپۆ بئ باوه پان و دوو پوان و ئه وانهی نه خووشی له دلیاندا به سینگیان ئه کوتن و ده یانه ویت ئه و پزۆ مافانه که ئافرهتی موسوڵمان به دهستی هیناوه به بای گهرده لولی رهشیدا بدهن، ئه و پزۆ ماف و سه ره برزی پارێزراوهی له ئیسلامدا ههیه تی توو پهری کردوون و پقی جولاندوون، چونکه ئه وان ئه یانه ویت ئافرهت سووک بکه ن و بیکرن و بیهروشن به کاری بێن بۆ مه رامی پیسیان و چه ز و ئاره زو و تیرکردنیا، ئه یانه ویت ئافرهت بیهته ئامیری پروو خاندن و داوی راوکردنی ئیمان لاواز و ئاره زووه ملکه چه کان، پاش ئه وهی که ئاره زووه پیس و گرپ سه ندوه کانی خوین تیرکردووه.

ئای خوشکی من خوشکی به پزۆم خۆزگه ئه تزان و بیرت کردبایه وه به و ئه قل و هۆشی خودای گهره پی به خشیوی، به گوپی خراپه کار و دل رهش و ناپوخته کانی پزۆگارت نه کردبا، به گوپی نه فست نه کردبا به لکو فه رمانی خودای گهرهت له سه روی هه موو فه رمانیک دانابا دلیابا به والله پاشان والله به هه شت ده رگات بۆ ئه کاته وه له به رزترین و شوین و مه کانیدا.

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾^۱. واته: ئه و که سانهش باوه پان هیناوه و کار و کرده وه چاکه کان ئه نجام ده دن، هه ر ئه وانن نیشته جی به هه شتن و تیادا ژیا ئه هه تا هه تایی ده به نه سه ر.

به ئی خوشکم تکات ئی ده که م زهین و هۆشی دلت لای من بیت بزانه ئه مپۆ سه رده م سه رده می فیتنه و به پزۆ لا برده نه بۆ گو مپای، له بازاری قیامهت بۆ بازاری شهیتان، ئه وه بزانه ئه ی خوشکه ژیره که م تو ی ئافرهت زۆر به نرخ و گرانبه های، بزانه چۆن ئه و پیره پیاوه، دوو (۲) ملیونی داوه ته نها بۆ شه ویک را بواردن بۆ ئه وهی خووشی خوین به تال بکه نه وه ته نها بۆ خووشی توین ده ویت.

۱- سوره تی البقره ئایه تی (۸۲).

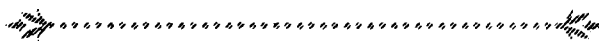
بۆيە ئەي خوشكەم ئاقل و ژىرئانە ھەلس و كەوت بىكەو بىجولئوھ بەرامبەر نەفسى خراپەكارىيان، ۋا مەكە بىيىتە ھۆي دىلخۆشكردىيان بە خۆدەرخستىن بۆيان، نەكەيت بەھىچ جۆرىك ئەي خوشكى ژىر جوانىت دەرىخەي و دلىيان خۆشېكەي، چونكە ھىچ كات بەقەد ئەو كاتە دىلخۆشترىن، كەتۇ خۆت پازاندۆتەو، جوانىت بۆيان بە دەرنەخەي، ئەوان ئەوھەيان پىخۆشە، لاي وان گرنگ نىە كە تۇ سەرىپچى فەرمانى خواي گەورە ئەكەي يان نا!.

ئەي خوشكە بەرپىزەكەي من ئەمانە نەفس نىمى چاۋ برىسى دىل پىر لە ژەھرن ئەگەرئىن تا بەنىچىرىكەوھ دەن، پىش ئەوھى تۇ بىيىتە دەر لەمال ئەمان لە دىل و فكرىيان وىتەو پىلانت بۇ ئەكىش چۆن ژەھرەكەيانت پىر بىرئىزىن و لە كام لاۋە لاي سەرتەو، يان قاچەكانت، يان تەنىشت و لاي چەپ راستەوھ بۆت يىن، شەرەف و ناموس و پەروشتى جوانت لاي خەلكى بىر پىزىكەن و سوكت بىكەن، تىكايە تۇ چۆن خۆتايان بۇ ئەپازىنىتەوھ دلىيان خۆش ئەكەيت تىكايە وريا و وشيار بەو و بەئانگا وەرەوھ.

كەوايە لە ئىستەوھ بىرپارىدە بۇ خۇداي گەورە خۆت يەكلا بىكەوھ بە دىلسۆزى تا لە قىيامەت پىت بىفەرەموۋى: ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلِّمْ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَأَدْخُلُوهَا خَلِيدِينَ﴾^۱. واتە: دەرگاۋانانى بەھەشت پىيان ئەلئىن سلاۋو دروودتان لەسەرىن، بەخىر ھاتن، خۆتان پاك پاگرت لە دونىادا، فەرمانى خواتان نەشكاند و ھەولتاند و تىكۆشان و پاداشتىستان لىرەدا پاك و خاۋىنە، يا خوا نۆشتان بىت دە بچنە ناو بەھەشت بەھەتاهەتايى لەوئىدابن.

بۆيە خۆت بىبەش مەكە لەو پاداشتە مەزنىە كەبەھەشتى نەبراۋى پىرناز و نىعمەتە، نەكەي بەھىچ شىۋەيەك لە دەستى بدەي لە پىناۋ خۆشى كەمى ئەم دونيا كاتىبە كە زوو تەۋاۋ دەپى و دەپىتەوھ.

^۱ - سورەتى الزمرنايەتى (۷۳).

لێرسینه وه له نهفست بکه خوشکم

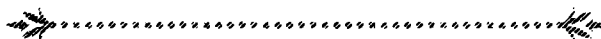
له پۆزگاری ئەمڕۆماندا گەنجەکان دووره پەرێز بوونه له ئیسلام و کەوتوونه ته دواى
 حەزو خولیاى نهفسیان، هەولێنادهن له ئیسلام شارەزابن تەنها بەدواى راپواردن و
 خۆشیەوه، لهو لاشەوه ئافرهتەکان جوانی و پازاوهی خۆیان بەدەر ئەخەن بۆ غەیری
 پیاوی خۆیان، گەنج کە ئەبێت کچ چۆن خۆی پازاندۆتەوه، له کاتی کدا جوانیه کەیان
 دەستکردە هی خۆیان نیه، کۆلیک موکیاج و برژانگی دەستکردو دەرزی له روومهت و
 لیویان ئەدەن جلیکی نیمچه پروت و تەسک دەکەنە بەریان، بەلای گەنجەکان دا
 دەرپۆن و شەیتانی نهفرەتی وایان لێدەکات توشی نهزەر و تاوانی گەورەیان بکات، وایان
 لێدەکات زیاتر دووریکەونهوه له عیبادەت بۆ خۆی گەوره.

بۆیه ئەى خوشکی بەرێزم ئایە تاکەى نابى بە بالاپۆش؟! ئەوه بزانه تۆی بەرێز هەروا بەبێ
 هۆ بۆ گالته دروست نهکراوی، تەنها بۆ راپواردن و بێقهەرمانی خودا بێت تەواو وازت لێ
 هێنێ، بە ئارەزووی خۆت بخۆی و بسوریتەوه.

﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾^۱. واتە: ئایا ئادەمیزاد وادەزانیت هەروا وازی
 لێدەهێنیت بەخۆراپی تووشی لێرسینه وهی نابیت؟!

ماوهیه کە له ژبانت دوور له بەرنامەى ئیسلام تەمەنێکی زۆرت بەرێکرد، بزانه بەخۆ
 جوانکردن و پازاندنەوه، تۆ ئەبیتە هۆی بەلارێدانی گەنجانی موسوڵمان له بەرنامەى
 ئیسلام، ئەو گەنجانەى ئەم سەردەمە مێشک و ئەقلیان وەستاوه، کە ئەبێن ئافرهت
 چۆن خۆی پازاندۆتەوه، حەزو ئارەزوویان هانیان ئەدات بۆ تاوان، جا بۆیه دوور
 ئەکەونهوه له واجیه کانی خودای گەوره کە کاتی نوێژه، ئەو گەنجانە ئەچنە بازار بەبێ
 ئیش و کار دینارێک له گیرفانیدا نیه بۆ پێداویستەکانی، تەنها بۆ راپواردن و تێکردنی
 نهفس و سەیرکردنی ئافرهت ئەچن.

۱ - سورەتی القیامە ئایەتی (۳۶).

یان ئە چنه پارک و باخچه گشتیه کان یاخود بهردهم زانکۆ و پهیمانگا و قوتابخانهی کچان هەر بۆ ئەم مه بهسته شهیتانیه، جا که وابوو تیبگه ئەی خوشکی ژبرو ئاقلم، مه به هۆکاری فیتنه و ئازاوه و دوورکهوتنه وهی گه نجان له دین، چونکی پیغه مبهری خودا ﴿ﷺ﴾ هۆشیاری کردینه ته وه که هاوار و وهیل بۆ ئەو که سانهیه ئەبنه هۆی کردنه وهی ده رگای خراپه و تاوان، ههروهک فهرموویه تی:

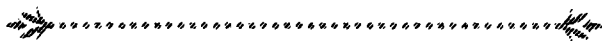
(وَوَيْلٌ لِّمَنِ جَعَلَ اللَّهُ مَقَاتِيحَ الشَّرِّ عَلَى يَدَيْهِ)^۱. واته: هاوار و وهیل بۆ ئەو که سهی که ئەبیته هۆکاری کردنه وهی کللی شه پ و خراپه.

زاناکان ده فهرمون: وهیل تیاچوون و له ناوچوون و سزای سهختی دۆزه خه په نا به خودای گه وره.

ئەي خوشکی من په حمه تی خوای گه ورهت لیبیت بزانه دونیا ئەوهنده ناهینیت تۆ قیامه تی بۆ بدۆپیتی، ئەم دونیا به جیگای ئومید و هیوا نیه دلت خوشبکهی به وهی هەر بمینیه وه، ئەم دونیا به بۆ پیغه مبه ران نه بوو که نوینه رو په یام گه یه نه ری خودای گه وره بوون (سه لامی خویان له سه ر بیت)، بۆ مرؤفایه تی بۆ رزگارکردنیان له شه وه زهنگی تاریکی بۆ پرووناکی و باوهشی به که خواپه رستی، بۆ هاوه لآن و پیاوچاکان و زانا و خواناس و چاکه خوازان نه بوو که هه موو ژبانیا بۆ په رستن و به ندایه تی خودای گه وره بوو ئیمه ی تاوانبارو زه بوون و زه لیلی بۆ ده سه لات چین تا دلمان پۆ خوشبکه یین و بۆ ئیمه بیت، و هیوای مانه وه مان پتی هه بیت؟

چاک بزانه خودای گه وره به پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ ده فهرمووی: پیش تۆ هه موو که سیك مردوو هه ر له ئاده م پیغه مبه ر (علیه السلام) تا گشت ئەو پیغه مبه رانه ی پیش تۆ هاتوون هه موویان به گهل و قه ومه کانیا نه وه مردوون ئەی پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ جا که وابوو ده ب تۆ و گشت خه لکی بمرن.

^۱ - سنن ابن ماجه، ژماره ی فهرمووده: (۲۳۷)، السنه لابن أبي عاصم، ژماره ی فهرمووده: (۲۹۷).

﴿وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ﴾^۱. واته: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له پش تۆدا ژبانی به‌رده‌وامی به‌هیچ مرؤفیکمان نه‌به‌خشیوه‌هه‌موویان مردوون.

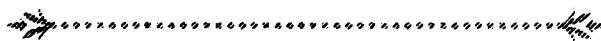
به‌ئ خودای گه‌وره ده‌فه‌مووی: هیچ مرؤف و که‌سمان نه‌هیشته‌وه‌گیانی نه‌کیشین هه‌موومان مراند ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، جا خودای گه‌وره پرسیار ده‌کات و ده‌فه‌رمووی: ئایه‌ ئه‌گه‌ر تۆ بمری ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌و خه‌لکه‌ دوای خۆت ژبانی هه‌تا هه‌تایی ده‌ییت و نافه‌وتین؟، هه‌ر له‌م دونیایه‌ ده‌میننه‌وه‌ نامرن؟، با هه‌ر به‌دوای رابواردن و خوشیه‌کان ب و خه‌ریکی به‌رزکردنه‌وه‌ی خانوو و سه‌یاره‌ی مۆدیل به‌رز و گه‌شت و گوزارو و رابواردن و خۆپازاندنه‌وه‌ ده‌بن و به‌خۆیان بنازن و خۆیان هه‌لبکیشن که‌به‌هیزن و سه‌رپێچی فه‌رمانی خوای گه‌وره‌ بیته‌ پیشه‌یان، بۆیه‌ خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿أَفَإِن مَّتَّ فَهُمُ الْخُلْدُونَ﴾^۲. واته: ئایا تۆ بمری و خه‌لکی ده‌میننه‌وه‌؟ نه‌خێر هه‌رگیز شتی وانیه‌ ئه‌وانیش وه‌کو تۆ ئه‌مرن و که‌س نامینیت.

که‌وايه‌ بیرت نه‌جی پۆژتک که‌ هیچ گومانی تێدانیه‌ ئه‌مریت و گیانت له‌لاشه‌ت ده‌رده‌جی، بۆیه‌ تۆش ده‌مریت و که‌س نامینیت له‌سه‌ر زه‌وی، خۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خوشه‌ویسترین که‌سه‌ لای خوای په‌روه‌ردگار به‌لام دنیا بۆ ئه‌ویش نه‌بوو، وه‌فاتی کرد به‌دایک و باوکه‌وه‌ به‌قوربانی بین هیچ خۆشی نه‌بینی بۆیه‌ ئیمه‌ی گوناها‌بار چین تا دلمان خوشبکه‌ین به‌مانه‌وه‌ی یه‌کجاری له‌م دونیایه‌؟!.

به‌ئ ئه‌ی خوشکه‌ به‌پێزه‌که‌م ئه‌گه‌ر گومان به‌ی که‌ تۆ جوانی، بۆیه‌ خۆت بالاپۆش ناکه‌ی یانی تاوه‌کو پیت بلین: ماشاءالله زۆر جوانی، ئه‌وه‌ بزانه‌ له‌ تۆ زۆر جوانتریش هه‌ن، جوانی ته‌نها بۆ که‌سێک نیه‌ به‌لکو له‌ جوان جوانتریش هه‌ن جا بۆیه‌ به‌جوانیت هه‌لمه‌خه‌له‌تی و پێی سه‌رسام مه‌به‌.

^۱ - سوره‌تی الانبیاء نایه‌تی (۳۴).

^۲ - سوره‌تی الانبیاء نایه‌تی (۳۴).

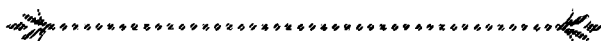

چونکه جوانيش تا سهرنيه سال به سال جوانيت كزو لاواز و چرچ و زبر نه بښت، سهرت سې و پشنت كور نه بښ، جوانييه كهت نامېنښت و پيرو په كهوته نه بښت. به وانه ش هه لمه خه لټي كه جوان و رازاوه ن له فيلم و شوېنه گشتيه كان چونكه نه وه بزانه گشتي بوته ده ستركردو و جواني خوږان نيه به شيكي زوري ده ستركردو دكتور به دهرزي و ايان لږده كات و كاتيه، پاش ماوه يه ك پېره ژنه سهد ساليه كان له چاو نه وان خوړين، بوېه پښان هه لمه خه لټي و قيامه تن بو نه وان مه دوړينه. نه ي چ شتيكه وا ده كات دوور بيت له بهرنامه و رېبازي راسته قينه ي خواي گه وره كه بالا پوښ نه بې؟، نه ي تو ناليت من موسولمانم؟، له خوا ده ترسم و پيغه مېهرم (ﷺ) خوشده وي؟!

تكايه نه ي خوشكي به رېزم موسولمانيه تي ناوايه بېفه رمانې خواي گه وره پاشان پيغه مېهره كه ي (ﷺ) بكه ي؟ چو ن ترس و شهرمي خواي گه وره ناتگريت به وه ي فهرمانې پېشل بكه ي و سنوري قه ده غه كراوه كاني بشكېنيت؟. كاتيك به خوشكيك نه لټيت بو بالا پوښ نيت؟ ناموزگاري نه كه يت و قيامه ت و مردني بيردېنيت ه وه، پټ ده لټيت برام منيش هه موو شتيك نه زانم كه وايه تو هه مووشت نه زاني نه ي بو فهرمانې خواي گه وره جيبه جي ناكه ي تو نه زاني خوداي گه وره دروستي كردووي رزق و روري پيداوي نه زاني دهمري به ته نها نه چيته ژيرگوړي ته ننگ و تارو حه شر و حساب و لپرسينه وه ت له گه ل ده كرئ، هه مووشت زاني نه ي چيه بو ترسي خواتات گري مه گهر دلټ بوته به رد چ شتيكه بوته به ربه ست و ناهي لټي بښته ناو خوشي نه م ئيسلامه پاك و بېگه رده؟.

گهر له راستي و حه قيقه تي نه م ئيسلامه به جواني و به ويژدانه وه تيگه يشتبای دلنياه به پوښاكي شهرعيت نه پوښي تاكو به س سهرت نه كه ن، تو نازاني نه م ئيسلامه تاكه رېبازو بهرنامه ي خواي گه وره يه كه هه موو فهرمان و ياساييه كي بښ حيكمه ت نيه ئيلا قازانچ و چا كه يه كي تيډايه بو مرو فه كان.

خوای گەورە مەرۆڤى دروستکردوو هەرخۆشى شاينى فەرمان پێکردن و پێگريکردنى مەرۆڤە بۆ گشت کاروبارىكى دونيا.

حىجاب و بالاڤۆشى يەكێكە لە فەرمانەكان كە خوای گەورە تايبەتى كردوو بە چينى ئافرهتانی موسوڵمان كە جيبه جيبى بکەن بە مەرجێك لە بەرنامەو دينى ئىسلامدا بێت چونكە هەر كارێك و كردنى هەر فەرمانێك لە دەرەوهى بازنەى ئىسلام قبول نیه. حىجاب دەبێتە هۆى ئەمەن و ئاسايش و ئارامى و سەرکەوتنى كۆمەلگا، دەبێتە قەلایەكى پتەو بۆ دەست درێزى نەكردنە سەر ناموس و شەرەفى ئافرهتان.

ئەو كەسانەى نيازی خراپیان هەيه بۆسەر ئافرهتان گەر زانى ئەو كەسە لە خواترسەو بالاڤۆشێكى پارێزگارە هەرگیز ناتوانێ و ئەترسێت زەفەر و خراپە و دەست درێزى بكاتە سەرى و پێى راپۆرێ و هەلێخەلێتێت و هەمیشە لە بازار و زانكۆ و شوێنەكان خۆى ئەپارێزێ لەو خوشكەى بالاڤۆش و داپۆشراوه.

ئەگەر پێت بەدواى ئەو ئافرهتەى كە دوورە لە رەوشت و پێبازى ئىسلام تاوهكو راوى بكات و بە قەسە پرۆپۆچەكانى هەلێ بخەلێتێت و، تەنها توانای هەيه لەسەر ئەو ئافرهتانهى كە دوورن لە دين و ساویلکە و ئيمان لاوازن.

بەلێ خوشكەم تەكايە بە هۆش خۆت وەرەوه لە ئىستاهە تا نەمردووێ فرسەتە بۆت تاوهكو توشى سزاو ئازار و نەخۆشى و تاقىكردنەوهى سەختى خوای گەورە نەبووى هەر لە دونيا، دواتر سودى نیه پەشيمانى، بۆيە تەكايە كەمى بېرىكەوه لەگەڵ نەفسى خۆت، بەنەفسى بۆلێ من پۆزێك دێ ئەمەرم بۆلێ ئەى نەفسى سەرکەش بەجیبى دێلێم ئەم دونيا كاتيه، كە مانەوهى يەكجارەكى لە قىامەتى نەبراوهى هەتا هەتاييه.

ئەى نەفسە خراپەكەم بۆچى تامەرگ نەبۆتە ميوان و لەدەرگای نەداوین وازنەهێنين لەسەر پێچى كردن؟!

ئەى نەفس بۆچى وام لێدەكەى خۆم برازێنمەوه بۆگورگە برسێهەكان!؟

ئەى نەفسەكەم دەتەوێ بەوشیوهیه بەرپێزم بەخۆ دەرخستىم بۆ خەلكى جوانیم پيشانیان بدەم؟!

ئهی نه فسه که م ده ته وی تاکهی به رده و امبم له سه ریچی کردن وا ته مه نم به ره و پیری
رؤیشت و ته مه نی لایم وه گ گه لای پایز هه لوه ری؟!

ئهی نه فس تو زور ب وه فای هه که پیریووم پشتم ل نه که ی و به جیم دیلی!
چونکه ده زانی نه و جوانیه سه رنج راکیشه م نه ما و گه نجان نیشیان پیم نه ما !!
چونکه ب هیزو ده ست له رزوک بووم بویه به ته نها نه مینمه وه ب نه وه ی تویشوم
کو کرد بیته وه بوقیامه تم!

ئهی نه فسه ب ویزدان و خراپه کاره که م تو که میك گویم بویگره با بوت باس بکه م وا
نیستا گه نجم و خه لکم سه ر قال کردووه به خو ده رختنم به لام به یانی وا له ژیر گۆرم
به ته نها و بیکه سی!

بویه نه فسه که م تا کو نه مردوم با واز له تاوان بینم به سه که دووری خستومه ته وه له یاد
و رپبازی خوی گه و ره!

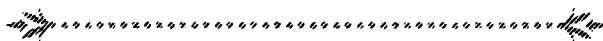
ئهی نه فسه که م با به جوانیه که مان هه لنه خه لتین که گه نجه کانمان دوور خستوته وه
له رپگای خوا، به یانی گه نچی و جوانیه که مان نه بیته خوراکي کرم و حه شه راتی نیو گۆر!
ئه مرپ له سه ر زه ویم و به ئاره زووی خوم ده جو لیمه وه دیم و ده چم، به لام به یانی وا له
ژیر خاکم (ده بست) شوینمه!

له ژیر گۆر هیچ سوودی نییه بوم نه و جوانیه م که پپی سه رسام بووم خه لکم ب له رپگای
خوا لانه برد ته نها مال ویرانیه بوخوم!

چونکه له ب فه رمانی خوی پایه به رز به کارم ده هینا تا هاوړیکانم بلین وای کچیکی چه ن
جوانه!

به راستی ئهی نه فسه که م گومرا بوو بووم که پشتم له یاد و به رنامه ی خوی گه و ره کرد.
﴿تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾^۱. واته: له قیامه ت له باره گای خوی گه و ره تاوانباران
سویند به خوا ده خوډ ده لین ئیمه له گومرایی به کی ئاشکرا دا بووین.

^۱ - سوردهی الشعراء نایه تی (۹۷).

به ئی ئەی نهفسه خراپه کاره کهم تیاچوون بوئیمه که به گوئی تاوانبارانمان نه کرد کاتی به قسه خوشه کانیان نه یان وت: دهخۆت جوان بکه دهی خو دنیا خراپ نابێ با گه نجه کان سه یرت بکه ن.

﴿وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ﴾^۱. واته: کهس ئیمه ی گومرا نه کرد تاوانباران نه بیئت. ئەی نهفسه کهم که گومرا بووین له دواپۆژ پاشان دۆزه خ ئه بیته شوینی مانه وهی یه کجاریمان! نه وکاتی په شیمانی و داخ و حه سرهت سوودی نیه بوومان. ﴿قُلُوا أَنْ لَنَا كَرَّةٌ فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾^۲. واته: خۆزگه جارێکی تر بگه پاینایه ته وه بو دنیا نه و سا چاکه مان ده کرد و ڕنگای ئیسلاممان ده گرت بهر و باوه پدار ده بووین.

به ئی ئەی نهفسه کهم که تو مردی جارێکی تر گه پانه وهت بوئیه بوئه م دونیا یه! ئەی نهفس که من په حم به حالم بکه به سه فه رمانم پێ مه که بو خراپه ناخیره تم وێران مه که. ئەی نهفس دوورم مه خه وه له هاوپی چاکخووانی ڕنگای ئیسلام که به رهو به هه شت ده پۆن بۆلای پیغه مبه ر ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدْحَضُونَ﴾ و یارانی !!

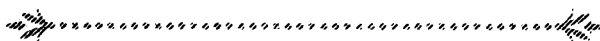
ئەی نهفس که سه رپای ژبانم تاوان و ناخیره تم خراپ بوو له قیامهت کهس به هاوارم نایهت پزگارم بکات له سزای خوا!

که و ابوو ئەی نهفسه کهم بابه ئین بدیهین به خوای گه وره تاکوتا هه ناسه ی ته مه ن و له ژبانین بو پره زامه ندی نه و و به هه شتی نه براوه تی بکوشین.

چونکه ئەی نهفسه کهم هه ر نه وه یه چاره سه رمان که بگه پێنه وه بۆلای خوای گه وره و پابه ند بوونمان به ئیسلامه وه نه وکات سه رفراز و سه ره رزی دنیا و قیامهت نه بین، به ئیزنی الله تعالی.

^۱ - سورهتی الشعراء نایهتی (۹۹).

^۲ - سورهتی الشعراء نایهتی (۱۰۲).

ژیانت چۆن بهرې ده کهي؟

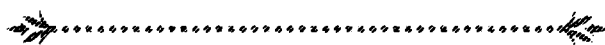
گرنگه بۆ موسوّلمان بزانيّت له ژيانى دونيا چۆن ته مه نى بهرې بکات، چونکه بيئاگايه له وهى ته مه نى زوو مالئاواى ده کات، پيرى بهر وه رووى ديت.

به ئې نهى بهندهى خوا تاكو له ژيانى پيويسته وورياو ژيرانه نهو چركه ساتانهى ته مه نت بۆ خواى گه وړه به سهر ببهى، به هيواي نه وهى به هه شت پاداشتت بيت.

زۆر پيويسته موسوّلمان بزاني چركه و جولانه وه كانى رڅژانهى هه ستان و دانيشتن و هه نكاوه كانى پي بوجى مه به ستيكن؟، چونكه تاكه ئامانچك كه هو كاري به خته وهري دونيا و دواړو ژييت په زامه نديى خواى گه وړه يه.

ژيانى دونيا به خپراى ده پروات به بې نه وهى مروّف هه ست به خوئ بکات، كه ته مه نى بهر وه پيرى هه نكاو ده نيّت، له كاتيكا نيوهى ته مه نى به پركردووه له مردن نزيك بوته وه، كه چى هه رخه ريكى ململانيه له گه ل نه فسى بۆ به ده سته پي ناني شته دونيا يه كان، ده به وي پاره و پول زۆر كو بكا ته وه له خه زنه كهى، خانوو و شوقهى چه ندين قاتى هه بې، پله و پو ستى بهرز هيو و ئاواتيه تى، و حه زبه ناوبانگ و خو ده رخستن ده كات، تاكو خه لكى بيناسن و له بهرى هه ستنه وه تا شانازى به خو بيه وه بکات، به لام نه گهر سه يري موسوّلمانه پيشينه كان بكهين كه چ ئاوات و خوليا يه كيان هه بووه، چۆن خو يان شار دوته وه له وه رگرتى بهر پرسيار بيه تى دونيا، ويستو ويانه خو يان يه كلاى بكه نه وه هه تا له ژيانى دونيان بۆ به ده ست هينانى په زامه ندى خواى گه وړه.

ئه مه ش (سه عدى كورى نه بو وه قاسه) هاو ه لى پيغه مبه رى خوايه (ﷺ) و يه كيكي شه له وه ده كه سهى موژدهى به هه شتى پي دراوه، سه ركردهى سوپاي موسوّلمانان بوو له رزگار كردنى عيراق له ده ست ئيمپراتورى فارس، له سه رده مى ئه ميرى ئيمانداران (عومه رى كورى خه تاب) (په زاي خواى لييت)، حه زى كردووه له ناو مال و مندالى بژيت، كه س نهى ناسيت و ناوبانگى نه ييت و بهنده يه كى له خواترمى نه ينى بيت،

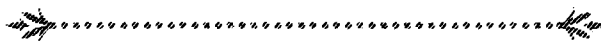
خۆی به دوور دهگرت له وهی ململانی بکات له سهر پۆست و کورسی دهسهلات، به ئێ تێگه یشتبوو که دنیا ژيانیکى کهم و کورته بۆیه خۆی به دوور دهگرت، نه گهر ئاره زووی کردبایه پلهی سه رکردایه تی دهوله تی به دهست دهینا، دهی ووت من گه وهی هاوه لانی و به کیکم له وانهی پیغه مبهری خوا (ﷺ) موژدهی به هه شتی پیداو، نه و سه رکرده به م که عیراق له سهر دهستی من پرگار کرا، دهیان بیانووی دههیناو به وهرگرتی نه میرایه تی، به لام وای نه کرد، بۆیه کورپه کهی دیته لای داوا دهکات له باوکی خۆی به دوور نه گری له وهرگرتی نه میرایه تی.

(كَانَ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ فِي إِبِلِهِ، فَجَاءَهُ ابْنُهُ عُمَرُ، فَلَمَّا رَأَهُ سَعْدٌ قَالَ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ هَذَا الرَّكَّابِ. فَنَزَلَ، فَقَالَ لَهُ: أَنْزَلْتُ فِي إِبِلِكَ وَغَنَمِكَ، وَتَرَكْتُ النَّاسَ يَتَنَازَعُونَ الْمُلْكَ بَيْنَهُمْ. فَضَرَبَ سَعْدٌ فِي صَدْرِهِ، فَقَالَ: اسْكُتْ، سَمِعْتُ (ﷺ) يَقُولُ: "إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَبْدَ التَّقِيَّ الْغَنِيَّ الْخَفِيَّ" ^۱). واته: عمری کورپی هات بۆ لای و پێ ووت: باوکه گیان نه وه چون رازی ده بیت وهک عهره بیکی ده شته کی خه ریکی حوشر به خپوکردن و مهرو مالات بیت و خه لکیش کی شمه کی شمی کورسی و دهسه لاتیانه؟ هاوه ئی تێگه یشتوو (سه عدی کورپی نه بو وه قاس) پیکه نینی دی بهم وتانه و دهستی ده نیت به سینگی (عمری) کورپی و پێ ده لیت: کورپی خۆم من له پیغه مبهری خوا (ﷺ) بیستوو هه رموو به تی: خوای گه وه به ندهیه کی له خواترسی په نهانی خوشده ویت.

به ئێ نه مه گرنگترین شته بۆ به ندهیه که ته نه ئامانجی په زامه ندی خوای گه وه بی باکهس نهی ناسیت له دنیا، با بی بهرگ و خوراک بیت، به لام له گه ل خوای خۆی راستگوویه و دهیه وئ به دلسۆزی گشت ساتیکی ته مه نی بۆ خزمه تی ئیسلام بی، به هیوای نه وهی له دواړژدا له دهسته ی سه رفرازان بیت.

به لام له م سه رده مه خه لک زوړینا گایه و نازانی چون ژبانی به پێ دهکات، خه می سه ره کی ته نه نه وهیه بیرده کاته وه چون پاره و پول به دهست بینیت،

^۱ - (صحیح مسلم، ژماره ی هه رموده: ۲۹۶۵)

تاكو ژبانی مآل و مندالی به پړوه بچیت، به لآم هیچ خه م و هه ولئیکي بۆ ئه وه نیه خوای گه وړه له خوای پازی بکات، پړوانه ی به سهر ده بات له گه ل هاورینکانی له کارنک که خوای گه وړه پئی خوش نییه، شهو تابه یانی خه ریکی چات و یاری ئه لکترونییه، له کاتیکدا خوای پښ موسولمانه و به ته مای چوونه به هه شته به م شیوه یه ژبانی پړوانه ی به پړده کات، به بڼ ئه وه ی کاروکرده وه یه کی چاک بۆخوای گه وړه ئه نجامیدات.

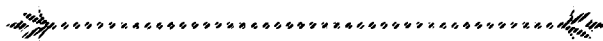
﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ﴾^۱. واته: ئه وانه ههر پړوالته له ژبانی دونیا به دی ده که ن، له به رامبه ر قیامه تیشه وه بڼ ئاگان.

ئه مه ش ژبانی پیاو چاکانی پیشینی ئوممه ته چۆن نه یان هیشتوو ه ساتیکی که میان ئی پروات که ناوی خوای گه وړه ی تیدانه هیڼ. (عن عبدالله بن أحمد حنبل قال: (كان أبي أصير على الناس على الوحدة لم يره أحد الا في المسجد او حضور جنازة او عيادة مريض وكان يكره المشي في الاسواق)^۲. واته: (عبدالله ی کوپی ئیمام ئه حمدی حه نبه ل) ده ئن: باوکم له هه موو که س زیاتر ئارامگر بوو له سهر ته نیایی، وه هه رگیز هیچ که س باوکمی نه دیوو ه بڼ هو ده و بڼ کار چوو بیت بۆ جییه ک، مه گه ر یان له مزگه وت بینراوه یان به دوای جه نازه یه که وه بووه یان له سه ردانی نه خوشیک بوو بیت، گه پانی بازاری زۆر بڼ ناخوش بوو، به کات کوشتنی زانیوو ه.

به ئن ئه ی به نده ی خوا ئه مه ژبانی پیاو چاکانی ئوممه تی ئیسلامه که چه ندين سه ده تیپه پړوه به سهر مردنیان به لآم ناویان ههر ماوه له جیهان، هه رکاتیک ناویان ده هیترئ جیهان شاهیدی ئه دات چ که له پیاوانیکی مه رد بوونه، که گشت ته مه نی خو یان له پیناو خوای گه وړه دانا بوو، بۆیه موسولمانان په حمه ت و مه پره بانیان بۆ ده نیرن هه تا دونیا ماوه، زانایه کی وه ک (ئین ته ییمیه) (ره حمه تی خوای ئی بیت) که ته مه نی هه موو له عیلم و زانستی ئیسلامی به سهر بر د،

^۱ - سورته الروم نایه تی (۷).

^۲ - صفة الصفوة (۱۲۴/۲)

به بېن ئه وهی خوښیه ك بېښی چهن دان ناره حه تی چیشته له سه ر ئیسلام، له دوا ووته ی
فه رموویه تی: (وندمتُ علی تضییع أوقاتی فی غیر معانی القرآن)^۱. واته: په شیمانم
له وهی كه كاته كانم به فیرو دا له غه یری ته فسیر و لیکدانه وهی قورئاندا.

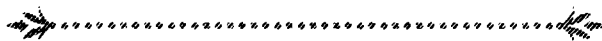
ئه گهر مروؤی ژیر و خاوه ن ویزدان تیښفکری كه ئهم زانا موجهیده دوا ی ئه وه موو
خزمه ته كه کردوویه تی به زمان و قه لهم و شمشیر، ئینجا ده بې هیشتا هه ر په شیمان
بې و ئاوات به خزمه تی زیاتر بخوازینت بو خزمه ت به قورئان، كه تاكه مه نه به جی
مروفایه تیه و ده ئی خوژگه هه موو ته مه نم له و بواره دا به سه ر بېردایه! سبحان الله له و
هیممه تبه رزییه كه پیاوانی پېش ئیمه بوویه نه!!

زۆربه ی ژبانی ئهم كه له زانا جوامپره له زیندانی به پړكرد، له كوټای ته مه نیدا له زیندان
نه خوښ كه وت، زانایان ده فه رموون: نه خوښیه كه ی له رز و تا بووه (۲۳) پوژی
خه یاندووه، جاهر له به نديخانه كوچی دوا یی کردووه، هیچ ژنی نه هیناوه له ژبانی
مندالیکي نه بوو دوعای بوبكات، به لام ئیستا هه ركات ناوی ده هیترئ ره حمه تی خودای
بو ده نیرن، ئه مه ش هه مووی فه زل و مه یره بانی خوا ی گه وریه بو به نده یه کی كه خو ی
یه کلای ده كاته وه له ژبانی دنیا كه گشت ته مه نی بو خوا ی گه وریه بیټ.

بو یه ره حمه تی خوات لیټیټ بزانه ژبانی دنیا ماوه یه کی كه م و کورته، ئه وه نده ی
ناهیئ هه موو غه م و خه فه تیكت بو شته دونیا یه کان بیټ، كه سی واهیه دکتورای
هه یه له زانستی فه لسه فه و سیاسه ت و یاسا نیوده وله تیه کان، یان به ناویانگترین
ئه ندازیاره به لام هیچ شاره زیه کی نیه به ئه لف و بی ئیسلام.

ئه مه هاوه ئی پېغه مبه ری خوا یه ﴿سَهْلَانِي فَارِسِي﴾ (سه لمانی فارسی) ئاموژگاری (حوزه یفه ی
یه مانی) ده كات به وهی خه ریکی زانستیك بیټ سوودی هه بې بو دین و دنیاكه ی.

۱- ذیل طبقات الحنابلة"، ابن رجب، (۴۰۲/۲)

(قال سلمان فارسي لحذيفة اليماني: يا أبا بني عبس العلم كثير والعمر قصير فجد العلم ما تحتاج اليه في أمر دينك ودع ما سواه فلا تعانیه)^۱. واته: (سهلمانی فارسی) رۆژتک دهبیئ و (حوزه یفه یه مانی) (خوایان لئ پازی بیئت) خه ربکی زانست دهست خستنه، ئامۆژگاری کرد و پپی فهرموو: نهی برای هۆزی (عبسی) علیم و زانسته کان زۆر زۆرن، به لām له بهرامبهردا ته مه ن زۆر کورته، بۆیه هه ول بده خۆت به و زانسته وه خه ربک بکه که سوودی بۆ ئاین و دینداریه که ته هه یه و خۆت به زانستی تره وه نارحه ت مه که.

ئایه زانستی دونیایی چ که لک و سوودی هه یه ته مه نت لئیه وه به فپرو بدهی، که تو نه تزان بنچینه ی ئیسلام چیه، و حوکی دزی و زینا چیه، که هه ر ئیسلامه مایه ی به خته وه ری بۆ مرۆقه کان له دنیا واده کات دووربکه ویته وه له کاری خراپ، و کردنی کاری چاکه که مایه ی سه رفرازییه له دووارۆژدا^۲.

که وایه بابگه رێینه وه بۆ لای خوای گه وه و جیاوازیی له وکه سانه ی ته نها بۆ دنیا ئه ژین، با چاو له که له پیاوانی ئیسلام بکه ین تاکو هه ر له دنیا به خته وه ر بژین، با قورئان بکه ین به هاوپی ژبانمان ئه گه ر بیتاقه ت و غه مباری که س نیه دلّت خوش بکات برۆ قورئان بخوێنه وه.

به لām له م سه رده مه دا خه لک ئه وه نده دووره په رێژن له قورئان ته نها مانگی په مه زان ده بخوێنئ، ئه ویش بۆ چاو لیکه ری، تاکو بلیت: له په مه زان ئه وه نده جاره قورئانم ختم کرد، که په مه زانیش ته واو بوو دواتر پشی لئده کات و به دیواری ماله وه هه لئیده واسیئت، ئه گه ر لێیان پیرسی براکه م خوشکی به رێژم رۆژانه چه ن په ره قورئان ده خوێنئ، له وه لāmدا ده ئن: کاتمان نیه له به ر ئیش و کار بیخوێنین.

۱- صفة الصفوة (۱/ ۲۸۰)

۲- نه مه مانای نه وه نیه که موسولمان واز له و زانستانه به ئیئ که ده بنه هۆی خوشگوزه رانی مرۆفایه تی، به نکو ده بن له پیش کافرانه وه موسولمانان زانسته دونیایه کان به ره م به ئین وه که له میژوی ئیسلامدا دیاره که زانا موسولمانه کان بوونه سه رچاوه ی زۆرێک له زانسته کانی نه م سه رده مه بۆ زانیاری زیاتر بچۆ کتیی (هه زارو یک داهینان بخوێنه وه) یان کتیی (رۆژی زانا موسولمانه کان له پیشکهوێنی زانستدا)

به راستی شهرمه بۆ ئیمه موسوڵمان که قورئانمان ئیهمال کردووه، که خوای گهوره بۆ به خته وهری مرۆفه کان ناردوویهتی به دهستووری ژبان بۆ سههر زهوی، تا کو مرۆفه کان رڼگای راست و ئاسوودهی و به خته وهری بدۆزنه وه به هۆی ئەم قورئانه وه دوورین له گومرای.

ئه گهر سهیری ژبانی سه له فی سالح بکهین (رحمه تی خودایان لیبیت) چون کاته کانیا ن له خزمهت قورئان بردۆته سههر، بۆیه ک ئایه تی قورئان له شه ونوێژ تا به یانی خه ریکی بوونه.

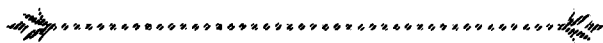
(عن يحيى بن عبدالرحمن قال: سمعت سعيد بن جبیر (رحمه الله) یردد هذا الاية ﴿وَأَمَّا زُوا الْيَوْمَ أَمَّا الْمُجْرِمُونَ﴾ حتى الصبح)^۱. واته: به حیای کوپی عبدالرحمن ده لیت: گویم له سه عیدی کوپی جوبه یر بوو (په حمه تی خوای لیبیت) ئەم ئایه ته ی سوپه تی یاسینی دووباره ده کرده وه له شه ونوێژدا تا به یانی که ده فه رموویت: ﴿وَأَمَّا زُوا الْيَوْمَ أَمَّا الْمُجْرِمُونَ﴾^۲. واته: له رۆژی قیامه تدا به تاوانباران ده وتريت: پرۆنه ئەولا وه و له موسوڵمانه کان جیابینه وه هه ی تاوانکاره کان.

به ئ ئه مانه بۆیه ک ئایه ت ئه ونده کاته یان ته رخان کردبوو، بیران له ماناو مه به سه ته کانی ده کرده وه و کرده وه یان پیده کرد، بۆیه نه یان ده زانی غه م و خه فه ت و ناخۆشی چیه و حوکمی نیوه ی سههر زهویان به هۆی ئەم قورئانه وه کرد.

بۆیه په حمه تی خوات لیبیت ئە ی به نده ی خوا باهه و لده ی کاته کانمان هه روا به ئاسانی به هه دهر نه چیت، رۆژانه به رده وام باده وری قورئان بکهینه وه گهر به لایه نی که م رۆژی یه ک په ریش بیت بابیخوێنینه وه، به لام دانه برین واته ته نها بۆمانگی ره مه زان ده وری بکهینه وه، به لکو هه موو رۆژێک ده وری بکهینه وه یه ک ئایه تیش که م نیه تا کو له دوا رۆژ قورئان شه فاعه تمان بۆیکات.

^۱- صفة الصفوة (۵۰/۲).

^۲- سوره تی یس ئایه تی (۵۹).

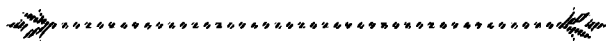
ههروهك پيڤه مبهري خوا (ﷺ) فهرموويه تي. (اقْرَأُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ)^١. واته: قورئان بخوئين چونكه له رۆزی دواي دا تكاكاره بۆ خاوه نه كانی.

به ئی خوینه ری به ریز: باهه موو کات هه ولدهین زیکر و یادی خوا له دلمان بیت، بۆ ساتیکی که میش دلمان غافل و بیناگا نه بیت به هووی خوشی و مه به سته کانی دنیا، با هه موو کات بیرمان لای خوا ی گه و ره بێ، تاوه کو لای خوا ی گه و ره خوشه و یست بین. ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾^٢. واته: نه وانه یادی خوا ده که نه له کاتی که ده که به پیوهن یان دانیشتوون یان پاکشاوون له هیچ حاله تی که ده یادی نه و زاته فهرامووش ناکه نه، هه میشه بیرده که نه وه له دروست بوونی ناسمانه کان و زهوی بیرده که نه وه له هه موو ورده کاریه ک، سه رنجی هه موو دیارده یه ک ده ده نه، سه رنه نجام ده ئین: پهروه ردگارا تو ئه م هه موو دروست کراوانه ت بێ هوده و بێ ئامانج دروست نه کردووه، پاکیی و بیگه ر دبی شایسته ی تویه، ده توش بمانپاریزه له سزای ئاگری دۆزه خ.

بویه رهحه ته تی خوات لیبت گهر به ته نه با بووین، له رینگابووین، له کارو کاسی بووین، یان له ههر کاتی که ده بووین با یاد و زیکی خوا ی گه و ره له سه ر زمانمان بیت، له گه ل هاوریکانت بووی باسی دنیا و رابواردونیان ده کرد، تو له و کات له دلی خوت زیکی خوا بکه، لا اله الا الله، الحمد لله، استغفر الله، الله اکبر، سه لاوات له سه ر پيڤه مبهري خوا (ﷺ) بده، نه مه نيشانه ی ته قوايه مه هیله په شیمان بی له دوواریزه له به رامبه ر نه و کاتانه ی لیبت رۆیشتن که یاد و زیکی خوا ی گه و ره ت نه کردووه.

^١ - رواه مسلم رقم الحديث: (٨٠٤).

^٢ - سورة التی عمران نابه تی (١٩١).

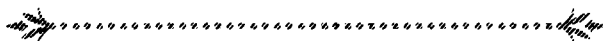

که‌وايه تاكو له ژيانی فرسه‌ته بۆت کارو کرده‌وه‌یی چاکه به‌پێ بکه‌ی بۆ دوو‌پوژت، به‌کردنی هه‌ر کارێکی باش که په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بێت تو‌پا‌دا‌شت ده‌دریته‌وه له دوو‌پوژ، بۆیه ته‌مه‌لی مه‌نوینه له‌کردنی کاری باش و یه‌ك چرکه چیه له‌ژبانت مه‌ی فه‌وتینه گه‌ر بۆخوای گه‌وره نه‌بن، چونکه گه‌ر تو ئیسلام به‌رنامه‌ت بوو، هه‌رکارێک بکه‌ی له دنیا به‌خێر بۆت حساب ده‌کړیت لای خوای گه‌وره، یارمه‌تی دانی مامه حاجی به‌سالاچوو رێزگرتن لێ، لابرانی ته‌نگ و چه‌له‌مه له‌سه‌ر پێگه، به‌خشین و یارمه‌تی دانی هه‌زار هه‌تا به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کیش بێ، ناشتی دار له‌مزگه‌وت یان هه‌ر شو‌نێک، ئەمانه‌و سه‌دان کاری تری چاکه له‌دو‌نیا گشتی له‌سه‌ری پا‌دا‌شت ده‌دریته‌وه له دوو‌پوژ، بۆیه بۆکردنی کاری چاکه مو‌شته‌ریه‌کی باش به تاكو له‌قیامه‌ت بۆخۆت سه‌ریه‌رز بیت.

(عن محمد بن اسحاق الموصلي قال: قال أبو حازم (رحمة الله) ان بضاعة الاخرة كاسدة فاستكثروا في او ان كسادها فانه لو جاء يوم نفاقها لم تصل منها لا بقليل ولا الى كثير)^١. واته: محمد كوری ئیسحاق موسلی ده‌ئ: ئەبو حازم (په‌حمه‌تی خوای لێبیت) ده‌فه‌رمو‌ویت: کالاً و شت و مه‌کی قیامه‌ت له دنیا هه‌رزانه و بێ نرخه و مشته‌ری و کپاری که‌مه، هه‌تا ده‌توانن ئیوه زۆری لێ بکړن و زۆری لێ کۆبکه‌نه‌وه تا هه‌رزانه، ئەگینا پوژری قیامه‌ت هات له‌وێ پارهی چاک ده‌کات به‌لام هه‌رچیت له دنیا نه‌کړی له‌وێ نه‌زۆر و نه‌که‌م هه‌چت ده‌ست ناکه‌ویت.

به‌ئ به‌نده‌ی خوا دنیا شو‌نێی تاقیکردنه‌وه‌یه و دوو‌پوژیش شو‌نێی دانه‌وه‌ی ئەنجامی تاقیکردنه‌وه‌ی دونیایه، ئەو کات ناتوانی تاقیکردنه‌وه و کاروکرده‌وه‌ی چاکه ئەنجام بده‌ی، پابه‌ند بوونت به ئیسلام و ده‌ستگرتن به قورئان و سوننه‌ت پاشان جێبه‌جێ کردنیان واته به‌پێکردنی کاروکرده‌وه‌ی چاکه‌یه بۆ دوا‌ی مردنت، که‌سوودی ده‌بیت بۆت له پزگاکردنت له ناگه‌ری دۆزه‌خ.

^١ - صفة الصفوة (٢/٢٣١).

بۆیه که تۆ بریارتداوه ژبانی خۆت گشت ساتیکی بۆ خوای گه وره بیټ، غه م مه خو به دونیا په رستان هه لمه خه له تی نه وانه ی ژبانی ناخیره تیان فروشتوو به خوشیه کی که می دونیایی، یان ژبانیکی خوشیان هه یه، سه یاره و خانووی بهرز و ژن و مندالی زۆریان هه یه، بهردهوام له خویشی و رابواردن و گه رانن له سهیرانگا و ده چن بۆ شوینه گه شتیاری دهوله تان به که یفی خویان ده سوورپنه وه.

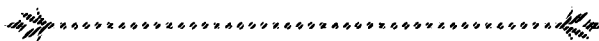
به لام پشتیان له بهرنامه ی ئیسلام کردوو، زۆر ئاگاداری خۆت به غه میان پێ مه خو، که تۆش ژبانت به شیوه ی نه وان نیه، بهردهوام له نه بوونی و ناخویشیدی، به لام ئیمانیکی پتهوت هه یه دل خوشبه و پێیان هه لمه خه له تی.

﴿لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ﴾^۱. واته: له خشتهت نه بات هه لته خه لته یی نه وانه ی کوفریان کردوو و پرویان له دونیا به.

به ئی نه ی بهنده ی خوا هه رده م بیرت بالای دواپۆژ بیټ و هه موو هه ولت بۆ به ده ست هینانی په زامه ندی خوای گه وره بیټ، چونکه نه و که سانه ی به دوا ی دونیا که وتوو نه خوشیه کی که میان بۆ هه یه له ژبان، که زوو ته و او ده بیټ و خوشیه که یان بهردهوام و تا سه ر نیه.

بیئاگان زوو ته مه نیان به سه ر ده چیت و پیری به روکیان ده گریت، ده که ونه نه خویشی و نازار که گشت خوشیه کانیان بیر ده باته وه، پاشان له قیامه تیش شه رمه زار و سه رشۆرن به هۆی پشتکردنیان له بهرنامه ی خودای گه وره که ئیسلامه.

^۱ - سوره تی ال عمران نایه تی (۱۹۶).

﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ﴾^۱. واته: پوځنك دیت ته وانهی كه بن پروان به رهو دۆزه خ ده برین و نیشانیان ده دریت و پښان ده وتریت: هه رچی خوښی و شادیه كتان هه بوو له ژبانی دونیا تاندا به ئاره زووی خو تان پاتان بوارد، كه و ابوو ته مړو ئیر نور هی ته وهیه كه سزای خه جاله تی و پرسوایی بدرتته وه، به هووی ته وهی كه لووت به رزیتان ده كرد له زه ویدا به ناحه ق و به هووی ده رچوونتان له سنوور و فهرمانی خوا.

به لام ته وانهی له خوا ترسان و پشیمان له دونیا كړوو بو قیامت هه ول و كوښشیان كړد ته وا به هه شتانیكیان بو ههیه كه چه نده ها رووباریان به ژیردا ده روات و به نه مری تیايدا ده مینه وه.

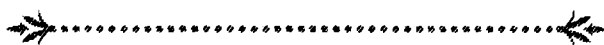
﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾^۲. واته: هه ر ته وانهن نیشته جی به هه شتن و تیايدا ژبانی هه تا هه تای ده به نه سهر.

بو په تهی به ندهی خودا تاكو نه مردووی له ژبانی به لښ به خودای گه وره بده گشت جوله و كړدارتكت بو په زامه ندی ته وپیټ تاكو له دواړو ژدا بینه خاوهنی به هشتی پر له ناز و نیعمه ت، به ئیزنی الله تعالی.

^۱ - سوره تی الاحقاف نایه تی (۲۰).

^۲ - سوره تی البقرة نایه تی (۸۲).

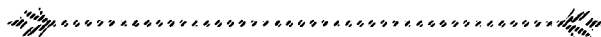

دارووخانی کۆمه‌لگه

یه کێك له و کرده وانه‌ی دینی ئیسلام گرنگی زۆری پێداوه، بریتییە له ئەمر کردن به چاکه و پێگرنکردن له خراپه. موسوڵمانی ژیر ئەو کەسه‌یه له هەر شوێنێک بوو، ماله‌وه، زانکۆ، بازار، تۆوی چاکه و ئیحسان بڵاوده‌کاته‌وه، فرمان به موسوڵمانان ده‌کات له‌وه‌ی فێربووه له قورئان و سوننه‌ته‌کانی خو‌شه‌ویستمان پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) جێبه‌جێ بکه‌ن، وه‌ هه‌ولێ بکه‌ن و قرتانندی په‌گی تاوان و خراپه‌ ده‌دات، چونکه زانیویه‌تی نه‌گۆڕینی خراپه‌ بۆ چاکه‌ نیشانه‌ی لاوازی ئیمان، بۆیه‌ هه‌میشه‌ و هه‌مووکات ئەمر ده‌کات به‌ چاکه‌ و پێگرنی ده‌کات له خراپه‌. (عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: (مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ)^۱. واته: له (ئه‌به‌ی سه‌عیدی خودریه‌وه) (ره‌زای خوای لیبی‌ت) ده‌لێت: که‌ گویم له پێغه‌مبه‌ری خودا بووه (ﷺ) که‌ فه‌رموویه‌تی: هه‌ریه‌کێک له ئێوه خراپه‌یه‌کی بینی ئەوا با به‌ده‌ستی بی‌گۆڕیت، ئە‌گه‌ر نه‌یتوانی ئەوا با به‌ زمانی بی‌گۆڕیت، ئە‌گه‌ر نه‌یتوانی ئەوا با له‌ دلێیدا نه‌ه‌ی لیبکات (حه‌ز به‌و خراپه‌ نه‌کات) وئه‌مه‌ش لاوازترین ئیمان و باوه‌ره‌.

ئه‌ی به‌نده‌ی خودا په‌حمه‌تی خوات لیبی‌ت بزانه‌ تۆی موسوڵمانی خاوه‌ن دین و به‌رنامه‌یه‌کی، قبوڵی هه‌یج زو‌لم و سه‌تم و غه‌در و نا‌پاکیه‌ک نا‌کات له‌کۆمه‌لگا، ده‌بێ گشت تاوان و کرده‌وه خراپه‌کان بی‌گۆڕدرێ به‌ چاکه‌ سۆز و مه‌ره‌بانێ، تا به‌خته‌وه‌ری و ئارامی با‌لبکیشی به‌سه‌ر کۆمه‌لگا، ئە‌مه‌ش نایه‌ته‌ دی، ته‌نها به‌ وه‌نه‌بێ ئە‌مه‌ریکه‌ین به‌ چاکه‌ و پێگرنی بکه‌ین له خراپه‌، ئە‌وکاته‌ خو‌شی و به‌خته‌وه‌ری پوومان تێده‌کات، خوای گه‌وره‌ په‌حمه‌ت و مه‌ره‌بانێ خو‌ی ده‌بارینیت به‌سه‌رمان،

^۱-(رواه مسلم، ژماره‌ی فه‌رموده: (٤٩).

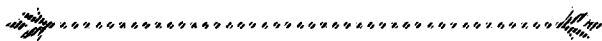
چونکه بهرنامه کېه که ئيسلامه جيبه چن ده که ين گوږپرايه ئي گشت چاکه و خراپه يه کې خواي گهوره ين، بونه وهی کومه لگايه کې به خته وهر و سهرکه وتوومان هه بېت، چونکه که س تاوان و خراپه ناکات رقي بهرامبر برا موسولمانه کېه نيه، چي پيڅوشه بو خوي زياتري پيڅوشتره بو برا نيمانداره کېه، نه خوشه سهرداني دهکات، پيويستيه کې هه يه بوي جيبه چن دهکات، رزق و روزي پاره ي هه يه ده بيه خشي به نه داره کان، غه در و ناپاکي دهکات بهرامبر برا موسولمانه کېه ترسي خواي بيرديته وه دواتر په شيمان ده بېته وه و داواي لېبوردن و گهردن نازاي لن دهکات.

نه و کات کومه لگا پيويستي به لېپرسينه وه و قازي و دادوهر نابن به شيويه کې بهرچاو بو کيشه و گرفته کاني خه لکي، نه گهر کومه لگا به راستي پابه ندي فرمانه کاني ئيسلام بېت که بهرنامه ي خواي گهوره يه.

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾^۱. واته: ئاخر بو بيرناکه نه وه کن هه يه به قه ده ر خوا حوکه ي جوان و دادپه روه رو چاک و به چن بېت، به تاييه ت لاي نه و که سانه ي که به ورديي سهرنج ده دن و ويژدان و هه ستي زيندوويان هه يه.

سهرېکه و بيرېکه ره وه نه ي به نده ي خوا نه مه هه مووي له سهره نجامي فرمانگر دنه به چاکه و ته سليم بوونه بو فرماني خواي کارزان، به لام گهر خراپه و تاوان زور بوو له کومه لگا که س هه و ئي گوږپني نه دا، نه وه تورپي و عه زابي خواي گهوره به سهر کومه لگا ده بارئ، چونکه زولم و سته م رق و کينه بلاو بوته وه، دوورپو و دل نه خوشي سهر ي هه لداوه له نيو موسولمانان، هه سوودي و ئيره ي بردن به مائي يه کتر، نه ماني شهرم و ئاپرو و بېره وشتي بلاو بوته وه، داوين پيسي بالي کيشاوه به سهر کومه لگادا، ده ست درنزي ده کريته سهر شهره ف و ناموسي يه کتري!، نه وکات خواي گهوره قبولئ ناکات عه زابي نه بارئي به له ناوبردني نه و نه ته وه و گه له جا به ههر جوړه سزايه ک بېت.

^۱ - سوره تي المائدة نايه تي (۵۰).

پېغه مبهري خوښه ويست ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده فەرمووی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ، وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ، أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْهُ، ثُمَّ تَدْعُوهُ فَلَا يُسْتَجَابُ لَكُمْ) ^۱. واته: سویند بهو خوایهی گیانی منی به دهسته ده بێت فەرمان بکەن به چاکه و قه دهغهش بکەن له خراپه، نه گەر نا! نزیکه خوای گه وره به لا و سزایه ک دابه زنییت به سه راندا، نه وکات دوعاش بکەن وه لامتان ناداته وه.

به ئی ئیستا نهو رۆژگارهیه که تێداین پرپه تی له تاوان و فیتنه و دژایه تیکردنی دین و نه مانی شهرم و حه یا له لایه ن ئافره تان و پیاوانه وه و دوورکه و تنه وه ی موسو لمانان له به رنامه ی خوای گه وره، بۆیه ه یچ دوعا و پارانه وه مان گیرا ناییت، به هۆی نه وه ی له ناو تاوان غه رق بووینه، حا لمان به و شیوه یه ناخوښه پرپه تی له ده رده سه ری و نه ه امه تی، هه مووشی به هۆی تاوانه کانه وه یه، خوای گه وره ش نهو حا ل و ناخوښه مان ناگۆریت هه تا نه گه پێنه وه سه ر پێگای راست که ئیسلامه.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ ^۲. واته: بێگومان خوا بارودوخی ه یچ قه وم و گه لێک ناگۆریت (له خوښه وه بۆ ناخوښی، یا ن له زه لیلیه وه بۆ سه ره ره زی، یا ن له گرانیه وه بۆ هه رزانی) هه تا نه وان نه وه ی به خو یان ده کریت نه یگۆرن و نه یکه ن. نه م رۆژگاره ی ئیستا ئاوا یه موسو لمان ده بیی ده ئی کێشه م هه یه، یا ئاواتیکم هه یه یا ن دلم به رده وام تونده، یا ن نه خوښیه کم هه یه، یا ن ده ئی پیاوه که م یا ن ژنه که م هه موو کات زۆر خراپه له گه ئم، یا ن چه ند دوعا ده که م نهو کچه یا ن نهو کوپه ببێته قسه م ته که چی وا ته مه نه م به ره و پیری ده روا که چی دوعام قبول نیه، یا ن خوشکی وا هه یه ده ئی چه ن دین کوپ هاتوونه ته داوام نوێزی ئیستخاره ده که م دوعا ده که م ه یچ نهو کوپانه نا که ونه به ر دلم، یا ن زۆر هۆکارو کێشه و گرفتی تر خه ئکی پێیه وه ده نالێتی.

^۱ - (سنن الترمذی، ژماره ی فەرمووده: (۲۱۶۹). وصححه الألبانی فی صحیح الجامع، ژماره ی فەرمووده: (۲۳۹۹).

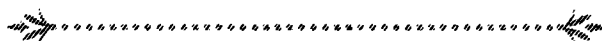
^۲ - سورەتی الرعد نایه تی (۱۱).

ئەمەش ھەمووی سەرەنجامی خراپە و تاوانە کە موسوڵمانان بە گشتی لە ھەموو لایە کەووە تێکەوتوونە، ھەوڵی گۆڕینی نادەن ھەروەک پێغەمبەری خوا (ﷺ) ئاماژەی پێکردووە، وەک لە پێشەوہ باسماں لە ھەرموودە کە ی کردووە، موسوڵمان زۆر بە کەمی دوعایان گیرادەبێت، چونکە لە کاتێکدا دەبینیت خێزانی، دایکی، خوشکی، کچی، سفورە و ھەرمانی خوای گەورە پێشیلکردووە، لە دەرەوہ و شوینە گشتیەکان وەک بووکەشووشە خۆی رازاندۆتەوہ بە ناشەری، وێژدانی نایگرت ئامۆژگاریان بکات، پێیان بڵێت: دایکە، کچم، خوشکم، ھاوسەرکەم، لە خودا بترسن و ئێوہ سنوری خواتان بەزاندووە، ئەمە خراپە یە ئەیبینێ کە چی نایگۆڕی، یان کاتێک موسوڵمان دەرپات بۆ مائەوہ فلیمی دوور لە پەوشتی ئیسلامی و کلتوری کوردی و ناشەری لە سەر تیغیە کە یەتی، کە فایرۆسی یە کجار خراپ و وێرانکەرە بۆ ئەندامانی مائەوہ و خێزان و کۆمەلگا دائەرووخینیت، چونکە کاریگەری زۆری ھە یە لە سەر ئەخلاق و پەوشت، ھەمووی لە سەر خۆشەویستی و پە یوہندی ناشەری نیوان کورپان و کچانە، لە پاش ئەوہش ئەکتەرەکانی ھەمووی پۆشاکێ پوت و نیمچە پوتیان لە بەرە، بە راستی ئەوہ کارەسات و مائوێرانێە بۆ خێزان.

جا موسوڵمان چۆن قبوڵی بکات ئەو خراپە یە لە ناو مائەوہ ی بێت نابێ بێدەنگ بێ دەبێت ھەوڵی گۆڕینی بدات، موسوڵمانی وا ھە یە پێنج کورپی ھە یە، مزگەوت لە نزیک مائە یە تی خۆی دەرپات بۆ نوێژی جەماعەت، ھەرمان بە کورپەکانی ناکات ئەوانیش لە مزگەوت نوێژەکانیان ئەنجام بدن. تەنانەت دایک و باوکی وا ھە یە کاتێک کورپە کە یان بچیتە مزگەوت زیاتر لێی دەپێچنەوہ!، کە چی بە پێچەوانەوہ گەر کورپەکانی بەردەوام خەریکی یاری دۆمینە و تۆپی پێ و چوونە دەرەوہبن تا نیوہ شەو، زمانی نایگری ئامۆژگاریان بکات، بە راستی ئە ی بەندە ی خوا بزانی ئەم رۆژگارە ی تیایدان کەوتوینەتە خراپترین سەردەم و رۆژگار تەنھا خوای گەورە پەحم بکات بە حالممان.

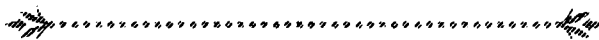
گەر هه‌ریه‌که‌مان له‌لای خۆمانه‌وه‌هه‌رێگری له‌بلاوکردنه‌وه‌ی خراپه‌ و تاوان نه‌که‌ین ئێمه‌ش توشی سزای خودای گه‌وره‌ ده‌بین، په‌ناده‌گرین له‌سزای خودا، به‌لام به‌داخه‌وه‌ که‌سانێک هه‌ن له‌پاستی ئه‌م حه‌قیقه‌ته‌ تێنه‌گه‌یشتوونه‌، کاتێک هه‌ولێ گۆڕینی خراپه‌یه‌ک ئه‌ده‌ی بۆ چاکه‌، دێنه‌ ده‌نگ ده‌لێن وازێنه‌، خه‌لک نازاده‌ باخۆی پوت بکاته‌وه‌ له‌سه‌ر جاده‌، که‌ دایک و باوک و پیاوه‌که‌ی رازین تۆ چیت داوه‌ ئێی هه‌یج ئیشت پێی نه‌ییت، هه‌موو که‌س ئاره‌زووی خۆیه‌تی چی ده‌کات بابیکات!

یان گالته‌ و ئه‌مانه‌ ده‌که‌ن به‌ ئیسلام و قسه‌ به‌رپش و عه‌با و سوننه‌ته‌کانی پێغه‌مبه‌ری ئازیز (ﷺ) ده‌لێن، کاتێک به‌ته‌وێ له‌سه‌ر ئیسلام به‌جواب یییت، پێت ده‌لێن: وازێنه‌ کلاوه‌که‌ت بگره‌ تاكو با نه‌بیات، تۆچیت داوه‌ له‌رپش بۆخۆت دانیشه‌، بۆیه‌ پێغه‌مبه‌ری خه‌مخۆرمان (ﷺ) له‌و باره‌یه‌وه‌ زۆر جوان نمونه‌ی بۆ باسکردووین، ئه‌گه‌ر هاتوو هه‌ولێ گۆڕینی خراپه‌ نه‌ده‌ین، هه‌موو خه‌لکی گشتی له‌ناو ده‌چن و ده‌که‌ونه‌ به‌ر توپه‌یه‌ی و سزای خودای گه‌وره‌، په‌نا به‌ خوای گه‌وره‌ له‌ توپه‌بوونی.

با به‌جینه‌ خزمه‌ت هاوه‌لی ئازیز (نوعمانی کوری به‌شیر) (په‌زای خوای لیبیّت) له‌ پێغه‌مبه‌ری ئازیز (ﷺ) بۆمان ده‌گێڕته‌وه‌ که‌ فه‌رمویه‌تی:

(مَثَلُ الْقَائِمِ فِي حُدُودِ اللَّهِ، وَالْوَاقِعِ فِيهَا كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهْمُوا عَلَى سَفِينَةٍ، فَصَارَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا، وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا، وَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ الْمَاءِ مَرُّوا عَلَى مَنْ قَوْفَهُمْ، فَقَالُوا: لَوْ أَنَّا خَرَقْنَا فِي نَصِيبِنَا خَرْقًا وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ قَوْفَنَا. فَإِنْ تَرَكَوهُمْ وَمَا أَرَادُوا هَلَكُوا جَمِيعًا، وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ نَجَوْا وَنَجَّوْا جَمِيعًا)^١. واته‌: نمونه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ خۆپارتزهری سنوری قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانه‌، وه‌ ئه‌وه‌ی که‌ سنوره‌که‌ی به‌زاندوووه‌و تێپه‌راندوووه‌، وه‌ک کۆمه‌لێک وان که‌ له‌سه‌ر پاپۆرێک بن که‌ دوو قات یییت،

^١ - (أخرجه البخاري في صحيحه، كتاب الشركة، باب هل يقرع في القسمة والاستهام فيه، (٣/ ١٣٩)، ژماره‌ی فه‌رموده‌: (٢٤٩٣).

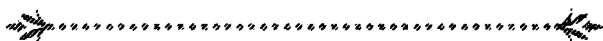
له ناو خۆبانداتیرو پشك رابكيشن، هه نديكيان له سه رهوه بن وهه نديكيان له خوارهوه، نه وانهی له خوارهوه بوون نه گهر ئاويان بو يستايه نه هاتنه سه رهوه ئاويان ده برد، له ناو خۆباندات گوتيان: نه گهر بيټ و ئيمه له به شه كهی خۆمان له ژیره وه پاپۆره كه كون بكهين بۆ نه وهی نه وانهی سه رهوه نه زيهت نه دهين باشتره، له و كاته دا نه گهر نه وانهی سه رهوه وازيان ئی بهین بۆ نه وهی پاپۆره كه كون بكه ن هه موويان نه خنکين، وه نه گهر ده ستیان بگرن هه موويان رزگاربان ده بیټ.

به ئی نه گهر هه ر وه كو نه وانهی ناو پاپۆره كه ده ستی نه فامه كان نه گرین و رتنمونيان نه كهين بۆ چاكه كاری وازهینان له خراپه، نه وه پاپۆره كه نوqm ده بیټ، هه رچی له سه ریټی به چاك و خراپه وه غه رق ده بیټ و رۆده چيټ.

بۆیه نه وانهی كه ده ئین له مائی خۆتان دینداری بكه ن و كلاوی خۆتان بگرن با نه یبا، ده بی بیزانن ده بیته به هیلاك چوونی نه وانیش زāl بوونی خراپه كه ده بیته له ناو چوونی گشت كومه لگا، به راستی نه م ئوممه ته ناگه رپته وه بۆ چاكه كاری وچاك سازی و خوشگوزهرانی، وه له ش ساغی بۆ ناگه رپته وه تا نه گه رپته وه بۆ جیبه جی كردنی فه رمانی په روه ردگاربان، نه ویش به فه رمان كردن به چاكه و نا په زایی ده ربیرین له خراپه.

بۆیه با هه موومان له پیناو ره زامه ندی خوای گه وره نه مر بكهين به چاكه رنگیرین له خراپه، «وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ»^۱. واته: پيويسته له ئيوه ئوممه تيک پيک بيټ، ياخود با هه مووتان ئوممه تيک بن كه بانگه واز بكه ن بۆ خيرو چاكه، فه رمان بده ن به هه موو كاريکی باش و دروست، قه دهغه و رنگیری هه موو نادروستيه ك بكه ن، ئا نه وانه هه ر سه ركه وتو سه رفرازن.

۱- سوره تي ال عمران نايه تي (۱۰۴).

به ئێ ئه وکات خێروخۆشی له ناو موسلمانان بڵاوده بێتته وه به پێگه ی کردن له خراپه و تاوان و کاری نابه جێ، به لام گهر و امان نه کرد ناخۆشی و دووبه ره کی رق و کینه، نه بوونی ووشکه سالی ئه که و پته نێوانمان.

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾^۱.

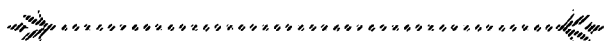
واته: وه ئه گهر خه ئکی شارو دێیه کان ئیمان بێن وه ته قوای خوای گه وره بکه نه و خۆیان بپارێزن له تاوان ئه وه به ره که ته خۆمانیان بۆ ئه کهینه وه له ئاسمانه وه به باران بارین وه له زه ویشه وه به رووه ک و دانه و پێله و جۆره ها به رووبووم و خێرو خێرات به لام ئه وان پێغه مبه ران و ئایه ته کانی خوای گه وره یان به درۆزانی و ئیمانیان پێ نه هینا بۆیه سزایان دان و بردماننه وه به هۆی کوفرو تاوان و کرده وه ی خراپانه وه.

بۆیه با هه وڵ بده یان له و ئیماندارانه بین که ئه مر به چاکه و پێگه ی خراپه ده که نه له هه مووکات و ساتیکدا، له خۆشی و ناخۆشی، سه رما و گه رما، هه بوونی و نه بوونی. هه رووه ک خودای په روهرگار له باره ی باوه رداران ده فه رمووی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾^۲. واته: باوه ردارانی پیاو و ئافره ت هه ندیکیان دۆست و خۆشه و یست و سه رخه ری هه ندیکێ تریان فه رمان ئه که نه به چاکه و پێگه ی ئه که نه له خراپه.

به ئێ با به یه که وه هه موومان به نیه تیکێ پاک و دڵسۆزان به گه رانه وه بۆ خۆشی و به خته وه ری له ژێر سیبهری به رنامه ی ئیسلام،

^۱ - سورته ی الاعراف نایه تی (۹۶).

^۲ - سورته ی التوبه نایه تی (۷۱).

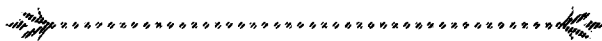
ئه‌مر به چاکه‌کردن و پښگری له خراپه‌کاری و ناحه‌زانی ئیسلام بگرین، که‌ده‌یانه‌وئ موسوڵمان له‌په‌گ و پشائی ئیسلام دامانن و دووریان خه‌نه‌وه له‌پښگای خوا، بۆیه پښگریه له‌بلاو‌بوونه‌وه‌ی تاوان تاوه‌کو بگه‌ین به په‌یمان و به‌لێنی خوای گه‌وره که به ئیمانداره‌ راستگو‌کانی داوه به‌هه‌شت و نازو نيعمه‌ته‌که‌یه‌تی.

﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِينَ وَطِبَّةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾^۱.

واته: خوای گه‌وره به‌لێنی داوه به‌باوه‌پدارانی پیاو و ئافره‌ت به‌وه‌ی که ئه‌یان خاته به‌هه‌شته‌وه که پره له باخ، وه جو‌گه‌له ئاو به ژېر دارو ماله‌کانیاندا ئه‌پروات به هه‌میشه‌یی و نه‌مری تیايدا ئه‌مینه‌وه وه خانوو کو‌شک و ته‌لاری باش و پاکیان پێ ئه‌دات که له زېږو زیوه له‌ناو به‌هه‌شتیک که شوینی مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یه، وه خوای گه‌وره‌ش لێیان رازی ئه‌بیت، که ئه‌م په‌زامه‌ندیه‌ی خوای گه‌وره له هه‌موو ئه‌و نازو نيعمه‌تانه گه‌وره‌تره که خوای گه‌وره به به‌هه‌شتیه‌کانی ئه‌به‌خشی ئا ئه‌مه‌ بردنه‌وه‌ی هه‌ره گه‌وره‌یه که مرو‌ف بجیتته‌ ناو به‌هه‌شته‌وه‌و خوای گه‌وره لێ رازی بیت.

بۆیه باهه‌و‌لی بۆ بده‌ین چونکه به‌هه‌شت به‌ئاسانی به‌ده‌ست نایه‌ت، به‌لکو ماندوو بوون و ئازار و میخنه‌تی ده‌و‌یت، ئینجا با له ئیستاهه‌ بکه‌ینه‌ کردار تا‌کو نه‌مردووین گشت هه‌و‌لیکمان بۆ بلاو‌کردنه‌وه‌ی دینی خوای گه‌وره بێ، پاشان پښگه‌گرتن له‌کاری نابه‌جی و دژی به‌رنامه‌ی خوابن تا له‌کو‌تایی به‌هه‌شتی پر له‌نازو نيعمه‌ت شوینی هه‌میشه‌یمان بیت.

^۱ - سوره‌تی التوبه نایه‌تی (۷۱).

سته م کردن له خیزان

سته م کردن له م پوژگارهی غوربه تی ئیسلام به چاوی سهر ئهی بینین که هه موو کاروباری ژبانی گرتوته وه، به کیک لهو سته م و زوولمانه ی که له م سهرده مه زور گوئ. بیستی ئه بین و ئه بیستی ئه وه یه ده لئین: فلانه پیاو زور دل رهق و بن په حمه، یان زور بن ویزدان و خه م ساردو بن وه فایه، یان زور تورپه یه و قسه ی خووش نیه به رامبه ر به هاوسهر و هاوژینی، یان گوینداری دایک و خوشکه کانیه تی دژی هاوسهری ئیمالی ده کا گوئی پ نادات، یا ده لئین فلانه پیاو زور بن پرتزه به رامبه ر خیزانه که ی هه میشه له نیو مه جلیس و لای میوان و له نیو خه لکی قسه ی ناخووش و سووک و بن پرتزی پ ن ده ئی، یان له سهر شتیکی زور که م و ساده لی زیزو تورپه ده بیئت بو ماوه ی مانگ و دوو مانگ قسه ی له گه ل ناکات.

یان زوریک پیاو هه ن له پیناو خیزانی دووهم خراپه به رامبه ر خیزانی به که م ده که ن، ئیمالیان ده که ن و ده یان نیرنه وه مائی باوکیان، خوشکیک گوئی: براکه م پیاوم سه دان و وه عد و به لئینی پیدام تاکو رازبیم له گه ل بژیم بو زهواج، دواتر بو ماوه ی نۆ سأل پیکه وه بووین قسه مته ی خوا مندا لمان نه بوو، گوتم: پیاوه که، رازیم ژنی تربینه به پیی شهرع گهر مندالت ده ویت، گوئی: ژنی دووهمی دیاری کرد، منیش له گه ل چووم بو مارهی و شت کرین بو ژنه که ی، دوا ی چه ن مانگیک منی نارده وه مائی باوکم منه تی پیم نه ماوه، ده ئی ته لاقت ده ده م.

به راستی کاتیک موسولمان گوئیبستی خراپه ی ئه و پیاوانه ده بیئت خو ی پیناگیرئ غه م و خه فته ئه خوات له دلوه بو ئه و جوړه خوشکه ئیماندارانه، که سی راستگو ی شوینکه وته ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ئه وکه سه یه ئاوات به خووشی و به خته وه ری ژبانی گشت خیزانی برواداران بخوازیئت.

زۆر به داخه وه بۆ ئه و پیاوه به ناو موسوڵمانه ی که ئه و په فتارو ئاکارو په وشته نزمه ی هه یه، به رامبه ر به خێزان و هاوژینه ی به ریزیان، ئه و هاوسه ره ی پیغه مبه ری خو شه ویست (ﷺ) له دواسته کانی ژبانی له سه ره مه رگا وه سیه ت و نامۆزگاری بۆ موسوڵمان ئه وه بوو داوای له پیاوان کرد له گه ل خێزانه کانیان باشین ئه وان ئه مانه تن لاتان.

ئه ی ئه و پیاوانه ی خراپ و بێ وێژدانن به رامبه ر خێزانه کانتان له خوای گه وه ره بترسن، سویندبێ به خوای پهروه رداگر ئه و زوڵم و ستمه ی ئه یکه ن خوای گه وه ره لیتان قبول ناکات، وێژدان قبول ناکا تو ی دڵ په ق ئاوا خراپ بی به رامبه ر هاوژینت، به راستی زۆر گونا هو به سته زمانه له پیناو تو دایک و باوکی جیه شتوه تا ژبان به یه که وه بیه نه سه ر، زۆر حه یفه بۆ تو که خراپ ئه جوڵیته وه به رامبه ر خێزانت تو چاکه و ماندوو بوون و غه م و میحنه تی ئه وت له بیر کردوو له پیناو خو شه کانت، که شه و و پۆژ چه ن ماندوو هیلاک و شه که ته به خزمه تکردنی توو منال و میوانه کان، نیسلامه که مان قبولی ناکات ستم له هاوسه ران بکری، ده بی موسوڵمان به جوانترین شیوه هه لسوکه وتی له گه ل بکات، به جوړیک دلی رابگریت خێزانه که ی دڵ خو ش و شادوو مان بی، هه میشه لی نزیک بێ و ئاگای له کیشه و داخوازیه کانی بی، نه ک به جوړیک ئه مالی بکات بۆ ساتیکش له گه لی دانه نیشت و چایه کی له گه ل بخواته وه.

له به یانی تا نیوه ی شه و بجیته ده ره وه له کاتی کدا بیته وه مال خێزانه که ت خه وتوه له خه وه لی بسینی هه بۆ داخوازیه که ت!

ئایا تاوان نیه بۆ تو نیوه ی شه و بیته وه به زۆر ئه و به سته زمانه هه ل بسینی و خو شی خو ت به تال بکه یت له گه لی که چی ئاگات نه له مال و نه له منال بیت نه هه ستی خێزانه که ت راده گری؟، تاوه کو بزانی چیان پیویسته بۆ خو اردن چ که م و کو ریان هه یه، لی پرسی ئایه ئه م پۆژه ی چۆن به سه بردوو ه.

به راستی زۆریه ی پیاوانی ئه م سه رده مه حه ق و مافی ئافره ت پشیل ده که ن و ده یان چه وسینه وه وه کو کۆله ده بی له ژر ده ستیان بن،

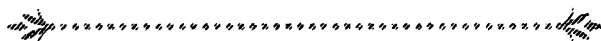
له لای میوان لای خزم لای هه موو کهس به قسه و شیوهیه کی زۆر ناخۆش و پهق و ناشرین گهر پئوښتیان به خواردنیک یان ئاو یان ههر پنداویستییه کی تر بیت به جوین و ناوو نازناوی ناشرین (سه رگه وره، ئه ی سهر درێژ، ئه ی کورته بالا، ئه ی پیره ژن) نه مانه و چه ندان قسه ی ناشرین تر بانگیان ده کهن.

گهر ئافره ته کهش به جواب بیت له سهر جوینه کانی ده بێ بجیته وه مائی باوکی، زۆر ئافره تی موسوڵمان هه ن ده لێن: گهر له بهر خاتری دایک و باوک و مناله کانم نه بێ له لای ئه و پیاوه نامینه وه.

زۆر به داخه وه بۆ ئه و پیاوانه ی که سه ره تا بۆ رازیکردنی ئافره ته که چه ندان قسه ی درۆ و پرو پووچی ده کرد، ده یووت گهر بهس رازی بی ده تکه م به به خته وه ترین ئافره تی دونیا، به شیوهیه ک نه زانی غه م و خه فته چیه هه میشه له خزمه ت تۆدا ئه بم، که رازیش بوو غه درو سته می لیبکات به ناڕه و، موسوڵمان ده بێ به رحه م و سۆزبێ گهر هاوسه ری نیوه ی شه و په نجه یه کی ژان بکات خه و له چاوی بتۆریت، ههر کاتیک زانی غه مبار و دل ته نگه دلی خوشبکا و رحه م و مه ره بانای خوای گه و ره ی بیر بێنیته وه، چونکه به راستی زۆر ماندوو هیلاکن به خزمه ت کردنی مال و منداڵ و دروستکردنی خواردن و شورینی جل و بهرگ، بۆیه پێی بلێت: ئه ی هاوسه ری گوڵم غه م و خه فته مه خۆ دونیا یه کی کاتیه ان شاء الله قیامه ت و ژبانی به هه شتی هه میشه یمان بۆ هه یه تۆ شوکرو سوپاسی الله بکه خودای گه و ره له بیر مه که هاوژینی خوشه ویستم ئه م پیاوه هه میشه دلی خوش ده کات، چونکه خودای گه و ره فه رمانی کردوو به پیاوانی ئیماندار به نه رم و نیانی و هه ئسوکه وتی جوان له گه ل خیزانه کانیان.

﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْعُرُوفِ﴾^۱. واته: به جوانی له گه ل خیزانه کانتان بجولینه وه به هه ئسوکه وتیکی چاک.

^۱ - سوره تی النساء نایه تی (۱۹).

پاشان چاو له پېشه نگی چاکه کاران پېغه مبهری خوشه ویست (ﷺ) دهکات بهرام بهر به خیزانه کانی که چۆن بووه هه لسوکه وتی به جوړنک جوانترین ئاکارو رهوشتی به کار هیناوه، هه ولده دات بهرده وام له گه لټ باشی و وهسیه ته که ی پېغه مبهری خوا (ﷺ) جیبه جیبکات که فهرمان دهکات له گه لټ خیزانه کانتان چاک بن.

(وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا)^۱. واته: وهسیه تان بۆ دهکام له گه لټ ئافره تان باش بن.

بۆیه ئه و پیاووه هه ولده دات ژبانیکى به خته وهر له ژبانى دونیا له گه لټ به سهر ببات.

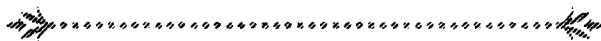
لیره وه ئامۆزگاریمان بۆ دایکان و باوکانى به پرنز ئه وهیه ته نها کورپى جوان و سهره وت و سامان نه که نه مه رج بۆ به شوودانى کچه که یان، چونکه زوړنک له و کچانه بوونه ته قوربانى ئه و پیاووانه ی سهره تا له بهر ده وله مه ندى و بنه ماله و پله و پۆستى دونیا یان هه بووه، ژبانیکى خوشى بۆ کچه که یان دهسته بهر نه کردووه.

بۆیه کچتان به شوو نه دهن تا له دین و ئیمانى ئه و گه نجه ئه مین دهن که دپته داواى کچتان، که زانیتان په روه رده ی مزگه وت و قوتابى و قورئانه، کچتان به هه موو پۆشاکى ماله وهش بن پپیان بدن غه متان نه بیټ، سویند به خودا په شیمان نابته وه، چونکه نمونه مان هه یه له سهر گه نجى له خواترس و یه کخو په رست که چۆن نمونه ی خیزانى به خته وهریان پیک هیناوه.

مامۆستایه کی بۆخوا سو لجاو بۆی باسکردین، گوتی: ئافره تیکی به پرنز نامه یه کی ناردبوو، که خاوه ن سئ کچه و هه رسیکیانى داوه به شوو، ته نها له یه ک له زاواکانى زوړ رازیه. له نامه که یدا بۆی نوو سببووم: خۆزگه دهرگا به دهرگا خۆم به دواى نمونه ی ئه م زاوایه م گه رابام بۆ ئه وه ی دوو کچه که ی تریشم بدایه به که سیکی ئاوا چاک و چاکه خواز!!

ئه و ئافره ته گوتی: زوړ خوازیښى کچه کانم دهات،

۱- (صحيح البخارى، ژماره ی فهرمووده: (۳۳۳۱). صحيح مسلم، ژماره ی فهرمووده: (۱۶۶۸).

به لّام مني نه فام هر له دواي ناوبانگ و پاره و سامان كه سي دهولمه ند بووم تا
كچه كاني خوّميان بدهم، هيچ له بيري نه وه نه بووم پازيش نه ده بووم بيان دهم به لاوښكي
هه ژاري چاكي به كخواپه رست!!

گوتی: دوو جار هم لاوه ئيمانداره كه ئیستا زاوامه زور زور خوشم دهو، هات بو
خوازبيني هه رپه تم كرده وه، چونكه حالي نابووري باش نه بوو.
جاري سيېم كه هات به هوځاري هه ندي كه س و خزم و براكانم و په زامه ندي كچه كه م
پازي بووم به دل گراني و كچه كه م داي.

به لّام دواي نه وه به تيپه پووني كات، زانيم هم لاوه ئيمانداره زور زور چاكتره له هه ردوو
زاواكه ي ترم كه دهولمه ندن و له بهر ناوبانگ و پاره كچم داني، كه هه ردوو كچه كه ي
ترم له ناخوشي و كيښه وه رادان، به رده وام دينه وه لام و زيز دهب!!!

گه رجي سه ير ده كه م، كچي بچوكم كه داومه به م پياوه ئيمانداره، سوپاس بو خوداي
گه وره خاوه ن دوومندان و نه گه رجي به كرښكاري نان پهيدا ده كات، هم لاوه هه ژاره
له پرووي دارايي، به لّام ماله كه يان به هه شتيكه و ئاسوده ترين خانه واده ن.

تا ئیستا كچه كه م گله ييه كي بچووكي لي نييه، له سه ر هه موو هم چاكيه بو كچه كه م،
ئينجا هم لاوه ئيماندار و خواويسته پوژنيك نامه يه كي جوان و ناسكي بوم نووسي بوو،
كه منداله كاني خوّم نه وه يان بوم نه نوسيوه!

بوی نوسی بوم:-

بسم الله الرحمن الرحيم..

(دايكم ئه‌ی خوشه‌ويسترين دايك.. چؤن بانگت ناكه‌م به‌ دايكم، كه‌ تؤ خوشه‌ويسترين مرقؤت پيشكه‌ش به‌ دلم‌ كردوه‌...؟!)

چؤن به‌ دايكم بانگت ناكه‌م، كه‌ تؤ ئه‌م ئافره‌ته‌ت هيناوته‌ بوون...

ئهو هاوړپيه‌ی كه‌ ژيانى داگرتوم... من به‌ختيار ترين مرقؤى دونيام...

ئهوئنده به‌خته‌وه‌ريپه‌م به‌سه‌ كه‌ هه‌مو ژيانم له‌گه‌ل ئه‌م كچه‌ ده‌به‌مه‌ سه‌ر كه‌ چه‌نده‌ها سائه‌ لى‌ ده‌گه‌ړېم، له‌گه‌ل ئهو كچه‌ی تؤ كه‌ بووه‌ به‌ هاوسه‌رم و دايكى منداله‌كانم...

تؤ كچه‌كه‌ت داوه‌ته‌ من ... به‌لام من دل و گيانم داوه‌ت).

كه‌خويندمه‌وه‌ له‌شم هاته‌ له‌رزين و ده‌ستم كرد به‌گريان، چؤن لاويك كه‌ئاوا دژى وه‌ستمه‌وه‌ هيج رېزم نه‌گرتوه‌ تائيس‌تا وه‌كو پيويست، ئاوا ييت به‌رامبه‌ر كى خه‌سووى كه‌هه‌مومان ئه‌زانين خه‌سو و خه‌زور ره‌زاين گرانه‌ لاي زاوا، به‌لام ئيس‌تا تيگه‌يشتم ئه‌وه‌ی كچه‌كه‌ی نه‌دا به‌كه‌سى چاكه‌خواز و ئيماندار ده‌ستى ئه‌چى به‌خؤلا مالى ويران ده‌بى^۱.

به‌لئ ئه‌ی ئيمانداران ئه‌مه‌يه‌ وه‌سيه‌ت و ئاموژگارى پيغه‌مبه‌رى خدا (ﷺ) كه‌ ناگادارمان ده‌كانته‌وه‌ ده‌رباره‌ی ره‌چاو نه‌كردنى هيج پله‌و پايه‌يه‌ك و ته‌نها دين و نه‌خلاق ره‌چاو بكه‌ين تاكو به‌خته‌وه‌رى بال بكيشئ به‌سه‌رمان و ژيانىكى ئاسووده‌ به‌رېكه‌ين، هه‌روه‌ك ده‌فه‌رموئ:

۱ - نه‌و مامؤستايه‌ي باسى نه‌م به‌سه‌ره‌اته‌ی گي‌رايه‌وه‌ الحمدلله‌ بانگخوازه‌ له‌ نه‌وروي‌ا جيگ‌اى متمانه‌به‌ كه‌سيكى بؤ خوا سولجاوه‌.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): (إِذَا خَطَبَ إِلَيْكُمْ مَنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ، وَخُلُقَهُ فَرَّوْجُوهُ، إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ، وَفَسَادٌ عَرِيضٌ)^۱.

واته: له (ئه‌بو هوره‌یره‌وه) (په‌زای خوای لیبیت) ده‌ئ: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: گهر یه‌کێک خوازبێنی کچه‌که‌تانی کرد و ئیوه‌ش له‌ ئایین و خوڤه‌وشتی رازی بون، ئه‌وا بیده‌نن، گهر نه‌یده‌نن ئه‌وا فیتنه‌و ئاشوب له‌سه‌ر زه‌وی ب‌لاو ده‌بیته‌وه، له‌دوايشدا په‌شیمانی و نه‌هامه‌تیه‌.

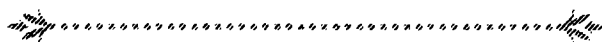
به‌ئ ئه‌گهر که‌سی خاوه‌ن دین و ئیمانتان هه‌لنه‌بژارد، دوورنیه‌ کیشه‌و نا‌ژاوه‌ بیته‌ گۆڤی چونکه‌ له‌وانه‌یه‌ که‌سی خراب و دوور له‌ دینی خوای گه‌وره‌ داخوازی کچتان بکات ئه‌وکات غه‌درو زوولم له‌ کچتان بکات. هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ری ئازیزمان (ﷺ) ناگادارمان ده‌کاته‌وه، فه‌رموویه‌تی. (تَرِبْتُ يَدَاكَ)^۲. واته‌: ده‌ستت به‌ قوردا بجی.

ئه‌وه‌ش کینایه‌یه‌ بۆ هه‌ژاری، ئه‌م قسه‌یه‌ به‌مانای دوعا لیکردنه، به‌لام مه‌به‌ست پێی دوعا ئی کردنی راسته‌قینه‌ نیه‌، به‌لکو مه‌به‌ست له‌م قسه‌یه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ پیاو ئافره‌تی دیندار بکاته‌ هاوسه‌ری خۆی، گهر سه‌ره‌نجیک بده‌ینه‌ ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ ده‌بینین بۆ هاوسه‌ریه‌تی، دین و په‌وشتی هه‌ل‌ب‌ژاردوه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی (دین) گرنگترین مه‌رجه‌ بۆ هاوشانی.

ئه‌و پیاوه‌ی پابه‌ندی فه‌رمانه‌کانی ئیسلام ده‌بێ و شتیک که‌ قه‌ده‌غه‌ کرابێ خۆی ئی دوور ده‌خاته‌وه، ئه‌وا ئه‌و پیاوه‌ هه‌لس و که‌وت و مامه‌له‌و په‌فتاری به‌رامبه‌ر خێزانه‌که‌ی چاک و باش ده‌بیت و پێزی ئافره‌ته‌که‌و دایک و باوکی و خانه‌واده‌که‌ی ده‌گرێ و خۆشی ده‌وێ و ده‌بیته‌ پارێزگاری خێزانه‌که‌ی له‌ هه‌مو بواره‌کان دا.

^۱ - رواه الترمذي، ژماره‌ی فه‌رمووده: (۱۰۸۴)، وابن ماجه، ژماره‌ی فه‌رمووده: (۱۹۶۷).

^۲ - (رواه البخاري، ژماره‌ی فه‌رمووده: (۴۸۰۲). ومسلم، ژماره‌ی فه‌رمووده: (۱۴۶۶).

ئافره تیکیش خاوهن دین و پهوشت بِن ئاره زوی نهفس کاری تِن ناکات و چهواشه ی ناکات و خویشی بهرامبهر به نهفس به سوک دانانن و کارو باری ناو مال فهراموش ناکات و له پهروه ده کردنی منداله کانیداو له مافه کانی میرده که ی بِن ئاگا نابن.

بزنانن ئافره تان پیاوی چاکه خواز و ئیماندار نه گهر ژنه که شی خوش نهوئ ههر پتزو حورمه تی ده گری، چونکه پیغه مبهری ئازیزمان (ﷺ) فهرموویه تی:

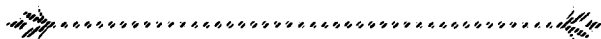
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): (لَا يَفْرُكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً، إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرًا)^۱. واته: له ئه بو هورهیره وه (په زای خوای لیبت) ده ئی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فهرمووی: پیاوی بروادار با رق و کینه ی بهرامبهر به ئافره تی بروادار نه بیست، گهر له پهوشتیکی نارازی بِن و شتیکی بِن ناخوش بِن، ئه وه پهوشتیکی تری به دلّه و رازی ده کات.

سهیرکه ن جی ئاموژگاریه کی حه کیمانه یه بۆلاوان، چیت ماوه پنگر بی خوشکی ئیماندارم تا که سی چاکه خواز و ته قوادار پهت بکه یته وه!!!

که ئه و گه نجه ی ته قواداره خوشترین ژبانت بۆ دهسته بهر ده کات بۆیه له ئیسلامدا به های پاره و مال و سامان و ناو و شوهرت و شه هاده و په چه له ک و بنه ماله و دهسه لاتداری هیچ کیشتیکی بۆ دانانن، ئه وه ی گرنگ بِن ته نها ئیمان و نه خلاقه.

بۆیه ئه ی باوک و دایکان ئه ی خوشکان، پیاوی له خواترس هه لبترن بۆ هاوسه ریه تی، تاوه کو به ژبانیکی خوش بژین و دوورین له ناخوشی و زوولم لیکردن و ژبانیکی تال دلنیا بِن گهر وابکه ن په شیمان نابنه وه، له دنیا و له قیامهت دا. به ئیزنی الله تعالی.

^۱ - (اخرجه مسلم، ژماره ی فهرمووده: ۲۶۷۲).

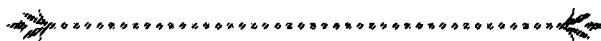
هۆکار و چاره‌سەری قەیرە (گەورە کێج).

سەرەتا دەبێ موسوڵمان ئەو بەزانیی کاروباری هەرچی بونەوەرە لە دنیا، مەرۆف، جن، ئازەل و پۆح لەبەرەن و، دار و بەردو، گیاندار و بیگیان، هەرچی شتێک بوونی هەیە لەسەر زەوی و لە ئاسمان، هەمووی لە ژێرفەرمانی خوای گەورە دان و بۆ چاوتروکانێک و ساتیکی کە مێش خودای پەروردگار بێئاگا نیە لییان و ئاگادارە بە تەبەیی دلیان. ﴿وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا﴾^۱. واتە: گەلای هیچ دارێک هەلناوهرێ و بەرنابێتەو ئیلا خوای گەورە زانیاری پێیە گەلای ئەو دارە کە ی پێ ئەگات، وە کە ی زەرد ئەبێ، وە کە ی هەلنەوهرێ.

خوای گەورە ژبانی دنیای دروستکردووە بۆ مەرۆفەکان، هەمووشتیکی بۆ فەراهم و رام کردووە تا بەخۆشی ژبان بباتە سەر لە دنیا، ئەم ژبانە خۆشی و ناخۆشی یەکانی هەتا سەرنیەو بەلکو کاتین، جا مەرۆف تاقی دەکرێتەو بەگشت خۆشی و ناخۆشییەک، موسوڵمان دەبێ خۆراگرو ئارام گریبێت لەسەر گشت تاقیکردنەوەرەکان، ئەگەر وای کرد ئەو سەربەرزێ دنیا و قیامەت دەبێت.

ژن هینان و شوکردن سوننەتێکی پێرۆزە لەگشت ئاینێک هەیە و لە دین و بەرنامە ی ئیسلامیش گرنگی زۆری پێدراوە، چونکە ئەم سوننەتە قەلغانەو موسوڵمان دەپارێزێت لە تاوانی گەورەو ناپەرەوا، پاشان نیوە ی ئیمانی تەواو دەبێت واتە گەر کۆر و کچێکی گەنج هاوسەر گیریان ئەتجام نەدابوو، بەلام مولتەزیم بوون بە دین و بەرنامە ی ئیسلام دوا ی ئەو ی هاوسەر گیریان کرد، مانای وایە ئیمانە کە یان کەم بوو، چونکە نەفسی مەرۆف هەمیشە هاندەری خراپە و تاوانە وای لێدەکات سەیری نامە حەرم بکات تووشی تاوانی بکات.

^۱ - سورەتی الانعام نایەتی (۵۹).

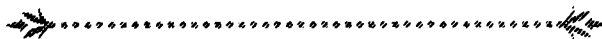
بۆيه ژن هينان نه بيته بهر به ست و قه لغان بۆ دوور كه و تنه وهى موسولمان له خراپه و،
واده كات چاوى ته نها له سهر هاوسه رى خوى بيت، به لام له م سهرده مه دا چه ندين
هوكار و بهر به ست له بهرده م به يه ك گه بشتى كور و كچه كانمان دان و، به مەش ته مەنى
گه نجيتيان به ره و پيرى ده روات له كاتيكدا ژنى نيه و شووى نه كرده وه، گه نجى وا هه يه
ته مەنى سى و پينج (۳۵) سال و چل و پينج (۴۵) ساله كه چى هاوسه ر گيرى نه كرده وه.
چونكه كاتيك هاتوونه ته پيشه وه بۆ داخوازى چه ندين هوكار و كيشه هاتوته
به رده ميان، بوونه ته رنكر له بهرده م شوكردى ته مەش واى كرده وه هه ر به كچ
بمىن ته وه له كاتيكدا پير بووه و سهرى سې بووه.

نه وهى زياتر له م نيوه نده دا زهره ر و زبان ده كات ته نها خوشكاني رتزدان، چونكه
زۆربه يان بيكه س و غه ريب ده ميننه وه، كه سيك نيه دلان خوش بكات هه ميشه فيكر
و خه يالى خراب ده كه ن به وهى خويان له ناو ببه ن! چونكه شوويان نه كرده وه و
ته مەنيان به سهر چووه به ره و پيرى هه نگاوده نپن و، دلان به خويان نه سووتن،
له به رامبه ريش دا له لايان ناسيارو خزمه كاني و ده ور به رى رووبه پرووى چه ندان وته و
قسه ي ناخوش ده بنه وه، ها بۆچى شووت نه كرده وه؟!

يان ده لپن: پيربوويت و داواكار ته هات، يان هاوپر كانت هه موو شوويان كرد ته نها
تۆ ماويته وه، كه س پيت رازى نابن!!!.

له كاتيكدا هوكارى شوونه كردنيان يان خويانن يان باوك و برا يان خزم و كه سو كار يا
هه ر هوكارنكى تر كه پرۆسه ي هاوسه رگيريان په ك ده خات.

يان كچى وا هه يه كه ده زانن گه وره بووه زۆر عينا د و به فيزه، خوى زۆر پى جوانه
به خويا نه نازن و، ده لپت وه عد و به لپن بيت شوونه كه م تاوه كو بروانامه به ده ست
نه هينم يا كوره گه نجى چاوشين نه بيت،

يان دهولمه مند و خاوهن پارو سولته نه بټت، يان بالاي بهرز بټت، يان كوري كاربه دهست و بهرپرس بټت، يان هونه رمه ند و گوراني بټر بټت، يان فلانه عه شيرت بټت، يان زور ناوات و مهبه ستي تر، بهمهش كچه كه داواكاري زوري هاتووه، به لام نه و مهرجانه ي نه بوه كه خوي ويستوويه تي بهمهش داواي گه نجه كه ي په تكرر دوتوه بو شو كردن و پرؤسه ي هاوسه رگيري دوواده خات.

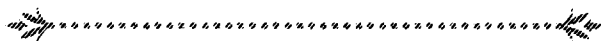
يان چاوه رپي نه وكه سه بووه كه له مه رجه كانيدا هه يه، كه سي تر زور هاتوون بو داخوازي، بهس مه رجه كاني نه وي تيدا نه بووه، بويه هر وه ستاوه له چاوه پرواني تا پير بووه و نه گه شتوه به و كه سه ي كه دهيه وټ و نهواني تريشي له دهست داوه!

يان هوكاري تري شونه كردني ماله وه يان رنځر بوونه، گه نجي ديندارو په وشت به رزي موسولمان هاتوته داواي كه جي باوك و براي رازي نه بوونه!، چونكه له بنه ماله ي تر بوونه، بويه پي رازي نه بوونه، نه يان هيشتوه كچيان شوو بكات به وكه سه.

يان هوكاري تر هه ن كه دايك و باوك به كچيان گووتوه تو شايه ني كوري قوز و كه شخه و جواني ده بټت هاوسه رگيري له گه ل كوريكي وهك خوت بكه ي، به و جوړه كچيان هيشتوته وه داواشي هاتووه به لام نه يان داوه، بويه بهم شيويه كچه كه يان هيشتوته وه تا پريان كرد و قهيره بوو.

ئينجا نه و كچانه ي ماونه ته وه، هه موويان په شيمان ده بنه وه چونكه گه نجاني نه م سهرده مه نه قلتيان له چاويانه ته مه ن ده كه نه پيوهر بو ژن هينان، شهرميان به خويانه كچ له خويان گه وره تربټت.

ئينجا گه نجه كان پي رازي نابن چونكه كچه كه ته مه ني له وان گه وره تره، بويه كه س پيان رازي نابټت، مه گهر نه و پياوانه ي ژنه كانيان مردووه منداليان هه يه ده يانه وي ژني تربټنن، تاوه كو منداله كاني به خيو بكات، ياخود پياواني تر ده چنه داواي كه ژنيان هه يه ده يانه وي بيكه نه دووان و سيان و زياتر...

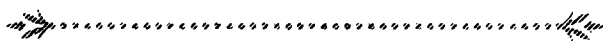

بۈيه سهره تا خوشكان كه داخوازيان ديت كه زانيان گهنجي ديندار و له خواترسه با رازين، نه گهرجي گهنجه كه هه ژاريس بوو، بې ناولانگ بوو بې پله و پۈست بوو، پروانامه كه ي ته نه ته قوا و دينداري و له خواترس بوو با رازي بيت، چونكه دواتر خوت په شيمان دهبي له رازي نه بوونت، نه ي خوشكي من سويند به خودا كچانېك هه ن ماونه ته وه ته مه نيان زور گه وره بووه شوويان نه كړدووه، دليان به خوږيان نه سووتې هاوړپكانيان هه موو شوويان كړدوه، سي چوار منداليان هه يه، بۈيه وه عد و به لېن نه دهن، له رق و كينه يان نه لېن به ماله وه يان: گهر نه مجاره داخوازيان بې، نه گهر كاپرا چاوېكي كويريش بې، كه چه ليش بې، ده ستېكي پتوه نه بې، ژني مردېن و ده مندالي هه بې شووي پتده كه م!

له كاتېكدا كه گهنج بوو گالته ي به م مه رجان هه كړد و پتي عه بيه بوون، نيس تاش په شيمان بۈته وه نينجا كه له كوټايي داواي هات، كاپرا كه نه فام و نه زانه به دين و نيسلام، كچه كه له داخي دهوړوبه ري به ناچاري به داواي رازي ده بيت، نه و جا پياوه كه له گه لي خراب ده جوړپته وه، كچه زور په شيمان ده بيت هانا بۈشتي خراب ده بات و هه ولده دات خوي له ناو ببات، ده لېت: خوزگه هه ر شووم نه كړدبا نه ك نه و ژبانه دۈزه خه م هه با.

يا خود پياوه كه زور گه وره تره له و چونكه ژني مردووه بۈيه نه وي هيناوه، هاوړي و ناسياوي كچه گالته ي پتده كه ن، ده لېن: پياوه كه ت پيره سه ري سې بووه حه يف شووت پي كړدووه، نه م هه لوښته ش واي ليده كات تووشې خه موكي و دله راوكتي بيت.

بۈيه ناموزگاريمان بو خوشكاني گهنجه كه هيشتا له تافي لاورين، كه ناواتيان نه وه بيت له دنيا هه موو ژباني بو نه وه بيت خواي گه وړه لي رازي بيت، نابيت چاو له كچاني دوور له دين و له خواي گه وړه بكه ن، چونكه نه وان نه زان و بيئاگان به دواي دنياو خوشبیه کانی که وتوونه!

گۆرانیبیژ و ئەکتەری سینەماو فیلمیان کردۆتە پێشەنگ و مامۆستایان، بۆیە له پاشەرپۆژدا زەرەر ئەکەن و پەشیمان ئەبنەوه بەلام ئەوکات پەشیمانیش دادیان نادات!.

بەئێ ئەی خوشکم گەر ویستتان زەواج بکەن گەنجی دیندارو خوا ویست هەلبێژن، پێش مەرجی جوانی، دەوڵەمەندی، ناوبانگ و پلەو پایە، قەوم و عەشیرەت، پێش هەموو ئەم مەرجانە دین و ئەخلاق و پەروەشت بێت، سوێند بە الله سەربەرزو بەختەوهەری دنیا و قیامەت دەبی، چونکە وەسیەتەکە ی خوشەویستی خوا پێغەمبەری ئازیز (ﷺ) بۆ گشت کۆر و کچیکی موسوڵمانە کە ئیمان و پەروەشت پێش هەموو مەرجەکان بخەن.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): (إِذَا خَطَبَ إِلَيْكُمْ مَنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ، وَخُلُقَهُ فَرَوْجُوهُ، إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ، وَفَسَادٌ عَرِيضٌ)^۱.

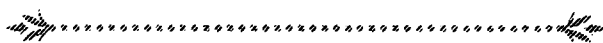
واتە: (ئەبو هورەیرە) (پەزای خۆی لیبێت) دەئێ: پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: هەرکەس هاتە داوای ئافەرەتان و لە دین و ئەخلاق رازیبوون ئەوه پێی بدەن، ئەگەر وانەکەن فیتنەو ئاژاوه لەسەر زەوی بلاودەبێتەوه.

ئەگەر کەسێک بەراستی لە خۆی گەوره بترسێ هیچ کات ئازاری کەس نادات خراپە ی بۆ بچوکتێن شت نابێت، بۆهاوسەریشی دەبێتە غەم خۆرتێن کەسی و بەدونیای ناگۆریتەوه.

بۆیە ئەی ئیمانداران براو خوشکانی خۆم بابگەڕێنەوه بۆ لای خوا، بۆلای بەرنامەکە ی کە ئیسلامە، سارنژەری گشت دەرد و کێشەکانە.

ئەو کێشەو دەردانە ی مرووفەکان پێیەوه دەنالیێن، یەکتەری لەسەر بەکوشتن ئەدەن، گەربزانن چارەسەری لای بەرنامە ی خوا یە هەموو بەراکردن بۆلای ئەگەڕێنەوه.

^۱ - روی الترمذی. ژمارە ی فەرموودە: (۱۰۸۴). وابن ماجه، ژمارە ی فەرموودە: (۱۹۶۷).

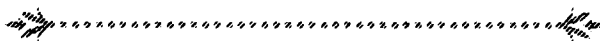
﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾^۱. واته: ئاخىر بۆ بیرناکه نه وه کى ههیه به قهدهر خوا حوکم و بهرنامه ی جوان و دادپهروهرو چاکو به جى بىت، به تاييهت لای نهو که سانه ی که به وردی سهرنج دهدهن و ویزدان و ههستی زیندوو یان ههیه. به ئی ئیسلام چاره سهری بۆ گشت کیشه کانی کۆمه لگا پیه، بۆ نه مانى قهیره یی پتگه ی داوه پیاو تا چوار ژن بىن، به مه رجیک پیاو عادل و یه کسان و دادپهروهرو بى له نیوانیان، گهر نه یوانی به یه کسانى له گه لیان بجولیتته وه، ته نه ا یه ک ژنى بۆ ههیه به یینیت. ﴿مَثْنَى وَثِلَتَ وَرْبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَى أَلَّا تَعُولُوا﴾^۲. واته: ده توانن ژنانى تر ماره بکه ن دوان بن یان سیان پتکه وه یا چوارش بن ههر په وایه، نه گهر ترسان که نه توانن ژنه کانتان وه کو یه ک ته ماشا بکه ن، با یه کیک بى یان له گه ل نه وانه رابویرن که بوونه ته مو لکی خو تان، بۆ خو له غه در پاراستن نه مه کارى په سه نده.

به ئی ئیسلام پتگه ی داوه له یه ک ژن زیاتر بىن تا وه کو چوار، نه مه ش بۆ نه وه ی چاره سهری گهره کجی و پتگه یکردن له بلا بوونه وه ی فاحیشه و داوین پیسی بکات. بۆیه سهر ژمیری پتکخراوه کان وایان ده رخستوه که وا ژماره ی ئافره تان له هه موو دونیا هه میسه له پیاوان زۆرتن، نه گهر ههر پیاو پتک ژنیک بىنیت، نه ی نه م هه موو ئافره تانه که نه میننه وه، جی بکه ن و بۆ کو ی بچن؟!

بىگومان خراپه و زیانیکی زۆر له کۆمه لگا نه دات، کیشه و ناژاوه له سهر شه ره ف و ناموس سهر هه ل نه دا، ئافره ته که هه ست ده کات که بیکه سه، چونکه که سیک نییه غه می بخواو بژتوی و جیگه و شوینی بۆ دابینکا و هه زو و ئاره زووی نه فسی بۆ ده سه به ر بکات، که نه ویش وه ک نه وانه ی هاوسه رگه یی کردوه به ما ل و مندا لى خو ی چاوی گه شى و دلى خو ش بکات،

^۱ - سوره نى المائدة نایه تی (۵۰).

^۲ - سوره نى النساء نایه تی (۳).

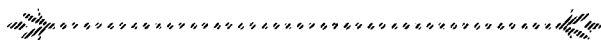

دیاره نه گهر وا نه بوو بیر بکه وه که نه م ئافره ته بن میروو بینازه که نه بینیت که سئ نییه نازی بکیشیت، که سئ نییه بژنوی بو پهیدا کات، که سئ نییه گری حه زو نه فسی پئ ئاوا بکات، که سئ نییه مندا ئیکی چا و گه شی پئ بدات، که سئ نییه دئی پا گری جیگه یه کی بو پهیدا بکات، به دئ نیاییه وه هه زارو یه ک خه یال لادهر و خراپ یه خه ی پئ ده گرت، ناچار ده بئت به ههر هو یه ک بئت نه م که م و کورتیه ی خو ی پر کاته وه، نه گه رچی له سه ر حیسابی فروشتنی شه ره فی خویشی بئت!

بو یه ئیسلام پئنگه ی داوه پیاو به شه ری ژنی تر بینیت، نه ک ئافره ت به پئنگای حه رام که سی تر پئی رابو ئریت و توشی تاوانی گه وره ی بکات ئاپرو ناموسی نه ت ک بکات! بو یه نه وانه ی دژی فره ژنن ده یانه ویت بن په وشتی و بن نه خلاق له کومه لگا بلا ویتته وه، نه و که سانه هه می شه خه و نیان به پروتی و به ره لای ئافره ته وه بینیه، تا بن په رده و به ئاشکرا گری نه فس و شه هوه تیان وه ک ئازه ل ئی به تال بکه ن، ده یانه وئ خه لک وه ک ئازه ل ئی خو پئ و که س له حه یا و ناموسی خو ی نه پیچیتته وه، ئافره تانی کیش بن په وشت بکه ن و ههر رۆژه یان ههر شه وه کام پیاوه یان پئ خو شه له باوه شیاندا رابو ئرن و به زمی شه ویتیان پئ خو ش بکه ن... هتد.

بو یه نه ی خوشکانی ژیرم بگه رتنه وه بو ئیسلام و پازی بن به فره ژنی تاوه کو له دنیا و قیامه ت به خته وه رو سه رکه و تو بن، سو ئند به خوای گه وره نه و موسو لمانانه ی به پاستی له خواترسن گهر ژنیان هه بوو داخوا زیان کرد لئیت، نه وه پازبیه و پئت شه رم و عه یبه نه بن که سه ر به هه وئ شووبکه ی، به لام گهر هاتوو دوور له دین و ئیسلام بوو پازی مه بن چونکه له خودا ناترسئ بو خو شی نه فسی خو ی ئهمالت ده کات و غه درت ئی ده کات و ناپاکیت له گه ل ده کات، به س نه وانه ی په ره ردی قورئان و مزگه وتن سو ئند به خودا با شترین ژبانت بو ده سته بهر ده که ن، چونکه له خوا ده ترسن له حه قیقه تی دین و دنیا تیگه یشتوونه، نه زانن نه م ژبانه کاتیه و مانه وه ی تاسه ر نیه.

بۆیه هه‌میشه و هه‌موو کات هه‌وێی کردنی کاری چاکه‌و چاکه‌خواری ئه‌ده‌ن، د‌لیان به‌رپه‌حمه و په‌روه‌رده‌ی ئیسلام و قوتابی پ‌یغه‌مبه‌ری خوان (ﷺ) بۆیه زو‌لم و غه‌در ناکات گه‌ر چوار ژنیشی هه‌ب‌ێ، به‌یه‌کسانی و عه‌داله‌ت ده‌جول‌یته‌وه.

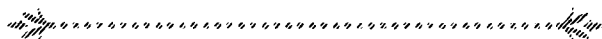
بۆیه هه‌تا گه‌نجی مه‌رجه‌کانت قورس مه‌که تاوه‌کو ته‌مه‌ن‌یشته‌ ت‌ینه‌په‌ریوه ژبانته‌ و‌یران مه‌که. به‌گه‌نجی د‌یندار و هه‌زار راز‌بین بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر له‌ دونیا پاشان قیامه‌ت به‌ خو‌شی و به‌خته‌وه‌ی ب‌ژین.

به‌و باوک و برایانه‌ش ده‌ل‌ێین: که به‌ب‌ێ هۆ ک‌چیان ناده‌ن به‌شو و با له‌خوای گه‌وره‌ بترسن، گونا‌هیان ده‌گات‌ێ ک‌چیان نه‌ده‌ن به‌شو، به‌سه‌رهاتی ئه‌و ک‌چانه‌ی قه‌یره‌ بوونه (شیخ محم‌دی کوری عوسه‌یمن) له‌ زانا‌یان ده‌گ‌ێرنه‌وه، پیاو‌ێک ک‌چه‌که‌ی نادا‌ت به‌شو تا ده‌گاته‌ ته‌مه‌نی (٢٧) سا‌لی، ک‌چه‌که‌ تووشی نه‌خو‌شی نه‌فسی و لاشه‌یی ده‌ب‌یت، تا ئه‌و راده‌یه‌ی ده‌یخاته‌ ج‌یگا، کات‌ێ گه‌یشته‌ سه‌ره‌مه‌رگ ئه‌م به‌سته‌زمانه‌ گو‌تی: کوا باوکم؟ باوکی هات پاشان ک‌چه‌که‌ گو‌تی: باوکه‌ دو‌عایه‌ک ده‌که‌م ب‌ێ ئام‌ین، گو‌تی: ئام‌ین، ک‌چه‌که‌ گو‌تی: جار‌ێکی تریش ب‌ێ ئام‌ین، جار‌ێکی تریش گو‌تی: ئام‌ین هه‌تا چوار جار پ‌ێ دو‌وباره‌ کرده‌وه، ئه‌وجا ک‌چه‌که‌ گو‌تی: خوای گه‌وره‌ به‌هه‌شتت ئ‌ی حه‌رام بکات، وه‌ک چۆن له‌ هاوسه‌رگ‌یری ب‌ێ به‌شت کردم، پاش ئه‌م قسه‌یه‌ ک‌چه‌که‌ مرد.

توخوا چه‌ن گونا‌هن ئه‌و خوش‌کانه‌ی به‌و شی‌وه‌یه‌ ماونه‌ته‌وه، ده‌ب‌ێ ژبا‌نیان چۆن به‌نارحه‌تی و غه‌مه‌وه به‌ر‌پ‌یکه‌ن، که‌بوونه‌ته‌ قوربانی ده‌ستی باوک و برا و خزمه‌کانیان، له‌ ب‌ێ به‌شبوونیان له‌ژبا‌نی هاوسه‌ریه‌تی وه‌ک ک‌چانی تر.

هه‌ند‌ێک قه‌یره‌ ک‌چانی تریش له‌سه‌ره‌مه‌رگ به‌باوکیان گو‌توه‌ من و تۆ له‌ به‌ردیوانی خوای گه‌وره‌دا را ده‌گرن له‌ رۆژی قیامه‌تدا من ل‌یت خو‌شنا‌م چونکه‌ منت نه‌دا به‌شو.^١

^١ - (کت‌بی قوربانیه‌کانی خو‌شه‌ویستی، ١١٤٤)

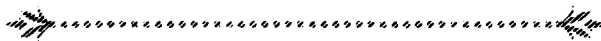
به ئی هه موو کوڤ و کچیک مافی خوڤه تی و ئازاده نابن کهس ڕنګرین لییان له وهی
بوخویان ژبانی هاوسه ریه تی پیکبیتن وهک هه موو مرۆفیک، بۆیه ئه ی باوک و برایان،
ئه ی ئه وانه ی ده بنه ڕنګر لییان چۆن ناترسن له دوعای سته م لیکراو که پیغه مبه ری
خوا (ﷺ) ناگادارمان ده کاته وه، ده فه رمووئ: (وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمُظْلُومِ فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ
اللَّهِ حِجَابٌ)^۱. واته: بترسن له دوعای سته م لیکراوه چونکه هیچ به ره سته یك نیه له
نیوانیان.

بۆیه مندا له کانتان ئه مانه تن لاتان له خوای گه وره بترسن له وهی به ئی هۆ نایان ده ن
به شوو، هه تا زوو ه گه ر داوای هات کچه که تان پئی رازی بوو، وه گه نجه که ئه خلاق
به رزی هه بوو مه بنه ڕنګر لییان، دواتر خۆتان په شیمان ده بنه وه، که ئه وکاتیش
په شیمانی هیچ سوودی نیه ته نها غه م و خه فه ت و ژانه بۆئه و که سانه.

که وابه ئه ی کۆمه ئی ئیمانداران له خوا بترسن و بابگه ڕینه وه بۆ به رنامه ی ئیسلام و
پییه وه پابه ندبین، بۆ هه ر کار و ئاواتیک پشت ته نها به خودای گه وره ببه ستین و
به ملکه چی داوای هاوکاری و کۆمه کی ته نها له و بکه ین که خواوه نی زه وی و ئاسمانه
دنیابن سه رفرازو سه رکه وتوو ئه بین. به ئیزنی الله تعالی.

^۱ - (رواه البخاري، ژماره ی فه رموده: (۱۴۹۶).

نایه دهزانی خوا چاودیتړه؟!

یه کپک له هوکاره سهره کی و بنه پرتیه کانی تاوان و سهرپیچی کردنی فهرمانی خودای گه ووره، بریتیه له نه ترسان و هه ست نه کردن به چاودیتړی خودای به دهه سلات.

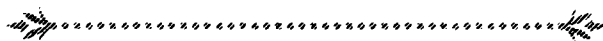
زولم و سته م و خراپه کاری مروفه کان له م رپوژگار گه یشتوته ناستی نقوم بوون له ده ربایي قولدا که رزگار بونی بو نیه، مه گهر به گه رانه وه و ترسان له خودای گه ووره مروف رزگاری بییت و بچیته ژبانیکي نارام و ناسووده.

موسولمان گهر هاتوو ترسی خودا له دلی بوو ههرگیز تاوان و زولم ناکات، تووشی به زانندی سنوری خوی گه ووره نابیت، چونکه ده زانیت به تورپه بوون و په نجانندی خودای گه ووره سهره نجامیکي خراپي بو ده بیت له دنیا و قیامه تدا، بویه نزیکی تاوان و خراپه ناکه ویت له ترسی خودای گه ووره، نا نه مه یه موسولمانی راستگو و شوینکه و ته ی نیسلام ترسی خودای په روه ردگار په رده ی دلی دراندووه دایپوشیوه، دووری خستوته وه له زولم و سته م کردن له مروفه کان و هانی ده دات به رده وام بو چاکه و چاکه کاری.

پیغه مبهری خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ اتَّقَا كُنْتُمْ﴾^۱. واته: له ههر کات و شوین و حاله تیکدا بووی، له خوا بترسه و پاریزگار به.

بویه موسولمانی راسته قینه له ههر شوین و مه کانیک بوو، له ناشکراو نه پیتی، له خویشی و ناخویشی، هه بوونی و نه بوونی، سه رما و گهرما له خودای گه ووره نه ترسی و هه ست به چاودیتړی ده کات.

^۱ - (أخرجه الترمذي، ژماره ی فهرمووده: (۱۹۸۷)، وأحمد، ژماره ی فهرمووده: (۲۱۳۹۲).

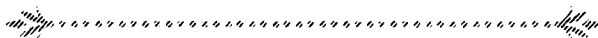
به داخه وه زورڼك له خه ټكي ئه م سهردهمه ترسي خودا له دل و دهر وونياندا نيه، بويه خراپه كاري بوته پيشه يان، شهو و رږږ بهردهوام هر خهريكي دزايه تي موسولمان و دين و بهرنامه ي خواي گه وړه ن، هه ولي ناشرين كردني ئيسلام نه دهن به جوړه ها شيواز.

يا خود گه نجه له م رږږگار ته مهنې له كاري خراپ و ناپه وا به هه دهر نه دا، له به ياني تا نيوه ي شهو خهريكي ياري ناتاري و قومار و شه تره نچ و دو مينه يه، يا خود له گه ل كچ له توړه كوومه لايه تيه كان هر چي خوداي گه وړه پي ناخوشه ده يكه ن و ده يلين، نو تړه كاني نه فه و تينئ نه يكا ته قورباني خوشيه كي كاتي.

موسولمان گهر تو زقاليك ترسي خودا له دلي بوو هيچ كات بير له كردني كاري خراپ ناكه ته وه، هه ميشه خوي به دوور ده گري ت و زيكر و يادي خودا له دل و سهر زمانيه تي. نافره ته له خواي گه وړه ناترسئ خوي نه پازنن ته وه بو گورگه كان، له بازار و پارک و شوينه گشتيه كان له دهوامه كه ي پيشبركي ده كات به رامبه ر هاوړي كاني له سهر نه وه ي كامه يان زياتر خوي نه پازنن ته وه جلي سهرنج راكيش له بهر ده كات، تا گه نجان سه يريان بكه ن، گهر هاتو ترسي خواي گه وړه له دل و دهر و ن و هه ستيان بوو له خراپه نه يان پاريزيت و تووشي تاوان و بي فهرمان ي خوداي گه وړه نابن.

زورڼك له كچان له ترسي باوك و براي له چك ده كات بو دهوامه كه ي، به لام هر گه يشته شويني دهوامي چه فيه كه ي لاده بات و جواني خوي به دهر نه خات، ته نها له ماله وه كه ديته دهر وه له بهر چاوي باوك و براي تاكو بزائن چه فيه ي له سهره، نه مه ش ترسي خواي گه وړه ي له دل دانيه، چونكه نازاني خواي گه وړه هه ميشه چاو ديړه به سهر گشت جولانه وه يه ك و لي داني تر به ي دلي و بو هر شويني بروات له گه ليه تي و بن ناگانيه. ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾^۱. واته: به راستي خوداي گه وړه هه ميشه و بهردهوام چاو ديړه به سهر تانه وه.

۱- سوره تي النساء نايه تي (۱).

به لām له راستیدا خوشکانیکی له خودا ترس هه ن له مائیکی نه زان و دوور له دینی نیسلام، که باوک و براین رنګرن له وهی جلی شهرعی ببۆشی بۆ دهوام و دهره وه، که چی ئەم خوشکه دل پر له ئیمانه له ترسی باوک و برای جلی شهرعی له بهرناکات، نه کا نازاری بدەن و تووشی هه لۆیستهی ناخۆش بێته وه بۆیه به دزیه وه له دهوامه که ی جه فیه و عه با ده پۆشی له ترسی خودای هه میسه چاودیر به سهر به نده کانی.

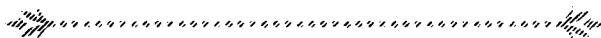
﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾^۱. واته: به راستی ئهوانه ی که پهروهردگاریان ده ترسن له نهی و په نهاندا که چاوی که سیان لێوه دیار نه له ترسی خوی گهوره تاوان ناکه ن، ئه مانه لێخۆشبوونی خوی گهوره یان بۆ هه یه، ئه جرو و پاداشتیکی به کجار گهوره یان بۆ هه یه.

له خودا ترسی راسته قینه خویان ده پارتزن له سه ربیچی خوی گهوره له قهره بالغی و ته نه ایدا، هه میسه ترسی له خودایه و هه ست به چاودیری ده کات، ئه مه ش خوشکیکی ئیماننداری پیشینه (ره حمه تی خوی لیبیت) چۆن له چاودیری خودای گهوره ترساوه:

(قال العتيبي: لقي رجل اعرابية فأرادها على نفسها فأبت وقالت: أی ثكلتك أمك! أما لك زاجر من كرم؟ أما لك ناه من دين؟ قال: قلت: واللّه أنا لا يرانا الا الكوكب! قالت: وأین موکبها؟)^۲. واته: عه ته بی ده ئی: بیاوێک له جیبه کی چۆلدا ده گات به ژنیکی ده شته کی و داوای کاری به دپه وشتی لێ ده کات، ئه و ژنه ش له وه لāmدا ده ئی: دایک پۆله پۆت بۆبکات، ئایه شهرم و پرتز به رگری لێ ناکه ن له م کاره؟ یان دینه که ت نیسلام به رگری لێ ناکات؟ ئه ویش گوئی: سویند به خوا جگه له ئه ستیره کانی ئاسمان که س نامان بینیت، ئافره ته که ش گوئی: ئه ی راگیرکه ری ئه و ئه ستیرانه له کوێیه؟! کابرا سه ری داخست و پۆیی.

^۱ - سوره تی الملك نایه تی (۱۲).

^۲ - الجامع لشعب الايمان (۵۰۶/۲).

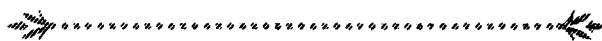
بۆیه گهر سهیری نمونهی ئافرهتانی پېشین بکهین چۆن له خودا ترساون و جیاواز بوونه له ئافرهتانی ئەم سەردەمە، بۆیه پېویستە خوشکان چاو له ئافرهتانی پېشین بکهین، که نمونهی پېشەنگ بوون له هەستکردنیان به چاودێری خودای گەورە، دوورکەوتنەوه له تاوان و سەرپېچی کردنی فەرمانی خودای بەدەسەلات، ئەک چاو لێکردن له ئافرهتی گۆرانپېژ و بەناو شاجوانەکان و ئەکتەری سینەماو فیلم، که چۆن شەرمیان نیە لاشەى خۆیان ئەخەنە پېش چاوی گورگەکان تاکو نەفسیان پێ تێریکەن. با بچینەوه خزمەت قوتابیانی ئەهلی تەقوا و ئیمان نمونهیەک له خوشکانی پېشینمان بخەینە پوو که چۆن نمونهی شەرم و شکۆ و ئەخلاق بەرزى ئومەتی ئیسلام بوونه و دوور بوونه له ئافرهتانی ئەم سەردەمەى دنیا ویست و دنیا پەرست.

(فاطمه بنت العطار البغدادية رحمه الله، قال عنها أخوها : انها خرجت من البيت ثلاث مرات فقط : يوم تزوجت، ويوم حجت، ويوم ماتت)^۱.

واتە: (فاتیمەى کچی العطاری بەغدادی) (رەحمەتی خودای ئێ بیّت)، براکەى لەبارەىەوه دەلیت: (فاتیمە) لە مائەکەى تەنھا سێ جارەن دەرچوووە بۆ دەرەوه: ئەو پۆزەى زەواجی کرد، وه ئەو پۆزەى حەجی کرد، وه ئەو پۆزەى وەفاتی کرد.

لەترسی خۆای گەورە خۆی پاراستوووە لە چۆنە دەر و گەران بۆ شوێنە گشتییەکان تا نەبیته هۆکاری فیتنەو هەتخەتە تاندنی گەنجان، بەلام ئافرهتانی ئەمرۆکە ژانیان بۆتە چوونەدەر بۆ بازار و خۆپازاندنەوه بۆتە پېشەیان، یەک پۆز نەچن بۆ بازار بیتاقەت و غەمبار ئەبن، بۆ یەک دەرزی دوورومان دەچیت بازار سەراوین دەکات و دەگەریت بەجلی ناشەری و کیلۆیەک مکیاز بەخۆشی دەلیت من موسوڵمانم.

^۱ - (تاریخ الاسلام للذهبي (۱۲۶/۴۰).

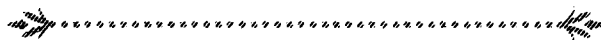

به لّام به داخه وه له م رۆژگار ه نافرته و کچانی ئەم سهرده مه مان هینده خویان به ده رنه خه ن بۆخه لکی کاتیک ئە چنه دوو کانی که وه کابرای خاوه ن دوو کان به یه ک سه یرکردن ئە زانی قیاسی له شیان چۆنه و پێیان ده لیت: فهرموو ئە مه به قیاسی خۆته!! سبحان الله چۆن که وتووینه ته سهرده میك که هه سترکردنمان به چاودیری خوای گه و ره له دل و دهروونمان نه ماوه، نه ترسان له خوای گه و ره له ناو خه لکی دا بۆته هوی په ره سه ندنی تاوان و بلا بوونه وهی به سه ر زهوی وه ک گه رده لوولی به هیز!

ئیمه نالین مه رۆ ده ره وه خۆت به ندبکه له ماله وه ئە ی خوشکی له خودا ترس و به حیشه تم، ده توانیت برۆیت بۆ دهوام، بۆ بازار، به لّام به شیوازی شه ری و جل و به رگی شه ری، سنوری خودا مه به زینه، ئینجا ترسی خوای گه و ره له دلته بچه سپینه، خۆت پر چه ک بکه به ته قوا و ئیمان، ئە وکات شه یتانیش ناتوانی هه لته خه لیتینت نه ک مرۆفه خراپه کان، بۆیه ئە و که سانه ی فهرمانی خوای گه و ره پشتگوێ ده خه ن، دل و دهرونیان په روهرده نه کردوه له قوتابخانه ی ئیسلام له وانه ی ئیمان و ته قوا.

ئه گه ر سه یری ژبانی هاوه ل و شوێنکه وتوو و پیاو چاک و زانا پێشینە کان بکه ین (ره حمه تی خویان لیت) که به چ راده یه ک له خودا ترسان به راستی مرۆف واهه ست ده کات ئە وان فریشته بوونه و ئیمه ی مرۆفیش به رد و دار، ئە وان به ئە ندازه ی زهوی و ئاسمان جیاواز بوونه له به ناو موسو لمانه کانی ئیمرو، چونکه سیفه ت و ره وشت و ته قوای وایان هه بوو شایه دی ئە و راستیه یان بۆ ده دات.

نمونه ی له خودا ترسانی پێشینی ئوممه ت، (عومه ری کوری عبدالعزیزه) (ره حمه تی خوای لیت) که به خه لیفه ی پینجه م ناسراوه، به هوی پابه ندبوونی به جیه جیکردنی یاسا کانی ئیسلام و له خواترسانیه وه، ئینجا به یه که وه بچینه خزمه ت (فاتیمه ی) خیزانی (عومه ری کوری عبدالعزیز) (ره حمه تی خوا له هه ردووکیان بیت) کاتیک په رسیاری لیده که ن دوا ی وه فاتی (عومه ر): ئایه (عومه ر) چ کار و کرده وه یه کی ده کرد ئاوا به وشیه یه له خوا ترساوه؟

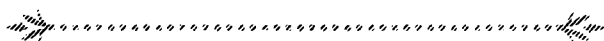

چونکه ئیمامی (عومەر) له لای باسی مردن و قیامهت بکرایه دهستی نه کرد به گریان، زۆر جار له هۆش دهچوو، له وهلامی خێزانیدا فهرمووی: (عومەر) هیچ کاروکردهوهیهکی له نوێژ و پۆژ و شهوونوێژی له ئیوه زیاتر نه کردوه، بهلام سویند به خوا نهه دیوه هیچ کهسێک به نهندازهی (عومەر) له خواتر ساییت، بهلکو ترسانی له خوا به نهندازهیهکی وابوو گهر له ناو جیگادا خوای بیرکهوتبایه، له ناو جیگهکهی رادهپهپی وهک چۆلهکه باله تهپهپی پێ دهکهوت له ترسی خواتا دهمان گوت: سبهینێ پۆژ دهبیتهوه و بێ خهلیفه دهبین، واته دهمریت.^۱

ئه مه نمونهیهک بوو له نێو سه دان نمونهی قوتابیانی پهروه ردهی په سه نی ئیسلامی، ئه م قوتابیانه دل و دهروونیان ههلقولای قورئان و سوننهت بوو، دله کانپان شۆردبوویهوه بهوانه ئیمان له قوتابخانه و مهلبه ندی پیغه مبهری خوا (ﷺ) ئه م قوتابیانه ههتا له دنیا بوون هیچ خۆشییهکیان نه بینی ههروهک مامۆستاکیان که پیغه مبهری خواجه (ﷺ) که چی گه وره ی موسوڵمانان بوون و دهسه لاتیان له ژێر دهستدا بوو، دهیان توانی وهکو هه موو سولتان و پادشاکان دنیا به خۆشترین شیوه ژیا بان، بهلام ژیا نی دوا پۆژی نه براوه یان هه لێژارد له به رامبه ر ژیا نی دنیا ی کاتی.

ئه گهر سه یری هه مان قوتابی ئیسلام و شوینکه وته ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) له خوداترسی راسته قینه (عومه ری کوری عبدالعزیز) بکه ی نه وه بچه نه وه خزمه تی، که کاتی که بوو به ئه میری موسوڵمانان خه لیفایه تی که وته ئه ستۆی پاره و مو لکی ده و له ت هه مووی له ژێر ده ست بوو، به لام خۆشی و رابواردنیکی نه بینی تامی لیبکات و جیگای باسکردن بێت، به راده یه ک خۆشی و رابواردنی دنیا و ده سه لات ی ئومه ته ی ئیسلام له ئه ستۆ بوو، ئه ی توانی گه مه و یاری به سه روه ت و سامانی موسوڵمانه وه بکات به لام نه یکرد نزیک خۆشی دنیا نه که وت، ئینجا خواردنی سه ره کی خۆی و مال و مندالی نیسک بووه.

۱ - عمر بن عبدالعزیز - دکتۆر الصلابی. (لا: ۶۴).

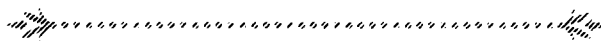

بۆیه ئەم کەله پیاوانه به پراستی ههستیایان به چاودێری خودای گهوره کردووه، خۆشی و رابواردنی دونیایان لا تال بووبوو، ئەیانزانی خودای گهوره ئاگاداره به نیاز و نیه تی دلایان. ﴿وَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ﴾^۱. واته: ئەوهش بزانی که خوای گهوره ئاگای لهو خورپه و ختورانه شه که به دل و دهروونتاندا دیت و دهیانزانی، جا که وابوو هۆستان له خۆبیت به چه زهر بن.

بۆیه ئەی بهندهی خودا با ئاگاداری خۆمان بین نه کهین سنوری خودای گهوره بیه زینین و دژایه تی دینه کهی بکهین، سویند به خودا ئەگه ر له گه ل خودا راستگو نه بین و دژایه تی به رنامه و بهنده دلسۆزه کانی بکهین ئەوانه ی پابه ندن به ئیسلام و فره مان ی پیغه مبه ره کهی (ﷺ) ئەوا خودای گهوره تووشی خراپترین و ناخۆشترین سزایان ده کات گه ر له دونیاش نه بیت، له قیامهت دۆزه خی به رد سویتنهر جیگامان ده بیت په نا به خودای گهوره.

به ئی له دونیا بووین و امان ده زانی که س ئاگای لیمان نیه، به نه یی تاوان و خراپه و دزی و زوالم و سته م و هه رچی خراپه یه ئەمان کرد، دژایه تی ئیسلام و قورئان و قسه و ئهانه کردن به موسو لمانان به ی ئەوه ی هه ست به چاودێری خودای گهوره بکهین، ئینجا له قیامهت کاتیک نامه ی کرده وه کانمان ئەدرتته ده ست که ئەبینین هه موو تاوان و سه ربیچی خودای گهوره بووه، ئەوکاتی په شیمان بوونه وه سودی نیه، بلین: خۆزگه و امان نه کردبا، خۆزگه ئەو کاره چاکه مان کردبا، سویند به خودا گشت کرده وه کانمان بچوک و گهوره پیشان ئەدرتته وه، ئەوکاتی سه ریان سوپ ده میئێ تاوانباران کاتیک کرده وه کانیا ن ئەبینن هیچ تاوانیک له بیر نه کراوه، نه یی و شاراوه ی گشتی نو سراوه.

^۱ - سورتهی البقرة نایه تی (۲۳۵).

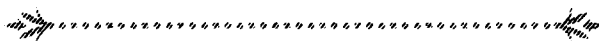

خودای گه وره بۆ بیر هینانه وهی به ننده کانی ده فره مووی:
 ﴿وَوَضَعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾^۱. واته: نامه ی نه عمال (تیانوو سی کار و کرده وه) هه موویان ده هینرته وه پیش له ته رازوودا داده نریت و ده درته وه ده ستیان، جا ده بینیت نه وانه ی تاوانبارو جینایه تکارن له ترس و بیمدان، چونکه ده ترسن له وهی له سهریان تۆمار کراوه، ده شزانن حه قه و په وایه و هه ره نه وهیه که خۆیان کردوو یانه، نه زیادیان پتوه نراوه و نه فه رامۆش کراوه، بۆیه دوعا له خۆیان ده کهن و شین و واوه یلا ده کهن و ده ئین قورمان به سه ره خۆ ئهم (نامه ی نه عمال) انه مان هیچ گونا حیکی فه رامۆش نه کردوو نه بجوک نه گه وره ئیلا هه ره هه مووی تیدا تۆمار کراوه.

بۆیه ئه ی به ننده کانی خوا با هه موومان به ملکه چی بگه رپنه وه بۆ لای خوای گه وره، دان به ئیسلام و گشت رپسا و یاساکه ی دابنن، گشت کاتیک غه می نه وه مان بیت هه وئی بلاو کردنه وهی بدهین، تا مرقایه تی بجه سیته وه له سایه ی رحمه تی به رنامه ی ئیلاهی و با هه موو کات ترسی خودای گه وره له دلمان بیت، بۆنه وهی و امان لئ بکات هه می شه دوور بکه وینه وه له هه موو تاوان و خراپه یه ک.

رحمه تی خوداتان لیبیت با به ناگا بیننه وه هه موو کاتیک هه ست به چاودیری خودای گه وره بکهین، دلبیان نه و کات تووشی خراپه و بئ فره مان ی خودای گه وره نابین، نه بین به موسولمانیکی کامل، له و قوتابیه دنیا نه ویستانه نه بین که له سه ره رپبازی راسته قینه ی ئیسلامن به ره و رپگای سه رفرازی و شوین پئی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) هنگاو ده نین تا مسوگه ری بکهن به هه شتی فیرده وس، به ئیزنی الله تعالی.

^۱ - سورته ی الکهف نایه تی (۴۹).

شهیتان پښتات لږ ون نه کات!

نهم سه رده مه زور ټك له موسولمانان قيامه تي خوږان ده فرؤشن له پښانو دوتيا و خوښيه كاني، به لام نهو كه سانه زور بښاگا و نه زانن، چونكه چوڼ ژيان قيامه ت و به هه شتيكي هه تا هه تاي نه گور نه وه به خوښي دوتيا به كي كاتي و پراوه.

ئينجا كاتي قيامه ت بهر پا نه بيت گشت خه لكي نه گه پښنه وه به رده م باره گاي خوداي گه وړه بو لپرسينه وه، نه وانه ي له دوتيا خزمه تكاري خراپه كاران بوون له ژر فهرمانيان دهر نه نه چوون، نيشان بو نه كردن، غه دريان له هه زار و نه داره كان نه كرد جاسوسيان بو نه كردن دزي موسولمانان پشتيان بوون له بلاو كړنه وه ي پږه وشتي و تاوان و خراپه، له پوږي دوايي نهو خه لكه له گور په كانيان دپنه دهر وه، به ره و لپرسينه وه بو باره گاي خوداي كارزان به پږي نه كړين.

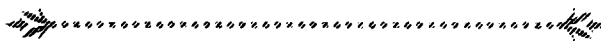
﴿وَبَرُّوا لِلَّهِ جَمِيعًا﴾^۱. واته: وه هه موويان له روږي قيامه تدا له گور په كانيان دهر ده كه ون له به رده م ده سه لاتي خوادا بو لپرسينه وه.

ئينجا نهوكات بهو كه سانه نه لږن كه كاريان بو سته مكاران نه كرد له دوتيا هه موو كات له خزمه تياندا بوون دزي به رنامه ي خوداي گه وړه.

﴿فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا﴾ واته: ئينجا كزو لاوازو شو ټنكه وتوو كه كان ده لږن: به وانه ي كه خوږان به زل ده زاني به پراستي نيمه له دوتيا دا شو ټنكه وتوو و په پره واني ئيوه بووين و هه رجيتان بگوتبايه به گوتمان ده كردن.

ناخو نه بيت چيان پږ بلږن: داواي پاره و مائي دوتيا و سه ياره يان لږده كه ن؟، نه خير ته نها داواي نه وه ده كه ن له سزاو عه زابي خوداي گه وړه بيان پارږن و له سهريان سووك بكه ن، چونكه له دوتيا نيش و كاريان بويان نه كرد،

^۱ - نهم نايه ته تاكو تاي بابته سوره تي ابراهيم له نايه تي (۲۱-۲۲).

کردبوونیان به خودای خوځان له فهرمانی نه و سته مکارانه به هیچ جوړتک دهرنه نه چون و به گه وره یان نه زانین.

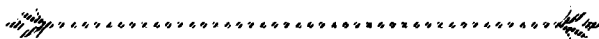
﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ واته: ده ئاخو ئیوه نه مړو دته توانن له به شئ له سزای خودا بمانپارژن؟.

به لām دهبی وه لāmی نه و سته مکار و هاوړی خراپانه چی بیت بو ژر دته سته کانپان له قیامهت، که له دونیا بو گشت کارتکیان هه میسه ده ست له سهر سینگ بوون. له وه لāmی ژر دته سته کانپان ده لئین:

﴿قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ﴾ واته: نه وانیش ده لئین: نه گهر خوا له دونیا دا نیمه ی بو خو رزگارکردن رتنما کردبا نه و ئیوه شمان له گه ل خو مان شاره زاو رتنما ده کرد بو خو دهر بازکردن له م سزایه ی نه مړو دوو چارمان بووه.

به ئ براو خوشکانی من بیریکه نه وه نه مانه خوځان له دونیا به دوا ی رڼگای پوچ و گومرای که وتبوون له پیناو خوشیبه کی که می کاتی دنیا که هه واو هه وه سی خراپیان بوو، غه میان نه وه نه بو خه لکی بو قیامهت هان بدن، به لکو غه میان نه وه بوو کامه پوژ زیاتر به خوشی و رابواردن به سهر ببهن، جا له باره گای خودای گه وره به ژر دته ست و لاوازه کانپان نه لئین: نیمه تازه هیچمان پڼ ناکرتت، گهر سه برو نارام بگرین له سهر نه و سزایه یان هاوارو ناله و ناسوره دهر برپڼ، هیچ جیاوازی نیه تازه سزاو عه زابمان له سهر سووک نابڼ و لا ناچیت، چونکه له دنیا پڼ فهرمانی خودا بوو بووه پیشه یان. ﴿سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجَزْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ﴾ واته: جا ئیستاش نارپه حه تی و، بیتاقه تی بکه یڼ و بیکه یڼه دادو هاوار، یان به نارام و له سه رخو و بیده نگ بین، بو هه ردو و لامان یه کسانه و رزگار نابین و هیچ دهره تان و په نایه کمان نیه بو رزگار بوون له سزا.

به ئ که پوژی قیامهت هات هیچ چاره و رڼگایه ک نامینیت بو خوانه ناس و دنیا په رسته کان، چونکه تا له دنیا بوون وازبان له رڼگای یه کخوا په رستی هینا بوو، هه ر به دووای رڼگای خوشی و به ده سته پڼانی سولته و و سه روه ت و سامان بوون.

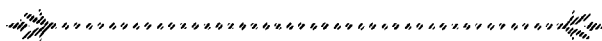
جا شهیتانی نه فرهت لیکراو، دیته قسه له سهر مونا قشهی کار به دهست و ژێرده ستهی کار به دهست، ئینجا له ناو دۆزهخ شهیتان ههردوو لایان پرسوا دهکات و بێدهنگیان ئەکات بهوهی له دونیا پښگای خودای گه وره یان ونکردبوو له پیناو نهفسی خراپیان.

﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لِمَا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ﴾ واته: نیتەر دۆسته مهزن و گه وره که یان (شهیتان) سه رزه نشتیان ده کاو ده لیت: بێگومان خودا له دونیا دا له سهر زمانی پیغه مبه ران به ئیننیکێ راست و دروستی پیدان به زیندوو بوو نه وهو جه زاو پا داشت وا هینایه دی.

شهیتان باوه ری به هه موو شتیک بوو له دونیا ئهی زانی پښگاکهی خۆی که له سهر یه تی باتل و هه له یه، به لام ده یو بست مرۆفه کانیش گومرا بکات، تۆله ی خۆی بکاته وه به وهی نه فره تی لیکراو له لایه ن خودای گه وره، چونکه شهیتان یه که مجار له به هه شت بوو، به هۆی ئه وهی به گوێی فه رمانی خودای نه کرد سو جده ی نه برد بۆ ئاده م (سه لامی خوای لیبت) بۆیه خوای گه وره ده ری کرد له به هه شت، ئەوکات شهیتان بریاریدا نه وه کانی ئاده م گومرا بکات له پښگای راسته قینه ی ئیسلام، هه روه ک خوا له سهر زمانی شهیتان ده فه رموو یت: ﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾^۱. واته: شهیتان گو تی: سو یتند به عیزه تت ئهی خودایه هه ر هه موویان گومرا ده که م.

ئینجا مرۆفه کان زۆرێک له دونیا شوینی که وتن و قیامه تیان وێران کرد له پیناو خۆشی که می دونیا، به ئی ئەوکاته ی که قیامه ت دا هات و گه رانه وه بۆ لای خودا تاوانباران برۆا به راستیه که ئەکه ن، که تازه قیامه ته، کاتی لیپرسی نه وه یه، به لام له دونیا شهیتان له بیرى بردبوون و پښگای ئی ون کردبوون، به هۆی پارازنده وهی تاوان لایان هه ر ده یان گو ت: کوره رابوێره دنیا فشه یه جارێ زوو و گه نجین با خۆشی ببینین، بزانه شهیتانی دوورخراو له ره حمی خوای گه وره چۆن پاشگه ز ده بیته وه له وه عد و به ئینه کانی و خۆی به درۆ ئه خاته وه که له دونیا به مرۆفه کانی ده دا ده لیت:

^۱ - سورته ی ص نایه تی (۸۲).

﴿وَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ﴾ واته: وه منیش به لټینی ناراست و دروؤ ده له سه م پیدان به لّام من به لټینه که هی خۆمم نه برده سهر و به پېچه وانه وه فريوم دان و ناتوانم يارمه تيتان بدهم. بیربکه وه ئه ی نه وکه سه ی ههر له سهر رڼگای گومرپايت پشتي بيدينه کان نه گريت و چوويته سهر غه يری بهرنامه ی نیسلام، شهيتان ده لټيت: من هيچم پيناكړيت بؤ ئيوه له پاش نه وه ی گومرای کردن و رڼگای خودای ئی ون کردن.

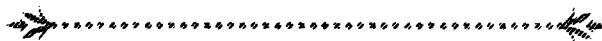
بؤچی بیرناکه يته وه تاکه ی واز ناهيټيت له سه رپيچی فه رمانی خودای گه وړه، شهيتانی نه فرهت ليکراو هيچ هيژو ده سه لاتيکی نه بوو تاگومرات بکات گیانی توی به ده ست نه بو تا ليی بترسی و له فه رمانی دهرنه چيت، به لکو ته نها وه سه وه سه ی بؤ دروست نه کردی له سهر نه وه ی بؤ دونيا هه ولېده ی و پشت له دينی خوابکه ی و بؤ خوشيه کی که م بانگی نه کردی.

﴿وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَن دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي﴾ واته: خو له وکاته يشدا هيچ هيژو ده سه لات و به لگه و نيشانه يه کم به ده سه ته وه نه بوو، هه تا به زور گوړايه لټان بکه م نه مه نه بيټ که گومان و دوو دلیم بؤ په يداکردن و، بانگم کردن بؤ گومرايی خيرا ئيوه يش وه لامتان دامه وه و به گوټان کردم و به ده ننگمه وه هاتن.

به ئی نه ی براو خوشکانی من خۆمان به ويست و ئاره زووی خرابی خۆمان رڼگای گومرايمان هه لېژارد، بؤيه شهيتانی نه فرهتی له ناو سزای پرنازاري جه هه نه مدا ده لټيت: تازه لومه ی من مه که ن که هه موو شتيک ته واو بووه، به لکو لومه ی خۆتان بکه ن چونکه هيچ ده سه لاتي دونياو دواړوژم نه بوو پيتان بترسينم تا فه رمان به رداريم بکه ن. ﴿فَلَا تُلْؤُمُونِي وَلُؤْمُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ واته: جاکه و ابوو نه مړو که ئيوه دوو چاری سزاو عه زاب بوون، سه رکونه و سه رزه نشتی من مه که ن به لکو لومه و سه رزه نشتی خۆتان بکه ن.

شهيتانی دووړخراو له په حمی خودا، راست ده کات به وه ی مروّفه کان رڼگای گومراييان گرته بهر به وهش پاداشتيان ته نها دوزه خ ده بيټ.

شهيتان نه وکات ده لټيت: من تازه ناتوانم هيچ هاوکاريتان بکه م، نه سووکردنی سزاتان، نه واسته، نه پشتيوانی هيچی پيناكړيت بؤ مروّفه کان و خویشی له ناگرديا ه.

﴿ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ ﴾ واته: من ناتوانم فریاتان کهوم، ههتا له سزا رزگارتان بکه م و ئیوهیش ناتوانن فریای من بکه ون، ههتا له سزا رزگارم بکه ن. کهوايه زانیت ئه ی به نده ی خودا، حالئ ئه وکه سانه چۆنه له قیامهت به هۆی ئه وه ی له دونیا پشتیکه ربوو له به رنامه ی خوای به ده سه لات، بۆ غه یری دینی خودا کار بیان ده کرد و خۆیان ماندوو ده کرد و شه و رۆژیان له سه ریه ک دانا بوو.

بۆیه شه یتانی نه فره تی ده ئیئت: من بروام نه بوو به وه ی به هه واو نه فسی خراپی خۆتان منتان کرد بوو به هاوبه ش بۆ خودای زه وی و ئاسمان هه مووتان به ده نگمه وه ده هاتن بۆ پښگای گومرایی و خراپه کاری.

﴿ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ ﴾ واته: دلیناشین که من بیزارم له وه که له دونیادا منتان کرده شه ریک و هاوه ئی خواو به گویتان کردم.

به ئ ئه ی به نده ی خودا باله ئیستاوه به ئاگابینه وه و گه ر بزانی پاداشتی خراپه کارو دونیا په رسته کان چیه له دوا رۆژ ه یچ کات پښگای گومرایی ناگر نه به ر.

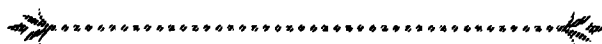
﴿ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾^۱. واته: ئه وجا خودای گه وره ده فه رموئ: به راستی سته مکاران، ئه وانه ی پشتیان له هه ق کرد، سزای ئیش پښ گه یه نه روو نا په حهت که ریان بۆه یه.

کهوايه تا نه مردووین با بگه رپینه وه بۆ ژر سببه ری به رنامه ی خوای گه وره، چونکه به راستی له قیامهت په شیمان بوونه وه مان ه یچ سوودیکمان پښ ناگه یه نیئت.

﴿ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا ﴾^۲. واته: هه روه ها ده ئین: ئیمه ملکه چ و فه رمانبه رداری ئاغا و گه وره کانمان بووین، هه ر ئه وان پښگه و رپبازی راستیان له ئیمه شیواندو ون کرد (خودا پسوایان ده کات).

^۱ - نهم نایه ته تا کوئی بابته سوره تی ابراهیم له نایه تی (۲۱-۲۲).

^۲ - سوره تی الاحزاب نایه تی (۶۷).

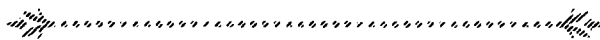
له پوژری قیامه تدا که س خۆزگه ناخوازیت که به دواى فلان و فیسار که وتبا به لکو ته نهها خۆزگه ده خوازیت که گوپرایه ئی خودای گه وره و پاشان پیغه مبه ره که ی (ﷺ) کردبا، نه و خه لکه له ناو ئاگری جه هه ننه مدا هاوارده که ن ده ئین: خودایه ئیمه گوپرایه ئی (سَادَتْنَا) واته: گه وره کانمان و سه روکه کانمان وه (وَكُفْرَاءَنَا) واته: زانا و مه لا و شیخ و نه میره کانمان بووین، نه وان گوپرایان کردین، واته: نه وان بوون که ئیمه یان گوپراکرد و کافر یان کردین به قسه ی لوس و بریقه دار، خواى گه وره په نامان بدات. که وایه با مه ردی خودابین له ئیستاوه با له پیناو خوشیه کی که می دونیای قیامه ت له ده ست نه ده ی که ژبانیکى نه پراوه یه، با دواى هه نگاوه کانی شه ی تان نه که وین چونکه به راستی شه ی تان دوژمنی مرؤفه.

﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾^۱. واته: نه که ن دواى هه نگاوه کانی شه ی تان بکه ون چونکه به راستی شه ی تان دووژمنیکى ئاشکراتانه.

بۆیه نه ی به نده ی خودا با به ئین بده ی له م ژبانیه ی دونیا بۆ خودای گه وره بژین، هیچ خوشیه کی دونیا هه لمان نه خه لتینیت که ببیته هۆی گوپرا بوون و لادانمان له راسته شه قامی ئیسلام، تاکو به ئیزنی الله تعالی له دهسته و کۆمه لی به هشتیه کان بین و دانه برپن بۆ هه میشه یی.

^۱ - سوره نى البقرة نایه تی (۱۶۸).

سهرنجامی بروادار

نهم ژيانەى دونيا مانەوہى تئیدا بۆ مرؤفەکان پاشەرپۆژ و سهرەنجامىكى پروونى نيه جيگای ئوميد و دلخوشى بىت بهوہى ژيانى هەميشەى بيهيه سەر، بەلکو مانەوہى گشت خەلکى کاتيبەو رپۆژىكى بۆ ديارى کراوہ، بەفەرمانى خودای گەورە بۆ دەرچوون لەم دونيايە بۆ شوین و مەنزەلگای هەميشەى کە قیامەتە.

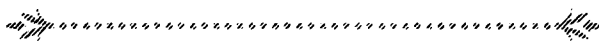
﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّؤَجَّلًا﴾^۱. واتە: وه هیچ کەسێکیش نیه کە بمړی تەنھا بە ئیزن و فەرمان و ئەجەلى خودای گەورە نەبێ کە نووسراوہ و کاتەکەى ديارىکراوہ و پيش و دوا ناکەوێ.

لە قیامەت دوو شوین و جیگا نامادە کراون، بۆ دوو دەستە لە خەلکى، دەستە و کۆمەلى خواى گەورە، پاشان دەستەى بى برۆيان و تاوانباران، لەبرى چاکەکردن بۆ پەزنامەندى خواى پەروەردگار، وه لەبرى سەرپىچى و فەرمانۆشکردنى فەرمانەکانى خواى گەورە، و گرتنەبەرى رینگای گومراپى و دزايەتى ئايىنى ئیسلام و شوینکەوتوانى، ئەم دوو شوینە ناوتراون بە (بەهەشت)، (جەهەننەم).

﴿وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾^۲. واتە: ئەى پيغەمبەر(ﷺ) بیان ترسینە لە رپۆژى قیامەت کە رپۆژى کۆکردنەوہى سەرجهەم خەلکيبەو هیچ گومانىكى تيادا نيه لەو رپۆژەدا خەلکى ئەبنە دوو کۆمەل: کۆمەلێک بۆ بەهەشت کە باوەرداران، وه کۆمەلێکیش بۆ ناگرى سووتینەرى دۆزەخ کە بياوەرپان. ژيان بەسەربردن لەم دوو شوینە پروونە و سەرەنجام و پاشەرپۆژى ديارى کراوى هەيه کە مانەوہى هەميشەيبە، بۆ باوەرداران و تاوانبار و بێبرواکان.

^۱ - سورەتى ال عمران نايەتى (۱۴۵).

^۲ - سورەتى الشورى نايەتى (۷).

هەر که سێک سهراپای ژبانی تاوان و دژایه تی دینی ئیسلام بێت، هه میسه له ههولێ پیلان و ته له که بهی بۆ موسوڵمانان، دلی رهشبی به رامبه ریان و سه ره پچی فره مان و یاسای خودای پهروهردگار بکات، نه وا خوای گه وره ئاگر ده کاته شوینی مانه وه ی له دواړوژدا. «بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ»^۱. واته: نه خیر وانیه، نه وه که سه ی گوناوه تاوان نه نجام بدات و تاوانه کانی هه موولایه کی دابگریت (ناشکراو نادیار) نه وه جوړه که سانه نیشته جیی ئاگری دۆزه خن و بۆ هه میسه یی تیایدا ده میننه وه.

به لام به پیچه واننه وه نه وانیه ته مه نی خویان له پیناو خودای گه وره و له خزمه تی نیسلام پیرکرد و هه موو غه میان بۆ سه رخستی بوو، گشت کاروکرده وه یه کی ته نها بۆ په زامه ندی خودا بوو به دلسۆزی و نه ت پاکی، نه وه خوای گه وره پاداشتیان به باشتترین شیوه ده داته وه له دواړوژ.

«وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ»^۲. واته: نه وه که سانه ش باوه ریان هی ناوه و کرده وه چاکه کان نه نجام ده دهن، هه ر نه وانن نیشته جیی به هه شتن و تیایدا ژبانی هه تا هه تای ده به نه سه ر.

بروادی راستگۆی شوینکه وته ی سه ر راستی ئیسلام له ژبانی دنیا بۆ سه ره نجامییکی نه براوه تیده کوژی، هه ول و ته قه لا ده کات له پیناو خودای گه وره به دلسۆزی بۆ گه یشتن به مه نزلگای دواړوژ که به هه شته، چونکه ده زانی به مانه وه تیدا ژبانیکه هه میسه یی بۆ هه یه، له به رامبه ر ژبانی دنیا که به رده وام له برسی بوون و نه بوونی و غه م و خه فته دایه، به ئی بۆ نه وه به هه شته تیده کوژیته که خو شیه کانی و پاواردنه کانی بی کوتاین،

^۱ - سوره فی البقرة نایه تی (۸۱).

^۲ - سوره فی البقرة نایه تی (۸۲).

ههروهك پيغه مبهري خوا (ﷺ) لهو بارهيهوه دهفهرمووی:
 عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: (مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يَنْعَمُ لَا يَبْأَسُ، لَا تَبْلَى ثِيَابُهُ وَلَا يَفْتَنَى شَبَابُهُ)^۱. واته: (ئهبو هورهيره) (رهزای خوای لیبیت) دهلی: پیغه مبهري (ﷺ)
 فهرموویهتی: ههركهس بجیته بههستهوه ههمیشه بههرمهههدهییت و تهنگ زیانی
 بهسهردا نایهت، نهجل و بهرگی دارزاو دهییت و نهتافی لایشی بهسهردهچیت.
 بۆیه ئهزانیت ئهم دونیایه کاتیبه و رۆژتکی له پیشه دهبی بگهڕیتهوه بۆلای خوای گهوره،
 بۆیه ههولدهدات ههمیشه بۆ سهركهوتن و بهدهست هیانی بهههشت تی بکۆشیت،
 چونکه زانیویهتی خوای گهوره پهیمانی داوه بهوانهتی که تهها بهندایهتی بۆ ئهو دهکهن
 بهههشت و نازو نیعمهتهکهی دهکاته خهلاتیان.

ههركه بۆیه ئههلی بهههشت، که چوونه ناو بهههشت، دهپرسن له ئهو کهسانهتی له
 دنیا دزایهتی خوای گهورهیان دهکرد، گالته و ئههانهیان دهکرد به ئیسلام و
 موسوڵمانان، باوهریان به قیامهت و مردن و زیندوو بوونهوه نهبوو، فهرمانهکانی
 خودایان پشتگوێ خستبوو له پیناو رابواردنهکانیان، پینان دهلین: ئایه خوای گهوره
 ئهو بهلینهی پیدابوو له دنیا که بهندایهتی بۆ نهکهن و پابهندی بهرنامهی ئیسلام
 نهبن و دزایهتی بکهن ئهوا شوئنتان ئاگری دۆزهخ دهبی!

ئایه گهیشتن بهو پهیمانهی خودای کارزان که له دنیا پێ راگهیانندن جیگا و مانهوهتان
 ئاگری دۆزهخ دهبی؟!

ئیمه وا گهیشتن به خهلاتی خۆمان لهسهر ئهو ماندوبوونهی دنیا چیشتمان بۆ ئهو
 کاروکردهوانهی خودای گهوره فهرمانی پیکردین بهکردن، وا له بهههشتین بهلینی
 خوای گهوره راست و حهق بوو پاداشتی خۆمان وهرگرت که بهههشتی پر له نازو
 نیعمهته.

^۱ - (صحيح مسلم - الجنة وصفة نعيمها وأهلها، زماري فهرمووده: (۲۸۳۶).

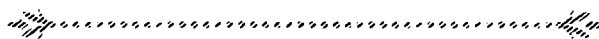

﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾^۱. واته: پاشان نیشته جییانی به ههشت بانگی نیشته جیکانی دۆزه خیان کرد: به راستی ئه و به ئینهی که پهروه دگاران پی دابووین دهستمان کهوت و پی به خشین، ئایا ئیوهش ئه و به ئینهی که پهروه دگارتان دابووی به راستی دهستان کهوت؟! (له وه لامدا به دڵ شکاوی و غه م و په زاره به کی زۆره وه) گوتهیان: به ئی.. ئه و سا جارچییه ک جاریدا له نیوانیاندا و هاواری کرد: نه فرهتی خوا له سته مکاران بیته.

به ئی ئه و که سه ی ژبانی خۆی بو خزمه تی دینی خوای گه و ره ته رخا ن کرد بوو، خه می ئه و بو مالی دنیا و خوشییه کانی خانووی کاملّ مواسه فات و سه یاره ی مؤدیل بهرز، بوون به خاوه نی کارگه و شوقه و شوینی سیاحی و گه شتیاری نه بوو، به لکو غه م و خه فه تی ئه و له دنیا ئه وه بوو نه که و یتته ژتر توپه بوونی خودای گه و ره، به پیش لکردنی فهرمانه کانی.

بو یه هه می شه هه وڵ ده دات به دلسۆزی و نیاز پاکی عیباده ت و به ندایه تی بو خوای گه و ره ئه نجام بدات، زه خیره ی چاکه و ئیحسانی به خشوع و ته قوا له قوتابخانه ی ئیسلام بو پاشه پوژی په وانه بکات تا سه رفرازی مسوگه ر بکات، گه ر خاوه نی هیچ نه بێ له دنیا ژمه خواردنیکی خوش یا سیسه م و قه نه فه و کورسی بهرز و نه رم، سه یاره و خانووی چه ندان قاتی به لکو خانوویه کی هه بێ بیپارێژی له سه رما و گه رما رایه خیکی تێداین له سه ری دابنیشی ته و او، بو یه لای خودا به رنادات هه می شه به نده ی خودایه، ئه م جوړه که سانه سه ره نجامیان لای خودای بهرز و مه زن ته نها به هه شته.

^۱ - سوره تی الاعراف نایه تی (۴۴).

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾^۱. واته: به پراستی ئهوانه ی بروایان هی ناوه به خواو پراستی به برنامه که ی، کرده وه چاکه کانیشیان ئه نجامدا وه گه پراونه ته وه بۆ لای پهروه ردگاریان و ملکه چ و دل نارام بوون له بهرامبهر فهرمانه کانی، ئا ئهوانه خواهن و نیشته جیی بهههشتن و بهههتا ههتایی تیایدا ده میننه وه.

بۆیه ئه ی بهنده ی خودا بزانه به دهست هی نانی په زامه نندی خوا ی گه و ره ده بی ت هه و ئی بۆ بدیهن، ته نها قسه نه بین به یی کرده وه، به لکو ده یی کرده وه شمان هه بی ت، تا وه کو بهههشت به دهست بی نین، بزانه چۆن خوا ی گه و ره با سی ئهوانه ده کات، که له بهههشت گف تو گو ده که ن له گه ل یه کتری، که له دنیا چۆن بۆ خودا زیان چهن ئه زیهت و نار په تی ان چه شت وه، چهن دماندوو هیلاک بوون، ئازار ده دران له سه ر دینی ئیسلام و دهریه درو بزدره کران له بهر ئه وه ی ته نها بهنده ی خودای گه و ره بوون.

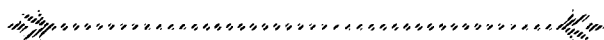
﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾^۲. واته: وه هه ندیک له بهههشتیه کان روو ئه که نه هه ندیکیان وه پرس یار له یه کتری ئه که ن دهر باره ی کرده وه کانی دنیا یان. به یی دهر باره ی کرده وه کانیان قسه له گه ل یه کتر ده که ن که له دنیا که کردوو یانه بۆ خودای گه و ره، خۆزگه ده خوازن خزم و دۆسته کانیان پنگای راستیان گرتبایه بهر، تا وه کو ئه وانیش له وخۆشیه ی بهههشت له گه لیان بونایه، به لام ئه وان گوینه دار بوون بۆ بهرنامه ی ئیسلام بۆیه سه ره نجامی خویان ویران کرد.

﴿قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ﴾^۳. واته: سه ره نجام هه موو به یه ک ده نگ ده لئین: به پراستی ئیمه پی شتر له ناو که سوکاری خۆماندا له دنیا دا له سزای خوا ی گه و ره ئه ترساین، ههروه ها به بهزه ییش بووین له ناویاندا و مه به ستمان بوو ئه وانیش وهک ئیمه خوداناس بن.

^۱ - سوره تی هود نایه تی (۲۳).

^۲ - سوره تی الطور نایه تی (۲۵).

^۳ - سوره تی الطور نایه تی (۲۶).

نیمانداران له دنیا کاتیک خوی گهوره بیرى خه‌لک دینه‌وه، که دوورین له تاوان و سه‌رپنجیکردنی فه‌رمانی خودای گه‌وره، بۆ ئه‌وه‌یانه تاوه‌کو گشت خه‌لکی دوورین له‌سزای پر ئیش و نازاری دۆزه‌خ پزگاریان بێت و به‌هه‌شت شوینی مانه‌وه‌یان بێت.

﴿قَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَانَا عَذَابَ السَّمُومِ﴾^۱. واته: به‌هوی ئه‌وه‌وه خوی گه‌وره نیعمه‌تی خوی پزاند به‌سه‌رماندا وه لیمان خوشبوو وه په‌حمی پێ کردین و پاراستمانی له‌سزای ناگری دۆزه‌خ که سزایه‌که چۆن بایه‌کی گهرم هه‌ل نه‌کات به‌و شیوازه گهرمیه‌که‌ی یه‌کجار سه‌خته.

بۆیه تا‌کو گه‌نجین و توانامان هه‌یه با له‌خه‌وی غه‌فله‌تی ژبانی دنیا به‌ناگابینه‌وه، پێگای راستی ئه‌م ئیسلامه‌ پاکه‌ بگرین، که تا‌که پێگایه بۆ خوشبه‌ختی هه‌ردوو دنیا، تاوه‌کو سه‌ره‌نجاممان به‌هه‌شتی خوشی پر له‌نازو نیعمه‌ت بێت، با له‌دنیا ته‌نها لای خوی گه‌وره‌مان هه‌بێت بۆ ئه‌و بژین به‌راست و دروستی، بۆئه‌وه‌ی له‌دوا‌پۆژ له‌وانه‌بین که به‌پێ ده‌کرین بۆ دیداری خوی گه‌وره. ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾^۲. واته: پۆژتک دیت ئیمه‌ ده‌سته ده‌سته خواناس و پارێزگاران بۆ لای خوی مه‌ره‌بان به‌پێ ده‌که‌ین تا به‌دیداری شادبین و بیانخاته به‌هه‌شته‌وه.

با له‌وه‌که‌سانه‌ نه‌بین که به‌ره‌و ناگری سوتینه‌ری دۆزه‌خ ده‌یان به‌ن، به‌هوی گرتنه‌به‌ری پێگای گومرای و دزایه‌تیان بۆ به‌رنامه‌و یاسای خوی گه‌وره و زۆری تاوانیان له‌دنیا. ﴿وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِثًا﴾^۳. واته: خراپه‌کارو گونا‌ه‌کارانی‌ش به‌په‌له‌و به‌تینویه‌تی راپێچ ده‌که‌ین بۆ ناو دۆزه‌خ.

۱ - سوره‌تی الطور نایه‌تی (۲۷).

۲ - سوره‌تی مریم نایه‌تی (۸۵).

۳ - سوره‌تی مریم نایه‌تی (۸۶).

به لām نه وانهی گشت ته مه نیاڼ له ژباڼی د دنیا بو په زامه نندی خوی گه وره برده سهر،
 هه موو کات غه میان جیبه جی کردنی فه رمان و به ندایه تی بوو بو خودای په روه ردگار،
 ئینجا کاتیک ده چن به ره و به هه شت ده لاین:

﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾^۱. واته: ئه وسایتر ئه و به خته وه رانه ده لاین: سوپاس و ستایش بو ئه و
 خودایه ی، که به لاینی خوی بو مان برده سهر و کردینی به خاوه نی سهرزه مینی به هه شت
 و له هه رشوین و له جیبه کیدا بمانه ویت سهر به ستانه ژباڼ ده بهینه سهر، ئای چه نده
 پاداشتی تیکو شه ران و خه باتکاران چاک و پاک و به نرخه.

بو په ئه ی به نده ی خودا تا کو نه مردوی و له ژباڼی زور ناگدار به فرسه ته بو ت، نه که ی
 سهره نجامت و یران بکه ی به دژایه تی کردنت بو ئیسلام و موسو لمانان، نه که ی
 چرکه یه ک له ژباڼت به هه دهر بده ی بو خودات نه بی ت، نه که ی وا له دلت بکه ی مه یلی
 دنیا بکات و وات لیبکات دوو ربکه و یته وه له پڼگای ئیسلام، تا کو زووه خو ت ناماده ی
 ئه م سه فهره دوو رو درتزه ی دواړو ژ بکه، جانتای سه فهری دواړو ژت با له شان ت بی ت و
 دای مه ن پری بکه له کارو کرده وه ی چاکه بو ئه و پوژه ی که س سوودی بو که س نیه و
 به هانای که سه وه نا چیت، تا کو ئه و کرده وه چا کانه ت له قیامه ت بو ت ببیته تویشو و
 پشت و په نا تا پرزگارت بی ت له ناگری دوزه خ و جیگای مانه وه ی هه می شه بی ت به هه شتی
 فیرده وس بی ت، به ئیزنی الله تعالی.

^۱ - سوره تی الزمر نایه تی (۷۴).

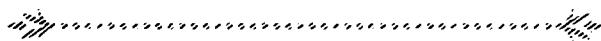
تۆره کۆمه لایه تییه کان و پیلانی رۆژناوا!

دووژمنانی ئیسلام به درنژای میژووین هه مووکات هه ولیان داوه دژی بهرنامه ی ئیسلام بوه ستنه وه، یه کیک له پیلانه کانیاں بریتیه له ئه نته رنیت و تۆره کۆمه لایه تییه کانیه وهک، فه یسبوك، ئینستگرام، تیلگرام، تویتەر، سناب چات ... هتد.

که ژبانی خه لکی و به تایبته موسولمانانی شیواندووهو، خو شی و ئاسووده یی چه ندین مائی له ناو بردوه، ژبانی چه نده ها خیزانی لیک جیا کردۆته وه، شه ره ف و ئابروی زۆر تیک له ئافره تانی وهک خه لوز رهش کردووهو، شکۆ و شه رمیانی شکاند و کردنی به قوربانی چه زو ئاره زوه کانی گه نجه کوپه سه ر ئی شیواوه کان، وه بووه هوی دوور خستنه وه ی موسولمانان له دینه که یان و سارد کردنه وه یان له به ندایه تیان بۆ خودای گه وه ره.

فه یسبوك و تۆره کان له ئیستادا رنژی به کاره یتنایان گه یشتۆته ئاستیکی زۆر بهرز، زۆربه ئاسانی هه موو که س ده توانی به کاریان به ینیت، ئافره تانیش پشکی شیریان بهر که وتوو له و رنژی، وه یه که م چین که توشی زهره رو زیان ده بن، به داخه وه خوشکان له تۆره کانیش خو یان نا پارێژن هه ر خه ریکی بلاو کردنه وه ی و ینه ی سه رنجرا کیشن به ده ستی خو یان کیشه و ئاژاوه بوخو یان ده یننه وه، چونکه گورگه کان به هه موو شیوه یه ک به دوای نیچری خو یان ده گه رن، هه ر مه رنکیش چه ن خو ی به ده ر بخت زیاتر ده ینته نیچر و قوربانی ده ستی گورگه کان، بۆیه زۆر پیویسته خوشکان هه موو کات پارێزی بکه ن له خو یان له تووش بوونیان به گورگه کان له هه موو شوین و کاتی که دا له بازار، دهوام، زانکۆ، تاکو نه بنه قوربانی.

هه ندیک له گه نجان رنکای چات و نامه به کار دین بۆ زهواج و یه کتر ناسین، به راستی هه لیه کی زۆر گه وه ریه که چات به کاری بێتی بۆ زهواج، چونکه که س له فه یسبوك و تۆره کان نازانی ئه و که سه که بۆته هاوڕینی کیه و چۆنه، ئه خلاق چۆنه، چونکه هه موو که س ده توانی خو ی به که سی باش پیشان بدات، له پشت لاپتۆپ و موبایل،

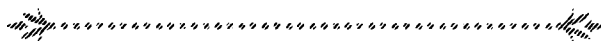

تاوه کو که سی به رامبهر هه ئبخه لټینیت، که چی له راستیدا گورگه و خوی حه شارداوه له پیستی مه پ!

که سی واهه یه ژن و مندالی هه یه ترسی خودای گه وره له دلی نیه، په یوه ندی له گه ل دهیان ئافرهت هه یه، بۆ کات کوشتن و رابواردن و خوشی نه فسی هیچ مه بهستی تری نیه، به درۆ به ناوی زهواج هاوړپیه تی له گه ل ئافرهتان ده بهستی، ئافرهتانی ئیستا که زۆرینه یان زۆر ساویلکه و خوش باوه پ، له گه ل ریزم بۆ ئافرهته باشه کان زوو باوه پ ده پ به قسه ی گه نجه کان، بۆیه به قسه ی باق و بریقی عاتفی هه لیان ده خه لټینیت بۆ مه بهستی خراب، ئه و گه نجه داوای وینه و یه کتر بینین ده کات، که بیبینی تاوه کو بریاریدات بۆ زهواج، که وینه ی نارد زیاتر قسه ی بریقه داری بۆ ده کات، تا کو دلی ئافره که ته نه رم بکات، بۆئهو ی زیاتر هه لی خه لټینیت، پاشان داوای یه کتر بینینی راسته وخۆ ده کات له شوینیک به ته نها، به هه ر جورنیک بیت ئافره ته که رازی ده کات، که یه کتر بینین پاشان په یمانی زهواجی له گه ل ده دات، ئافره ته که ش نازانی زۆر ساویلکه یه زوو پروای پیده کات، نازانی کابرا خیزان و مندال و مالی هه یه، ئینجا کابرا به لینی خوشترین ژبانی پیده دات و که بووه هاوسه ری، به فیل خوی زۆر لێ نزیک ده کات، کارت و وه حده ی بۆ ده نیڕ و به که سی دلسۆز خوی نیشانی ده دات تا متمانە ی ئافره ته که به ده ست دینی، تاکاتیک زۆر لێ نزیک بوو ئینجا په یوه ندیه که ده گاته تاوان و زینا ئه نجامدان په نا به خوای گه وره، ئینجا وینه ی نیمچه پروتی لیده گری و دواتر ده گاته ئاستی هه ر شه لیکردن، که ده پ ئه و ئافره ته له ژر فەرمانی خوی بیت، هه موو جار به ئاره زووی خوی ئه و ئافره ته بیات خوشی خوی پ به تال کاته وه یان داوای پاره ی لێ ده کات و ئه گه ر به گوئی نه کات وینه و فیدوکانی بلاوده کاته وه، حه یا و شه رم و شکوی ده شکینی به کوشتنی ده دات.

چه ندین کچ و ژن ده رکران له مال، نیردراون بۆ شوینی دالده دانی ئافره تان له لایه ن باوک و براو خزمه کانیان، چونکه لای خه لک حه یاو شه ره فیان چوو، که ژن و کچ و خوشکیان چ کارنکی ئابرو به رانه یان کردوو و پێیان کراوه.

برۆ بۆ دادگاگان پیرسه بزانه چه ندين سکاڤا تايبه ته به کيشه کانی فه یسبوك و چاته کان، زۆربه ی کچ و ئافره تانی ئەم سهرده مه زۆر ساویلکه و خوش باوه رن، زوو به قسه ی کوپ هه لده خه له تین و باوه ریان پیده کهن، به دوو قسه ی باق و بریقی ناشقانه واده زانی خوشی دهوئ، نازانی دهیه وئ بیکاته پاروویه کی چه ور و نیچیر و راوی بکات، بیخاته ژیر دهستی خوئی به ئاره زووی خوئی یاری پئ بکات.

گه نجانئ ئەم سهرده مه زۆربه یان پئ ئیش و کارن ههر به رده وام کاتیان به ئه نته رنیت به سه ر ده بن، ده یانه وئ کچ و ئافره تان هه لده له تین، هیچ کاری تریان نیه به فه یسبوك و ئه نته رنیت جگه له رابواردن و کات به سه ر بردن.

ئامۆژگاریمان بۆ باوك دایکانه زۆر ئاگاداری مندا له کانیان بن، پئگه نه ده ن مندا له که یان فه یسبوك و ئه نته رنیت به پئ چاودیری به کار به یین، به راستی به داخه وه ئیستا مندا ئی واهیه ته مه نی ده (۱۰) سا له فه یسبوكی هه یه، تاوه کو به جوانی به روه رده ی بکه ی به ئیمان و ئه خلاق ئیسلامی تا کو له دوا رۆژ که سیکی چاکی ئی ده ریجئ و دوعات بۆ بکات له پاش مردنت، به لام حه یف بۆ باوکان و دایکان خو یان نه زانن به دینی خوای گه وره، ههر له بهر تیشی و فیلمی تورکی دوور له ره وشتی جوانی ئیسلام کات به سه ر ده بن پئ ئاگان له کوپ و کچیان که خه ریکی چین له ئه نته رنیت، رۆژێک ئامۆژگاری مندا له کانیان نه کردووه زۆر پئ خه من له ئاست به روه رده و چاودیری کردنیان، گه ر هاتوو باوك و دایک به روه رده یه کی جوانی ئیمانیان فیڕی مندا له که یان کرد ترسی خوای گه وره یان خسته دئی که هه میشه چاودیره به سه رمانه وه، هیچ کات نه و مندا له خراپه و تاوانیک ناکات له نه یی و ئاشکرا، که بیته هوی ئابرو چوونی ماله وه یان.

ئه نته رنیت و فه یسبوك فایرۆسیکی زۆر کوشنده و زیان به خشن ئه گه ر لئ نه زانین چۆن به کاریان ده ینین، چونکه ههر که سیك ئالوده ی بوو ناتوانئ وازی لی بیئئ، پاشان کاتیکی زۆر له مرؤف ده کوژئ. بزانه ئه ی موسو لمان ره حمه تی خوات لی بیئ، ئه نته رنیت و فه یسبوك و باقی توپه کان هه مووی فیکری رۆژئاوایه له ژیر دهستی خو یانه

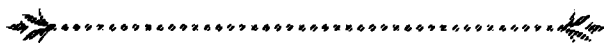

دږي بهرنامه ی خوی گه وره به کاری دین، ده یانه وی خویان حوکی هه موو جیهان بکه، ده سه لاتیان بسه پین به سهر ته وای موسولمانان، بویه نه م فه یسبوکه پرورهی رورناوایه، هه موو ناوات و خورگه یه کیان نه وه یه موسولمان غافل و بیناگا بکه له دینه که یان، چونکه گهر هاتوو موسولمانان شاره زای نیسلامه که یان بوون به راست و دروستی هه روهک خوی گه وره پی رازیه به ندایه تی بکرت، نه و موسولمانان هه وی بلاوکردنه وهی دینه که یان نه دهن به گشت جیهان تاوه کو حوکم بکات به دادگهری و یه کسان و خوشبه ختی بو گشت مرؤفه کان ده سته بهر بکه، به لام رورناوا هه موو کات له سه نگره به دږایه تی بهرنامه ی خوی پایه بهرز، ده یانه وی نور و پوناکی نیسلام بکوژیننه وه به لام ناواته کان یان نایه ته دی.

﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَيَأْتِي اللَّهَ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾^۱.
واته: نه وانه به و بیرو باوه رپو و چانه یانه وه ده یانه وی نور و بهرنامه ی خودا به قاله ی ده میان بکوژیننه وه و خاموشی بکه (به لام خه یال یان خاوه) خودا ناهیل بیت ناواتیان بیته دی و هیچ شتیکی تری ناویت جگه له وه نه بیت ئاین و نووری خوی سه ر بخت و نووری خوی ته و او بکات و دهری بخت، هه رچه نده کافرو بن باوه ران پی سه غلته و دلته نگ بن به وهی دینی خودا له گشت لایه ک بلاو بیتنه وه.

به ئی نه هلی کوفر هه موو کات ده یه وی بیرو باوه ر و فیکری بو گه نی ناته و او یان، که ثاره زووی نه فسی خراپه کار یانه ده سه لاتندار بن به سهر گشت جیهان، به لام خه یالی نا پوختیان خاوه نیسلام هه موو کات له زیاد بوون و گه شه کردنه سو پاس بو خودا، خوی گه وره پیلانه که یان فه شل پیدینیت به وهی زه وی له ژیر ده ستیان بیت ناواتیان نایه ته دی هه ر نیسلام سهر بهرز نه بی نه گهر چی کاتی زوریش بخایه نیت.

^۱ - سورته التوبه نایه تی (۳۲).

﴿وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ﴾^۱. واته: دۆژمنانی خودا پیلانیان گپرا، خوایش پیلانه کانی پووج کردنه وه، چونکه خودا چاکترین و به دهسه لاترین زاتیکه له هه لوه شانندی نه خشه و پیلانی دۆژمنانیدا.

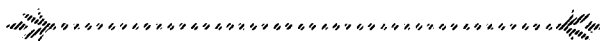
ئه وهش شایه تی یه کێک له قه شه خاچ په رسته کانیانی خویانه، که دان ده نیت به و راستیه ی که به نامه ی ئیسلام له هه موو سه ر زه وی بلاق ده بیته وه، قه شه که له کورته فیدوییه ک دهرده که ویت و قسه ده کات له که نیسه بۆ شوینکه وتوانیان، ده ئی: سبه ی فهره نسا ده بیته ولاتیکی ئیسلامی، ئه و مندا لانه ی لیره دانیشتوون له داهاتوو ده بنه موسولمان و ته وای جیهان ده بنه شوینکه وتوی ئیسلام.

بزانه چۆن ترسیان لێ نیشته وه له وه ی مه سیحیه ت خه ریکه دهروخێ به وه ی بلاقبوونه وه ی ئیسلام له هه موو ته ورووپا، ئینجا هه ره شه ئه کات ده ئی: پلان دانه نیم بۆ دزایه تی موسولمانان و پێگری ده که م له بلاقبوونه وه ی دینی ئیسلام^۲.

به ئی ئه وان به رده وام خه ریکی دانانی پرۆژه و به رنامه ن بۆ تیکدانی ئه خلاق و په وشتی موسولمانان، بۆ غافلکردن و گومان خستنه دلایان له راستی و حه قیقه تی دینی ئیسلام، چونکه باش ئه زانن ئیسلام ئایینی عه داله ت و یه کسانیه، گهر له هه ر شوینیک حوکه به یاسای خودای گه وره کرا خوشتین زیان بۆ مرۆفه کان فه راهه م دینیت، به لام ئه وان قبو لی دینی خوای گه وره ناکه ن، چونکه ده یانه ویت مرۆف وه ک ئازهل ته نها بۆ شه هوه ت و رابواردن بژیت، مرۆفه کان هه موو کۆیله یان بن و گشت شتیک له ژر ده ستی خویان بیت، هه موو که س ئازاده به ئاره زووی خو ی ده ست بۆ شه ره ف و ناموسی خه لک درتربکات، ئافره ت پرووت بکرتیه وه و له شفرۆشی بکات، یاخود سه یری تیقی بکه هه موو فیلمی نیمچه پرووت و ئاشقانه په خش ده که ن بۆ ئه وه ی شیرازه ی خیزان تیکبده ن.

^۱ - سوره ی ال عمران نایه تی (۵۴).

^۲ - سه رچاوه ی فیدۆکه له م لینکه وه (<https://youtu.be/yYkuhvvggPxQ>)

تاكو كۆمهنگای موسوّلمانان چاویان لیبکهن و به دووای پتچکه و پتپازیان بکهون، به ئی کاریان ته نهیا بلاوکردنه وهی به دره و شتیبه له گشت کون قوژبنیکی ولاتانی موسوّلمان، چونکه پتگاهیه که زۆریه ی خه لکی به دوایه وهن ئه یانه ویت بۆ خوشتی رابواردن بژین بۆیه زوو گومرا ده بن په نا به خودای گه وره.

تۆری فه یسبوکیش یه کیکه له بهرنامه بۆ دارپتزاوه کانی جووله که و خاچ په رسته کان، خاوه نی کۆمپانیای فه یسبوک ناوی (مارک زوکره) که سیکی جووله که ی مولحیده، له شاری نیوړک له خیزانیکی یه هودی له دایک بووه، بنکه ی سه ره کی کۆمپانیاکه ش له ئه مریکایه له ویلایه تی کالیفورنیایه.^۱

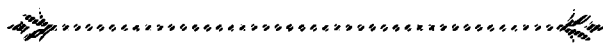
بۆیه ئیمانداران په حمه تی خوداتان لیبیت، وریابنه وه له پلان و فیلی بئ باوهران، وامه که به هوی ئه م فه یسبوکه وه دین و دونیات بدوړینی، به لکو هه ولبده له کاری چاکه به کاری بینه بیکه مینه برتک بۆ بانگه وازی دینی خوی گه وره، خه لکی نامۆزگاری بکه بۆ سه ر پتگای نیسلام، گه ر زمان ده زانی ئینگلیزی، فارسی، ئیسپانی، روسی.. هتد به و زمانه ئیش بکه بۆ قیامه ت، هیدایه ت دانی که سیك به هوی تۆ وه باشتین ده سه که وته له دنیا و قیامه تدا. هه ره که پتغه مبه ری خوشه ویستمان (ﷺ) نامۆزگاری ئیمامی (علی کوپی ئه بوتالیب) (په زای خوی لیبیت) ده کات.

(قَوَاللهُ لَأَنْ يَهْدِيَ اللهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَّكَ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ)^۲. واته: سویتد به خودا ئه گه ر خوا به هوی تۆوه یه ک که س پتنامای بکات بۆ تۆ چاکتره له هه رچی وشتی سوور هه یه (مه به ست سامانی دنیا یه).

بۆیه با هه موو هه ول و ته قه لات له دنیا بۆ بانگه وازی دینی خوی گه وره بئ، له ماله وه، له ده ره وه بازار، زانکو، فه یسبوک، تویتهر، یوتوب، هه رچی پتگا بوونی هه یه هه موو بخه خزمه ت بانگی مروفا یه تی بۆ بهرنامه ی نیسلام.

^۱ - سه رچاوه https://ar.wikipedia.org/wiki/مارک_زوکربرغ

^۲ - صحیح البخاری، ژماره ی فه رمووده: (۲۹۴۲). صحیح مسلم، ژماره ی فه رمووده: (۲۴۰۶).

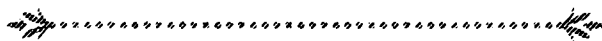
باتۆش به ژداری لهو خیره نه بر او هیه، سویند به خوای گه وره، گهر کهس نه بێ غه م له دینی ئیسلام بخوات، بیکهس بمینیتته وه ئه م ئیسلامه ههر سه رده که وێ به سه ر گشت یاساو شه رعه ته کانی دنیا، ئه گهر چی دنیا هه موو دژایه تی دینی خودای کارزان بکه ن ئه مه به ئین و په یمانی خوای گه وره یه هه روه ک ده فه رمو ویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾^۱. واته: ههر ئه و زاته بۆیه پیغه مبه ره که ی هاوړی له گه ل هیدایه ت و پرنمووی و ئایینی راست و دروستدا ره وانه کردوو تا سه ری بخت به سه ر هه موو به رنامه و ئاینه کانی تر دا، هه رچه نده موشریک و هاوه لگه ران پێ سه غله ت و دلته نگ بن.

بۆیه ئه ی برای من خوشکی به رتزم بزانه ئه م تۆره کۆمه لاییه تی و فه یسبوک و چاتانه هیج سوودی نییه بۆمان، هه موو کات کوشتنه له خۆمان، ته مه نمان ئێ به فیرو ئه دات ئه گهر بۆ خزمه تی به رنامه ی خوای گه وره به کاری نه هینین، چونکه پنگایه کی زۆر چاکه بۆ بانگه وازی ئه گهر لێبزانی و حیکمه ت هه بێ، ئه توانی که سیك له و په ری دنیا بیخه یته سه ر پنگای ئیسلام و موسو لمانی بکه یته.

ئه گهر بۆخوای گه وره ش نه بێت با ناوبانگت ده ربکات هه موو خه لکی بتناسن و چاودیریت بکه ن که تو مردی کهس نیه ئا کاو نته که ت بکاته وه، که شتی خراپ و بیسوودی دوور له دینی خوای گه وره ت بلاو کردبوویه وه، هه تا دواړۆ خراپه ت بۆ ده نو سرئ هه رکهس سه یری بکات و شته خراپه کانت بۆخوایان بلاو که نه وه، بۆیه شتی به سوود بۆ دنیا و قیامه تت بلاو بکه وه، تا کو دوا ی مردنیش هه رکهس سه یری ئا کاو نته که ت بکات ئیمانی به رزبیتته وه خوای گه وره ی بیر بێته وه.

که و ابو ئه ی به نده ی خودا بۆ گشت کارێکی چاکه و چاکه کاری مه ردانه فو لی ئێ هه لیکه و ده ست پێشخه ربه، تا له دنیا و قیامه ت پله ت به رزبیتته وه، له دواړۆریش به هه شتی فیرده وس شوین و مه کانت بێت، به ئیزنی الله تعالی.

^۱ - سورته التوبه نایه تی (۳۳).

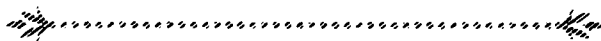
زۆربوونی تەلاق و چارەسەری!

یەکیك لهو دیاردە خراپانەى که بە پادەیه کی زۆر له گەشە دا به جیا بوونه و هێ هاسه رانه، چه نەدین هۆکارمان ههیه له م پۆزگارە که بووه تە هۆی زۆری پێژەى تەلاق.

له گەل پێشکەوتنى تەکنەلۆژیا و زۆر بوونی که نالە ئاسمانیه کان و بلاقورده و هێ ئەفلامە دۆبلازکراوه کان پۆژناوا که بۆتە هۆی فەسادى و زۆر بوونی بەدرپەوشتى و خراپە کارى، ئینجا چاولیکەرى خەلکى له ئەکتەر و کەسانى دوور له دینه کهى خواى گەوره، که بۆتە هۆی سارد و سەرى پەيوه ندى نێوان هاسه ران، بۆیه هێچ سەردەم و کاتیک وه کو ئیستا پێژەى تەلاق زۆر نه بووه له کۆمه لگه ی موسو لمانان.

وه یه کیكى تر له هۆکارى سەره کی زۆر بوونی تەلاق دوور که و تەوه ی موسو لمانانە له دین و به رنامه کهى خواى گەوره که ئیسلامه، چونکه کاتیک کیشەیه ک تووشى ژن و پیاو دەبێت نازانن هانا بۆ کوێ بیهن!، به هۆی نه شارەزابوونیان به ئیسلامه وه، پۆژنک له پۆژان هەولیان نه داوه فیرى شەریعه تى خودای گەوره بن، فیرى چۆنیه تى هەل سوکه وت له گەل یه کترى بن به چاو لیکردنى سەر مه شقى رەوشت به رزان پیغه مبه رى خوا (ﷺ) که چۆن جوانترین رەوشتى به رامبه ر خێزانە کانى به کار هیناوه .

زۆرنک له پیاوان و ئافره تان سەره تای هەل بژاردنى ئەوه که سه ی ده یه ویت له گەل بژیت، بۆ ژبانى هاسه رى ته نها له به ر جوانى بووه، یا خود چاو شین بووه، یا بالابه رز بووه، یان ده وڵه مه ند بووه، یان خاوه نى کۆمپانیاو کوپى مه سئول بووه، ناوبانگ و پله و پۆست هه بووه ... هتد ئەمانه و چه ندان هۆکارى تری دونیا ییان مه به ست بووه، بۆیه ئەم مه رجانە نابنه هۆی ژبانیکى خوێش و بێ کیشە ئەگەر ئیمان و ته قواى خودایان نه بوو، له به ر ئەوه یه پیغه مبه رى خوا (ﷺ) فه رمانى پیکردوون گەر و یستان هاسه رگێرى بکه ن، ته نها دین و ئەخلاق به سه ر گشت مه رجه کانى تر هەل بژێرن.

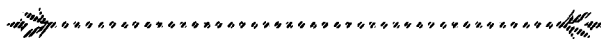
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: (تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ لِأَرْبَعٍ: لِمَالِهَا وَلِحَسَبِهَا وَجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا، فَاظْفَرْ بِذَاتِ الدِّينِ، تَرِبْتُ يَدَاكَ)^۱. واته: له (ئه بو هورهیره وه) (پهزای خوای لیبیت) نافرته بۆ چوار مه به ست ماره ده کړئ: بۆ ماله که ی، بۆ ناوداریه که ی، بۆ جوانیه که ی، بۆ دینه که ی، جا تۆ دینداره که بخوازه و ده ست بچیت به خێردا.

ئهو ماره کړدنه ی له سهر بنه مای رهوشتی جوان و ته قوا و له خوداترسان بڼ پر خېرو خوښی و بهرکه ته، نه گهر یه کیک نافرته تیک له پیناو دینداریه که ی بخوازیته هه رگیز زهرمه ند و په نچ به خه سار ناییت.

به لām نه گهر مه به سستیکی تری جگه له دینداریه که ی هه بوو وهك ئهو مهرجانه ی له سه ره وه باسما ن کړد، ئهو کاته وهك ئه وه وایه به سهر دهسته کانی که وتیته سهر زهوی و بڼ چاره ده بڼ و په شیمانی دادی نادات، چونکه که سی دیندار و له خواترس تیگه یشتوو تره له واقعی ژبان و په روه رده ی ئیسلامه، ناتوانی خراپه و سته می به رامبه ر بکات ته نانه ت له بچوو کترین شتیش، بۆیه ژبان به سهر بردن له گه لئ به خته وه ری و خوښی دینیته ئاروه. به لām له م سهر دمه فیلاویه دا خه لکی به گشتی به دوا ی مه به ست و خوښیه کانی دونیاوون، هیچ غه م و په ژاره یان بۆ قیامه ت و ناخیره تیان نیه، هه ر ژبانی خوښبوو گوینداته هیچ که س، پشت له عباده ت و خواپه رستی ده کات، بۆیه هیچ کات دلخوښ و به خته وه رنښ و بیزارن هانا ده به ن بۆ ته لاق و جیا بوونه وه.

بۆیه په حمه تی خوای گه وره تان لیبیت، ئه ی خیزانه به پرتزه کان بگه رینه وه بۆ قوتا بخانه و مه لبه ندی ئیسلام، خو تان لیبیه وه ناوونوس بکه ن، وانه ی په روه رده و په وشت بخوینن تاوه کو سهر فراز و به خته وه ر بژن، ده بیت پیاو و نافرته تانی موسولمان ناقل و ژیرانه له گه ل یه کتری هه لسوکه وت بکه ن، گه ر یه کیکیان سه رپیچی کړدو سنوری شکاند ئه وی تر ئاموژگاری بکات و وریای بکاته وه له هه له کانی به حیکمه ت و لیزانین له گه لئ بجولیته وه بۆ ئه وه ی ژبانیان به خته وه ر بیت.

^۱ - رواه البخاري، ژماره ی فهرمووده: (۵۰۹۰).

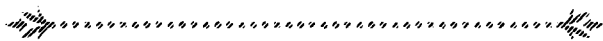

له ئیستا خه لکی به گشتی دوورن له دینی خودای بهرز و مهزن، ئیسلامیان خوشناوئیت و چاکه ی ئهویان ناوئ، به لام ئیسلام و بهرنامه ی خودا خوشی و به خته وهری گشت بوونه وهری زهوی و ئاسمانیان دهوئیت، بۆیه ئه گهر هاتوو ههرکه سیک دهستی به ئیسلامه وه گرت، ئه وه سهرفراز و به خته وهری ههر دوو دنیا به دهست دئیت.

به لام به داخه وه پتزه یه کی زور که م له موسولمانان پابه ندی ئیسلامن و خوشه ویستی خودا پاشان قیامت لایان له سهرووی هه موو شتی که وهیه!، که چی ئهوانی تر هه واو هه وس و رابواردن و خوشی دونیا یان دهوئیت، بۆیه بۆ گه یشتن به خوشی و رابواردن هه موو شتی که ده کهن، غه در، ناپاکی و غیانه ت، جاسوسی، دووبه رکی خستنه نیوان موسولمان و، بلاوکردنه وهی فه سادی و بێ رهوشتی، زوئم و سته مکردن، هه رچی خراپه یه ئه یکه ن و ئه نجامی ئه ده ن بۆ تیرکردنی نه فس و شه هه وتیان.

پیاو و ئافره تانیش غه در له یه کتر ئه که ن له وانه یه پیاوه که یان ژنه که یه کیکیان سته م بکات له به رامبه ره که ی، په یوه ندی ناشه رعی له ده وانه که ی یان له فه یسبوک له گه ل که سی تر هه بیئت، که ئاشکرا بوو بۆیه قبول ناکات پیاوه که ژنی ته لاق ئه دات، ژنه که ش داوای جیا بوونه وه ده کات یان به کوشتن ژبانیا ن کو تایی پێ دیت.

هۆکاری تری زۆربوونی ته لاق ئه وانه ن که بێ رهوشتی و بێ ئابرووی بلاوده که نه وه، به بلاوکردنه وهی فیلمی به درهوشتی و نیمچه رووته کانی دوور له رهوشتی به رزی جوانی ئیسلام وداب و نه ریتی جوانی کو مه لگه ی کورده واری، ئه م فیلمانه چه ندان ملیۆنی بۆ سه رف ئه که ن تا دۆبلاژی ئه که نه وه بۆ کوردی که هه موو پهروه رده یه کی ناپاک فیژی هاوسه ران ده کات، که ناپاکی له یه کتری بکه ن و په یوه ندی ناشه رعی له گه ل گورگه خوئین خو ره کان ببه ستن، ئه و پارهی له م فیلمانه به هه در ئه روات بیاندایه به گه نجه کان ژن بێن قهیره یی نه ده ما، بۆیه پیاو و ئافره تانی ئیماندار له یه کتر قبول ناکه ن په یوه ندیا ن له گه ل که سی تر هه بێ، به لکو ده یانه وئ تا مردن بۆ یه کتر بژین به خوشه ویستی که پاک و به بێ ناپاکی و فیل و زوئمکردن له یه کتری به یه که وه بن.

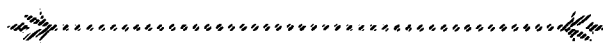

ياخود ھۆكاري تری جيابوونەوھى ھاوسەران زۆر لێکردنى مائەوھى، كۆرەكە بەزۆر لە لایەن باوك و دايكيانەوھ كچىكيان بۆ مارەكردووە، بەلام خۆى بە دلى نەبووھ كاتىك ئەچنە نىو ژيانى ھاوسەرىيەتى كۆرەكە ھىچ كچەى ناكەوئە دلى، بۆيە ھەلسوكەوتى لەگەلى خراپە و ساردو سەر، كچەكەش قبولى ناكات پياوھكەى پەيوەندى ساردو سەپىت لەگەلى، بۆيە ئەيكەنە كىشەو ناخۆشى تا دەگاتە ئاستى جيابوونەوھ و تەلاق.

بە ھەمان شىوھش باوك و دايكى تر كچيان بە زۆر ئەدەن بە كۆپى مام و خالىيان، كچەش بەدلى نىە پەيوەندى خۆشەويستى لەگەلى كەسى تر ھەيە، كاتىك دايان بەشوو بە زۆر لێکردن چوو يە ناو ژيانى ھاوسەرىيەتى ئەوكات ھەر پەيوەندى ھەيە لەگەلى ئەو كەسەى خۆشى دەويست، بۆيە لەگەلى پياوى بەكىشە ھەلسوكەووت دەكات، بىستومانە كە كچە بەزۆر داويانە بە كۆپى مام، دواى مانگىك ژيان لەگەلى يەكسەر بە جىي ھىشتووھ بە دواى خۆشەويستى كەوتووھ بە ھەموو زىرەوھ!!

بۆيە ئامۆژگاريمان بۆ باوك و دايكان ھىچ كات زۆر لە منداڵەكانيان نەكەن بۆ زەواج، بەلكو پىويستە پىشتر پرسيان پى بكرىت لە ديارىكردنى كەسەكان بۆئەوھى بە دلى خويان بىت و لە داھاتوو بەختەوھ بژين. ئامۆژگاريمان بۆ ھاوسەرانى موسولمان كاتىك كىشەيەك دەكەوئە نىوانيان خويان ھەول بەدەن چارەسەرى كەن و لەيەكترى تى بگەن، نەك لای خزم و ھاوپى باسى كىشەى خويان بكەن، دواتر بۆلۆبىتەوھ گوايە ژيانيان ناخۆشە و بەكىشەو ئاژاوھ ژيان بەسەر ئەبەن، پاشان يەكتر تۆمەت بارىكەن لەسەر ئەوھى كىشەى خويان لای فلان كەس باسكردووە. بۆئەوھى ژيانتان بەختەوھ و ئاسودەبى خۆتان شارەزاي ئىسلام و ژيانى پىغەمبەرى خودا (ﷺ) بكەن و ژيانى ھاوھلانى بەرپزو و پياو چاك و زانا و خواناسەكانى پىشين بخوئىنەوھ، چونكە بەراستى ئەوان نمونەى جوان و پىشەنگن لە ئەخلاق بەرزى و مامەلەكردن لەگەلى ھاوسەرانيان.

ئەگەر بىت و سەيرى ژيانى ھاوسەرانى پىشينمان بكەين چۆن بەختەوھ و ئاسوودە ژيان و چەند لەخوداى گەورە ترساون بۆت دەرنەكەوى ئىمە لە چ ژيانىكى تالداين.

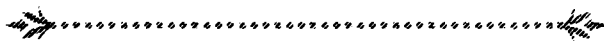

دهگیرنه وه ئافره تێك شکایه تی برد بۆ ئه نجومه نی قازی (موسای کۆری ئیسحاق) له شاری (الری)، وه کیلی ئافره ته که رایگه یاند که پێنج سه د دینار (ماره یی) ئافره ته که له سه ر مێرده که یه تی، به لām پیاوه که ی نکۆلی لێده کات..! قازی به وه کیلی ئافره ته که ی گوت: شایه ت کوا ..؟ هه ندیک له شایه تحاله کان داوای ئه وه یان کرد. که ئافره ته که ببین، تا کو له کاتی شایه دیه که ئاماژه ی بۆ بکه ن، شاهید حاله که هه ستاو به ئافره ته که ی گوت: هه سته سه رپ، هاوسه ری ئافره ته که گوتی: ئه وه چیده که ن؟! وه کیله که گوتی: سه یری دهم وچاوی ئافره ته که ت ده که ن، بۆئه وه ی له کاتی دانیشه نه که بیناسنه وه (ئه مه ش بۆپێویسته). هاوسه ره که ی گوتی: من قازی ده که م به شاهید، که ئه و ماره ییه ی ئه و له سه رمه و ده یده م، به س وازی لیبێن و سه یری روخساری مه که ن، ئافره ته که ش گوتی: منیش قازی ده که م باشاهید، که ئه و ماره ییه ی پێ ده به خشم، وگه رده نی له دونیا و قیامه ت ئازا ده که م، قازی گوتی: به راستی سه رسامی غیره تی هه ردووکتان بووم. ئه م باسه له پێژدارترین په وشته کان ئه نو سه رته وه.^۱

پیاوه که ته نها له به ر ئه وه ی سه یری دهم و چاوی ژنه که ی نه که ن گوتی: من ئه وه ی له سه رمه ماره ییه که ی ده دم، به لām به داخه وه پیاوانی ئیستا که خۆیان داوا له خێزانه کانیا ن ده که ن کام جلی سه رنج پاکیشه بیکرن و بیکه نه به ر له به رچاوی خه لک په نا به خوا!!، که چی له رابردو ودا ئافره ته که ش به رامبه ر ئه و هه لۆیسته جوانه ی پیاوه که ی به خشی و گه رده نی ئازا کرد له دنیا و قیامه ت، به راستی نمونه ی هاوسه رانی ئیماندا ری پێشین گه لێک زۆرن بۆ ئه وه ی چاویان لیبیکه ی تا ئیمه ش ئاسو وده بژین چونکه جوانترین وانه و په ندی تیدا یه بۆئه وه ی ئیمه ش به خته وه ر بین.

بۆیه په حمه تان لیبیت هیچ کات نه که ن هانا ببه نه به ر ته لاق هه رکا مه تان شتێک له ئیسلامه ده زانن فیۆری یه کتری بکه ن بۆئه وه ی خۆشه خت و ئاسو وده بژین له ژبا نی دنیا و دوورین له غه م و ناخۆشی و کیشه و ئازا وه و ته لاق و جیا بوونه وه.

۱- (مکرم تاریخ بغداد | ۱۵ / ۵۳).

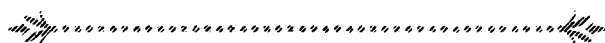
دواړوژى مندالتيكى سهر كه وتوو!

ئهم سهردهمه ی ئیستامان پرپه تی له کیشه و ئاژاوه و ناخوښی، کومه لگا ناخی ده کوئی و ده نالیتی به ده ست زوړبوونی کیشه کان کیشه ی کوشتن، دزی، ته لاق، ده ستریزى بوسهر ناموسی خه لک، زوولم و سته م و ناپاکى دووړووی ... هتد کیشه و ئاژاوه کان بوونه به په له هه وړتیکى رهش سهرایای دونیا یان داپوشیوه.

هیچ رږژتک نیه هه والی کیشه و خراپه و تاوانتک نه بیستین، فلان له سهر دزیکردن زیندانی کړا، فلان گه نج له کاتى خواردنى ماده ی هوښبر به سهر خوښى دایک و باوکى کوشت، فلانۀ نافرۀ له سهر ناموس کوژرا، فلان ئهم سته مه ی کرد له خیزانی په یوه ندى ناشه رعى له گه ل نافرۀ تر هه بووه، ئه مانه و سهدان کیشه ی تر رږژانه ده بیستین که مروف عه قل و هوښى ده وه ستنی ته نها غم و خه فه تی پیده خوات.

بویه سهره تا بو نه مانى کیشه و ئاژاوه کانى کومه لگا و رڼگرى کردن له بلاوبونه وهى، زور پیوسته له په روه رده ی مندال ده ست پیبکه ین به په روه رده کردنیکی نیمانى که باوک و دایک هه ر له مندالیه وه به رامبه ر مندالۀ کانیا ن بیگرنه بهر تاوه کو جیلې نمونه یی بن بو کومه لگه و ئارامى و ئاسووده ی بگه رته وه موسو لمانان.

بویه پرووده که ینه باوک و دایکان پییان ده لئن له خودای گه وره بترسین و ئه و مندالانه تان که هیناوتانه ژبان له دواړوژ لیرسینه وه تان له گه ل ده کړت له سهریان که بوچی که مته ر خه م بوون له په روه رده کردنیا ن، که به داخه وه زوړتک له باوک و دایکان به شیوه یه ک له شیوه کان بې هه لوستن له په روه رده کردنى مندالۀ کانیا ن، ته نها خه ریکى زور کردنى مندالن به بې ئه وه ی گرنګى به په روه رده کردنیا ن بدۀن، بویه دواړوژتیکى تاریک ده بیتۀ سهره نجامى مندالۀ کانیا ن به بې په روه رده ی گه وره ده بن دواتر ده بن به نه هامه تی و ناخوښى بو دایک و باوک و بو کومه لگه ش.

بۆیه خوای گه وره ئاگاداری کردوینه ته وه له تاقیکردنه وهی مأل و مندال که فیتنه و ناخۆشیه نه گهر هاتوو باوک و دایک پۆل نه گیرن له نه سیحته و نامۆزگاری کردنیان تاوه کو له داهاتوو که سی ژيرو ئاقل بن.

﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾^۱. واته: دلنیا بن که مأل و سامان و پۆله و نه وه کانتان بۆ تاقی کردنه وه تانن.

بۆیه ده بن گرنگی زۆر به پهروه ردهی منداله کانمان بدهین هه تاوه کو له دواپۆژ که سی سألج و له خواترسیان ئی دهریچن، ههر مندالیک ئیمان و ته قوا له دلی چه سپا له دواپۆژ په نا بۆکاری خراپ نابات و باوک و دایکی شهرمه زار ناکات، هه می شه هه ست به چاودیری خوای گه وره ده کات خه لکی لئی نه مین دهبن.

باوک و دایکی واهه ن که مندالیان تازه له دایک بووه گۆرانی له بن گوئی ده لێن، فیڤری زمان هینانه ده ری ده که ن، که به قسه ش هات فیڤری جویندانی ده که ن ده یان قسه و جو له ی نه شیاویان فیڤر ده که ن، یان دایکی واهه یه بۆ کچه منداله که ی میکیاچ و سو راوی بۆ ده کړی ههر له منالیه وه فیڤری جلی نیمچه پروتی ده کات، بۆیه منداله که کاتیک گه وره بوو له سه ر هه ل سو که وتی نه شیاو پهروه رده ده بن سه ره نجام که سیکی خراپ و دۆراوی ئی دهر ده چی.

که وایه زۆر پتو یسته له سه ر باوک و دایک پهروه رده یه کی ئیمانی جوان فیڤری منداله کانیا ن بکه ن، چونکه تاکه پهروه رده یه ک هه بی ت که کاری گه ری له سه ر منداله کان هه بن ته نها پهروه رده ی ئیسلامه، که هه موو په وشتی جوان و، په حم و، سو زو، مه ره بانیه، ههر باوک و دایکیک له مندالیه وه پهروه رده ی منداله کانیا ن بکه ن به قورئان و سوننه تی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) نه وه باشت رین مندالی ئی دهر ده چی له گشت پرویکه وه ده بنه پی شه نگ له جوامیری و نه خلاق به رزی پیا وانی له خوداترس.

^۱ - سوره تی التغابن نایه تی (۱۵).

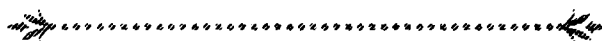

با به یه که وهش بچینه خزمهت نمونه یه که له پیشنی چاکه کانمان تا کو باوک و دایکانی ئیماندار چاوی لیبکه ن که چۆن جیاواز له به ناویانگترین که سایه تیه کانی ئەم سه رده مهی ئیستامان گرنگیان داوه به پهروه رده کردنی منداله کانیان هه ر له سه ره تای له دایک بوونیان و چاودیری کردنیان تا کو گه و ره بوونیان و بوون به گه گنج.

ئه مه ش خه لیفه ی موسو لمانان و پیشه نگی ئیمانداران (عومه ری کوری عبدالعزیز) (ره حمه تی خوا ی گه و ره ی ئیبت) که حوکم و ده سه لات ی ئومه تی ئیسلامی له ژیر ده ست بوو، خو شترین ژبانی بۆ خه لکی ده سه ته به رکرد بوو به حوکمی ئیسلام، به لام ئەم به رپر سیاریه ته ی ئومه تی ئیسلام که له ئە سه تۆی بوو ب ئاگی نه کرد له پهروه رده کردنی منداله کانی، وه ک باوک و دایکانی ئەم سه رده مه به هۆی که می ک سه رق ال بوونیا به ده وام یان هه ر کارێک ده لێن کاتمان نیه ئامۆژگاری منداله کانمان بکه ی، بۆیه ئیمامی (عومه ر) سه ره پای کاروباری موسو لمانان منداله کانی پهروه رده کردووه به جوانترین شیوه تاوه کو له دوا رۆژ که سی نمونه یی بن، هه ر له منالیه وه مامۆستای بۆ گرتبوون تاوه کو فیری زانستی شه رعیان بکات، زۆر سو ر بوو له سه ر پهروه رده کردنی منداله کانی به قورئان و سونهت.

له (مهروانی کوپی عبدالعزیزه وه) ده گێر نه وه که (عمری کوپی عبدالعزیز) کوپی نارد بۆ مه دینه تا له وێ ئه ده ب وره و شتی به رز فیریبت، بۆئه و مه به سه ته دایه ده ستی زانا (سالحی کوپی کیسان) تا ئاگی ئی ببت و فیری بکات، به رده وام نوێزه کانی به کۆمه ل پێ ده کرد به لام جارێکیان له نوێژدا دوا که وت، (سالح) لێی پرس ی: بۆچی دوا که وتی؟ گو تی: قژدا هینه ره که م قژی داده ی نام، صالح گو تی: یانی وات ئی ها توه قژ دا هینه که ت خو شه و یستر بووه له نوێزه که ت؟! بۆیه ئەم هه و اله ی نارده وه بۆباوکی و باوکی شی پیاوێکی نارد بۆ مه دینه و رای سپارد که قسه ی له گه ل نه کات تاسه ری سفر ده کات.^۱

^۱ - رواه ابن عساکر فی تاریخ دمشق (۱۳۶/۴۵).

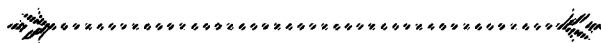

سبحان الله ئەمەیه هه‌لۆیستی باوکی ژێرو جوامێر له‌سه‌ر ئەوه‌ی نوێژی دواکه‌وتوو هه‌ بۆیه‌ فه‌رمان ده‌کات قژی سفر بکړیت، به‌لام به‌داخه‌وه به‌شیک له‌ باوکانی ئیستا تاکه شتیک هه‌بێ خه‌می ئێ نه‌خۆن نوێژه، خه‌لک به‌ده‌ست کوپی گیران خواردوو، ئاژاوه ده‌نیته‌وه شه‌ر ده‌فرۆشی به‌ منداڵی جیران، باوکی هیچ هه‌لۆیستی نه‌یه، به‌باوکی ده‌لێن: کوپه‌که‌ت نایه‌ته‌ مزگه‌وت له‌گه‌ڵ فلان که‌سی ئاژاوه‌چی تا نیوه‌ی شه‌وان ده‌گه‌ڕێ له‌ کۆلان به‌بێ ئیشی ده‌سوپیته‌وه، ده‌لێت: جارێ گه‌نجه‌ دلی ناشکێتم.

به‌داخه‌وه ئینجا باوک و دایک پرسیاوی هه‌موو شتیک له‌ کوپی ده‌که‌ن ته‌نها نوێژ و ئیمان نه‌بێ، کوپم جلت هه‌یه، کوپم موبایله‌که‌ت زۆر جوانه، کوپم چه‌ن هاوپیته هه‌یه له‌ فه‌یسبوک، کوپم تکایه‌ زوو برۆ ئیش و کار دره‌نگ مه‌پۆ، کوپم ئەمپۆ پۆژنکی چۆنت به‌پێکده‌که‌ڵ هه‌ل هه‌واییکانت؟، به‌لام هیچ کات ناپرسی کوپم بۆ قورئان ناخوێتی، یاخود بلیت کوپم توخودا زوو برۆ بۆ مزگه‌وت و نوێژه‌کانت مه‌فه‌وتینه، یان کوپم خۆت شه‌ره‌زای نیسلام بکه‌ و له‌ خودا بترسه‌ قیامه‌ت و ئاگری دۆزه‌خ زۆر سه‌خته به‌رگه‌ی ناگیرن ئەه‌ی کوری شریتم توخودا ژیر و ئاقله‌ و با به‌هه‌شت شوێنمان بێ.

بۆیه‌ پێشه‌وا (عومه‌ری کوری عبدالعزیز) (ره‌حمه‌تی خوای گه‌وره‌ی لیبت) منداڵه‌کانی ئاوا په‌روه‌رده‌ نه‌کرد، ده‌یزانی په‌روه‌رده‌ی باش و خراپ کاریگه‌ری زۆری ده‌بێ له‌سه‌ر ئەخلاق و په‌هوشی منداڵ، چونکه‌ منداڵ له‌ بچوکیه‌وه له‌ سه‌رچی په‌روه‌رده‌ بکه‌ی ئەو په‌هوشت و ئاکاره‌ ده‌بیته‌ ئاقیبه‌تی، یان منداڵێکی ئاقل و ژیر و تیگه‌یشتوو ده‌بیته‌ یان منداڵێکی خراپ و بێ ئەقل و تینه‌گه‌یشتوو ده‌بێ.

بۆیه‌ په‌روه‌رده‌ی ئیمانی له‌ داها‌تووی منداڵه‌کان سوودی ده‌بێ و ده‌بنه‌ پیاوی مه‌یدان له‌ جوامێری و ئەخلاق به‌رز و دونیا نه‌ویستی و خودا ویستی، بۆیه‌ کوپه‌که‌ی پێشه‌وا (عومه‌ر) که‌ناوی (عبدالمیک) بوو (ره‌حمه‌تی خوای گه‌وره‌یان لیبت)، منداڵێکی نمونه‌ی لێده‌رچوو کاتیکی بووه‌ گه‌نچ زۆر له‌ خودای گه‌وره‌ ده‌ترسا هه‌میشه‌ هه‌ستی به‌ چاودێری ده‌کرد.

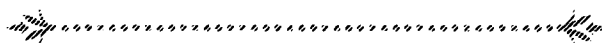
(عاصمی کوپی أبو بکری کوپی عبدالعزیز)، که برازای (عومه) بوو، ده ئی: وه فدیك
 رۆیشتن بۆ خزمهت (سلیمانی کوپی عبدالملك) و (عومه) کوپی عبدالعزیز) یش
 له گه‌ل دابوو (په‌حمه‌تی خوای گه‌وره‌یان لیبت)، من شه‌و له لای (عبدوالمکی کوپی
 عومه) مامه‌وه، که له و کاته‌دا ژنی نه‌هینابوو مامه‌وه، نوێزی عیشامان کرد پیکه‌وه،
 پاشان هه‌ریکه‌و به‌ره‌و پیکه‌فی خۆمان رۆیشتین، (عبدالملك) یش هه‌ستاوه چراکه‌ی
 کوژانده‌وه، ده‌ستی کرد به‌ نوێژکردن تا خه‌وم ئی که‌وت، کاتێ به‌خه‌به‌ر هاتم ده‌بینم
 نه‌و ئایه‌ته‌ی قورئان ده‌خوێنیه‌وه: ﴿أَفَرَأَيْتَ إِن مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ. ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا
 يُوعَدُونَ. مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ﴾^۱. واته: ئه‌ی محمد (ﷺ) ده‌بینی چه‌ندان
 سالی تریش مۆله‌تی ژبانیاں پێ ده‌ده‌ین و پاشان مردنیاں به‌سه‌ردا به‌پێن، چ که‌لکی
 هه‌یه بۆیان نه‌و هه‌موو سائه‌ی ژبانیاں؟

به‌رده‌وام ده‌گریا و پاشان ئایه‌ته‌که‌ی دووباره‌ ده‌کرده‌وه، هه‌رکه ئی ده‌بۆوه، تاوام ئی
 هات گوتم: ئاوا برۆا گریان له ناوی ده‌بات، بۆیه به‌ده‌نگی به‌رز گوتم: (لا إله إلا الله و
 الحمد لله) وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌خه‌به‌رم، تا گریانه‌که‌ی پێ به‌رم، هه‌ر هه‌ستی کرد من به
 خه‌به‌رم بێ ده‌نگ بوو ئیتر نوزه‌ی له خۆی بری (په‌حمه‌تی خوای لیبت)^۲.

ئا ئه‌مه‌یه گه‌وره‌ی په‌ره‌وه‌رده‌ی نیسلام له‌سه‌ر مندا له‌کانمان که چۆن شرینی ئیمان و
 ترسی خودای گه‌وره‌ ده‌خاته دله‌کانیا نه‌وه، بیر له ناخۆشییه‌کانی دواپۆژ و مردن و
 قیامه‌ت و ئاگری دۆزه‌خ ده‌که‌نه‌وه، به‌لام گه‌نجه‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه بۆیه ئا‌واوه جی و
 شه‌راویان لێده‌رده‌جێ چونکه‌ تاوه‌کو نیوه‌ی شه‌وان ناخه‌ون و به‌رده‌وام خه‌ریکی
 رابواردن و کات به‌فیرۆ دانن به‌شتی بێ سوود و یاری دۆمینه‌و بلیارد و پۆجی و قومارن
 و، هه‌ر یه‌که‌یان به‌قاقای پیکه‌نینه‌وه باسی راکردنی نیچره‌کانی خۆیان ده‌که‌ن
 بۆیه‌کتر که چۆن ئافره‌ته‌کانیاں هه‌لخه‌له‌تاندووه پێیان رابواردووه.

^۱ - (سوره‌تی الشعراء نایه‌تی ۲۰۵ تا ۲۰۷)

^۲ - مه‌جموعه‌ رسائل الحافظ ابن رجب العنبلی (۴۷۹/۲).

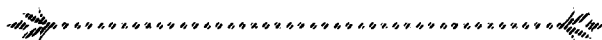
بۆیه بوونه ته فیتنه و نازاوه بۆ کۆمه لگای موسو لمانان، چونکه باوکان و دایکان مندا له کانیاں پهروه رده یه کی (عومه ری) نه کردووه، بۆیه گهر هاتوو باوک و دایک پهروه رده یه کی ئیمانی مندا له کانیاں دا له قوتابخانه ی نیسلام، له دواړو ژدا نه م مندا له باوک و دایکی ده خاته سهر چاوی و جوانترین پټزیاں لیده گریت، هیچ کات له گه لیاں خراب نابې و هه ولده دات له نازار و ناخو شیه کانیاں که م بکاته وه، کاتیکیش پیرویون به باشتین و جوانترین شیوه خزمه تیاں ده کهن و له خزمه تیاں ده بن.

ههروهک چوڼ (عبدالمیک) (په حمه تی خوی لیبیت) هه ولده دات نازاری باوکی له بیر بیاته وه، کاتیکی براکه ی وه فات ده کات و ده مریت، کوړیکی (عومه ری کوړی عبدالعزیز) (په حمه تی خوی لیبیت) مرد، (عومه ر) هاتوو لای سهری دانیشت و سهری هه لدا یه وه وه سهریکی کردوو، فرمیسک به خوړ له چاوی هاته خواره وه، (عبدالمک) ی کوړی هات بۆ لای و پټی گوت: نه ی ئه میر چیه نه لپی ئه و مردنه له کاره کانتی کردووی؟ به لکو نه وه خه ریکی کاریکی تره دوور له و کاره ی تو، و ایزانه تو ش مردوویت، و خو لیاں کردوو به سهر چاوتدا.

(عومه ر) به بیستنی نه و قسه یه دهستی کرد به گریان، پاشان گوتی: په حمه تی خوات لپی کوړی خو م، والله تو به ره که تیکی زور گه وره ی به سهر باوکت ه وه نامو ژگاریه کانت سوو دیکی زور مه زنی هه یه بۆ نه وانه ی نامو ژگاریان ده که یت، والله زور دلته نگ بووم بۆ براکه ت، به لام هه ر که زانیم فریشته ی گیان کیشان هاته ماله وه وه هاتنه که ی ترساندمی وهک بلپی بینیم به چاوی خو م، پاشان گوتی: برۆن کفن و دفنی بکه ن.^۱

نه مه نمونه ی باوک و کوړی له خوداترس و خودا ویستن پټویسته ژباڼیاں له گه وره ترین کتیب به زېر بنه خشیړئ هه تا دونه یه شانازیان پیوه بکړیت، چونکه هه تا دونه یه که سی وهک نه مان بوونیاں نابیت ه وه له سهر زه وی.

۱ - مه جموعه رسائل الحافظ ابن رجب الحنبلی (۴۸۷/۲).

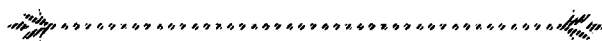

بۆیه زۆر پێویسته له سههر موسوڵمانان پێش ئهوهی ببن به باوک و دایک ژبانی هاوسههاری پێکبێنن پێش ههموو شتێک زۆر گرنگه بێر لهوه بکه نهوه چون منداڵه کانیاوان بکه نه نموونه و پێشهنگ له کۆمه لگا، زۆرێک له کورپان و کچان پێش ژبانی هاوسههاری گیرێ بێر لهسه دان بپروکهو خهیاڵ دهکه نهوه چون مائیکێ جوانیان هه بێت و چه نندین قات بێ و غه میان هه بوونی سه یارهیه تاکو له گه ل پیاوی گه شت و سه یران و گه پان ئه نجام بدات، یان خه می خراپ بوونی مائی خه زوور و خه سووه کانیه تی له گه ل، بۆیه ده یان غه میان هه یه و غه می پێوه ده خوێن بپرو له وه ش ناکه نه وه خودای گه و ره مندا لیا ن پێ ببه خشی چون په روه رده ی بکه ن، کاتێک چوونه ژبانی هاوسههاریه تی ته نها مندا ل زۆر کردن بێت.

موسوڵمانی ژیر و تیگه یشتوو غه می ئه وه ی ده بێت چون بۆ خودای گه و ره بژیت له گه ل خێزان و منداڵه کانیه وه چون بتوانن منداڵه که یان بکه نه نمونه بۆ داها توو، تاوه کو له دونیا و قیامهت سود و خیری هه بێت بۆیان، نه وه ک هه ر مندا ل زۆر کردن بێت، ببنه شه قاوه ی کۆلان و خه لک به ده ستیان گیر بخوات به هۆی ئا زاوه و خرا په کانیا نه وه، ئه و کاتی ژبانیکی خوش به پێ ده که ن ئه گه ر ئا قل و ژیر و ئیسلام په روه ر بوون پروه به رووی هه موو کۆسپ و ناخۆشییه کانی ژبان ده بنه وه ژیرانه مامه له له گه ل پرو داوه کان ده که ن.

بۆیه ئه ی باوکان و دایکانی به پێزم با خو مان بۆ خودای گه و ره به کلا ی بکه ی نه وه هه موو هه ولێک بده ی تاوه کو مندا لێ کانمان په روه ر ده یه کی قور ئانی بکه ین به چا ولێ کردن له پێغه مبه ری خوشه ویستمان (ﷺ) و پێشینه چاکه کانی ئوممه تی ئیسلام تاوه کو له دونیا و قیامهت خوی گه و ره پا داشتمان بداته وه له سه ر ئه و ماندوو بوونه ی ئه نجاممان داوه بۆ په روه ده کردنیان به به هه شتی فیر ده وس، به ئیزنی الله تعالی.

غهم و نازاره کانی دنیا

نهم ژبانه ی دنیا هه مووی بو مرؤفایه تی تاقیکردنه وهی سهخته و پر بیه تی له نازار و غهم و خهفەت ده ب مرؤف ئیمانیکی پتهوی به خودای گه وره هه بیئت تاکو به سه ر ناخویشی و نازاره کانی دنیا سه رکه وتوو بیئت و به ئاسووده یی ژبان به پری بکات.

﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾^۱. واته: به پراستی ئیمه ئینسانمان دروست کردوو و به رده وام له ناره حه تی و سه غله تی و کیشه و ناخویشیدا.

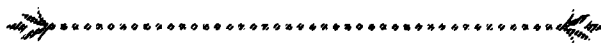
بویه ژبانی موسوئمان هه موو تاقیکردنه وهیه به خویشی ناره حه تی و غهم و نازار، تاکو به نده راستگوکانی خودای گه وره به دیاربکه ون که کامه یان به پراستی سوپاسگوزارو ئارامگره له سه ر ناخویشی و ناره حه تیه کانی دنیا.

﴿أَحْسِبِ النَّاسَ أَنْ يُلْزَمُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾^۲. واته: ئایا خه لکی وایان زانیوه، وازیان ئی ده هیتریت و پشتگوئی ده خرین که بلین ئیمان و باوه پیمان هیناوه، له کاتیکیدا نه وان تاقی نه کرته وه و توویشی خهم و سزا و نازار نه کرین؟

نه خیر به هیچ شیوهیه که س پشت گوئی ناخریت له وهی ئیماندارو موسوئمان بیئت به خویشی و غهم و خهفەت و نازار تاقی نه کرته وه، ئه مه پیغه مبه ری خوایه (ﷺ) خوشه ویستی خودا بوو، به بئ نه وهی باوکی بی بیئت له سکی دایکی بوو نه وکات باوکی ده مریت به بئ نه وهی سوژی باوکایه تی بی بیئت، پاشان دایکی وه فات ده کات له ته مه نی شه ش سالی، ده که ویتته ده ست باپیری به خیوی ده کات تاکو هه شت سالان دوا ی باپیری شی کوچی دوا یی ده کات، پاشان مامی ده یگرته ئه ستو گه وره ی ده کات ژنی بو دینیت، پشتگیری ده کات له ده ست درنژی کافره کان ناهیلیت نازاری بده ن.

^۱ - سوره تی البلد نایه تی (۴).

^۲ - سوره تی العنکبوت نایه تی (۲).

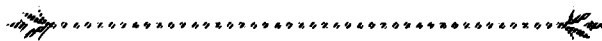

به لَام له يهك سالدَا خيژاني (خه ديجه) (رهزاي خواي ليبييت) له گهل مامي (ئه بو تاليب) كوچي دوايي دهكهن، بويه ئه و سالة به سالي ماته ميني (عام الحزن) ناسرا پيغه مبهري خودا (ﷺ) زور غه م باربوو چونكه مامي پشتيواني و بهرگري كهري بوو دزي كافره كاني قوره يش، ئينجا خيژاني (خه ديجه) (رهزاي خواي ليبييت) زور به سوز و دلنه وايكهري پيغه مبهري خودا (ﷺ) بوو، به لَام له يهك سالدَا خوداي گه و ره هه ردوو كياني لي ساندوه، به م شيويه به نازار و غه م ژباني به پكردوه به قورباني بين به باوك و دايكه وه، بويه مروفه كان هه مووكات له تاقيكردنه وهي خوداي گه و ره دان.

﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾^۱. واته: سويند به خودا بيگومان ئيمه ئه وانهي پيش ئه مانمان تاقيكردوته وه به جوړه ها شيوه، تا خواي گه و ره ئه وانهي راستيان كردوه بيان ناسييت و دهركه ون، هه و ره ها دروزه كانيش دهبيت بناسييت و دهركه ون.

غه م و خه فته و ناخوشي به كيكه له تاقيكردنه وه كاني خواي گه و ره بو به نده كاني، ئه گهر سهير بكهين له ژباني روزه ماندا دهبينين هيچ كهس و مروفيك نيه غه م و خه فته له دلده نه بيت! كهسي وا هه يه غه م قوتابخانه يه تا پله ي بهرز به ده ستبيتي، يا خه م وه رگيراني له زانكو و به يمانگا، يان غه م چوونه ناو پرؤسه ي هاوسه رگيرييه، يان غه م مال و منداليه تي كه چون خه رجيان بو دابين بكات و به خيويان بكات، يان بن مناله و مناليان نابيت و هه ميشه غه مباره، يان تووشي نه خووشي دريژخايه ن بووه هتد... ئه مانه و سه دان غه م تر كه مروفه كان گيروده ي بوونه و به ده ستيه وه ئه نالين له بهر بن چاره يي هه و لي خوكوشتن و له ناو بردن ئه دهن، ئه ي موسولمان په حمه تي خودا برژي به سه ر دل و دهروونتان ئه وه بزانه هيچ كهس نيه له م دونيا ييه كي شه و غه ميكي نه بن.

^۱ - سورة النعكبوت نايه تي (۳).

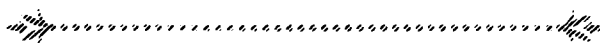

له دهوامه که م برابه کی بهرنزی هاوېډلم پیکه وه وهستا بووین له بهرام بهر ساحه که زور غه مبار و بیتا قهت دیار بوو، منیش لیم پرسی: برا گیان نه وه چیه بۆ ناوا بیتا قهت و غه مبار دیاری پیده چی غه م و کیشته هه بیت، گوئی: برام بۆ هیچ کهس ههیه له دنیا غه م و خهفتهی نه بیت! گوتم: به خودا راست ده لیت، نیتر بیدهنگ بوو حهزی نه کرد باسی غه م و کیشته ی بکات.

مروغه کان کهس ناگیان له حالی یه کتری نیه نازانی ئیستا کهسی واههیه له ناو جیگایه له گه ل مردن مملانی ده کات، یان تووشی گرتن و زیندان بووه به بوهتان چه ندین ساله به غه می پزگار بوونیه وه ده نالیتی، یان تووشی کیشته و پروودای ها توچوو سه یاره بووه، یان له گه ل پیاوی هه موو کات کیشته و گرفتی ههیه که خراپه له گه ل، یان له دادگدان بۆ جیا بوونه وه و ته لاق یان بۆ سو لعی کوشتن، یان بۆ سه دان کیشته ی تر، یان کهسی واههیه له خووشی و گه شت و گوزاره، یان بۆ خووشی و رابواردن چۆته و لاتان بگه ری، یان خه ریکی ماره برین و به شوودانه، یان خه ریکی گواستنه وه ی بوو که هتد... نه مانه و چه ندان خووشی و رابواردنی تر جا کهس ناگای له خووشی رابواردن و غه م و خهفتهی کهس نیه، چونکه به راستی گه ر تۆ یه ک غه مت هه بئ کهسی تر ههیه چه ندان غه می له تۆ زیاتری ههیه، یان چاویکت ناته واره جوان شت نابین، نه وه کهسی تر ههیه چاوی کویره و نابینایه، یان په نجه یه کت نو قسانه نه وه کهسی تر ههیه دهستی نییه، یا تۆ قاچیکت شه له له، نه وه کهسی تر ههیه هه ردوو قاچی نیه له سه ر کورسی که وتوو، یان تۆ دایکت نیه کهسی تر ههیه بن کهس گه وره بووه و یه تیمه هه موو ئاواتی بوونی دایکێک و باوکیکه...! بۆیه نه ی بهنده ی خودا نه وه بزانه زۆر کهس بارودۆخی له ی تۆ زۆر خراپه ر بۆیه ئارام بگه ره و له تاقیکردنه وه ی خوای گه وره برا و به. ﴿سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾^۱. واته: دلنیش بن که خودا دوا ی ته نگانه هه رزانی ده هینیت، دوا ی ناخووشی خووشی ده هینیت.

^۱ - سوره تی الطلاق نایه تی (۷).

كه و ابو و نه وهى گرنه بؤ موسولمان گهر له خوښى و له ش ساغى يان له غه م و خه فته و ناخوښى و به لا بوو هه ميشه خواى گه وړه ي له بير بن له هه مووكات و ساتيكد ا نارام بگريت سوو پاسى خودا بكات و شوكر بن له سهر تافيكردنه وه كان.

بو په دلبابه ههر ناخوښيه كت كه به سهر دى له ژبانى دنيا له غه م و ناخوښى و نازار و نارحته ي به نارام گرتنت له سهرى ده بېته هوى سپړنه وهى تاوانه كان.

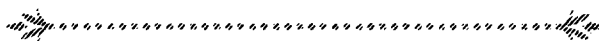
(مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصٍ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَذًى وَلَا غَمٍّ حَتَّى الشُّوْكَهٖ يُشَاكُهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهَا)^۱. واته: پيغه مبهري خوا (ﷺ) ده فهرموويت: هه رشتيك توشى موسولمان بييت له غه م و خه فته و نازار و ناخوښى و دلته نكي و نارحته ي ئيلا خودا له تاوانه كانى ده سپړته وه به نارام گرتن له سهرى نه گهر دركيكيش بييت تاوانت كه م ده كاته وه به نارام گرتن.

به راستى نه و كه سانه ي رڼو چونه له ئيمان و ته قوا سنوره كانى خواى گه وړه نابه زتن پهر وړه ده ي باشتري وانه بوونه له قوتا بخانه ي ئيسلام، به رگه ي غه م و ناسوړو ميحنه ته كانى نه م ژبانه ي دنيا نه گرن، ههر شتيكيان به سهر بييت له خوښى و ناخوښى و غه م و دلته نكي و له ده ستداني نازيزان و خوښه ويستاني ده لين: ئيمه مولكى خوداى گه وړه ين ههر بؤ لاي نه ويشه گه رانه وه مان.

﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾^۲. واته: نه وانه ي ههر كاتيك توشى به لاو ناخوښيه ك ده بن ده لين: ئيمه مولكى خواين و هه رجي هه مانه به خششى خوايه، سهر نه نجاميش ته نها ههر بؤ لاي نه و زاته يه گه رانه وه مان. به لام نه وانه ي دوورن له به رنامه ي خواى گه وړه و پشتيكر و دژايه ي فهرمانى خودا ده كه ن، به راستى غه م و په ژاره ميوانى دلبانه، هه ميشه بيزار و دلته نكن له ژبان.

^۱ - (رواه البيهقي، كتاب المرضى، باب ما جاء في كفارة المرض، ژماره ي فهرمووده: (۵۶۴۱)).

^۲ - (سوره تى البقرة نايه تى (۱۵۶)).

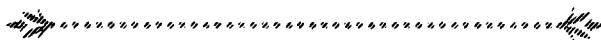
﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾^۱. واته: ههركه سێك پوو وهربگێرت له بهرنامه و یادی من و پشتی تۆ بکات که ئیسلامه، بێگومان بۆ نهو جوړه که سانه ژبانیکێ ترش و تال و ناخۆش پێش دیت.

(ئێبێ قهیم) (پهحمهتی خودای لیبیت) دهفهرمویت: ئهگهر مروف شهو و پوژ که ههستایه وه تاکه غه مێک که ههیبوو تهها خودای گهوره بوو، خودای گهوره هه موو پێو بستییه کانی بۆ هه لده گریت، هه موو غه مه کانی بۆ هه لده گریت، دلی بۆ خو شه ویستی خو، زمانی بۆ یادی خو، و، نه ندامه کانی بۆ تاعه تی خو خالی ده کات. به لام ئه گهر شهو و پوژی به غه می دونیا وه کرده وه، خودای گهوره غه م و خه فته و ناره حه تی دونیای ده خاته کوژ و وێلی ده کات بۆ نه فسی خو، خودا دلی به خو شه ویستی خه لک سه رقāl ده کات و له خو شه ویستی نهو بێ خه بهر ده بیته، زمانی به یادی نه وانه وه سه رقāl ده کات و له یادی خودا وه بێ خه بهر ده بیته، وه نه ندامه کانی به خزمه ت و کاروباری نه وانه وه سه رقāl ده کات و له تاعه تی خودا بێ خه بهر ده بیته. بۆیه وه کو ئاژه ل له خزمه تی خه لکی دیکه دا ده گهریت و ده سووړیت، وه کو کووره که فوو له سکی خو ده کات و نه ندامه کانی ده هینیتنه پāl به کتر بۆ نه وه ی که سوود به غه یری خو بگه یه نیت، بۆیه هه ر که سێک که رووی له به ندایه تی بۆ خودا و تاعه ت و خو شه ویستی خودا هه لگهریتنه وه، به به ندایه تی کردن بۆ خه لک و خو شه ویستی و خزمه ت کردنیان مو بته لا ده بیته. خودای په ره ردگار ده فه رمویت: ﴿وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾^۲. واته: که سێک خو کو تر بکات له ئاستی قورئان و یادی خوای مه ره بان، نه وه ئیمه شه یتانیک ده که یه ملو زمی و هه می شه ده بیته یار و یا وه ری و له گه لیدا ده بیته.^۳

^۱ - سوره تی طه نایه تی (۱۲۴).

^۲ - سوره تی الزخرف نایه تی (۳۶).

^۳ - (الفوائد، ص: ۱۵۹).

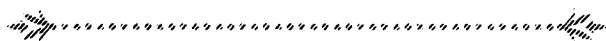

له م پوژگارهی ئیستامان خه لکی هه موو دووره په ریزن له دینی خودا غه میان قیامت و رازیبونی خوا نیه، بویه هه ر که سیک نه بیینی ئە ئی خوژگه م به زه مانى پابردوو، نه وکات خوشتر بوو له ئیستا، نه مان نه زانی غه م و خه فته چیه، نه مړو غه م ئیمه ی کوشته، برا له گه ل برا په یوه ندى خوش نیه قسه یان نیه له گه ل یه کتر، گه نجه به خوشه وستی ژن دینی به یانی خراپه و غه درى لیده کات و ته لاقی ده دات، دایک و باوکه مندالیان ده بی و ئیمالی ده که ن له په روه رده ی ئیسلامی له قوتابخانه ی ئیمان و نه خلاق و په وشته، هه ر بویه به یانی مناله که له کو لان و بن دیوار لای هاوړی خراپه کانی په روه رده بووه، ده بیته به یانی کوره که یان ژن دینی دایک و باوکی پیر ده بن به ختویان ناکات فرپیان نه داته سه ر جاده، نه مه ش هه مووی هوکار و سه ره نجامی دوور که وتنه وه ی موسولمانانه له به رنامه ی ئیسلام. بویه نه گه ر هاتوو خو مان ته سلیمی خوی گه وره کرد، سه راپا غه م و په ژاره و کیشه کانمان بولای خوا برد.

﴿إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾^۱. واته: له وه لامیاندا وتی: به راستی من باسی سکالا و غه م و په ژاره م هه ر بولای خوا ده به م. به ئی گه ر به راستی خو مان ته سلیمی خوی گه وره کرد پابه ندى فه رمانه کانی بووین، نه وکات غه م و خه فته ته له دل مان نامینیت، غه ممان ده بیته نه وه ی زوو له کاتی خوی نو ئیژه کانمان بکه یین، چون ببینه به نده یه کی بو خوا سولحاو سنوره کانی خوا نه به زینین. ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزِنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾^۲. واته: نه ی ئیمانداران کو ل مه دهن و ساردمه بنه وه و خه فته مه خو ن، چونکه هه ر ئیوه سه ره رزو سه رفرازو سه رکه وتووترن نه گه ر ئیماندارى چاک و راست و دروست بن.

^۱ - سوره ی یوسف نایه تی (۸۶).

^۲ - سوره ی ال عمران نایه تی (۱۳۹).

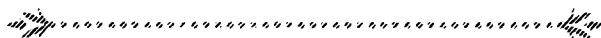
بۆیه ئه‌ی به‌نده‌کانی خودا ئه‌وه بزانی ئه‌م ژبانه‌ی دنیا جینگای مانه‌وه و ئیسراحت و رابواردن نیه، که تو تووشی ناخۆشی و غه‌م خه‌فته نه‌بی، چونکه گشت مروّفه‌کان له ژبانی دنیا له تاقیکردنه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ن تا دنیا خراپ بوون و گه‌رانه‌وه بۆ لای خوا. که وابو ته‌ن‌ها که سانیکی زۆر بیغه‌من له دنیا دا که به‌راستی به‌نده‌ی خوای گه‌وره‌ن، پشت و په‌نایان ته‌ن‌ها به‌ خوای گه‌وره به‌ستووه، چونکه له حه‌قیقه‌ت و راستی ژبانی دنیا تیگه‌یشتوونه که ته‌ن‌ها رابواردنیکی زۆر که‌مه، مانه‌وه‌ی یه‌کجاره‌کی له دنیا که‌ی تره که قیامه‌تی نه‌پراوه‌یه.

﴿إِنَّمَا هَذِهِ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ﴾^۱. واته: به‌راستی ژبانی ئه‌م دنیا به‌راوردنیکی که‌مه وه به‌راستی هه‌ر پاشه‌پوژ جی حه‌سانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یه. بۆیه هیچ گرنگ نیه لای ئه‌و به‌خۆشی و رابواردنه‌کانی دنیا هه‌لبه‌ختی، غه‌می ته‌ن‌ها شته کاتیه‌کانی دنیا بێت، به‌لکو وه‌و‌لی ئه‌وه ده‌دات به‌هۆی کاروکرده‌وه‌ی چاکه له‌م دنیا به‌ ژبان بباته سه‌ر تا کو به‌هه‌شتیک به‌ده‌ست بێنیت که غه‌م و خه‌فته‌ی تێدانیه. ﴿تِلْكَمُ الْجَنَّةُ أَوْرِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾^۲. واته: ئه‌وه ئه‌و به‌هه‌شته‌یه که پێتان دراوه به‌هۆی ئه‌و کاروکرده‌وانه‌یه که له دنیا ئه‌نجامتان ده‌دا.

بۆیه غه‌م ناخۆن له ژبانی دنیا له‌وه‌ی چیان به‌سه‌ر دێ، حالیان چۆنه چیان هه‌یه له‌مال گه‌ر خاوه‌نی هیچ نه‌بن له ژبانی دنیا، له‌نه‌بونی بن جیاواز وه‌ک خه‌لکی که خۆشترین ژبانیان هه‌یه، خانووی چه‌ندین قات شوقه‌و کارگه‌ و کۆمپانیایان هه‌یه، جوانترین و به‌رزترین مۆدیل سه‌یاره‌یان هه‌یه، هیچ غه‌میان ئه‌مه نیه، خه‌فته ناخۆن ته‌ن‌ها غه‌میان عیباده‌ت و به‌نده‌یه‌یه بۆ خودای گه‌وره چونکه ده‌زانی ئه‌و کاره‌ی ده‌یکه‌ن بۆ په‌زامه‌ندی خاوه‌و به‌هه‌شتی له‌گه‌له‌هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

^۱ - سوره‌ی غافر نایه‌ی (۳۹).

^۲ - سوره‌ی الاعراف نایه‌ی (۴۳).

﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾^۱. واته: ئاگادارین بئگومان دۆستانی خوا ترسیان له سه رنیه خهفه تیش ناخۆن.

به ئێهوانه ی بۆ خودا ژبان سه ره پای ته مه نیا ن ناخۆشی و غه م و میحنه ت بوو، به لام سه بریا ن گرت به هیوای په حمی خوا بوون به هه شتیان پێ بیه خشی، به هۆی ئه وه ی له دنیا ته نها بۆ خوای گه وه ژبا ن، موسو لمانێک بوون هه رده م له خزمه ت خه لکی بوون یارمه تیان ئه دان، غه می هه ژار و فه قیر غه می خۆیا ن بوو موسو لمانێکی دلسۆز و به ئه مه کی ئیسلام بوون به دڵ و به گیان له گه لّ خوای گه وه ره بوون واته به پراست و دروستی بهنده ی خوا بوون، بۆیه له قیامه تدا ده ئین: ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ﴾^۲. واته: ئینجا هه مووان له خۆشیدا ده ئین: سوپاس و ستایش بۆ ئه و خوایه ی که هه رچی غه م و په ژاره ی له دڵ و ده روونی ده رکردین، به پراستی په ره وه ردگا رمان زۆر لێخۆشبوو سوپاسگوزاره.

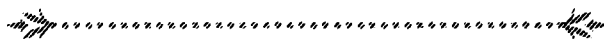
له و کاته دا غه م و خه فه تی دنیا یا ن هه موو له بیر ده چێت کاتی که تا نیوه ی شه و چاوه کا نی سوور ده بوون و ده گریا ن له بهر ئازار و کێشه و گرفته کا نیان، له بهر ئه وه ی بێوه ژبا ن کردبوون به غه در و زو لّم پیاوه که یا ن بێ سه رو شوین کردبوو، یا خود له بهر ئه وه ی پیاوه که ی غه در ی لێ کردبوو به ناحه ق ته لا قیدا بوو، بۆیه ئه و کاتی که ده چنه به هه شت هه موو شتیان بیرده چی و کات کاتی خۆشی و پاوارده.

﴿الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ﴾^۳. واته: ئه و خوایه ی که جێنشینی کردین له مائی هه می شهیدا به به خه ش و پرێزی تایبه تی خۆی ئیتر هه یج نه خۆشی و ناخۆشی که توخمان نا که ویت، هه یج ئازار و ئێشیکی ده روونی تو شمان نا بێت و هه یج بێزاری و ماندوو بوونی کیش رو ومان تێنا کات.

۱ - سوره تی یونس نایه تی (۶۲).

۲ - سوره تی فاطر نایه تی (۳۴).

۳ - سوره تی فاطر نایه تی (۳۵).

بۆیه با هه موو غه م و خه فه ته کانمان له دنیا ته نه ها ته وه بیته ره زامه ندی خودای گه و ره به ده ست بینین تا کو له دواړوژ خوای گه و ره بمان خاته به هه شتی فیرده وس، که نه غه م و خه فه تی لیه نه ماندوو بوون، نه پیر بوون نه برسی بوون نه هیلاکی و نه دابران له نازیزو خو شه ویستان، ته نه ها خو شی و ئاسووده یی لیه، بۆیه با هه ولی بو بده یین نه ی به نده کانی خودا نه گهر ژیر و ئاقلین نه و به هه شته پر له نازو نیعمه ته ناگوړینه وه به هه رچی سهروه ت و سامانی دنیا هه یه نه گهر چی گیان و نه فس و مال و هه موو شتمان داوه له پیناویدا.

بۆیه با ئارام بگرین له سه ر نه و تا قی کړدنه وانه ی دنیا که هه موو کاتین و به یه ک چوونه به هه شت گشت ناخو شیه کان له بیر ده که یین.

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): (يُؤْتَى بِأَشَدِّ النَّاسِ بُؤْسًا فِي الدُّنْيَا مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَيُصْبَغُ صَبْغَةً فِي الْجَنَّةِ، فَيُقَالُ لَهُ: يَا ابْنَ آدَمَ هَلْ رَأَيْتَ بُؤْسًا قَطُّ؟ هَلْ مَرَّ بِكَ شِدَّةٌ قَطُّ؟ فَيَقُولُ: لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ، مَا مَرَّ بِي بُؤْسٌ قَطُّ، وَلَا رَأَيْتُ شِدَّةً قَطُّ)^۱. واته: (أنس) ی کوړی (مالک) (خوای لی رازی بیته) ده لی: پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فه رموویه تی: خیر له خو نه دیوترین که سی ش له دنیا دا له به هه شته کان ده هیتریت یه کجار ده یخه نه به هه شت و ده ری ده هیتن پاشان پی ده وتریت: نه ی نه وه ی ئاده م ئایا هه رگیز ناخو شیت به خو ته وه بینیه، ئایا هه رگیز سه ختی به سه رتا تیپه ریوه، نه ویش ده لیته: نه به خودا نه ی په روه ردگار، هه رگیز ناخو شیم له ژاندا نه دیوه، هه رگیز سه ختیم نه دیوه.

که و ابو ئارام بگرین نه ی نه وانه ی پیتان وایه هیچ خو شیه کتان نه بینیه له دنیا ئارام بگرین خودا ویستین به نده یه کی راستگو ی خودای گه و ره بن خو شی و ئاسووده یتان ته نه ها له به هه شتی خودای به سوژو ره حم ده بینین بۆیه کجاری به ئیزنی الله تعالی.

^۱ - صحیح مسلم، ژماره ی فه رمووده: (۲۸۰۷).

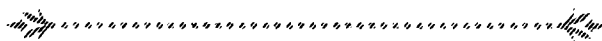
له وانه مه به که له قیامت په شیمان..!

به پراستی ژبانی دنیا خوښییه کانی له ژر دهستی مړوښ، هه رچی شتیک له ژبان بوونی هه یه، پاره، دهسه لات و سولته، ژن، هه رچی خوښی هه یه گشتی وایان کردووه مړوښ ته نه بؤ گه یشتن به ئاره زووه کانی تییکوښی ته نانه ت گیان و خوینی ده کاته قوربانی له پیناویدا، تاکو خوښی و رابواردنیکي که م به ده ست بیښی.

بویه له دنیا فهرمانی خودا پشتگوښ ده خه تهمه ن و ژبانیان له سهر پیچی خودای گه وره به هه دهر ئه دن، هه ر بویه قیامت و مردن به دوور ده زانن، ئه مه ش واده کات دله کانیان ره ق بیټ و له سهر تاوان کردن به رده وامبن.

﴿إِنَّهُمْ يَرُؤْنَهُ بَعِيدًا﴾^۱. واته: به پراستی ئه وان قیامت به دوور ده بینن، به دووری ده زانن. بویه ئاموژگاری و په ند وهرناگرئ کاتیک موسولمانیک قسه ی خیری بؤ ده کات، برای من خوشکی به ریزم تکایه وریابنه وه ده ست هه لگرن له کاری خراب و سه ریچی فهرمانی خوی گه وره، به لام گوښ یان به ئاموژگاری نه ئه دا گالته یان پښ ئه هات، هه ر به دوی خوښی و رابواردنی هه واو و هه وه سی که وتبوو، غه م و ئاره زووی خانوبی به رزی چهن دین قات بوو، گشت سالتیک چاوه رپی هاتنی مودیلی سه یاره ی نوښی بوو، تاکو جوړی سه یاره ی بگوږیټ به گرانبه هاترن، یاخود له گه ل خیزانی هه ر هه فته یه و له پارک و گه شت و گوزار له م شارو ئه و شار ئه سوپایه وه بؤ جه وگوږین، خوښترین شوقه و ئوتیلی گرانبه هایان ئه گرت تاکو خوښی و منداله کانی رږزانهی تیدابه سهر بیه ن، به ته واوی نوقی خوښییه کاتیه کانی دنیا ببوون و مردن و لپرسینه وه ی خوی گه وریان له بیر کردبوو، تاکه ئامانج و هه ول و ماندوبوونیان ته نه بؤ خوښی و رابواردن بوو له دنیا، به پښ ئه وه ی بیرکاته وه بؤ تاقیکردنه وه هاتوونه ته دنیا و له لایه ن خودای گه وره دروستکراون بؤ ماوه یه کی که م و کاتی.

^۱ - سوره ن المعارج نایه تی (۷).

﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾^۱. واته: ئەو خواپەیی خۆی مردن و ژبانی بەدەیی ناو، تا تاقیتان بکاتەو، کیتان کردەوێ چاکتر و پەسەندتر ئەنجام دەدات.

بەئێ تاكو له ژبان بوو زۆر بێ ناگا و نهزان بوو هیچ بیرکی له دواڕۆژی خۆی نه ده کردەو، كه پۆرتکی له پێشه هیچ شك و گومانی تێدانیه ئەگەر پێتهوه بۆلای خوا به ته نهایی. ﴿وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا﴾^۲. واته: یه كه یه كه یه ئەوخه لکه به تاك و ته نهایی دیت ئاماده ده كړیت له بهردهم دادگای پر له دادوهری خوا.

بۆیه خۆشی و رابوادی دنیا وای لیکردبوو بهرنامهی خدا كه ئیسلامه له بیرکات، هیچ پۆرتك غه می ئەوهی نه بوو ههولێ فیروونی دینی خوای گه وهری بدات، تاكو حه قیقه تی ژبانی کاتی دنیای بۆ روون بێتهوه كه هیچ نیه ته نه رابواردنیکي كه م نه بێت.

﴿إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ﴾^۳. واته: به پراستی ژبانی ئەم دنیایه رابواردن و خوشیه کی زۆر كه مه.

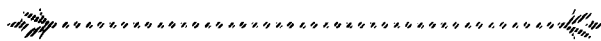
چونكه به پراستی هیچ كه سێك له ژبان تێ ناگات كه چۆن بژیت و ته مه نی له جی به سه ر ببات گهرییت و ئیسلام بهرنامه ی نه بێت و به پراست و دروستی خودای نه ناسیبی، وا هه ست ئەكات ته نه ا بۆ ئەوه هاتۆته دنیا تاكو رابوێرێ و پاره و پول زۆربكات و شانازی به خۆی بکات به سه رخه لکیدا كه ده و له مه ندی دنیایه.

بۆیه ته نه ا هه و ل و ته قه لای له ژبانیدا بۆ کۆکردنه وه ی پاره یه، به گرتنه به ری پێگای دزی و فیل و سوو پێگای حه رامیش بێ هه و لێ خۆی ئەدات، تاكو به ئامانجی بگات، یان واده زانی ژبانی دنیا ته نه ا ئەوه یه بێته کاربه ده ست و به پررسی خه لکی، بۆیه ئەگه ر هاتوو بووه به رپوه به ر له شوێنێك هه و لێ ئەوه ئەدات بێته گه و ره تر له پله ی به رپوه به ر،

^۱ - سورهتی الملك نایه تی (۲).

^۲ - سورهتی مریم نایه تی (۹۵).

^۳ - سورهتی غافرنایه تی (۳۹).

واسته دهكات خوى زور هيلاك و ماندوو نهكات تا پوښتى تر وه بگريټ بيبته جيگري وهزير، بهمهش ناوهستى غه مى نهوهيه تاكو دهبيته وهزير، پاشان دلى مورتاح نابى تا ناوبانگ پهيدابكات له دهولت تاكو بيبته سهروك ولاټ و دهست بهسهر گشت شتيكدا بگريټ، بهراستى نه مه نامانجى گشت كهسيكى دنيا په رست و خوانه ويسته له ژياندا، تيگوشان و ماندوبوونى بو به دهست هينانى شته دنيايى و ماديه كانه، بو ناوبانگ، پله و پوښت، زنى جوان، سه ياره و خانوى مواسهفات و بهرز، ههرچى شتيك ههيه له دنيا دهيه ويټ به دهستى بيبټ، به لام نازانيت ههرچى له دنيايه گشتى كاتين زوو بهسهر ده چټ و ناميټ.

﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾^۱.
واته: ههرچى شتيك كه پټان به خشراوه نهوه نازونيممهت و زينته و جوانى ژيانى دنيايه كه كاتين زوو ته واو ده بن، به لام دنيا بن كه نهو به شهى لاي خودايه چاكترو بهرده وام تره، ثايا نهوه عه قل و ژيريتان ناخه نه كار؟!

به لام كه سى ژيرو ئيسلام په روه نهو خوښانهى دنيا واى ليناكات قيامته و خواى گه وړه له بير بكات، له حهقيقه تى دنيا تيگه يشته كه خوښه كى زور كه مه، دنيا بو هيچ كه سيك نابيت و نه بووه، بيرى كردو ته وه پيغه مبه ران (سه لامى خويان ليبيټ) گشتى دنيايان جهشت و گه پانه وه بو لاي خوداي بهرزو بلند، هاوه لان و پيشينانى نوممهت و پياوچاكان هه موو كوچى دوايان كرد، پادشاو زالم و سته مكاره دل ره شه كان كه ميلله تيان هه مووى پشتيان بوون له خرابه كارى و سه رپيچى خواى گه وړه هاو كارى بوون گشتيان له ناوچوون، جيران و دراوسى و هاوپر و كه س و كار و خزمه كاني هه ر پوژه و يه كيكيان له بهر چاوى دنيايان به جى ده هشت، بو يه نه مانه هه موو ده بوونه په ند و وانه بو يى كه دلى مه يلى دنيا نهكات و هه ميشه بو دواړوژى نه پراوه بريت.

^۱ - سورة النقص نايه تى (٦٠).

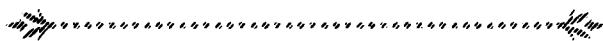
﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾^۱. واته: ئایا ئهوه به سهر زهویدانه رویشتون، تا ته ماشا بکهن و سه رنج بدهن، سه رنه نجامی نه وانه ی پش ئه مان چۆن بوو، چیان به سه رهات؟ ئه وانه له مان زۆر به هیتر بوون و جی دهست و شوینه واریان زیاتر له زهویدا ئاشکرا بوو، جا ئه وه بوو خودا به هو ی گونا هه کانیانه وه له ناوی بردن، کهس نهیتوانی له سزای خوا بیان پارێزێت و په نایان بدات و رزگاریان بکات.

به ئ موسو ئلمانی راستگو له قورئانه که ی خوای گه وره پاشان سوننه تی پیغه مبه ری ئازیزمان (ﷺ) بو ی روون بو ته وه زانیویه تی دونیا بو هیچ کهس نابیت، وه بینیویه تی با پیر و داپیری مردن که سه خو شه ویسته کانی گشتی لی جیا بوونه وه، هه ر پۆژه وه هه وائی مردنی که سیکی ناسیاری بو دین، بو یه زیاتر تیده گا له ژانی دونیا که هیچ نیه و خو شیه کی که مه، بو یه هه ول ده دات ژیانیک به پری بکات له پیناو خوای گه وره بیت، گشت ماندو بوون و تیکۆشانی ته نها بو به ده سه ته یانی په زامه ندی خوای گه وره بیت، بو یه ئه م که سه به ده م بانگه وازی نیسلامه وه هات، له خو شی و ناخو شی هه مو وکات گو تر پیه لی فه رمانی خوای پایه به رز بوو، زۆر ناخو شی و ومیحه نه تی چیشته له دونیا له سه ر په پیره وکردنی دینی خودا ئینجا پا داشتی ئه و به نده یه لای خوای گه وره به هه شت و په زامه ندی خو یه تی.

﴿لِّلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْخُسْنَى﴾^۲. واته: ئه وانه ی که به ده م بانگه وازی خوای په روه ر دگاریانه وه چوون، هه مو و خو شی و شادی و کامه رانی و ئاسو وده ییه کان بو ئاماده یه له به هه شت.

^۱ - سوره تی غافر ئایه تی (۲۱).

^۲ - سوره تی الرعد ئایه تی (۱۸).

به لām نه وانهی خوای گه وره یان له بیرکردبوو له پیناو خوشی دونیادا، که حیسابیان بۆ مردن و دوارپۆژ نه نه کرد واههستیان نه کرد هه ر بۆدونیا و رابواردن هاتووننه ته سه ر زهوی، دزایه تی دین و موسوڵمانه خواوویسته کانیان نه کرد گشت سهروهت و سامانی بۆ دزایه تی بهرنامهی خودا به کار نه هینا، خۆی خه ربکی بازرگانی و کرپن و فروشتی کۆمپانیا بوو ئاگای له نه خلاق خیزانی نه بوو.

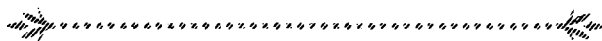
یان کچ بوو جوانیه کهی دهر نه خست بۆ خه لکی تاکو گه نجه کان له سه ر پتگای ئیسلام گومرابطات به رهو پتگای خراپه کاری و دوا ی فیئلی شه یتان و دوورکه و تنه وه له پتباری ئیسلام، بۆیه پاداشتی ئه م جوړه که سانه لای خوای گه وره سزایه کی سه خت و مانه وه یانه له ئاگری دۆزه خ په نا به خوای گه وره، ئینجا گه ر هه رچی سهروهت و سامان له دنیا هه یه بیهه خشیئت تاوه کو له ئاگری جهه ننه م قوتاری بیئت نه وازگاربان نابن. ﴿وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ﴾^۱. واته: نه وانهش که به دهم بانگه وازه که یه وه نه چوون، نه گه ر به راستی خاوه نی هه ر هه موو شتیئک بن له زه ویداو نه وه نده ی تریشی له گه لدا بیئت، نه وه ده یانکرده قوربانی خو یان، له پیناو رزگار بوونی خو یاندا ده یان به خشی، ئا نه و جوړه که سانه به خراپترین شیوه حسابیان له گه لدا ده کړیت، سه ره نه نجامیش، جیگه یان دۆزه خه، ئای که شو ئننیک خراپه.

به ئن ئینجا که گشت خه لکی گه رانه وه بۆلای خوای تاک و ته نها له دوارپۆژدا، نه وکه سانه ی له دنیا رپتباری ئیسلامیان ون کردبوو له پیناو خوشی ژبانی که می دنیا، نه وکاته به کو پری چه شر ده کړن له باره گای خوای گه وره.

﴿وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمًى﴾^۲. واته: له رۆژی قیامه تیشدا به کو پری چه شریان ده که یان.

^۱ - سورته الرعد نایه تی (۱۸).

^۲ - سورته طه نایه تی (۱۲۴).

ئەو کەسانە له دنیا له ناو خوښی و نازو نیعمەت بوون چاویان ساغ و سه لامەت بوو کوێر نه بوون، به لام له ئاست حەق و راستی کەپو کوێر و نابایان بوون به رنامه‌ی نیسلامیان پشتگوێ خستبوو.

بۆیه به خوای گه‌وره ده‌ڵێن: بۆ به‌کوێری لێرسینه‌وه‌مان له‌گه‌ڵ ده‌که‌ی له‌کاتی‌دا له‌دنیا چاومان بێ کێشه‌ بوو!

﴿قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا﴾^١. واته: ئەو کەسه ده‌ڵێت: ئەه‌ی په‌روه‌ردگار بۆ به‌کوێری حەشرت کردم خو من کاتی خو‌ی چاوساغ و بینا بووم.

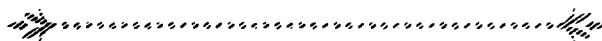
به‌ڵێ له دنیا هیچ کێشه‌ی نه‌بوو له‌بینین، به‌لام ئاست حەق و راستی کوێر‌بوو، رقی له‌به‌رنامه‌ی خوای گه‌وره‌ بوو، موسوڵمانی خوښ نه‌ده‌ویست دژایه‌تی نه‌کردن، ئینجا خوای گه‌وره‌ وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌ نه‌مرۆکه‌ منیش ئیوه‌ له‌بیر ده‌که‌م.

﴿قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى﴾^٢. واته: له وه‌لامدا خودا ده‌فه‌رمو‌یت: تۆ ئا به‌و شیوه‌یه‌ بو‌ویت کوێر بو‌ویت له ئاستی ئایه‌ت و به‌لگه‌کانی ئیمه‌دا کاتیک له دنیا پێت راده‌گه‌یه‌نرا، ئیمه‌ش نه‌مرۆ ئاوا مامه‌له‌ی که‌سیکی له‌بیر کراوت له‌گه‌ڵدا ده‌که‌ین.

ئینجا خوای گه‌وره‌ پاداشتی نه‌وکه‌سانه‌ی له دنیا پشتیان له‌به‌رنامه‌که‌ی کردبوو، کاریان دژایه‌تی به‌رنامه‌ی نیسلام بوو به‌بێ پروایی و له‌کاری حه‌رام و خراپه‌کاری خوشت‌ترین کاتیان نه‌برده‌ سه‌ر به‌دریژای رۆژ و شه‌و ته‌نها کاریان ئیانه‌ و رابواردن بوو به‌ پاره‌وه‌ سه‌روه‌تی حه‌رام ده‌ژیان سزای سه‌خت خه‌لات و پاداشتیانه‌.

^١ - سو‌ره‌تی طه‌ نایه‌تی (١٢٥).

^٢ - سو‌ره‌تی طه‌ نایه‌تی (١٢٦).

﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمِمَّا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ﴾^۱. واته: پڙڙڪ ڏيٽ ته وانهي ڪه ٻي پروان به رهو ڏوڙه ڏهريڻ و نيشانيان ڏهريٽ و پٺيان ڏهوتريٽ: هه رجي خوڻي و شادي ڪتان هه ٻو له ڙيان دنيا تاندا به ٺاره زووي خوٽان راتان بوارڊ، ڪه واپو ته مڙو ٺيتر نوري ته وهيه ڪه سزاي خه جالته و ريسواي بدرينه وه، به هوي ته وهي ڪه لووت به رزيتان ڏه ڪرد له زهويڊا به ناحق و به هوي ڏه رچوونتان له سنوور و فهرمانی خودا.

ٻويه نه به نده ڪاني خودا تاڪو له ڙيان نه مردووين فرسه ته بابگه پنه وه ٻو لاي خودا، تاڪو گه نجين توندو ٽولين پرنه بوينه هيڙمان هه به بابهندهي خوداين ٻو نيسلامان تيٻڪوڻين و بمرين.

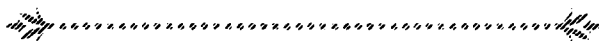
بادواتر په شيمان نه بين له قيامهت تاڪو خوداي گه وره بمان گه پڙيٽه وه ٻو دنيا ڪارو ڪرده وهي چاڪه بڪهين، چونڪه گشت ڪه سيڪ ته وڪاته په شيمانه و داخ له ڏله له و ڪاته له دنيا له دهستي چو له وهي له دهستهي خوداناس و موسولمانه ڪان نه بووه.

﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ﴾^۲. واته: په روه ردگار له ناو ٺاگري ڏوڙه خ و سزا ڪهيدا ڏهرمان بهينه ته گهر جاري ڪي تر گه راپنه وه ٻو گومراي ته وه ٺيتر دياره ڪه ٺيمه ڪه سانيڪي سته مڪارين.

به ٺي له تاو ناخوڻي و ته زيهت و ٺازاري ٺاگرڊا دهيه ويٽ بگه پڙيٽه وه ٻو دنيا تاڪو دوو باره ٻو خوي گه وره ٻڙيٽ، به لام ساقيت بووني قيامهت يه ڪ جاره و دهوري دووهي نيه وه ڪ دنيا چوڻ قوتابيه ڪ ڪاتيڪ له پوله ڪه ده رناچيٽ و ساقيت ته بيٽ، له غه مان برپار ته دات ٻوسائي داهاتو و خوي ٺاماده بڪات گشت هه وڻ و ماندو بووني بخاته گه پ، تاڪو ڏهره جهي زور به رز به دهست بيٺيٽ ڏهرچيٽ ٻوقوناغي تر بگاته ٺامانجه ڪه ي.

^۱ - سورة النحر (٢٠).

^۲ - سورة المومنون (١٠٧).

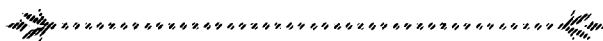
به لām له دوارپۆژ وانیه چونکه خوای گه وره گشت شیکی بۆ روونکردینه وه، ئەمه چاکه و خراپه به کردنی ئەچیته به ههشت، به وازهینان ئەچیته ئاگری دۆزهخ. بۆیه موسوڵمانی ژیر و ئاقل ده بێت زۆر جوان بیرکاته وه له سه رهنجامی دوارپۆژی خوای تاكو سه رفرازی به ده ست بێنیت به پا به ندبوونی به ئیسلام و جیگر یوونی، ئینجا خوای گه وره وه لāmیکی جه رگه بری زۆر ره ق و ناخو شی خراپه کاران ئەداته وه له سه ر نه و داواییه یان که دووباره بیانگه رپنیته وه بۆ دونیا.

﴿قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ﴾^۱. واته: خوای گه وره له وه لāmیادا به توو ره بیه وه ده فه رمویت: بێ دهن گ بن و ده متان داخه ن، قسه شم له گه لدا مه که ن. به ئی خوای گه وره زۆر تو ره یه له خراپه کاران ئەوانه ی له دونیا زو لّم و سه میان ئەکرد، ته مه نیکی زۆری بێ به خشین له دونیا هیچ کاتیک بیر ی نه ئەکر ده وه له گه ل نه فسی خوای بارنگای راست بگر مه به ر وازینم له گو مپرای و زو لّم و سه تم و خراپه کاری. بۆیه خوای گه وره ئەفه رموویت: ﴿أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرْ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ﴾^۲. واته: ئایا ئەوه ند ه ته مه نمان بێ نه به خشین؟ ما وه ماندا بژین ئەوه ی به وه یت بیرک بکاته وه تیایدا بیرکاته وه؟! بیدار که ره وه شتان بۆ هات، بۆیه پێیان ده وتریت: که واته ده بجیژن سزای دۆزهخ، چونکه سه تم کاران هیچ پشتیوانیکیان نه.

ره حمه تی خودات لی بێت، بزانه ئی مه کو تا ئوممه تین، به راستی هه مووشتیک ته واو بو وه و گو و ترا وه، پێغه مبه ران کو تایبان بێ هاتو وه، پێغه مبه ر (محمد) کو تا پێغه مبه ره ﴿ﷺ﴾ کتیبه ئاسمانیه کان په یام و ریساله کانی خوای گه وره هه مووی هاتوون بۆ مرؤفه کان (قورئان) کو تا کتیب و به رنامه ی خودایه یه بۆ مرؤفه کان، خه لکی هه مووشتیان بۆ روون بوویه وه، ئەزانن چاکه و خراپه چین و کامه ن،

^۱ - سوره تی المومنینو نایه تی (۱۰۸).

^۲ - سوره تی فاطر نایه تی (۳۷).

به لām زۆربه یان دهست هه نناگرن و شوین پچکه و پربازی گومپایی و، شوین نه فس و خوشیه کانیا ن دهکهن.

﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾^۱. واته: زۆربه ی خه لکی نازانن و بیرناکه نه وه.

به ئی زۆربه ی خه لکی سه رپچی فه رمانی خوای گه و ره ده که ن سنوری قه دهغه کراو نه به زینن، نه وانه ی به راستی بۆ خودا ده ژین له هه موو کات و سه رده می کدا که مینه و که م بوونه، به ئی زۆرینه ی خه لکی له سه ر پنگای گومپاین بۆیه هیچ کات زۆرینه ی خه لکی هه لت نه خه له تینیت که پابه ندن به پنگایه که وه و له سه ر بیر و بۆچوون و فیکریکن.

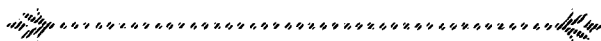
﴿بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾^۲. واته: نه خیر وانیه به لکو نه وانه که می ک تی ده گهن له راستی فه رمانه کانی خودا.

که وابو تا کو زوو نه ی به نه ده ی خودا با په له بکه ی ن بۆ گه رانه وه بۆ پنگای سه رفرازی که نیسلامه، با له م دونیا به په شیمان بینه وه پش نه وه ی بمرین له دوا پۆژ سه رشۆر و زه لیل بین و په شیمانی دامان بگریت که هیچ سودیکی نیه نه وکاتی.

بۆیه با په یمان بده ی ن له گه ل خودای خو مان که تا کو ته مه نمان ماوه له دونیا، گشت جولانه وه و چرکه یه ک له ژیا نمان بۆ غه یری په زامه ندی نه و نه بی ت و ته نها و ته نها به س نیه تمان بۆ خودای په روه ردگار بی ت به دل سوژی، تا کو بۆ دوا جار خو شی نه برا وه ی به هه شتی فیر ده وس به ده ست بینین، به ئیزنی الله تعالی.

^۱ - سوره تی الانعام نایه تی (۳۷).

^۲ - سوره تی الفتح نایه تی (۱۵).

سه ره نجام هه ر جیا بوونه وهیه!

په همه تی خودات لیبیت تهی بهندهی خودا تهوه بزانه هه رشتیک له دنیا بوونی ههیه گشتی دروستکراوی خوی گه وره ن، هه رچی له ئاسمان و له زه ویدا ههیه، چیا، باران، به فر، دار، به رد، بیگیان و گیاندار هه موو موئکی خودای گه وره ن.

﴿وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ﴾^۱. واته: هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا ههیه هه ر خوا خاوه نیانه و تهو خاویه ده سه لاتی به سه ر هه موو شتی کدا ههیه. پاشان خوی گه وره بریاریدا له سه ر زه وی مرقف دروست بکات و بلاویان بکاته وه. ﴿اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ﴾^۲. واته: بیریان بخه ره وه که په روه ردگارت به فرشته کانی گوت: من ده مه ویت به شه ریک، له قور دروست بکه م.

ئینجا خودای گه وره توخی مرقفی له دوو په گه ز (نیر) و (من) به دی هینا. ﴿فَجَعَلَ مِنْهُ الرُّوْحَیْنِ الذَّکَرَ وَالْاُنْثٰی﴾^۳. واته: ئینجا هه ر لهو مه نی به هه ردوو جووت نیر و می دروست کردوو.

پاشان خودای کارزان مرقفه کانی کرد به چه ندان قهوم و زمان و له زه ویدا بلاویکرده وه، ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنٰکُمْ مِّنْ ذَکَرٍ وَّاُنْثٰی وَجَعَلْنٰکُمْ شُعُوْبًا وَّقَبَاۡئِلَ لِتَعَارَفُوْۤا﴾^۴. واته: تهی خه لکینه بیگومان ئیمه هه موو تانمان له نیر و مییه که دروست کردوو و کردوو مانن به چه نده ها گهل و تیره و هوزی جور به جور، تا به کتر بناسن و په یوه ندی تان هه بیت و ژیان به خوشی به ریب که ن.

^۱ - سوره تی ال عمران نایه تی (۱۸۹).

^۲ - سوره تی ص نایه تی (۷۱).

^۳ - سوره تی القیامة نایه تی (۳۹).

^۴ - سوره تی الحجرات نایه تی (۱۳).

لهو دوو په گهزه ش کۆمه له خیزانیك كه، (باپیر، داپیر، باوك، دايك، برا، خوشك)، پيكدی، ژبان به یه كه وه به پړی ده كه ن، به خوڅی و ناخوڅی و گریان و ناله و نازار تاكو پیری و كۆتا ته مه ن به یه كه وه ده بن، به نه خوڅی یان به هر پرووداویك خودای گه وړه ویستی لیبیت به گه نچی بمرن، یان سه ره نجام كه پیر ببن و له یه ك داپړن و بمرن.

نه بې موسولمان نه و راستیه بزانیك كه ژبانی دواي مردن كه به هه شتی نه پراوهی بې كۆتاییه نه و ژبانی راسته قینه یه، نه ك ژبانیک مردنی له دوو ابیت، له م دونیا یه كه س دلنیا نیه یانی دلی نارامی، هه میسه ترسی مردن و جیا بونه وهی هه یه له نازیزانی.

بویه له م ژبانیه دونیا نه گهر خاوه ن گشت مولك و سهروه ت و سامانیك بیت هیچ سوودی نیه، نه گهر تۆ ئیماندار نه بی و ئیسلام به رنامه ت نه بیك، چونكه تۆ كه مردی و هیچ شتیك له گه لت نایه ته ژرگۆر، جگه لهو كارو كرده وهی كه بو خودای گه وړه كرده و ته به نیاز پاكی و دلسۆزی.

عن أنس بن مالك (رضي الله عنه)، قال: قال رسول الله (ﷺ): (يَتَّبِعُ الْمَيِّتَ ثَلَاثَةٌ، فَيَرْجِعُ اثْنَانِ وَيَبْقَى مَعَهُ وَاحِدٌ: يَتَّبِعُهُ أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَعَمَلُهُ، فَيَرْجِعُ أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَيَبْقَى عَمَلُهُ)^۱. واته: له (نه نه سی کوری مالیکه وه) (په زای خواي لیبیت) گوته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فهرموویت: مردوو کاتیک ده مریت سی شت به دواي ده چن بو قه برستان دوو شت ده گه پرنه وه یه کیان ده مینیتنه وه مال و خزمه کانی وه كرده وه کانی، خزم و كه سه کانی و ده گه پرنه وه، ته نه کارو كرده وه و عه مه لی له گه لی ده پروات.

له دونیا نازیزترین و خوڅه ویسترین كه ست هه بې رۆژنك دی كۆتایي به په یوه نندیتان دی و هر كه سه و ته نه نه مینیتنه وه، بۆنموونه: دایکانیک هه ن ئیستا به ته نه ماونه ته وه له ژووره سارد و سپره كه ی، كه کاتی خو ی پشتر گه نچ بوون دواي بوو به دایکی مندالان، هیدی هیدی له گه ل رۆژگارد تاله مووه کانی سپی ده بوو، كوپه کانی هه ریه كه یان چوونه سه رمالی خو یان و ژبان هیناو لیک جیا بونه وه،

۱ - (رواه البخاري، ژماره ی فهرموده: (۶۵۱۴)، ومسلم، ژماره ی فهرموده: (۲۹۶۰).

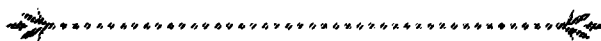
پاشان کچه کانی شوویان کرد هه‌ریه که یان چوونه شارنک له دایکی غه م خوریان دوورکه وتنه وه، دایکی واهه یه ئیستا که کهس نیه بیباته دکتور به ئازاره کانی ده نالیتی، پیاوی نه ماوه و کوره که شی خوی کوشتوه یان به ده عم و پروداوی سه یاره گیانی له ده ستداوه، کچه کانی چووننه ته ته مه ن له بهر مندال و نازار و کیشه ی خویان ناگیان له دایکی غه ربیان نه ماوه.

بویه ئه ی به نده ی خوا ئیستا که تو له گه ل باوک و دایک و خوشکه کانتی له یه ک مال به خۆشی ژبان به پری ده کهن، ئه وه بزانه پوژنک هه ردی له یه ک جیا ده بنه وه، هه‌ریه که تان ده چنه مالی غه ربی ژیر خاک و خۆل که قه بری ته نگ و تاره، بویه له دونیا دلته به چی خوش ده که ی به باوک، برا، دایک، خوشک، قه وم و عه شیرت، ناوبانگ و سولته، جوانی، هاوپی دلسۆزه که ت، هاوسه ره که ت، بازرگانی و کۆمپانیا که ت، ئه مانه هه چیان هه تا سه ربوونی نیه و که تو دلته پی خوش بکه ی بۆهه تای به مانه وه یان چونکه گشتی کاتین و له یه ک داده برین،

﴿مَا عِنْدَكُمْ يَنْقَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ﴾^۱. واته: هه ر چی لای ئیوه یه له دونیا هه رچه نده زۆرین هه ر کۆتایی دیت و ته واو ده ب و نامینی به لام ئه وه ی لای خوایه له به هه شتدا هه ر ئه مینیتته وه کۆتایی نایه ت و هه میشه یه.

به هه رش یوه یه ک بێت په یوه نده ی نیوان مروقه کان کاتین و بۆماوه یه که و کۆتایی پیدی هه تا سه رنیه، له وانه چه ندين هۆکار بێته ری بۆ له یه ک جیا بوونه وه، بۆنموونه: گه نجه به خۆشه ویستی ژبانی هاوسه ری پیک دیتی، سه ره تا به قسه ی گه و ره و به ئین بۆ کچه تا کو رازی ده کات، که چوونه نیو ژبان وه، له وانه له سه ر شتیکی که م ژبانیا تال ب و له یه ک جیا بنه وه، ژنه که له زانکۆ بووه هاو پۆله که ی له بازار ئه وی بینیه له گه ل پیاوی سلاوی لیکردوه، پیاوه که ی دل پیسی لیکردوه، بۆته کیشه و له یه ک جیا بوونه ته وه.

^۱ - سوره تی النحل نایه تی (۹۶).

يان كچه له سهر نه وهی پياوی به لټنی پېداوو خانووی بډه کات دوور له مائی باوکی به لّام سهره تا له مائی باوکیان بن، دوواتر خانووی بونا کات به هر شپوهیه ک بیت، دوواتر کچه دهیکاته کښه و گه وره ده کات له سهر خانوو، نه مانه و سه دان هوکاری تر هه یه بۆ لیک دابران و جیابوونه وه.

يان دوو هاوړې له مندا لیه وه پیکه وه بوونه تا گه وره بوون زوریه کتريان خو شويستوه بۆکاتیکي که م له یه ک دانه پراوون، به لّام مائی به کیکيان بارد ه که ن بوشار وولاتی ترو له یه ک دوور ده که ونه وه.

بویه په حمه تی خوات لیبت مبه ستمان نه وه نه یه نه م ژبان هی دنیا بی نرخ بکه ین و به ته نها بڑیت دوور بکه ویته وه له گشت خه لکی گو شه گیریت، به لکو نیمه مبه ستمان ژبانی دنیا جیگای نومید و هیوا درنژی نیه تۆ له پیناو دنیا خوا له بیریکه ی، نيسلام به رنامه که ی پشتگوئ بخه ی و دزایه تی بانگه وازی پیغه مبه ر ﴿يٰۤاَيُّهَا﴾ بکه ی که تاکه رنګه و رنبازه ده سترگرتن پییه وه سهر به رزو سهر فرات ده کات.

بویه نیمه مبه ستمانه به هو ی نه م ژبان هی دنیا وه که تیدا ژبان ده به ینه سهر هه ولېده ین گشت کارو کرده وه یه کمان بۆخودا بې، گشت جولانه وه و هه نگاو نیک که به پې نه پوین بۆره زامه ندی خوا بیټ، هه رپه یوه ندیه ک له گه ل ده وره برمان بۆخوابی به پې به رزه وه ندی دنیا یی، هه رشتیک نه یبه خشین به نه پې و ناشکرا بۆخوای گه وره بې، چونکه له دنیا بۆ خوا ژبان ده بیته هو ی به ده سته پینانی به هه شت و په زامه ندی خوای گه وره، ﴿تِلْکُمُ الْجَنَّةُ اُورِثْتُمُوهَا بِمَا کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾^۱ واته: نه و به هه شته یه که پیتان دراوه به هو ی نه و کارو کرده وانه یه که له دنیا بۆ په زامه ندی خوا نه نجامتان ده دا.

بویه ده بی له ژبانی دنیا تاکه شتیک دلّمان پیخوش بیټ نیمان و نيسلام و عه قیده مان بیټ که به پراستی له گه ل خوای خو ماندا ین، گه رنا دنیا هه موو هی تۆ بیټ نرخي باله می شوله یه کی نیه لای خدا،

۱ - سوره تی الاعراف نایه تی (۴۳).

که تۆ بوئەو نه ژبای چ سوودی ههیه سهروهت و سامانی دنیا، بۆیه هیچ گرنگ نیه دَل
خۆشکردن بهم دنیایه، نه گهر دنیا نرخ و قه دری هه با له لای خوای گه وره نهوا کافرو
بئ باوپه کان وا به خۆشی و رابواردن تیایدا نه ده ژبان، دنیا یی گشتی نه خسته خزمهت
نهوانه ی فه رمانداری نه و ده که نه و ملکه چی یاساکه ی ده بن، نه ی ده هیشت کافره کان
ئاوا به خۆشی بژین و رابوین، خۆشی دنیا ته نه با بۆ موسو لمانان ده بوو. پینغه مبه ری خوا
(ﷺ) ده فه رموویت: (لَوْ كَانَتْ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بُعُوضَةٍ مَاسَقَى كَافِرًا مِنْهَا
شَرْبَةً مَاءٍ)^۱. واته: نه گهر دنیا نرخي با له ميسوله یه کی هه بووا یه لای خودای گه وره نهوا
قومه ناوێکی لئ نه نه دا به کافران.

بۆیه هه ریه کێک له ئیمه ی موسو لمان ده بن بۆخۆمان هه و ل و تیکۆشان بکه ی نه ژبانی
دنیا بۆ په زامه ندی خوای کارزان، چونکه گهر ئیمه بۆخودا کارو کرده وه مان نه نجام
نه دا هیچ پاداشتی که سمان بۆنا یهت و تاوان و خراپه شمان بۆکه س ناچیت
له دوا رۆژدا. ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمِلَةٍ لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ
كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾^۲. واته: هیچ گونا هه بارێکیش گونا ه ی که سانی تر هه لئا گریت (له
قیامه تیشدا) نه گهر گونا هه بارێک هاوار له که سێک بکات تا باری سه رشانی سوک بکات
هیچ باری سوک ناکات هه تا نه گهر خزم و خۆشه و یستین که سی بیت.

که وا بو ده بن خۆمان هه و ل و ته قه لاو ماندوو بوون بکه ی نه بۆ به ده سه مینانی په زامه ندی
خودا، له ئاماده باشیدا یین بۆ رۆژێک که هه رکه سه و سوود و زبانی بۆخوی هه یه.
(يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنِ
وَالِدِهِ شَيْئًا)^۳. واته: نه ی خه لکینه له په ره ردگار تان بترسن له رۆژێک بترسن که باوک
فریای رۆله ی ناکه ویت، رۆله یش ه یچی له ده ست نایهت که بۆ باوکی نه نجامی بدات.

۱- (اخرجه ترمذی، ژماره ی فه رمووده: (۲۳۲۰).

۲- سوره ی فاطر نایهتی (۱۸).

۳- سوره ی لقمان نایهتی (۳۳).

به ئی بزانه له پوژی قیامه تیش کاتی هه شرو حیساب دهست پیده کات له باره گای خوی پایه بهرز هیچ شتیکی دنیا له خزم و قهوم و پاره و نوبانک سوودی بۆ ئیمه نیه، نه باوک و دایک، نه هاوڕێ و خوشه و یستیک، جگه له کار و کردهوی چاکه نه ییت.

﴿لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ﴾^۱. واته: هه رگیز نه خزمانتان و نه مندانانتان سوودتان پیناگه یه نن و فریاتان ناکه ون، له روژی قیامه تدا، که ئیوه له بهر نه وان دۆستایه تیان ده که ن له روژی قیامه تدا خودا لیکتان جیا نه کاته وه بڕوادارو بڕپوا هه رکه سه نه ئیڕد ریت بۆجیگای شیاو به خوی ئه گهرجی که س و کارستان بن.

به ئی له دوا پوژیش هه موو که س ته نها غه می نه فسی خۆیه تی که پزگاری بیته له سزاو ناخۆشی ناگری جه هه نه م، خودا بمان پارێزی. ﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا﴾^۲. واته: پوژتک دیت که هه موو که س غه می خۆیه تی، به رگری له خوی ده کات.

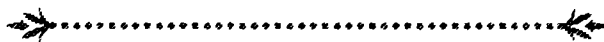
به ئی خوی پزگاری بیته گوی به خزم و کوپ و کچه کانی نادات، ته نها غه می خۆیه تی تا پزگار بیته له سزای دۆزه خ خودا په نامان بدات، که سی تاوانبارو بیباوه ر ئاماده یه مندا له کانی خوی هه موو بکات به قوربانی نه فسی خوی تاکو به س پزگاری بیته له سزای دوو پوژ، ﴿يَوْمَ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بَنِيهِ﴾^۳. واته: تاوانبار و گونا هکار ئاوات ده خوازیت که نه گهر بکریته بۆ ده ربازبوونی خوی له سزای ئه و پوژه هه موو کوپه کانی بکاته قوربانی خوی.

کئ ئاره زوو ده کات له و پوژه دا خێزان و کوپ و کچه کانی بخاته نیو ناگری سویتنه ر له پیناو خۆیدا! تا به س خوی پزگاری بڕ له سزا، له کاتی که دا له دنیا زور ماندو بوو به خزمه تیکردنیان تاکو گه و ره ی کردن،

^۱ - سوره تی الممتحنة نایه تی (۳).

^۲ - سوره تی النحل نایه تی (۱۱۱).

^۳ - سوره تی المعارج نایه تی (۱۱).

ئینجا له قیامت دهیه ویت له پیناو خۆیدا بیانخاته ناگر چونکه له دونیا پشتی له بهرنامه ی خوا کردبوو به لام هیچ سوودی نییه لهو رۆژه گهر هه موو دونیا هی تۆ بیت بیه خشی تابه س پرزگارت بن ئه وه بهوده یه.

﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ﴾^۱. واته: به ههرچی دانیشتوانی سه رزه ویش هه یه ئه گهر بۆی بکریت بیکاته قوربانی خۆی، پاشان خوا پرزگاری بکات.

به لام خوای گه وره هه مووشتیک رت ئه کاته وه پاداشتی هه رکه سه و به پتی کرده وه کانی ئه داته وه، جائه و که سه ی بۆخوا ژبا ئه وه پاداشتی به هه شته، ئه وه ی بۆدونیا ژبا و ژبانێ سهراپای دژایه تی خوای گه وره بوو سزای ناگری به ده، ئه گهر هه رچیش بدات له پیناو خۆیدا تارزگاری بیت سوودی نییه، بۆیه خوای گه وره وه لامیان ئه داته وه.

﴿كَلَّا إِنَّهَا لَأُظْلَى﴾^۲. واته: نه خیر... ئه و ئاواتانه هه یی نایه ته دی... به راستی دۆزه خ ناماده یه و بلیسه داره و داخ له ده.

ئیسنا زانیت حالی که سی دونیا په رسته کان چۆنه له دواپۆژ، بۆیه له و ساته وه وهرن با په یمانیکی پته و بده یی له گه ل خوای جهانیان بۆ به ده سه پینانی به هه شت، تاله ژبانین بۆخودا بژین فه رمانه کانی جیبه جی بکه یی له خۆشی و ناخۆشیدا له هه بوونی و نه بوونیدا، دلنیا به گهر رۆژ و شه و ماندووش بین به خودا په رستیمان له لای خوای گه وره و ننا بێت و به هه دهر ناروات.

که و ابوو تاکه شتیک وابکات تۆ سهر فرازی له دونیا و قیامت ئه وه خۆتیت بۆیه هه ول بۆ دواپۆژی خۆت بده و غه می لی بخۆ، بزانه په حمه نت لی بێت هه موو دونیا هی تۆ بیت و گشت خه لک له پشنت بن رۆژتک هه ر لیت جیا ده بنه وه و به جیت دێلن و جیبیان ده هیلیت، بۆیه دلته ته نه ا به ئیمان هه کت خۆشیی که تۆ یه کخوا په رستی و به ته نه ا به نده ی خودای گه وره یه،

^۱ - سوره تی المعارج نایه تی (۱۴).

^۲ - سوره تی المعارج نایه تی (۱۵).

گوئ به هیچی تر مه ده که تو خاوهنی هیچ شتیک نیت له دنیا، نه سهروهت و سامانی زۆر و خانووی چه ندین قات، و نه کۆمپانیاو شه ریکه، نه سه یاره و بازرگانی، نه مانه هیجیان سوودی نیه هه مووی ده روات و کاتین.

﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾^۱. واته: ئینجا هه ر شتیک به ئیوه به خهراوه،

له زهت و بههره ی ژبانی ئه م دونیا به، زۆر به زوویی ئه روات و نامینته وه.

به ئ تاکه شتیک بمینته وه بهشت ل نه کات له دواړۆژ ئیمان و کاروکرده وهی چاکه ی تویه که بۆ په زامه ندی خوی گه و ره به دلسۆزی کردووته، دنیابه خوی په روه ردگار له بری ئه و ماندوبوونه ی که گشت ته مه نت بۆره زامه ندی ئه و بوو به باشتین شیوه پاداشتت ده داته وه.

﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾^۲. واته: ئه و پاداشت و

به خه شه ی لای خوی به بۆ ئه وانه ی باوه ریان هیناوه، وه به په روه ردگاریان بهشت ئه ستوورن، باشترو به رده وام تره.

بۆیه په حمه تت لیبیت ئه ی به نده ی خودا گه ر دنیا گشتی بهشتیان لیکردی و به ته نها مایته وه، ئه وه ده ست به قورئانه که ی خوی گه و ره و و سوننه ته کانی سه روه رمان بگه ر، ئه وه دنیابه ئیمان که ت گرانبه هاترین سهروهت و سامانته له دنیا و دواړۆژت و دلت خو شیی سه ره نجامیشت به هه شته، به ئیزنی الله تعالی.

^۱ - سوره تی الشوری نایه تی (۳۶).

^۲ - سوره تی الشوری نایه تی (۳۶).

له کوتایی

هه موو سوپاس و ستایشیک بۆ خوای گه وره، پاشان درود و سلاو بۆ سه رکرده و
پیشه وای مروفايه تی پیغه مبه ری ئازیز (ﷺ) و سه رجه م ریبوار و تیکۆشه رانی پښگای
پیرۆزی نیسلام.

هیوادارم ئەم نووسینه ی به رده ستان که لیره وه هاتینه کوتایی، بوو پته هوی
به رچا و پرونیما بۆ زیاتر نزیك بوونه وه له خوای گه وره، و ناسینی حه ق و راستی و
پشتکردنمان له مه به سه ته کانی دنیا و خۆیه کلا کردنه وه به دلسۆزی بۆ خوای گه وره و
هه نگاونانمان به ره و پښگای سه رفرازی نیسلام که تیدا گشت خۆشیه کی راسته قینه ی
دینینه بوون له دنیا و دواړۆ.

به راستی ئە ی به نده کانی خودا موسو لمانی ژیر نه و که سه یه که له راستی ئەم ژبانه تی
ده گات و په ند و عیبه رت و ه رده گرئ له ژبانی خه لکانی پیش خۆیه وه، که ئیمه کوتا
ئوممه تین هه زاران پیغه مبه ر هاتوون بۆ ئوممه تانی پیش ئیمه وه که هه موویان
کوتاییان پها تووه، و پیغه مبه ره کان (علیه السلام) گشتیان وه فاتیان فه رموو و
گه راونه ته وه لای خوای کارزان، ئەرکی خویان جیبه جی کرد و مروفايه تیان به په یام و
یاسای خوای گه وره ناگادار کرده وه، زۆرێک له مروقه کان باوه ریان هیناو زۆرێکیش
دژبان وه ستانه وه، نه وانه ی دژبان وه ستان تا کو دنیا ماوه بوونه په ند و وانه بۆ
مروفايه تی له نموونه ی: فیرعه ون و هاما ن و قاروون و نه بو جه هل و نه بو له هه ب.. هتد
و سه رجه م سه رانی کوفر به درێژای میژوو ته نها پروو په شیان بۆ مایه وه له به رامبه ر
دژایه تیان بۆ خودای گه وره و دین و به رنامه که ی، به لام نه وانه ی بۆ خودا ژبان ناویان
هه ر به رز ماوه خه لکی شانازیان پییه وه ده که ن، بۆیه ئەم په یامبه رانه زۆرێک موعجیزه و
به لگه یان له لایه ن خوای گه وره بۆ مروقه کان هیناوه تا کو پروایی ن به خوای تا ک و ته نها
و کافرین به هه رچی خودای تری باتل و نا په وا هه یه له سه ر زه وی دا.

ئینجا وەك كۆتا ئوممەت پىغەمبەرىكى بۆناردىن، بەموژدەدەر بەوھى ھەركەس موسولمان بىت و تەشرىع و پىساي ئىسلام بەرنامەى بىت بەھەشتى بۆ دەبىت، و ترسىنەریشە بەوھى ھەركەس پشت لەبەرنامەكەى بکات دزايەتى بکات ئاگردهبىتە شوئى پەنا بەخوای گەورە.

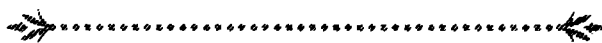
﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾^۱. واتە: ئەى پىغەمبەر (ﷺ) ئىمە تۆمان پەوانە نەکردوو، مەگەر بۆ ئەو نەبێ كە بۆ ھەموو خەلکی بىتە مژدەدەر ترسىنەر. بۆيە ئىمە ئاگادارکراوینەتەو ھەموو شتیکمان بۆروون بۆتەو دەزانين ھەق و راستى چىە و خراپە و تاوان و پىنگای گومرايى کامەيە.

ئايە کاتى ئەو نەھاتوو ئەى براکەم خوشكى من خۆمان تەسلىم بکەين بەخوای گەورە بەراست و دروستى بۆ ئەو بژين تاکو لە دوارپۆژ بە چاکترين شيوە پاداشتمان بداتەو؟ بۆيە با ھەموو ھەول و کۆششمان لەژيانى دونيا بۆ ئەو بىت خوای گەورە لىمان رازى بىت و لە دوارپۆژيش بگەينە خزمەت خۆشەويستمان پىغەمبەرى ئازيز (ﷺ) لەسەر ھەوزى (کوثر) با لەو کەسانە نەبين كە دوورنەخرىنەو.

ھەر وەك پىغەمبەرى خوا (ﷺ) پىيان دەفەرموويت: ھەر دوورين و ھەر دوورين. کاتىك پىغەمبەرى خۆشەويست (ﷺ) پىش وەفاتى سەردانى گۆرستانى بەقيع دەکات، دەفەرمووت: سلاوتان لىبىت ئەى مائى قەومى ئيمانداران، ئىمەش ئەگەر خوا بىەويت پىتان دەگەين، ھەزم دەکرد براکەم بدىتبايە ھاوئەلان (پەزاي خويان لىبىت) گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەى ئىمە براى تۆين؟ فەرمووت: بەلکو ئىو ھاوئەلمان، براکەمان ئەوانەن كە ھىشتا نەھاتوون، ھاوئەلان گوتيان: ئەى پىغەمبەرى ئازيز (ﷺ) چۆن كەسانىك دەناسیتەو لە ئوممەت كە ھىشتا نەھاتوون؟

فەرمووت: ئەگەر پياويك ئەسپىكى كوئى (ناو چاوو دەست و پى سى) ھەبىت لەناو كۆمەلەك ئەسپى پەشى تۆخدا بىت، ئايا ئەسپەكەى خۆى نانسیتەو؟

^۱ - سورەتى السبا نايەتى (۲۸).

گوتيان: به ئې نهى پيغه مبهري خوا (ﷺ) فهرمووى: ده ئه وانيش رږږى قيامهت به ناوچاوى جوان و ده ستوپي سپيه وه، به شوينه وارى ده ست نوږه وه ده يان ناسمه وه، دين و منيش پيشيان ده كه وم بو سهر حه وزه كه، ئاگاداربن پياوانيك دوور ده خرينه وه له حه وزه كه ي من وه كو: چو و شترى تار دوور ده خرينه وه، منيش بانگيان ده گه م: ئاگاداربن وهرن، به لام ده گوتريت: نه وانه له دواى تو گوړاون، منيش ده ليم: ههر دووربن و ههر دووربن.^۱

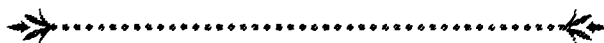
بزانن براو خوشكانم خوشه ويستمان چ حسابيكي بو ئيمه ي بى وه فا كړدووه به لام توخودا ئيمه واين به رامبهر به و وه فاو سوزه ي بو ئيمه ي هه يه، زانيتان پيغه مبهري خدا (ﷺ) چه نده به په روښه بوينينمان؟ ئايا نه و په روښيه به په روښيمان بوى نه گوړينه وه؟

بو په پيوسته كه خوشه ويستى نه و پيشه وايه ئامانجيكي سهره كي بيت له ژبانى هه موومانداو سهرپيچي نه كه ين، تاوه كو يه كيكي بين به ئيزنى خواى گه وره له و سهر فرازانه ي له سهر حه وزه كه له ئاوى سازگار ده خونه وه.

بو په رهمه ت لبيت با نه م په روښيه ي پيغه مبهري خوا (ﷺ) نه گوړينه وه به خوشيه كي كه مى ژبانى دونيا په نا به خدا، له و كه سه دوورخراوه سهر شوړانه بين كه رنځرى ده كرين دوور ده خرينه وه له حه وزه كه.

كه و ابو تكاده كه م نه ي به نده كانى خدا، بابگه رينه وه بو لاي خواى گه وره ده ست به ياساو به رنامه كه يه وه بگرين بو ژبانى كاتى و كه مى دونيا دينه كه مان نه دږنين، به يانى له ژر قهر ته نه ا پرسيارى دينه كه مان ليده كړى بو په باخه مى ئيسلامه كه مان بيت و كارو كړده وى چا كه زور بو دواړو زمان به رى بكه ين و گه نجيمان پيريكه ين له ئيسلام و سهر به رزانه بگه رينه وه ليقاى خواى گه وره تا جيگا و شوينى نه به ديمان دوور له ناخوشى و نازارى دوزه خ به هه شتى پر له نازو نيعمه ت بيت.

۱- (صحيح المسلم، ژماره ي فهرموده: ۲۴۹).

پاداشتی ههول و تیکۆشان و ماندوو بونمان به نووسینی ئەم چەن نامۆزگارییه که مه ته‌ن‌ها له‌خوا‌ی گه‌وره‌مان ده‌و‌ئ و چاو‌مان له‌رح‌م و سو‌زی ئه‌وه، پ‌ی‌ویست‌مان به‌سو‌پاس و ده‌ست خو‌شی هیچ به‌نده‌یه‌کی خودانییه.

﴿لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾^۱. واته: له‌بری ئەم بانگه‌واز و نامۆزگاریانه‌م دا‌و‌ای هیچ مال و خه‌رجیتان ل‌یناکه‌م، کر‌ئ و پاداشتم ته‌ن‌ها لای خوا‌یه. نازانم به‌چ زمان‌یک بنووسم که چۆن سو‌پاسی خوا‌ی گه‌وره‌ بکه‌م که ئەم به‌هره‌ی پ‌ئ به‌خشیوم تا‌کو له‌خزمه‌ت دینه‌که‌ی بم و نووسینه‌کانم بیکه‌مه‌ په‌رژین بۆ پاراستنی سنوری نیسلام به‌رام‌به‌ر ناحه‌زانی تا‌کو گیانم ت‌یدا‌ما‌وه.

زه‌لیلی و نه‌زانیی خو‌م به‌ملکه‌چی بۆ لای خوا‌ی گه‌وره‌ به‌رزده‌که‌مه‌وه که‌هه‌ر خو‌ی شایه‌نی گه‌وره‌ی و سو‌پاس‌کردن و به‌نده‌ایه‌تی بۆ کردنه، هه‌ر چاکه‌یه‌کی پ‌ئ به‌خشیوم هه‌مو‌ی له‌رح‌م و سو‌ز و م‌ه‌ره‌بانی خو‌یه‌تی بۆ ئەم به‌نده‌هه‌ژارو داما‌وه، ئەگه‌ر سو‌ز و دینه‌که‌ی خودای گه‌وره‌ نه‌بو‌ایه‌ که‌س‌ئ‌کی گو‌م‌را‌و سه‌ر ل‌ئ‌شو‌او خه‌سارت مه‌ند ده‌بو‌وین به‌لام زۆر شو‌کر و سو‌پاس بۆ خودای گه‌وره‌ د‌ئ‌ی په‌یوه‌ست‌کردین به‌نیسلام. دا‌وا‌کارم له‌خوا‌ی گه‌وره‌ به‌ نیازن‌کی پا‌ک و ب‌ی‌گه‌رد ئەم کاره‌مان ل‌ئ‌ قبول بکات و به‌مانکات به‌یه‌ک‌ئ‌ک له‌به‌نده‌ پ‌است‌گۆ‌کان‌ی که‌به‌ب‌ئ‌ ل‌ئ‌پ‌رس‌ینه‌وه ده‌یان‌خاته به‌هه‌شتی پا‌ن و به‌ر‌ین و له‌گه‌‌ل سه‌رنج مو‌سو‌لمان له‌هه‌ر کو‌ت‌یه‌کی ئەم زه‌ویه‌دا هه‌ن.

زۆر سو‌پاسی هه‌مو‌و ئه‌وبراو خوش‌کانه‌م ده‌که‌م که‌ ئه‌ر‌کی چا‌په‌که‌یان گرته‌ ئه‌ستۆ ئه‌وانه‌ی گه‌ر به‌ که‌م‌ترین ب‌ره‌ پ‌اره‌ ها‌و‌کارمان بو‌ون و ئه‌وانه‌ش که‌ هانده‌رو پ‌شتیوانم بو‌ون له‌وه‌ی له‌نووسینه‌کانم به‌رده‌وام‌بم و ب‌لا‌ویان بکه‌مه‌وه خوا‌ی گه‌وره‌ به‌ باش‌ترین ش‌ی‌وه‌ پاداشتیان بداته‌وه، خوا‌ی په‌روه‌رد‌گار هه‌مو‌ومان به‌یه‌که‌وه‌ کو‌بکاته‌وه له‌ به‌هه‌شتی ف‌یرده‌وس.

^۱ - سوره‌تی هود نایه‌تی (۲۸).

داواکارم له خوښه رانی ئەم کتیبه وه کو وه فایه ک بو بهنده ی هه ژار (خاکی) له دوعاکانیان له یاد نه که ن و ناوم بێن له نزاکانیان و داوای لێخوښبوونم بو بکه ن له خوا ی گه و ره . وه هه ر هه له وه که م و کورتیه که که به رچاوتان که وت چاوپۆشیم ل بکه ن، چونکه هه ر خودایه کامل و ب کهم و کورتی.

بو هه ر پێشنیارو ره خنه و تېبینیه که ده توانن به م ئیمه یله ی خواره وه، بۆم ره وانه بکه ن، یاخود سه ردانی ئەکا و نتی فه ی سبو و کم بکه ن به نا و نیشانی

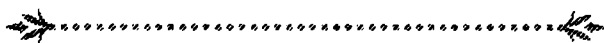
Email:abdullamahdihaji@yahoo.com

www.faecbook.com/ عبدالله خاکی

تیبینی: به نده به رپرس نیه له وه ی هه ر که سی ک ب لاوی بکاته وه مافی ب لاو کردنه وه ی بو هه مو و موسو لمانیکه به مه رجیک له ژتر ناوی هیچ حیزب و گروپ و تا قمیک ب لاوی نه کاته وه ته نها بو خوا ب لاوی بکاته وه.

﴿وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾

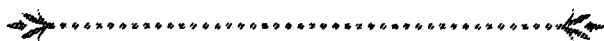
خوښه رانی به رپرس: داوام وایه داوی خوښندنه وت ئەم کتیبه بیده ی به هاوڕینی و ناسیارمکانت تاگو بو ت ببیته خیری نه بر او ه به ئیزنی خودای گه و ره.

سه رچاوه کان:

۱. قورنانی پرشنگدار.
  ۲. ته فسیری پامان ..... شیخ احمد کاکه محمود.
  ۳. ته فسیری ئاسان ..... بورهان محمد امین.
  ۴. پوخته ی ته فسیری قورنان ..... مه لا محمد مه لا صالح.
  ۵. فهرمووده هاوبه شه کانی بوخاری و موسلیم ..... حه مه که ریم عبدالله.
  ۶. سه حیجی موسلیم ..... نوری فارس حمه خان.
  ۷. ژبانی نازیزمان .... حبیب محمد سعید، چاپی یه که م سالی ۲۰۰۷.
  ۸. خه لیفه ی نوڅوازو چاکساز عمری کوری عبدالعزیز، دکتۆر علی محمد الصلابی، وه رگپړانی: عومه رتوفیق الخطاط، چاپی دووهم سالی ۲۰۱۳.
  ۹. بگه به کاروانی سالتحان .. عومه رتوفیق الخطاط، چاپی دووهم سالی ۲۰۱۴.
- نه مانه و کوښه ئیک سه رچاوه ی ترکه له په راوړنزی لاپه ره کانی نه م کتیبه دا ناماژه یان بو کراوه.

ناوەرۆك

- ٧..... پيشه كى مامۇستا رهنج شىخانى
 ١٠..... پيشه كى نووسەر
 ١٤..... سارنژی برينه كان له ئىسلامدا
 ٢٢..... وه فاو سۆزلىك بۇ پيشه واکه م
 ٣٥..... هه موو نه وهى ئاده مين
 ٤٨..... نامۇبوونى ئىسلام له م سهرده مه!
 ٥٤..... پاشه پۆز ههر بۇئىسلامه
 ٦٣..... به خشين له پیناو خودای گهره دا
 ٦٨..... نازاره كانى خو شه ويستى
 ٧٨..... نه كهى بى ئاگابيت له قيامه ت!
 ٨٧..... هوکارى فربودانى ئافره تان
 ٩٣..... لىپرسينه وه له نه فست بکه خوشکم!
 ١٠٠..... ژيان ت چۆن بهرئ ده كهى؟
 ١١٠..... دارووخانى کۆمه لگه
 ١١٧..... سته م کردن له خيزان
 ١٢٦..... هوکار و چارسهرى قه يره (گهره کچ)
 ١٣٥..... ئايه ده زانى خوا چاوديرته!؟
 ١٤٣..... شه يتان پنگات لى ون نه کات!

- ۱۴۹.....سهرنجامی پروادار
- ۱۶۳.....تۆره کۆمه لایه تی یه کان و پیلانی رۆژئاوا!
- ۱۶۳.....زۆربوونی ته لاق و چارسه ری!
- ۱۶۸.....دوارۆژی مندالیکى سهرکه وتوو
- ۱۸۴.....غه م و ئازاره کانى دونیا!
- ۱۸۴.....له وانه مه به که له قیامت په شیمانن!
- ۱۹۳.....سهرنجام ههر جیا بوونه وهیه!
- ۲۰۱.....له کۆتایی
- ۲۰۶.....سهرچاوه کان
- ۲۰۷.....ناوه رۆک

لەم کتیبەدا دەچینە خزمەت کێشە و ناخۆشییەکانی
لەم سەردەمەدا ئیستامان، کە مەرقەکان تێی
کەوتوون، نازان، هانا بۆ کوێ بێن، لەبەر زۆری
خەم و ئازار و ناخۆشییەکانی رۆژگار، بۆیە وەک
بەندەیهکی دۆسۆزی رێبۆری رێگای پیرۆزی ئیسلام
گەڕاین لە هەموو کون و قوژنی کەو بە هەول و
ماندوبوونیکی زۆرەو؛ تاوەکو دەرمانی بۆزینەو
بۆ ژان و ئازاری خەڵک، بەلام بەماندویی و
شەکەتی زۆرەو هیچ چارەسەرمان نەدۆزییەو، بۆیە
بەسەرشۆری و ناچارییەو گەڕاینەو بۆ لای چاکترین
پزیشک لە میثرووی مەرقایەتی، کە پیغمبەری
خودایە (ﷺ) و لە باشترین نەخۆشخانە، کە
ئیسلامە، بۆ چارەسەر و بە دەرمانی قورئان و
سوننەت. رێنماییەکانی پزیشکی پێشەوا بخەینە روو
بۆ موسوڵمانان، تاوەکو چارەسەری کێشەکانیان پێ
بکەن، دووبارە بەتووندوتۆی هەستەو سەر پێ و
بەهیز و ورە و ئیمانیک پتەو بژین بۆ خۆی گەورە،
تاوەکو لە دنیا بەختەو و دڵخۆش بن، پاشان
بەهەشتی پان و بەرین بێتە جێگای مانەو
هەمیشەبێان.